

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: protokolant Eliza Przybylska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu - Doroty Mileckiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 29.11.2013r., 04.12.2013r., 08.01.2014r., 13.03.2014r., 16.04.2014r., 22.05.2014r., 06.06.2014r., 08.08.2014r., 18.09.2014r., 20.10.2014r., 26.11.2014r., 08.01.2015r., 24.02.2015r., 12.03.2015r., 09.04.2015r., 23.06.2015r., 19.08.2015r., 07.10.2015r., 03.11.2015r., 08.12.2015r., 11.01.2016r..

sprawy oskarżonych:

1. G. K. (1) (G. K. (1)) syna R. i J. z domu G., urodzonego (...) w P., karanego

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 10 września 2004r. do 13 maja 2005r. w W., K., K., S., O. gm. P., J. i P. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli W. K. (1) prowadzący jako R. S. (1), przejęty na podstawie podrobionych dokumentów, podmiot gospodarczy o nazwie (...) Sp. z o.o., później (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., K. O. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) K. O. z siedzibą w S., M. K. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w W., R. B. (1), R. R. (1), J. M. (1) i inna ustalona osoba oraz inne nieustalone do chwili obecnej osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

II. w okresie od dnia 10 września 2004 roku do 11 maja 2005 roku, w W. i O., gm. P., działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, według przyjętego i zaakceptowanego podziału ról i zadań przy realizacji poszczególnych przestępnych przedsięwzięć, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1), R. B. (1) oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami wprowadził do obrotu pod szyldem prowadzonej przez siebie firmy o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo - Handlowe (...) z siedzibą w W. odbarwiony na specjalnej linii technologicznej olej opałowy w ilości co najmniej 1.775.154 litrów przez co doprowadził nieustalonych do tej pory indywidualnych odbiorców oleju napędowego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie co najmniej 5.399.136,85 zł za pomocą wyzyskania błędnego przeświadczenia, że zakupują oni pełnowartościowy olej napędowy przeznaczony do pojazdów mechanicznych, na co wskazywać miała widniejąca na ujętych w dokumentacji księgowej firmy sfałszowanych przez W. K. (1), R. B. (1) i inne nieustalone do chwili obecnej osoby dokumentach w postaci:

-faktur VAT o łącznej wartości 4.045.021,03 zł o nr:

(...) z dnia 10.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 84.253,20

(...) z dnia 14.09.2004r. na 30.280 litrów ON o wartości 85.039,56
(...) z dnia 22.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 84.253,20
(...) z dnia 27.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 88.572,20
(...) z dnia 28.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.572,20
(...) z dnia 29.09.2004r. na 30.200 litrów ON o wartości 89.530,92
(...) z dnia 01.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 88.572,00
(...) z dnia 02.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.232,00
(...) z dnia 04.10.2004r. na 30.600 litrów ON o wartości 94.076,64
(...) z dnia 19.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 94.062,00
(...) z dnia 26.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 94.428,00
(...) z dnia 09.11.2004r. na 26.474 litrów ON o wartości 76.869,91
(...) z dnia 10.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 17.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 19.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 22.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 22.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 25.11.2004r. na 30.400 litrów ON o wartości 91.978,24
(...) z dnia 29.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 89.304,00
(...) z dnia 30.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 90.768,00
(...) z dnia 08.12.2004r. na 60.000 litrów ON o wartości 164.700,00
(...) z dnia 10.12.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 83.448,00
(...) z dnia 17.12.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 85.278,00
(...) z dnia 17.12.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 85.278,00
(...) z dnia 27.12.2004r. na 60.000 litrów ON o wartości 170.556,00
(...)z dnia 14.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 14.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 14.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 22.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 22.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00

(...)z dnia 06.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 98.088,00

(...)z dnia 06.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 98.088,00

(...)z dnia 06.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 98.088,00

(...)z dnia 06.04.2005r. na 8.000 litrów ON o wartości 26.156,80

- dowodów WZ nr (...), (...)i (...)

wystawionych dla jego firmy przez Przedsiębiorstwo (...) K. O.

nazwa handlowa towaru – tj. olej napędowy

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

III. w okresie od dnia 16 marca 2005r. do 13 maja 2005r., w W. i O. gm. P., działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1), R. B. (1) oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, prowadząc firmę o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W. podjął działania mające na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia i wykrycia środków pieniężnych pochodzących ze sprzedaży jako oleju napędowego przetworzonego oleju opałowego w ten sposób, że przekazał środki pieniężne z rachunku bankowego nr (...) założonego w Banku (...) S.A. I Oddział w W. i rachunku bankowego nr (...) założonego w Banku (...) na Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) G. K. (1), na rachunki bankowe założone w Banku (...) S.A. Oddział w P. na podmiot gospodarczy o nazwie (...) Sp. z o.o. o nr (...) i osobę fizyczną – R. S. (1) o nr (...) w łącznej kwocie 1.197.349,80 zł i tak :

- w dniu 14 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 124.244,80zł stanowiące zapłatę za faktury o numerach (...);

- w dniu 15 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 98.088,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 20 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 20 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 98.088,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 22 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 27 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 27 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 5 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 5 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 9 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...);

- w dniu 9 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...);

- w dniu 11 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 120.041,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...) i częściowo za fakturę o nr (...),

a nadto przekazał na rachunek bankowy założony w Banku (...) S.A. o numerze (...) na podmiot gospodarczy o nazwie Przedsiębiorstwo (...) K. O. pieniądze w łącznej kwocie 859.045,39 zł i tak:

- w dniu 16 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 69.900,00 zł stanowiące zapłatę za olej napędowy;

- w dniu 17 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.428,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 23 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.428,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 23 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 99.149,40 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 25 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 40.000,00 zł stanowiące częściową zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 30 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.794,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 01 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.794,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 04 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.428,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 07 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 177.123,99 zł stanowiące zapłatę za faktury o numerach (...),

a nadto

- w dniu 13 maja 2005r. przekazał na rachunek bankowy założony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w G. o nr (...) na firmę (...) K. J. (1) z siedzibą w G. pieniądze w kwocie 150.000,00zł stanowiące zapłatę za fakturę nr (...) i częściowo za fakturę nr (...);

- tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 5 i 6 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

IV. w okresie od września 2004r. do dnia 25 lipca 2005r., w W. i L., działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. i z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

2. M. K. (1) (M. K. (1)) syna L. i P. z domu L., urodzonego (...) w M.

oskarżonego o to, że:

VII. w okresie od 23 kwietnia 2005r. do 10 maja 2005r., w W., K., K., S., O. i P., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) M. K. (1) z siedzibą w W., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli G. K. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W., W. K. (1), prowadzący, jako R. S. (1), przejęty na podstawie podrobionych dokumentów, podmiot gospodarczy o nazwie (...) Sp. z o.o., później (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., K. O. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) K. O. z siedzibą w S., R. R. (1), J. M. (1) i inna ustalona osoba oraz inne nieustalone do chwili obecnej osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi

tj. o przestępstwo określone w art. 258 § 1 k.k.

VIII. w okresie od 23 kwietnia 2005r. do 10 maja 2005 r., w W., działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, według przyjętego i zaakceptowanego podziału ról i zadań przy realizacji poszczególnych przestępnych przedsięwzięć, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1) oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, wprowadził do obrotu pod szyldem prowadzonej przez siebie firmy o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) M. K. (1) z siedzibą w W. odbarwiony na specjalnej linii technologicznej olej opałowy w ilości co najmniej 115.000 litrów przez co doprowadził nieustalonych do tej pory indywidualnych odbiorców oleju napędowego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie co najmniej 373.198 zł za pomocą wyzyskania błędnego przeświadczenia, że zakupują oni - pełnowartościowy olej napędowy przeznaczony do pojazdów mechanicznych, na co wskazywać miała widniejąca na sfalszowanych przez W. K. (1) dokumentach w postaci:

- faktur VAT o nr:

(...)z dnia 23.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00

(...)z dnia 25.04.2005r. na 15.000 litrów ON o wartości 48.678,00

(...)z dnia 05.05.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00

(...)z dnia 06.05.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 98.088,00

(...)z dnia 10.05.2005r. na 10.000 litrów ON o wartości 31.720,00

- dowodów KP nr (...), (...), (...), (...), (...)

- dowodu WZ nr (...)

wystawionych dla Przedsiębiorstwa Handlowo – Usługowego (...) M. K. (1) z siedzibą w W. przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

nazwa handlowa towaru – tj. olej napędowy

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

*****

1. **oskarżonego G. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt **I**, z tą zmianą, iż przyjmuje, że do zorganizowanej grupy przestępczej nie należeli R. R. (1), J. M. (1) i M. K. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. K. (1) siedzibą w W., tj. uznaje go za winnego popełnienia przestępstwa z **art. 258 § 1 k.k.** i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierza mu **karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

2. **oskarżonego G. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt **II**, z tym ustaleniem, że dopuścił się oszustwa w stosunku do mienia znacznej wartości, a także ustalając, że posłużył się jako autentycznymi poprzez włączenie do dokumentacji księgowej swojej firmy wymienionymi sfałszowanymi dokumentami, to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza mu **karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności**, a na podstawie **art. 33 § 2 k.k.** wymierza oskarżonemu także **karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 200 (dwieście) zł**;

3. **oskarżonego G. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt **III**, z tym ustaleniem, że podjęte przez oskarżonego opisane działania dotyczyły środków pieniężnych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw - oszustw związanych ze sprzedażą jako oleju napędowego przetworzonego oleju opałowego, a także ustalając, że dopuścił się tego czynu osiągając znaczną korzyść majątkową, to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 299 § 1 w zw. z art. 299 § 5 i § 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 299 § 6 i § 1 k.k. oraz w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza mu **karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności**, a na podstawie **art. 33 § 2 k.k.** wymierza oskarżonemu także **karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 200 (dwieście) zł**;

4. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 44 § 1 pkt 1, § 3 i § 5 k.k.s. w zw. z art. 10 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479) **umarza postępowanie karne przeciwko G. K. (1) o czyn zarzucany mu w akcie oskarżenia, opisany wyżej w pkt IV – tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 76 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.** – stosując na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. przepisy kodeksu karnego skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną Ustawą z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 17 grudnia 2005 roku (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479);

5. **oskarżonego G. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt **V** – to jest **przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.** i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. wymierza mu **karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

6. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 44 § 1 pkt 1, § 3 i § 5 k.k.s. w zw. z art. 10 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479) **umarza postępowanie karne przeciwko G. K. (1) o czyn zarzucany mu w akcie oskarżenia opisany wyżej w pkt VI – tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.** – stosując na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. przepisy kodeksu karnego skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną Ustawą z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy

– Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 17 grudnia 2005 roku (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479);

7. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. - w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r. – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wymierzone **oskarżonemu G. K. (1)** w punktach 1, 2, 3 i 5 wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny łączy i wymierza oskarżonemu w ich miejsce **łącną karę 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i łączną karę grzywny w wymiarze 500 (pięćset) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 200 (dwieście) zł;**

8. na podstawie art. 41 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec **oskarżonego G. K. (1)** środek karny w postaci **zakazu wykonywania działalności gospodarczej związanej z obrotem paliwami na okres 7 (siedmiu) lat;**

9. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec **oskarżonego G. K. (1)** **środek karny w postaci przypadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 2.218.942,50 zł** (dwa miliony dwieście osiemnaście tysięcy dziewięćset czterdzieści dwa złote pięćdziesiąt groszy) **tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie II;**

10. **oskarżonego M. K. (1)** uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt VII, to jest **przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.;**

11. **oskarżonego M. K. (1)** – w ramach czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia - uznaje za winnego tego, że w okresie od 23 kwietnia 2005r. do 10 maja 2005 r., w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1) oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, wprowadził do obrotu pod szyldem prowadzonej przez siebie firmy o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) M. K. (1) z siedzibą w W. odbarwiony na specjalnej linii technologicznej olej opałowy w ilości co najmniej 115.000 litrów, przez co doprowadził nieustalonych do tej pory indywidualnych odbiorców oleju napędowego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie co najmniej 373.198 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd, że zakupują oni pełnowartościowy olej napędowy przeznaczony do pojazdów mechanicznych, na co wskazywać miała widniejąca na sfalszowanych przez W. K. (1) dokumentach w postaci:

- faktur VAT o nr:

(...)z dnia 23.04.2005r.na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00

(...)z dnia 25.04.2005r.na 15.000 litrów ON o wartości 48.678,00

(...)z dnia 05.05.2005r.na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00

(...)z dnia 06.05.2005r.na 30.000 litrów ON o wartości 98.088,00

(...)z dnia 10.05.2005r.na 10.000 litrów ON o wartości 31.720,00

- dowodów KP nr (...), (...), (...), (...), (...)

- dowodu WZ nr (...)

wystawionych dla Przedsiębiorstwa Handlowo – Usługowego (...) M. K. (1) z siedzibą w W. przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., nazwa handlowa towaru – tj. olej napędowy i posługując się wymienionymi sfalszowanymi dokumentami poprzez włączenie ich do dokumentacji księgowej swojej firmy, to jest uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza mu **karę 1 (jednego) roku**

i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie **art. 33 § 2 k.k.** wymierza oskarżonemu także **karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50 (pięćdziesiąt) zł;**

12. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 70 § 2 k.k. - w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r. – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. - wykonanie orzeczonej wobec **oskarżonego M. K. (1)** kary pozbawienia wolności **warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby;**

13. na podstawie art. 41 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec **oskarżonego M. K. (1)** środek karny w postaci **zakazu wykonywania działalności gospodarczej związanej z obrotem paliwami na okres 3 (trzech) lat;**

14. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec **oskarżonego M. K. (1)** **środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 143.750,00 zł** (sto czterdzieści trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych) **tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie 11;**

15. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu G. K. (1) na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zatrzymanie w sprawie w okresie od 2 do 3 listopada 2005r. (dwa dni), przyjmując, że jest równoważne dwóm dniom kary pozbawienia wolności;

16. na podstawie § 2 ust. 1- 3, § 14 ust. 2 pkt 5, § 16 i 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. M. – Kancelaria Adwokacka w Poznaniu kwotę 3.394,80 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. K. (1) z urzędu w postępowaniu sądowym;

17. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 632 pkt 2 k.p.k., art. 630 k.p.k. kosztami procesu poniesionymi w części, w której umorzono postępowanie i w części uniewinniającej obciąża Skarb Państwa;

18. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądza od oskarżonych G. K. (1) i M. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 1/2 części od każdego z nich, za wyjątkiem kosztów obrony z urzędu, którymi na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. obciąża Skarb Państwa, a na podstawie art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23. 06. 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza im następujące opłaty: oskarżonemu G. K. (1) w kwocie 20.400,00 zł, a oskarżonemu M. K. (1) w kwocie 2.300 zł.

SSO Dorota Biernikowicz

UZASADNIENIE

W sprawie oskarżonych G. K. (1) i M. K. (1) Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. K. (1) rozpoczął działalność gospodarczą pod nazwą P.U.H. (...) G. K. (1) z siedzibą w W. w dniu 1 października 1998r. w zakresie m.in. handlu hurtowego i detalicznego paliwami. Posiadał on dwie stacje paliw: w W. oraz R.. Oskarżony G. K. (1), prowadząc w/w działalność, w 2003r. kupował paliwo m.in. z dotychczas nieustalonego źródła znajdującego się na Śląsku. Celem zaewidencjonowania kupionego w ten sposób paliwa, posługiwał się fakturami wystawionymi przez (...)Rolno - Usługową „(...)– podmiot, który do 28 czerwca 2002 roku prowadził działalność gospodarczą w zakresie doradztwa szkoleniowego. Podmiot ten prowadził następnie fikcyjną działalność, gdyż pod adresem prowadzonej działalności, wskazanym przez właściciela firmy J. Ś. (1)- P. ul. (...), nigdy nie była prowadzona przez niego działalność gospodarcza, a sam J. Ś. (1) w dn. 23 września 2002 roku został wymeldowany trybie administracyjnym z adresu w L. i pozostawał od tego czasu jako osoba bez stałego miejsca zamieszkania. W. F. (1) oraz S. A. (1) wykorzystali natomiast dokumentację firmy (...)Rolno - Usługowa (...)do legalizowania sprzedaży pochodzącego z nieznanego źródła paliwa. W. F. (1) i S. A. (1) wystawiali dokumenty w ramach działalności tego

podmiotu, wskazujące na to, iż P.U.H. (...) G. K. (1) uiszczył należności z dokonanych transakcji. W. F. (1) i S. A. (1) ponadto fałszowali podpisy J. Ś. (1) pod dowodami wskazującymi na fakt uiszczenia przez P.U.H. (...) należności z tytułu dokonanych rzekomo transakcji. Dzięki temu oskarżony G. K. (1) wykorzystał faktury sfalszowane przez S. A. (1) oraz W. F. (1), działających w ramach (...) Rolno-Usługowej „(...) z siedzibą w P., będące w istocie tzw. pustymi fakturami, wprowadzając do dokumentacji księgowo - rachunkowej firmy P.U.H. (...) G. K. (1) – do ewidencji zakupów VAT i w okresie od 02 do 22 września 2003r., w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wyniku z góry powziętego zamiaru, w celu użycia za autentyczne posłużył się w dokumentacji księgowo – rachunkowej swojej firmy tj. Przedsiębiorstwa Usługowo-Handlowego (...) G. K. (1) z siedzibą w W. sfalszowanymi przez S. A. (1) i W. F. (1) dokumentami w postaci:

- faktur VAT opatrzonych pieczęcią firmy o nazwie (...)Rolno – Usługowa (...)z siedzibą w P. o numerach od (...) do (...), dokumentujących sprzedaż oleju napędowego Ekodisel Plus-F 50 w łącznej ilości 290.000 litrów o łącznej wartości 660.874 zł,

- dowodów wydania zewnętrznego oleju napędowego o numerach od (...) do (...), stosownie do wskazanych powyżej faktur VAT,

- dowodów wpłaty KP o numerach od (...)do (...), wskazujących na fakt uiszczenia (...)Rolno - Usługowej (...)należności za olej napędowy, stosownie do wskazanych powyżej faktur VAT.

Oskarżony G. K. (1), wykorzystując faktury sfalszowane przez S. A. (1) oraz W. F. (1), działających w ramach (...) Rolno-Usługowej „(...) z siedzibą w P. i wprowadzając je do dokumentacji księgowo - rachunkowej firmy P.U.H. (...) G. K. (3), w okresie od września 2003r. do dnia 25 listopada 2003r., w W. i L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wprowadził w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w W., poprzez wywołanie u nich przeświadczenia, iż transakcje zakupu paliwa wynikające z fałszywych faktur VAT o nr od (...) do (...) dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci oleju napędowego o łącznej wartości 660.874 zł przez (...)Rolno – Usługową „(...)na rzecz jego firmy – Przedsiębiorstwa Usługowo – Handlowego (...) G. K. (1) z siedzibą w W. miały miejsce w rzeczywistości, co nie odpowiadało prawdzie i w ten sposób naraził należny od jego firmy Skarbowi Państwa podatek od towarów i usług na uszczuplenie w łącznej kwocie 113.484,00 zł, ponieważ dopuścił do bezzasadnego obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego wynikające ze wskazanych powyżej faktur, a także naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej kwocie 327.410,00 zł, ponieważ nie złożył deklaracji AKC – 2 oraz nie naliczył i nie wpłacił należnego podatku akcyzowego od faktycznie wprowadzonego do obrotu gospodarczego paliwa niewiadomego pochodzenia w ilości odpowiadającej wskazanym powyżej fakturom.

W dalszej swojej działalności związanej z handlem hurtowym i detalicznym paliwami, oskarżony G. K. (1), w ramach prowadzonej przez siebie firmy P.U.H. (...)nawiązał kontakt za pośrednictwem swojego brata R. K. (1) z W. K. (1), w wyniku czego w okresie od 10 września 2004r. do 13 maja 2005r., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli W. K. (1) - prowadzący jako R. S. (1), przejęty na podstawie podrobionych dokumentów, podmiot gospodarczy o nazwie (...) Sp. z o.o., później (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., K. O. - prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) K. O. z siedzibą w S., R. B. (1), A. P. (1) i inne nieustalone do chwili obecnej osoby, działając w W., K., K., S., O. gm. P., J. i P., a która to grupa przestępcza miała na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi. Działalność przestępczą, w której brał udział G. K. (1), jako główny odbiorca odbarwionego przez grupę przestępczą oleju opałowego, zapoczątkowało poznanie się R. B. (1) z W. K. (1), w pierwszej połowie 2004 r., w należącej do A. P. (1) bazie paliwowej w W., gdzie W. K. (1) zajmował się odbarwianiem oleju opałowego. Mężczyźni ustalili wówczas, że będą wspólnie prowadzili działalność polegającą na sprzedaży odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego. W tym celu, na przełomie kwietnia i maja 2004 r., W. K. (1), działając w porozumieniu z R. B. (1), nabył za pośrednictwem tego ostatniego, od R. S. (1) jego dowód osobisty serii (...), wystawiony w dniu 12 września 1985r. przez Prezydenta Miasta S.. Następnie wyżej wymienieni sfalszowali ten dokument w ten sposób, że R. B. (1) wkleił w nim fotografię W. K. (1). W. K. (1) posługiwał się tym dowodem aż

do dnia 16 czerwca 2005r. R. B. (1) skontaktował ponadto W. K. (1) z W. A., który był właścicielem bazy paliwowej w K.. W dniu 2 czerwca 2004r. W. K. (1), podając się za R. S. (1), nabył wszystkie udziały od (...) z siedzibą w M., S. G., K. Z. i O. A. w firmie (...) Sp. z o.o., z koncesją na hurtowy obrót paliwami płynnymi, składając własnoręcznie podpis pod umową sprzedaży udziałów, na nazwisko wyżej wymienionego. Własnoręczność podpisu R. S. (1), na podstawie sfalszowanego dowodu osobistego serii (...), poświadczył notariusz M. P. (1), prowadzący Kancelarię Notarialną w K.. W związku z przejęciem wszystkich udziałów w Spółce (...) przez W. K. (1), występującego pod imieniem i nazwiskiem R. S. (1), w dniu 14 czerwca 2004r. zwołano nadzwyczajne walne zgromadzenie wspólników Spółki (...) w K., podczas którego dokonano wyboru R. S. (1) na członka zarządu Spółki (...). Czynności te zostały potwierdzone stosownymi dokumentami: protokołem z nadzwyczajnego walnego zgromadzenia wspólników spółki (...), listą wspólników i oświadczeniem członka zarządu, na których W. K. (1) sfalszował własnoręcznie podpisy R. S. (1). W tym samym dniu W. K. (1), stając przed notariuszem B. K. (1), prowadzącą Kancelarię Notarialną w K. i posługując się sfalszowanym dowodem osobistym serii (...) na nazwisko R. S. (1), wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci własnoręczności podpisu R. S. (1) pod dokumentem wskazującym na wzór podpisu członka zarządu Spółki (...), który w obecności notariusza złożył. Ponieważ zmiana umowy spółki wymagała zachowania formy aktu notarialnego, W. K. (1), podając się za R. S. (1) i posługując się sfalszowanym dowodem osobistym serii (...), stając przed notariuszem B. K. (1), w dniu 15 czerwca 2004r. wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci aktu notarialnego nr (...) wskazującego, że wyżej wymieniony, jako jedyny wspólnik firmy (...) Sp. z o.o., zmienia podjętą uchwałą nazwę firmy (...) na (...) z siedzibą w K.. W dniu 2 lipca 2004r., w K., sporządzono tekst jednolity umowy Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...), według stanu na dzień 14 czerwca 2004r., na którym to dokumencie W. K. (1) sfalszował podpis R. S. (1). W dniu 7 czerwca 2004r. w K. - W. K. (1), występujący pod imieniem i nazwiskiem R. S. (1), działając w imieniu i na rzecz Spółki (...), zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę najmu lokali użytkowych, położonych w K., przy ul. (...), na fikcyjne biuro dla tej firmy, kreśląc pod umową podpis R. S. (1), jako najmującego. Zmiany w zakresie nazwy spółki, osób wspólników oraz członków zarządu W. K. (1) obowiązany był zgłosić w Krajowym Rejestrze Sądowym. Uczynił to w dniu 26 lipca 2004r., kiedy to, podając się za R. S. (1), złożył do KRS w K. wniosek o rejestrację podmiotu w rejestrze przedsiębiorców – to jest Spółki z o.o. o nazwie (...), załączając uprzednio podrobione przez siebie, poprzez sfalszowanie podpisu R. S. (1) i poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci: listy wspólników, dokumentu o powołaniu członków organów spółki, wzorów podpisów, umowy najmu lokali położonych w K. przy ul (...) z dnia 7 czerwca 2004r., tekstu jednolitego umowy spółki. Po zmianie nazwy spółki, w dniu 1 września 2004r., W. K. (1), podając się za R. S. (1), podpisał także aneks do umowy najmu lokali użytkowych, usytuowanych w K., przy ul. (...), zawartej uprzednio pomiędzy (...), a firmą (...), właśnie w zakresie zmiany nazwy spółki. W tym czasie R. B. (1) i W. K. (1) organizowali infrastrukturę potrzebną do odbarwiania, a następnie sprzedaży oleju opałowego. W tym celu w dniu 1 czerwca 2004 r. w P., w obecności R. B. (1), doszło do zawarcia pomiędzy firmą (...) - reprezentowaną przez W. K. (1), podającego się za R. S. (1), a Przedsiębiorstwem (...), reprezentowaną przez P. P. (2), umowy dzierżawy bazy paliwowej zlokalizowanej w O. (...) gmina P.. Nadto w dniu 1 sierpnia 2004r. w K., W. K. (1), działający w imieniu (...), zawarł z firmą (...)” M. K. (2) umowę najmu zbiornika o pojemności 50 m3 wraz z dystrybutorem paliw, położone na terenie bazy paliwowej w O. (...), na której sfalszował podpis R. S. (1), jako wynajmującego. Zgodnie z umową zbiornik miał być wykorzystywany do własnej działalności gospodarczej najmującego w zakresie hurtowej i detalicznej sprzedaży oleju opałowego. W trakcie obowiązywania umowy najmu, w okresie od 31 grudnia 2004r. do 31 stycznia 2005r., W. K. (1) posługiwał się uprzednio sfalszowanymi, poprzez nakreślenie podpisów R. S. (1), fakturami VAT nr: (...) i (...), dotyczącymi najmu zbiornika na paliwo, wystawionymi przez firmę (...) Sp. z o.o. dla firmy (...)” M. K. (2) oraz dowodem wpłaty do faktury VAT nr (...). Ponadto, jeszcze w dniu 9 czerwca 2004r., w G., W. K. (1) - działając jako R. S. (1) w imieniu Sp. (...) - zawarł kontrakt na budowę 10 zbiorników na paliwa płynne z firmą (...) K. J. (2). Protokół końcowego odbioru robót -zbiorników na paliwa płynne podpisał on w imieniu Sp. (...) w dniu 9 lutego 2005r., fałszując w protokole podpis R. S. (1). Zbiorniki te zostały odebrane transportem firmy (...), jednakże nigdy nie zostały zainstalowane na terenie bazy paliwowej w O.. Z uwagi na podejrzenie ujawnienia bazy przez organy ścigania, a następnie jej faktyczne zamknięcie, zbiorniki zostały wywiezione do M. w bliżej nieustalone miejsce. W. K. (1) zamieszkał w wynajętym mieszkaniu w P., podając się za R. S. (1). Wskazane powyżej miejsce nie było jedynym miejscem zamieszkania W. K. (1). W dniu 3 maja 2005r. w G., zawarł on z E. K. umowę najmu lokalu mieszkalnego, położonego w G., przy ul. (...), podając się za R. S. (1) i fałszując jego podpis na umowie w miejscu najmującego. Przez okres letni baza w O. była modernizowana pod kątem późniejszej działalności związanej z przerobem oleju opałowego na olej napędowy. R. B.

(1) i W. K. (1) zajęli się pracami remontowymi oraz przystosowawczymi bazy paliwowej w O. oraz zorganizowaniem sprzętu odpowiedniego do przeróbki i sprzedaży odbarwionego paliwa. W pracach tych brali również udział Ł. J. - siostrzeniec W. K. (1) i M. K. (3) - syn W. K. (1). Po remoncie bazy w O. R. B. (1) i W. K. (1), we wrześniu 2004 roku, zajęli się odbarwianiem paliwa czyli oleju opałowego. R. B. (1) i W. K. (1) najpierw mieszała (blendowali) benzynę, a później zajęli się odbarwianiem oleju opałowego. Komponenty potrzebne do odbarwiania paliwa dostarczał R. B. (1), zaś samym procesem odbarwiania zajmował się W. K. (1). Za finansową stronę przedsięwzięcia odpowiadał R. B. (1), który dostarczał również komponenty potrzebne do procesu odbarwiania, natomiast techniczną stroną przedsięwzięcia zajmował się W. K. (1). Dostawcami oleju opałowego były firmy: (...)s.j. A.i A. Z. (1) oraz (...) sp. z o.o. W obu przypadkach współpraca wyglądała tak samo: zamówienie na paliwo było dokonywane telefonicznie, a towar do celu dowozili kierowcy. Wystawionymi przez (...) S.J. A.i A. Z. (1) z siedzibą w K. dla (...) fakturami VAT o nr: (...) oraz załączonymi do nich oświadczeniami o przeznaczeniu kupowanego oleju opałowego, sfałszowanymi poprzez nakreślenie podpisów R. S. (1), W. K. (1) posługiwał się w ramach prowadzonego proceduru w okresie od 15 listopada 2004r. do 9 maja 2005r. Natomiast faktury dokumentujące sprzedaż oleju opałowego, wystawione przez firmę „(...)” Sp. z o.o. z siedzibą w S. dla firmy (...) Sp. z o.o. o nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) były wykorzystywane w ramach prowadzonej przez W. K. (1) działalności w okresie od 9 lutego 2005r. do 19 marca 2005r. Dysponując olejem opałowym, W. K. (1) dokonywał procesu wydalania z tego oleju barwnika i przekwalifikowywał paliwo na odpowiadający normom olej napędowy. Odbarwiony olej opałowy był wprowadzany do obrotu za pośrednictwem stacji benzynowych G. K. (1) – właściciela P.H.U. (...) G. K. (1) z siedzibą w W., R. K. (1), prowadzącego wspólnie z F. M. firmę (...) z siedzibą w G. W., A. P. (1) – właściciela firm (...) A. P. (1) i (...) A. i K. P. (1) z siedzibą w J., (...) M. K. (1) z siedzibą w W. oraz innych drobnych odbiorców (firmę (...) D. S. z siedzibą w K., (...) L. C.). Głównym klientem firmy (...) Sp. z o.o. była firma (...), która nabywała około 95% przekwalifikowanego nielegalnie oleju. Wskazane powyżej osoby – poza drobnymi odbiorcami: L. C. i D. S. – miały świadomość nielegalnego pochodzenia wprowadzonego do obrotu paliwa. Dostawy paliwa były dokumentowane fakturami VAT. Początkowo faktury były wystawiane odręcznie przez W. K. (1), R. B. (1) i inne nieustalone do chwili obecnej osoby, a później były one drukowane przez W. K. (1) na komputerze i opatrywane stosownymi pieczęciami, które zostały zabezpieczone podczas zatrzymania W. K. (1) w jego miejscu zamieszkania. Do stycznia 2005r. jako dostawcę oleju napędowego wskazywano wyłącznie firmę (...). Oskarżony G. K. (1), który prowadził działalność gospodarczą w zakresie handlu paliwem pod nazwą P.U.H. (...) z siedzibą w W., był głównym odbiorcą przerobionego oleju opałowego od R. B. (1) i W. K. (1). Posiadał on dwie stacje paliw: w W. oraz R.. Paliwo to było rozlewane bezpośrednio z dystrybutorów znajdujących się na stacjach przez pracowników: D. K. (1), M. B. (1), P. W., M. W. (1), R. B. (2), a w razie zgłoszenia takiego żądania przez klienta, dostarczane mu na miejsce przez kierowców: H. S. (1), M. J., K. S.. Zdarzało się, że klienci narzekali na zapach i jakość paliwa, zaś jednemu z nich - H. K. odbarwiony olej opałowy uszkodził pompę wtryskową w samochodzie. Rozliczenia W. K. (1) i R. B. (1) z oskarżonym G. K. (1) wyglądały w ten sposób, że W. K. (1) i R. B. (1) wystawili mu faktury za sprzedaż oleju napędowego, a G. K. (1) uiszczał przedpłatę za ten olej. Różnica pomiędzy ceną wymienioną na fakturze, a rzeczywiście uiszczoną ceną za olej opałowy oraz zyskiem R. B. (1) i W. K. (1) była zwracana G. K. (1) w gotówce. R. B. (1) (do momentu aresztowania w dniu 1 kwietnia 2005 r.) oraz W. K. (1) wystawili następujące dokumenty:

- faktury VAT o łącznej wartości 4.045.021,03 zł o nr:

(...) z dnia 10.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 84.253,20

(...) z dnia 14.09.2004r. na 30.280 litrów ON o wartości 85.039,56

(...) z dnia 22.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 84.253,20

(...) z dnia 27.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 88.572,20

(...) z dnia 28.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.572,20

(...) z dnia 29.09.2004r. na 30.200 litrów ON o wartości 89.530,92

(...) z dnia 01.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 88.572,00
(...) z dnia 02.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.232,00
(...) z dnia 04.10.2004r. na 30.600 litrów ON o wartości 94.076,64
(...) z dnia 19.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 94.062,00
(...) z dnia 26.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 94.428,00
(...) z dnia 09.11.2004r. na 26.474 litrów ON o wartości 76.869,91
(...) z dnia 10.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 17.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 19.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 22.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 22.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 25.11.2004r. na 30.400 litrów ON o wartości 91.978,24
(...) z dnia 29.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 89.304,00
(...) z dnia 30.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 90.768,00
(...) z dnia 08.12.2004r. na 60.000 litrów ON o wartości 164.700,00
(...) z dnia 10.12.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 83.448,00
(...) z dnia 17.12.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 85.278,00
(...) z dnia 17.12.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 85.278,00
(...) z dnia 27.12.2004r. na 60.000 litrów ON o wartości 170.556,00
(...)z dnia 14.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 14.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 14.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 22.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 22.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 26.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00
(...)z dnia 26.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00
(...)z dnia 26.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00
(...)z dnia 29.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00
(...)z dnia 29.04.2005r. na 29.800 litrów ON o wartości 96.706,96

(...)z dnia 06.05.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 98.088,00, nr (...)z dnia 10.05.2005r. na 10.000 litrów ON o wartości 31.720,00;

- dowody KP nr (...), (...), (...), (...), (...);

- dowód WZ nr (...),

na których widnieje nazwa towaru: olej napędowy. Paliwo to zostało następnie sprzedane przez oskarżonego M. K. (1) odbiorcom, którzy nie byli świadomi, że kupują odbarwiony olej opałowy. W ten sposób M. K. (1) w okresie od 23 kwietnia 2005r. do 10 maja 2005 r., w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1) oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, wprowadził do obrotu pod szyldem prowadzonej przez siebie firmy o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) M. K. (1) z siedzibą w W. odbarwiony na specjalnej linii technologicznej olej opałowy w ilości co najmniej 115.000 litrów, przez co doprowadził nieustalonych do tej pory indywidualnych odbiorców oleju napędowego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie co najmniej 373.198 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd, że zakupują oni pełnowartościowy olej napędowy przeznaczony do pojazdów mechanicznych, na co wskazywać miała widniejąca na sfalszowanych przez W. K. (1) wyżej wymienionych dokumentach, wystawionych dla Przedsiębiorstwa Handlowo – Usługowego (...) M. K. (1) z siedzibą w W. przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., nazwa handlowa towaru – tj. olej napędowy i posługując się wymienionymi sfalszowanymi dokumentami poprzez włączenie ich do dokumentacji księgowej swojej firmy.

Kolejną osobą, która zaopatrywała się w paliwo produkowane przez R. B. (1) i W. K. (1) był A. P. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod firmami: Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) A. P. (1) i Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) A. i K. P. (1). A. P. (1) zamawiał towar telefonicznie zarówno w firmie (...) sp. z o.o., jak i (...). W sumie od tych firm zakupił łącznie 280.000 litrów odbarwionego oleju opałowego, sprzedając go klientom swojej firmy, nie mającym świadomości, że nabywane przez nich paliwo nie jest olejem napędowym lecz odbarwionym olejem opałowym, przez co doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 825.940,00 zł. Paliwo od firmy (...) kupowali również D. S. - właściciel firmy (...) D. S. z siedzibą w K. oraz L. C. - właściciel PW (...) z siedzibą w D., jednakże nie mieli oni świadomości, że kupowane przez nich paliwo jest przerobionym olejem opałowym.

W celu prowadzenia działalności gospodarczej, W. K. (1) w porozumieniu z R. B. (1), działając jako R. S. (1), założył kilka rachunków bankowych. W dniu 18 października 2004 r. w K. zawarł umowę z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. o otwarcie i prowadzenie rachunku bankowego nr (...) dla firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., w dniu 17 marca 2005 r. zawarł z Bankiem (...) S.A. Oddział w K. umowę o otwarcie i prowadzenie rachunku bankowego nr (...) dla osoby fizycznej, w dniu 29 marca 2005 r. zawarł z (...) Bankiem S.A. Oddział w G. umowę o otwarcie i prowadzenie rachunku bankowego nr (...) dla osoby fizycznej, w dniu 13 kwietnia 2005 r. w P. zawarł z Bankiem (...) SA I Oddział w P. umowę o otwarcie i prowadzenie rachunku bankowego nr (...), a w dniu 14 kwietnia 2005 r. w P. zawarł z Bankiem (...) SA I Oddział w P. umowę o otwarcie i prowadzenie rachunku bankowego nr (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.. W. K. (1) - podając się za R. S. (1) - założył w/w kilka rachunków bankowych, posługując się sfalszowanymi lub stwierdzającymi nieprawdę dokumentami. I tak w dniu 18 października 2004r. w K., przy zawarciu z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowy o otwarcie i prowadzenie rachunku bankowego nr (...) dla firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., podając się za R. S. (1) przedłożył jako autentyczne sfalszowane i poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci: dowodu osobistego serii (...), wystawionego na nazwisko R. S. (1), aktu notarialnego z dnia 15 czerwca 2004r. dotyczącego zmiany nazwy firmy (...) Sp. z o.o. na nazwę (...) Sp. z o.o., której jedynym udziałowcem był R. S. (1), odpisu z rejestru przedsiębiorców według stanu na dzień 17 sierpnia 2004r. wydanego przez KRS w G., po czym sfalszował na dokumentach związanych z zawarciem tej umowy podpisy R. S. (1). Następnie w okresie od dnia 17 marca 2005r. do dnia 2 kwietnia 2005r., w K., przy zawarciu z Bankiem (...) S.A. Oddział w K. umowy o otwarcie i prowadzenie rachunku bankowego nr (...) dla osoby fizycznej, podając się za R. S. (1), przedłożył jako autentyczny sfalszowany dowód osobisty serii (...), wystawiony na nazwisko

R. S. (1), po czym sfalszował na dokumentach związanych z zawarciem tej umowy podpisy R. S. (1), a następnie w dniu 18 marca 2005r. podpisał załączniki do wskazanej powyżej umowy w postaci upoważnienia do dysponowania rachunkiem bankowym przy użyciu karty VISA ELECTRON oraz wniosku o przyznanie limitu głównego, a także sfalszował podpisy R. S. (1) na dokumentach związanych z obsługą wskazanego powyżej rachunku w postaci przelewu na rachunek z dnia 17 marca 2005r. na kwotę 61.009,00 zł, wpłaty gotówkowej z dnia 18 marca 2005r. na kwotę 133.224,00 zł, przelewu na rachunek z dnia 18 marca 2005r. na kwotę 133.224,00 zł, wpłaty gotówkowej z dnia 18 marca 2005r. na kwotę 15,00 zł, wypłaty gotówkowej z dnia 5 kwietnia 2005r. na kwotę 20.000,00 zł, przelewu na rachunek z dnia 2 kwietnia 2005r. na kwotę 147.834,72 zł. W dalszej kolejności, w okresie od 29 marca 2005r. do 21 kwietnia 2005r. w G., przy zawarciu z (...) Bankiem S.A. Oddział w G. umowy o otwarcie i prowadzenie rachunku bankowego nr (...) dla osoby fizycznej, podając się za R. S. (1), przedłożył jako autentyczny sfalszowany dowód osobisty serii (...), wystawiony na nazwisko R. S. (1), po czym sfalszował na dokumentach związanych z zawarciem tej umowy i wniosku o wydanie karty VISA ELECTRON podpisy R. S. (1), a następnie podpisał nazwiskiem wyżej wymienionego otrzymaną kartę VISA ELECTRON nr (...) i dokument potwierdzenia złożenia dyspozycji przelewu z dnia 21 kwietnia 2005r. na kwotę 67.000 zł. Nadto w dniu 13 kwietnia 2005r. w P., przy zawarciu z Bankiem (...) Oddział w P. umowy o otwarcie i prowadzenie rachunku bankowego nr (...) dla osoby fizycznej, podając się za R. S. (1), przedłożył jako autentyczny sfalszowany dowód osobisty serii (...) wystawiony na nazwisko R. S. (1), po czym sfalszował na dokumentach związanych z zawarciem tej umowy, umowie o kartę płatniczą i umowie usług bankowości elektronicznej podpisy R. S. (1). Także w dniu 14 kwietnia 2005r. w P., przy zawarciu z Bankiem (...) Oddział w P. umowy o otwarcie i prowadzenie rachunku bankowego (...) dla firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., podając się za R. S. (1), przedłożył jako autentyczne sfalszowane i poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci: dowodu osobistego serii (...) wystawionego na nazwisko R. S. (1), aktu notarialnego z dnia 15 czerwca 2004r. dotyczącego zmiany nazwy firmy (...) Sp. z o.o. na nazwę (...) Sp. z o.o., której jedynym udziałowcem był R. S. (1), odpisu z rejestru przedsiębiorców według stanu na dzień 26 listopada 2004r. wydanego przez KRS w K., postanowienia Sądu Rejonowego w Koszalinie dotyczącego wpisu wyżej wymienionej spółki do KRS, tekstu jednolitego umowy (...) Sp. z o.o. ustalonego na dzień 14 czerwca 2004r., po czym sfalszował na tej umowie i załącznikach do niej, umowie usług bankowości elektronicznej i umowie o kartę płatniczą podpisy R. S. (1). Rachunki te następnie były wykorzystywane do regulowania należności finansowych wobec firmy (...) Sp. z o.o. przez firmę (...) G. K. (1) oraz firmę (...) A. P. (1) i (...) A. i K. P. (1), a także do uiszczania płatności za kupowany olej opałowy. Część tych rachunków została założona z inicjatywy G. K. (1), który od marca 2005r. postanowił regulować należności z tytułu wystawianych faktur przelewami bankowymi. Nadwyżki pieniężne, stanowiące różnicę pomiędzy cenami oleju opałowego powiększonymi o prowizję W. K. (1) (do 8 g za litr) i R. B. (1) były zwracane w gotówce G. K. (1). Jeden raz pieniądze zostały przelane na konto żony G. K. (1) – D. K.. W styczniu 2005 r. R. B. (1) i W. K. (1) nawiązali kontakt z K. O. – osobą bez stałego miejsca zameldowania, posiadającą zarejestrowaną działalność gospodarczą o nazwie Przedsiębiorstwo (...) K. O. z siedzibą w S.. B. i K. zaproponowali mu rozszerzenie profilu działalności gospodarczej na hurtowy obrót paliwami. Umówili się, że K. O. otrzyma za to wynagrodzenie, a K. i B. będą mu opłacać składki ZUS oraz należności podatkowe. K. O., w zamian za stosowną opłatą, przystał na propozycję wyżej wymienionych. O., K. i B. udali się do banku i założyli rachunek bankowy w (...) I Oddział w S. dla Przedsiębiorstwa (...) K. O. o nr (...). Następnie dokumenty swojej firmy, numery rachunku bankowego oraz hasła dostępu do usług bankowości elektronicznej K. O. przekazał R. B. (1) i W. K. (1). Poza tym na prośbę R. B. (1) jego znajomy - R. R. (1) w dniu 14 lutego 2005 r. sfalszował na wniosku skierowanym do Urzędu Regulacji Energetyki w W. o udzielenie koncesji na obrót paliwami płynnymi podpis K. O.. Pomimo złożonych obietnic finansowych, W. K. (1) nie płacił K. O.. O. będąc osobą bezdomną pomieszkiwał w tym czasie u J. M. (1). Na firmę (...) były wystawiane faktury VAT, dokumentujące sprzedaż oleju napędowego m.in. firmie (...) G. K. (1) i firmom A. P.. W dniu 11 marca 2005r. w P., W. K. (1) sfalszował w celu użycia za autentyczną umowę najmu 7 zbiorników na paliwo o pojemności 50 m sześciennych, położonych na terenie bazy paliwowej w O. (...)A, zawartą pomiędzy (...) a Przedsiębiorstwem (...) K. O., poprzez nakreślenie podpisów R. S. (1). K. O. uczestniczył w wypłatach pieniędzy z rachunku bankowego założonego na firmę (...). W dniu 22 marca 2005 r. do II Oddziału (...) w K. przyszedł K. O. w celu wypłaty z konta Przedsiębiorstwa (...)nr (...) kwoty 240.000 zł i przedstawił uszkodzony dowód osobisty. Po sprawdzeniu tego dokumentu przez Policję okazało się, że K. O. nie jest już zameldowany pod wskazanym w dowodzie adresem i figuruje w rejestrze osób bezdomnych. W tej sytuacji Bank odmówił wypłaty K. O.. Wówczas towarzyszący mu R. B. (1) otworzył rachunek osobisty i zdecydował, że dokonają przelewu z konta firmowego K. O. na konto osobiste

R. B. (1). Z uwagi na limit dzienny przelewu - 100.000 zł, kwotę w tej wysokości przelano na konto osobiste R. B. (1) w Banku (...) S.A. nr (...). Następnego dnia K. O. złożył pełnomocnictwo do rachunku firmowego dla R. B. (1) i został dokonany kolejny przelew na konto R. B. (1) kwoty 20.000 zł, którą następnie R. B. (1) wypłacił. Na rachunek Spółki (...) wpływały kwoty pochodzące od PUH „(...) G. K. (1), PHU (...) A. P. (1), PHU (...) A. P. (1) i K. P. (1). Na rachunku tym odnotowano także przelewy na konto firmy (...) S.J. A.i A. Z. (1) z siedzibą w K.. W dniu 7 kwietnia 2005 r. z K. O. skontaktował się R. R. (1), a następnie wraz z J. M. (1) spotkali się we trzech i udali się do Banku (...) w S.. K. O. czuł się oszukany przez W. K. (1), który nie wywiązywał się ze złożonych mu wcześniej obietnic finansowych i dlatego przystał na propozycję R. R. (1), by wypłacił z założonego na jego nazwisko konta pieniądze K. i B.. Dowiedział się, że jednorazowo może wypłacić 20.000 zł. Mężczyźni podjęli próbę wypłaty w Banku (...) w S., jednak próba ta nie powiodła się, ponieważ dowód osobisty K. O. był uszkodzony. Zdobył on zatem zaświadczenie z Urzędu Miasta w S., że jego nowy dowód osobisty jest w trakcie wyrabiania. Na podstawie tego dokumentu udało mu się wypłacić 10.000 zł z konta w Banku (...) w S. o numerze (...). Następnie w dniu 11 kwietnia 2005 r. w P. mężczyźni powtórzyli tę operację. Ponownie wypłacili 10.000 zł z tego samego konta i podzielili się pieniędzmi. Następnie dnia 12 kwietnia 2005 r. z rachunku o nr (...) Przedsiębiorstwa (...) K. O. założonego w Banku (...) S.A. I Oddział S. dokonano dwóch przelewów pieniędzy: w kwocie 40.000,00 zł na rachunek nr (...) J. M. (1) oraz w kwocie 12.000,00 zł na rachunek nr (...) należący do matki R. R. (1)- Z. R. (1). W kwietniu 2005 r. R. R. (1) spotkał R. S. (1). R. znał S., ponieważ był on wujem jego byłej dziewczyny. R. R. (1) oświadczył R. S. (1), że na jego nazwisko są założone dwa konta: firmowe i osobiste. Mężczyźni doszli do wniosku, że można sprawdzić, czy na kontach tych znajdują się pieniądze i wypłacić je. W dniu 30 kwietnia 2005 r. R. S. (1) wraz z R. R. (1) i J. M. (1) udali się do banku (...) w K., gdzie z konta nr (...), założonego na osobę fizyczną – R. S. (1), w Banku (...) S.A. Oddział w K. R. S. (1) wypłacił pieniądze w kwocie 5.700,00 zł. Kwotę tę podzielono w ten sposób, że R. S. (1) wziął dla siebie połowę tej kwoty, a druga połowę otrzymali R. R. (1) i J. M. (1). Następnie w dniu 4 maja 2005 r. w P., R. R. (1) i R. S. (1) próbowali z konta nr (...) założonego na osobę fizyczną – R. S. (1) w Banku (...) S.A. I Oddział w P., wypłacić pieniądze w kwocie 700 zł, jednak podpis R. S. (1) nie zgadzał się z wzorem, jakim dysponował bank, przez co pracownik banku odmówił wypłaty. Następnie w dniu 9 maja 2005 r. R. R. (1) ponownie skontaktował się z R. S. (1) i polecił mu sprawdzenie, czy na rachunku bankowym nr (...), założonym na firmę (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., w Banku (...) S.A. I Oddział w P. znajdują się pieniądze. R. R. (1) spodziewał się, że z tego konta uda się podjąć 40.000 zł. Dnia 10 maja 2005 r. R. S. (1) udał się do tego banku, jednak pracownik banku odmówił mu wglądu w stan konta bankowego. R. B. (1), G. K. (1), A. P. (1) oraz W. K. (1) i K. O. dokonali szeregu operacji bankowych mających na celu stworzenie pozorów, że dochody uzyskiwane z ich przestępczej działalności polegającej na handlu odbarwionym olejem opałowym mają legalne źródła, a więc podjęli działania mające na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia i wykrycia środków pieniężnych pochodzących ze sprzedaży prowadzonej przez podmioty gospodarcze o nazwach (...) Sp.z o.o. i Przedsiębiorstwo (...) K. O.jako oleju napędowego przetworzonego oleju opałowego i w sumie w okresie od 16 marca 2005r. do 13 maja 2005r. G. K. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1), R. B. (1), K. O., A. P. (1) i innymi nieustalonymi osobami, brał udział w procederze „prania” pieniędzy pochodzących ze sprzedaży nielegalnie przetwarzanego oleju opałowego w ten sposób, że:

1) W. K. (1) - w ramach ustalonego podziału ról i pozycji w grupie -działając wspólnie z R. B. (1) - polecił K. O. założenie w Banku (...) S.A. I Oddział w S. rachunku dla Przedsiębiorstwa (...) K. O. z siedzibą w S. nr (...), a następnie współuczestniczył w przyjęciu na ten rachunek pieniędzy:

- w łącznej kwocie 859.045,39 zł przekazanych z rachunku nr (...) założonego w Banku (...) S.A. I Oddział w W. i z rachunku nr (...), założonego w Banku (...) Oddział K. na Przedsiębiorstwo Usługowo - Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W. przez oskarżonego G. K. (1) i tak:

- w dniu 16 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 69.900,00 zł stanowiące zapłatę za olej napędowy,

- w dniu 17 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 94.428,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

- w dniu 23 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 94.428,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

- w dniu 23 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 99.149,40 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

- w dniu 25 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 40.000,00 zł stanowiące częściową zapłatę za fakturę o numerze (...),

- w dniu 30 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.794,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

- w dniu 01 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.794,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

- w dniu 04 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.428,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

- w dniu 07 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 177.123,99 zł stanowiące zapłatę za faktury o numerach (...), (...);

- w łącznej kwocie 237.900,00 zł z rachunku nr (...) w Banku (...)w J. założonego na Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) A. P. (1), nr (...) w Banku (...)w J. i nr (...) w Banku (...) SA I Oddział w P. założonych na Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) A. P. (1) i K. P. (1) i tak:

- w dniu 17 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 81.000 zł stanowiące zapłatę za fakturę VAT nr (...),

- w dniu 23 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 50.000 zł stanowiące zapłatę za fakturę VAT nr (...),

- w dniu 25 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 25.900 zł stanowiące zapłatę za fakturę VAT nr (...),

- w dniu 30 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 50.000 zł stanowiące zapłatę za fakturę VAT nr (...),

-w dniu 01 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 31.000 zł stanowiące zapłatę za fakturę VAT nr (...);

2) W. K. (1) - w ramach ustalonego podziału ról i pozycji w grupie - na rachunki założone w Banku (...) S.A. Oddział P. na firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. o nr (...) i osobę fizyczną – R. S. (1) o nr (...), przyjął pieniądze:

- w łącznej kwocie 1.197.308,80 zł przekazane z rachunku nr (...) założonego w Banku (...) S.A. I Oddział w W. i z rachunku nr (...), założonego w Banku (...) na Przedsiębiorstwo Usługowo - Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W. przez oskarżonego G. K. (1) i tak:

-w dniu 14 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 124.244,80zł stanowiące zapłatę za faktury o numerach (...)i (...),

-w dniu 15 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 98.088,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

-w dniu 20 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

-w dniu 20 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 98.088,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

-w dniu 22 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

-w dniu 27 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

- w dniu 27 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

- w dniu 5 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

- w dniu 5 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...),

- w dniu 9 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...),

- w dniu 9 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...),

- w dniu 11 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 120.041,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...) i częściowo za fakturę o nr (...);

3) W. K. (1) - w ramach ustalonego podziału ról i pozycji w grupie - na rachunek założony (...) Banku S.A. w K. nr (...) na osobę fizyczną R. S. (1), przyjął pieniądze w łącznej kwocie 84.000 zł z rachunku nr (...) w Banku (...) w J. założonego na Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) A. P. (1), z rachunków nr (...) i nr (...) w (...) S.A. I Oddział w W., założonych na Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) A. P. (1) i K. P. (1) i tak:

-w dniu 12 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 76.000 zł tytułem „za towar”,

-w dniu 02 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 2.000 zł tytułem „za towar różnica”,

-w dniu 13 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przyjął pieniądze w kwocie 6.000 zł stanowiące zapłatę za fakturę VAT nr (...) wystawioną przez firmę (...) Sp. z o.o. na kwotę 96.258 zł,

a następnie - W. K. (1) w ramach ustalonego podziału ról i pozycji w grupie - dokonał dalszych transakcji bankowych mających na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia, w tym przelał środki pieniężne zgromadzone na wskazanych powyżej rachunkach na rachunek założony w Banku (...) S.A. Oddział w K. nr (...) na osobę fizyczną R. S. (1), a także przyjął na ten rachunek w dniu 30 kwietnia 2005r. pieniądze w kwocie 30.000 zł z rachunku nr (...) założonego na D. K. (2) tytułem „zwrotu pieniędzy”, po czym dokonał dalszych operacji finansowych. W dniu 1 kwietnia 2005r. został tymczasowo aresztowany do sprawy Ds. 541/05 Prokuratury Rejonowej w Wałczu R. B. (1). Przebywał on w areszcie do 18 maja 2005r. W. K. (1), pomimo tymczasowego aresztowania R. B. (1), podejmował samodzielnie starania o pozyskanie nowych klientów, dla przetwarzanego w dalszym ciągu na terenie bazy w O. oleju opałowego i kontynuował operacje na ww. kontaktach bankowych do dnia 13

maja 2005 r. G. K. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z wymienionymi wyżej osobami, każdy w ramach ustalonej roli w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, także dokonał szeregu operacji bankowych mających na celu stworzenie pozorów, że dochody uzyskiwane z jego przestępczej działalności polegającej na handlu odbarwionym olejem opałowym mają legalne źródła, a więc podjął działania mające na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia i wykrycia środków pieniężnych pochodzących ze sprzedaży prowadzonej przez podmioty gospodarcze o nazwach (...) Sp.z o.o. i Przedsiębiorstwo (...) K. O.jako oleju napędowego przetworzonego oleju opałowego i w sumie w okresie od 16 marca 2005r. do 13 maja 2005r., działając w W. i O. gm. P., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1), R. B. (1), K. O., A. P. (1) i innymi nieustalonymi osobami, G. K. (1) prowadząc firmę o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W., brał udział w procederze „prania” pieniędzy pochodzących ze sprzedaży nielegalnie przetwarzanego oleju opałowego w ten sposób, że przekazał środki pieniężne z rachunku bankowego nr (...), założonego w Banku (...) S.A. I Oddział w W. i rachunku bankowego nr (...), założonego w Banku (...) na Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) G. K. (1), na rachunki bankowe założone w Banku (...) S.A. Oddział w P. na podmiot gospodarczy o nazwie (...) Sp. z o.o. o nr (...) i osobę fizyczną – R. S. (1) o nr (...) w łącznej kwocie 1.197.349,80 zł i tak :

- w dniu 14 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 124.244,80zł stanowiące zapłatę za faktury o numerach (...)i (...);
- w dniu 15 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 98.088,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);
- w dniu 20 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);
- w dniu 20 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 98.088,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);
- w dniu 22 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);
- w dniu 27 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);
- w dniu 27 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);
- w dniu 5 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);
- w dniu 5 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);
- w dniu 9 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...);
- w dniu 9 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...);
- w dniu 11 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 120.041,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...) i częściowo za fakturę o nr (...),

a nadto przekazał na rachunek bankowy założony w Banku (...) S.A. o numerze (...) na podmiot gospodarczy o nazwie Przedsiębiorstwo (...) K. O. pieniądze w łącznej kwocie 859.045,39 zł i tak:

- w dniu 16 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 69.900,00 zł stanowiące zapłatę za olej napędowy;

- w dniu 17 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.428,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 23 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.428,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 23 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 99.149,40 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 25 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 40.000,00 zł stanowiące częściową zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 30 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.794,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 01 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.794,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 04 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 94.428,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 07 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 177.123,99 zł stanowiące zapłatę za faktury o numerach (...), (...),

a nadto:

- w dniu 13 maja 2005r. przekazał na rachunek bankowy założony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w G. o nr (...) na firmę (...) K. J. (1) z siedzibą w G. pieniądze w kwocie 150.000,00zł stanowiące zapłatę za fakturę nr (...) i częściowo za fakturę nr (...),

a podjęte przez oskarżonego opisane działania dotyczyły środków pieniężnych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw oszustw związanych ze sprzedażą jako oleju napędowego przetworzonego oleju opałowego i dopuścił się tego czynu osiągając znaczną korzyść majątkową. Zatem, jak wynika z wskazanych wyżej przelewów, w okresie aresztowania R. B. (1) również oskarżony G. K. (1) wpłacał pieniądze na konto w (...) SA o numerze (...), założone na (...) sp. z o.o. oraz na konto w tymże banku o numerze (...), założone na R. S. (1) i na rachunek bankowy założony w Banku (...) S.A. o numerze (...) na podmiot gospodarczy o nazwie Przedsiębiorstwo (...) K. O. . W. K. (1), po przyjęciu w sposób wyżej opisany w/w środków pieniężnych, na wskazane rachunki bankowe, które założone zostały w celu dokonywania na nie przelewów i wpłat pieniędzy pochodzących ze sprzedaży przekwalifikowanego nielegalnie na olej napędowy oleju opałowego, następnie dokonał dalszych transakcji bankowych mających na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia, w tym przelał środki pieniężne zgromadzone na wskazanych powyżej rachunkach na rachunek założony w Banku (...) S.A. Oddział w K. nr (...) na osobę fizyczną R. S. (1), a także przyjął na ten rachunek w dniu 30 kwietnia 2005r. pieniądze w kwocie 30.000 zł z rachunku nr (...) założonego na D. K. (2) tytułem „zwrotu pieniędzy”, po czym dokonał dalszych operacji finansowych. Pieniądze przelewane na wskazane rachunki bankowe m.in. przez oskarżonego G. K. (1) pochodziły z opisanych wyżej oszustw paliwowych, a rachunki wymienione wyżej miały służyć do zalegalizowania nielegalnych transakcji. Odnośnie oskarżonego G. K. (1) nadwyżka pieniędzy stanowiąca różnicę pomiędzy kwotą widniejącą na fakturach przelaną na

konta, a rzeczywistym kosztem zakupu oleju opałowego, jego odbarwieniem, po potrąceniu prowizji, była wypłacana w gotówce G. K. (1), który przyjeżdżał po pieniądze do bazy paliwowej w O..

W. K. (1) wystawiając faktury nr (...), (...),(...) , (...) dla firmy P.U.H. (...) sfalszował ich treść oraz podpis (...), zaś na fakturze nr (...) podpis (...). W czasie prowadzenia bazy paliw w O., W. K. (1) dopuścił się sfalszowania także szeregu innych dokumentów. W okresie od 11 do 12 kwietnia 2005r. w S., w ramach prowadzonego procederu sfalszował, poprzez nakreślenie podpisów R. S. (1), a następnie posłużył się dokumentami w postaci umowy przelewu wierzytelności w kwocie 222.332,80 zł przypadającej firmie (...) K. O. w stosunku do PUH „(...) G. K. (1), na rzecz R. S. (1) i pisma informującego firmę (...)” G. K. (1) o powyższym fakcie. W okresie od 12 do 14 maja 2005r. W. K. (1) sfalszował dwie faktury VAT nr (...)i (...), dokumentujące sprzedaż oleju napędowego przez firmę (...) Sp. z o.o. firmie (...) M. K. (1), poprzez nakreślenie podpisów R. S. (1), z zamiarem użycia ich za autentyczne. W dniu 12 maja 2005r., poprzez nakreślenie podpisów R. S. (1), sfalszował on umowę przelewu wierzytelności w kwocie 274.134 zł, przysługującej firmie (...) Sp. z o.o. w stosunku do firmy (...) G. K. (1), na rzecz firmy (...) K. J. (2) i pismo informujące firmę PHU (...) G. K. (1) o powyższym fakcie. W dniu 9 czerwca 2005r. W. K. (1) - w taki sam jak powyżej sposób - sfalszował w celu użycia za autentyczne pismo dotyczące zmiany danych firmy (...) Sp. z o.o. na dane firmy (...), skierowane do firmy (...) K. J. (2). Niezależnie od tego W. K. (1) posiadał także sfalszowany dowód osobisty na nazwisko R. B. (1), który wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą podrobił w ten sposób, że po dostarczeniu mu blankietu dowodu serii (...), w bliżej nieustalonym miejscu i czasie przez bliżej nieustaloną osobę, wkleił własną fotografię, wypisał jego treść, wskazując, że jest to dowód osobisty wystawiony w dniu 18 grudnia 1995r. przez Prezydenta G. na nazwisko R. B. (1), a następnie podpisał się nazwiskiem wyżej wymienionej osoby i podrobił odciski pieczęci Urzędu Miejskiego w G.. Dowodu tego W. K. (1) nigdy nie używał – posiadał go aż do momentu jego zatrzymania, „na zapas”. W swym mieszkaniu w G. W. K. (1) w dniu 16 czerwca 2005r. przechowywał pieczęcie o treści (...) Sp. z o.o., (...)-(...) K., ul. (...), Baza paliw Płynnych, (...)-(...) P., O. (...).”, (...) Sp. z o.o., (...)-(...) K., ul. (...), „właściciel K. O.”, Członek Zarządu R. S. (1)”, Przedsiębiorstwo (...) K. O. (...) S., ul. (...) ” B.” Sp. z o.o., (...)-(...) K., ul. (...)”, odciski pieczęci o treści – „z up. Naczelnika starszy inspektor K. P. (2)”, okrągłą pieczęć z wizerunkiem orła o treści - „Naczelnik Obwodowego Urzędu Miar w K.”, trzy niewypełnione druki świadectw legalizacji zbiorników pomiarowych z nadrukiem Naczelnika Obwodowego Urzędu Miar w K., stanowiące przygotowanie do sfalszowania bliżej nieokreślonej ilości i rodzajów dokumentów.

W dniu 17 maja 2005r. funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w Ś. w obecności przedstawicieli Państwowej Inspekcji Handlowej dokonali przeszukania terenu bazy paliwowej w O. 37A, w czasie wykonywania tych czynności nie było już na terenie bazy W. K. (1). W dniu 17 czerwca 2005r. zostały podbrane próbki substancji znajdujących się w zbiornikach zlokalizowanych na terenie wyżej wskazanej bazy paliwowej. Opinia z zakresu badań chemicznych składu pobranych próbek wykazała, że próbki substancji oznaczone nr 3, 4, 5 i 6 stanowią - próbki nr 3, 5 i 6 - olej opałowy spełniający parametry oleju opałowego, nr 4 może być zarówno olejem napędowym nie spełniającym norm jakościowych dla tego rodzaju paliwa, jak i olejem opałowym, z którego usunięto barwnik w wyniku działania ziemią bielącą. Natomiast zabezpieczony ślad oznaczony nr 2 zawiera składniki węglowodorowe pochodzenia petrochemicznego występujące w oleju opałowym. Z opinii tej wynika także, że dodanie do handlowego oleju opałowego kwasu siarkowego i następnie wymieszanie, po odstaniu, prowadzi do oddzielenia się czarnego osadu, który zawiera produkty sirczanowania, jak i sulfonowania składników oleju opałowego oraz barwnika. W wyniku tych procesów, warstwa węglowodorowa staje się lekko żółta. Etapem końcowym jest odmycie kwasu siarkowego z warstwy węglowodorowej i osuszenie jej. Podobny efekt uzyskuje się po dodaniu do oleju opałowego dowolnej ziemi bielącej. Wizualnie otrzymany produkt staje się podobny do handlowego oleju napędowego, jednak nie spełnia norm jakościowych dla tego rodzaju paliwa. Zabezpieczona próbka nr 4, wedle opinii, zawiera powyższe cechy. W próbkach nr 3, 4 i 5 opiniujący nie stwierdzili obecności produktów siarczanowania i sulfonowania składników węglowodorowych oleju opałowego (czarnego osadu). Usuwanie barwnika mogło więc przebiegać z użyciem ziemi bielącej lub kwas został zneutralizowany i odmyty do odczynu obojętnego albo też obie te metody zastosowano jednocześnie.

Oskarżony G. K. (1), syn R. i J. z domu G., ma(...)lat, jest żonaty, ma troje dorosłych dzieci, nie ma nikogo na utrzymaniu. Z zawodu jest kierowcą-mechanikiem. Prowadził własną działalność gospodarczą - firmę Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W., którą kilka lat temu zawiesił, a później zlikwidował. Obecnie utrzymuje się z dzierżawienia stacji benzynowej, która jest zabezpieczona, dochodów z dzierżawy ma 1400 zł miesięcznie, innych dochodów nie posiada, nie jest zarejestrowany jako bezrobotny. Majątek oskarżonego ruchomy i nieruchomości jest przedmiotem zabezpieczenia majątkowego i podlega egzekucji. Oskarżony nie leczył się psychiatrycznie. G. K. (1) był karany sądownie (k. 11161-11162):

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. Wydział Karny Zamiejscowy w Nowym Tomysłu z dnia 11.02.2013r. sygn. akt VII K 250/13 za przestępstwo z art. 83 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. na karę grzywy;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. Wydział Karny Zamiejscowy w Wolsztynie z dnia 14.02.2013r. sygn. akt XI K 203/13 za przestępstwo z art. 83 § 1 k.k.s. na karę grzywy;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. Wydział Karny Zamiejscowy w Wolsztynie z dnia 25.06.2013r. sygn. akt XI K 372/13 za przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. na karę grzywy.

Oskarżony M. K. (1) ma obecnie (...) lat, syn L. i P. z domu L., jest żonaty, obecnie w separacji, ma 4 dorosłych dzieci. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest ślusarzem-mechanikiem. Oskarżony do maja 2012r. prowadził własną działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) M. K. (1) z siedzibą w W. w postaci handlu paliwami oraz prac remontowych, którą zlikwidował. Utrzymuje się obecnie z renty inwalidzkiej w wysokości miesięcznie 928 zł brutto, z czego ok. 300 zł podlega egzekucji komorniczej. Nie posiada żadnych oszczędności ani majątku. Przeszedł trzy zawały serca, cierpi na bóle kręgosłupa, głowy i inne dolegliwości. Mieszka w dawnym biurze na posesji. Ma niepełnosprawną dorosłą córkę, która jest niesamodzielna i której czasami pomaga finansowo. Praktycznie wszystkie pieniądze z renty przeznacza na utrzymanie - leki kosztują ok. 140-150 zł miesięcznie. Nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego z żoną. W ostatnim zeznaniu podatkowym wykazywał stratę za ostatni rok działalność firmy. Oskarżony nie był karany za przestępstwa (k. 11166).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

1) częściowo wyjaśnień oskarżonych: G. K. (1) (k. 1971-1973, 1975-1976, 1978-1979, 1981-1982, 1985-1989, 1996-2000, 3626-3629, 4536-4539, 5268-5271 w zw. z k.7026-7027, a także złożonych na rozprawie w sprawie III K 128/13), M. K. (1) (k. 4951-4954, 5297-5298, 5323-5326 w zw. z k. 7029-7030 a także złożonych na rozprawie w sprawie III K 128/13),

2) częściowo zeznań świadków, w tym zeznań świadków nie przesłuchanych bezpośrednio przed Sądem, których zeznania ujawniono na podstawie art. 442 § 2 k.p.k. w zw. z art. 392 § 1 k.p.k. i art. 391 § 1 k.p.k. w zw. z art. 394 § 2 k.p.k. za zgodą wszystkich stron zaliczając w poczet dowodów bez odczytywania: R. B. (1) (k. 3240-3247, 3249-3254, 4311-4318, 5316-5319 w zw. z k.7025-7026, 7033, 3638-3643 a także złożonych na rozprawie w sprawie III K 128/13), R. R. (1) (k. 4806-4813, 4825-4828, 5075-5077 w zw. z k. 7030-7032 a także złożonych na rozprawie w sprawie III K 128/13), J. M. (1) (k. 4540-4544, 5008-5009, 5206 w zw. z k. 7032 a także złożonych na rozprawie w sprawie III K 128/13), A. P. (1) (k. 4097-4102, 7032-7033, a także z akt VI Ds. 15/07 na k. 1350-1355 i k. 1883-1887), M. K. (4) (k. 2244-2246 w zw. z k. 7368), F. M.(k. 7369, 3023-3024, 334-335, 332-333), L. C. (k. 3888-3889 w zw. z k. 7375), K. J. (2) (k.3958-3959, 5066-5071 w zw. z k. 7375-7376), J. T. (1) (k. 3857-3859 w zw. z k. 7376), B. K. (2) (k. 792-799 w zw. z k. 7733-7735), K. P. (3) (k. 930-931 w zw. z k.7735-7737), P. Ś. (1) (k.893-894, 899-900, 1894-1895, 3324-3327, 7737-7738), J. D. (k. 2813-2814 w zw. z k.7738-7739), W. Ś. (1) (k. 2910-2911 w zw. z k. 7739), Ł. J. (k.3732-3733 w zw. z k. 7740), M. K. (3) (k. 3728-3729 w zw. z k. 7740-7741), D. S. (k. 4029-4030 w zw. z k. 7741), K. O. (k. 2152-2157, 3635-3636, 3910-3917, 3918-3919, 3921-3922, 3924-3925, 3927-3928, 3930-3931, 4155-4157, 4328-4332 w zw. z k. 7890-7893, k. 2161-2162), M. H. (1) (k.298-300 w zw. z k.7893), H. S. (2) (k. 301-304 w zw. z k. 7894), M. J. (k. 305-307 w zw. z k. 7894), D. K. (1) (k.308-310 w zw. z k. 7894-7895 a także złożonych na rozprawie w sprawie III K 128/13), H. K. (k. 780-781 w zw. z k.7937), M. M. (3) (k. 4755-4756, 7937-7938), P. W. (k. 738-739 w zw. z k. 7938),

M. W. (1) (k. 740-742 w zw. z k. 7938), O. A. (k.1922-1923 w zw. z k. 7939-7940), W. A. (k.1924-1926, 7940-7941), P. P. (2) (...) - (...) w zw. z k. 7941-7942), C. K. (k. 1915-1916 w zw. z k. 7942), K. G. (k. 932-933 w zw. z k. 7943), A. Z. (1) (k.1886-1887 w zw. z k. 7943), M. B. (k. 337-338 w zw. z k. 8281), R. B. (2) (k. 777-779 w zw. z k. 8281), S. A. (1) (k.3978-3981, 5059-5061 w zw. z k. 8296-8297 a także złożonych na rozprawie w sprawie III K 128/13), W. F. (1) (k. 788-789, 2774-2777, 3973-3976, 5081-5083 w zw. z k. 7351-7352, 8297-8298 a także złożonych na rozprawie w sprawie III K 128/13), R. S. (1) (k. 4364-4366, 4561-4565, 5112-5113, 7586, 950-952, 959-962 w zw. z k. 7352-7353, 8298-8299), K. S. (k. 339-340 w zw. z art. 8497-8498); R. K. (1) (k. 3025-3026, a także złożonych na rozprawie w sprawie III K 128/13), M. F. (1) (złożonych na rozprawie w sprawie III K 128/13)

3) w większości wyjaśnień i zeznań świadka W. K. (1), które ujawniono na podstawie art. 391 § 1 kpk w zw. z art. 394 § 2 kpk w zw. z art. 442 § 2 k.p.k. (k. 1010-1022, 1090-1092, 1163-1169, 1197-1198, 2564-2565, 2574-2578, 3051-3056, 3638-3643, 4702-4705, 5294-5296, 5362-5364, 6461-6463 w zw. z k. 8282-8285, 8720-8724, k. 7586-7587, 967-969, 975-989, 1064-1065, 1068-1082, protokół z 16.05.2013r. w sprawie II Ko 48/13 – przesłuchanie w drodze pomocy prawnej w sprawie w SR w Lesznie II K 6/12 - protokół zawarty w aktach II KO 48/13)

4) w niewielkiej części zeznań świadków, których protokoły na podstawie art. 391 § 1 kpk w zw. z art. 333 § 2 k.p.k. w zw. z art. 394 § 2 kpk w zw. z art. 442 § 2 k.p.k. za zgodą stron uznano za ujawnione zaliczając w poczet dowodów bez odczytywania: T. K. (1) (k.1888-1889, 7942-7943), P. B. (1) (k.1890-1891, 8282), J. B. (k.1892-1893, 7941), K. P. (1) (k.2973-2975), K. K. (3) (k.3726-3727, 7896), J. J. (k.3730-3731, 7739-7740), K. A. (k.4689-4690, 7378), A. I. (k.4710, 4973-4975, 4976-4977, 4979-4980, 7741-7742), J. Z. (1) (k.4731, 7377), K. K. (4) (k.196-198), P. B. (2) (k.743-744), K. B. (k.1098-1099), W. Ś. (2) (k.1896-1897), Z. R. (1) (k.3765-3766), S. R. (k.3767-3768), S. H. (k.3769-3770), J. S. (k.3772-3773), R. K. (2) (k.3786-3787), R. W. (k.3793-3794), W. T. (k.3799-3800), J. Ś. (2) (k.3882-3883), M. S. (1) (k.3884- 3885), K. W. (k.3902-3904), M. W. (2) (k.3934-3935), K. T. (k.3989-3990), A. K. (1) (k. 4016-4017), M. S. (2) (k.4121-4122), Z. R. (2) (k.4686-4687), A. W. (k. 184-187, k. 7895-7896), T. B. (k. 2242-2243), D. A. (k.3595-3596, 7367-7368), E. Ś. (k.1129-1129b), P. Ś. (2) (k. 1130-1132), K. M. (k. 1136-1137), P. B. (3) (k. 4752-4753, 3030-3032, 7377-7378), T. K. (2) (k.2954-2955), H. L. (k.3948-3949), K. J. (3) (k.3956-3957), I. K. (k.4014-4015), K. K. (5) k. 323-325, W. K. (2) k. 8282

5) opinii biegłych i specjalistów pisemnych i ustnych: opinii biegłych lekarzy psychiatrów (k. 1589-1593 akt Ds. 16/04 Prokuratury Okręgowej w Poznaniu, k. 8.124, k. 8315-8321 k. 8544-8546, k. 8591-8599, 1186-1190, 1191-1195, 4795-4800), opinii biegłego z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów (k. 4195-4211), opinii Instytutu (...) (k. 1174-1185); - opinii z przeprowadzonych badań pismoznawczych (k. 4895-4900), opinie biegłego grafologa w sprawie W. F. (1) i S. A. (1) (k. 3688-3693, 4134-4136), opinia biegłego z zakresu analizy ekonomicznej, ekonomii, księgowości, rachunkowości i finansów, podatków i przedsiębiorstw dr T. K. (3) z dnia 28.08.2014r. – pisemna i ustna złożona na rozprawie 20.10.2014r.,

6) pozostałych dokumentów i dowodów rzeczowych, ujawnionych na rozprawie i zaliczonych w poczet dowodów bez odczytywania na podstawie art. 393 § 1 – 3 k.p.k. w zw. z art. 394 § 1 i 2 k.p.k., takich, jak:

- zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (k.61-66),
- pism (...) S.A. z załącznikami (k. 67-93, 101-110),
- pism Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (k. 94-96, 100),
- pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w W. (k. 97-99),
- dokumentów z (...) S.A.(k. 112-142),
- pisma Banku (...) wraz z załącznikami S.A. (k. 144-160),
- pisma Urzędu Kontroli Skarbowej w P. (k. 188-190),

- pisma Urzędu Kontroli Skarbowej w Z. (k. 191, 209-210),
- zawiadomienia Głównego Inspektora Informacji Finansowej wraz z załącznikami (k. 230-264),
- protokołów przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i firmowych G. K. (k. 267-291),
- odpisu decyzji o przyznaniu koncesji na obrót paliwami ciekłymi dla (...)G. K. (k. 292-297),
- pisma Urzędu Regulacji Energetyki – Departamentu Przedsiębiorstw Energetycznych z załącznikami (k. 341-735),
- zawiadomienia GIIF o blokadzie konta R. S. wraz z załącznikami (k. 821-835),
- zawiadomienia GIIF o popełnieniu przestępstwa wraz z dyskietką (k.836-840),
- zawiadomienia Banku (...) wraz z załącznikami (k. 841-871),
- protokołu przeszukania stacji paliw w O. 37a (k. 878-884),
- protokołu oględzin stacji paliw w O. 37a (k. 890-892),
- protokołu okazania wizerunku osoby (k. 893-894),
- materiału poglądowego (k. 903-909),
- protokołu przeszukania mieszkania R. S. (1) (k. 916-918),
- pisma firmy (...) Sp. z o.o. (k. 919),
- pismo (...) z załącznikami (k. 920-925),
- dowodu wypłaty z rachunku bieżącego na nazwisko R. S. (k. 931a),
- kserokopii dokumentów (k. 934-938) ,
- protokołu przeszukania osoby R. S. (k. 939-941),
- wezwania do zapłaty (k. 942-943),
- wezwania UKS w S. (k. 944),
- pisma Agencji Nieruchomości Rolnych w S. (k. 945),
- wezwania sądowego (k. 946),
- pisma Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w S. (k.947),
- wezwania do udzielenia informacji (k.948),
- pisma R. S. (1) (k. 954),
- pism Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. (k. 991),
- dokumentów z KRS w G. firmy (...) (k. 995-997),
- protokołu oględzin magazynu paliw w O. (...) wraz z załącznikami (k. 998-1007),
- pisma (...) I Oddział w P. (k. 1032),

- druku dot. przewozu z pieczęcią o treści PHU (...) (k. 1040),
- pisma z banku (...) do (...) (k. 1041),
- faksu do KP P. od firmy (...) (k. 1042),
- oferty hurtowej sprzedaży paliwa firmy (...) z/s we W. (k. 1043),
- listu intencyjnego PHU (...) Sp. z o.o. we W. (k. 1044),
- protokołu oględzin komputera z załącznikami (k. 1045-1050),
- pisma ZUS Oddział w K. dot. Firmy (...) (k. 1055-1056),
- protokołu pobrania materiału porównawczego pisma od W. K. wraz z załącznikami (k. 1093-1094),
- kopii wypisu z rejestru przedsiębiorców KRS dot. firmy (...) (k. 1100-1101),
- zaświadczenia o zmianie we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej firmy (...)G. K.(k. 1103),
- danych osobopoznawczych o W. K. w postaci :
  - danych o stanie majątkowym Urzędu Miejskiego w G. (k. 1104),
  - danych z ewidencji działalności gospodarczej Burmistrza G. (k.1105),
  - opinii sądowno- psychiatrycznej W. K. (k. 1211-1214),
  - danych o karalności (k. 2254),
  - odpisów wyroków karnych (k. 2618-2619),
- danych osobopoznawczych o G. K. w postaci odpisów wyroków, danych o karalności: k. 199, 200-201, 2020, 2256-2257, 2304, 4064, 4377-4378,
- danych osobopoznawczych o M. K.w postaci odpisów wyroków, danych o karalności: 4967-4968, 4969, 5050,
- pisma z (...) S.A. we W. z załącznikami dot. R. S. (k. 1118 – 1127),
- pisma W. K. (k. 1202-1203),
- pisma z ZUS dot. (...) (k. 1215-1216),
- odpisu z KRS dot. (...) (k. 1648-1650),
- odpisu akt rejestrowych (...) (k. 1652- 1697),
- odpisu protokołu oględzin stacji paliw w W. przy ul. (...) z załącznikami (k. 1873-1885),
- protokołów okazań (k . 1888-1893),
- odpisu pisma z US w S. dot. K. O. (k. 2044),
- materiałów KP w K. dot. firmy (...) (k. 2054-2058),
- protokołów przeszukań pomieszczeń mieszkalnych R. B. (k. 2236-2241)

- decyzje Dyrektora UKS w P. dot. firmy (...)(k. 2248-2253),
- odpisów materiałów nadesłanych przez (...) S.A. I Oddział w S. dot. rachunku firmy (...)(k. 2259-2264),
- materiałów dot. rachunku nr (...)(k. 2265 – 2302),
- odpisów materiałów przesłanych z (...) S.A. I Oddział w S. dot. rachunku K.O. nr (...)(k. 2318-2325),
- pisma z Urzędu Regulacji Energetyki dot. firmy (...) wraz z załącznikami (k. 2347-2408),
- pisma (...) S.A. I Oddział w N. dot. ROR G. K. nr (...) wraz z załącznikami w postaci umowy o wydanie i używanie międzynarodowej karty (...)z dnia 03-04-2001 zawartej z G. K. (1), nr superkonta: (...) wraz z potwierdzeniem odbioru karty o numerze (...), potwierdzeniem otwarcia rachunku numer (...) z dnia 2-08-2000 na nazwisko G. K. (1), zam. W., ul. (...), wniosku G. K. (1) z dnia 02-03-2001 r. o przekształcenie rachunku, umowy o wydanie i używanie międzynarodowej karty (...) z dnia 23-10-01 zawartej z G. K. (1), nr (...) wraz z potwierdzeniem odbioru karty o numerze (...), kartą posiadacza rachunku numer (...)na nazwisko G. K. (1), umową rachunku oszczędnościowego lub oszczędnościowo – rozliczeniowego nr (...)zawartą w dniu 29-08-2000 z G. K. (1) (k. 2409 -2419),
- pisma (...) S.A. I Oddział w W. dot. rachunków G. K. wraz z załącznikami w postaci karty identyfikacyjnej nr klienta: (...), nr karty (...), na nazwisko G. K. (1), PESEL: (...), umowy o kartę płatniczą zawartą w W. w dniu 26-05-04 pomiędzy Bankiem (...) S.A. a G. K. (1), karty wzorów podpisów; nr umowy rachunku (...)na nazwisko G. K. (1), umowy konta nr (...)zawartej w dniu 28-07-1999 w W. pomiędzy (...) S.A. a G. K. (1), oświadczenia G. K. (1) z dnia 28-07-1999 r. do konta (...), oświadczenia G. K. (1) z dnia 08-07-2000r. do konta (...), deklaracji otwarcia rachunku oszczędnościowego dla ludności z dnia 28-07-1999 r. na nazwisko G. K. (1), deklaracji otwarcia rachunku oszczędnościowego dla ludności z dnia 13-06-2000 na nazwisko G. K. (1), deklaracji udostępnienia usług bankowych w ramach (...) NIK: (...), nr umowy konta (...), danymi klienta: G. K. (1), oświadczenia G. K. (1) z dnia 01-03-2000 r. do konta nr (...) - (...), deklaracji otwarcia rachunku (...) dla ludności z dnia 28-07-1999 r. numeru umowy (...) na nazwisko G. K. (1) w walucie DM, deklaracji otwarcia rachunku (...) dla ludności z dnia 28-07-1999 r. numeru umowy (...) na nazwisko G. K. (1) w walucie FRF, deklaracji otwarcia rachunku (...) dla ludności z dnia 28-07-1999 r. numeru umowy (...) na nazwisko G. K. (1) w walucie USD, oświadczenia z dnia 28-07-1999r., zmiany adresu stałego pobytu – (...) - (...) W., ul. (...); z dnia 28-09-2005, upoważnienia z dnia 16-08-2005 r. złożone przez PUH (...) G. K. (1)z/s w W. – szt. 2, umowy konta dla firm nr (...) z dnia 04-09-2002 zawartej z PUH (...) G. K. (1)z.s w W., parametrów usług bankowości elektronicznej – rachunki własne NIK: (...), nazwa firmy: PUH (...) G. K. (1), umowy usług bankowości elektronicznej (...) z dnia 15-01-2004, nazwa firmy PUH (...) G. K. (1), umowy usług bankowości elektronicznej (...) z dnia 17-04-2003, nazwa firmy PUH (...) G. K. (1), umowy usług bankowości elektronicznej nr (...) - (...) zawartej w dniu 14-10-2002 r. z PUH (...) G. K. (1) z/s w W., oświadczenia PUH (...) G. K. (1) złożone w dniu 14-10-2002 r., deklaracji otwarcia rachunku (...) dla firm z dnia 04-09-2002 r. – PUH (...) G. K. (1), dyspozycji wyboru taryfy z dnia 14-01-2004 r. – PUH (...) G. K. (1), karty identyfikacyjnej firmy z dnia 04-09-2002 r., nr klienta (...) – PUH (...) G. K. (1)z/s w W., kserokopii zaświadczenia o numerze identyfikacyjnym REGON – (...), kserokopii zaświadczenia o zmianie we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 03-09-2002 – PUH (...) G. K. (1), kserokopii decyzji w sprawie nadania numeru NIP – (...), kserokopii dowodu osobistego wydanego na nazwisko G. K. (1), wniosku o wydanie nowego numeru PIN – numer karty (...)z dnia 22-12-2004 r., upoważnienia PUH (...) G. K. (1) z dnia 28-04-2005 r. – szt. 3, upoważnienia PUH (...) G. K. (1) z/s w W. z dnia 16-06-2005r., kopii faksowej deklaracji wpłat gotówki do banku za pośrednictwem skarbcza nocnego z dnia 20-07-2004. – PUH (...) G. K. (1), umowy rachunku bieżącego i pomocniczego dla firm nr (...) z dnia 13-03-2003 zawartej z PUH (...) G. K. (1), umowy o kartę płatniczą zawartą w W. w dniu 26-05-2004 z PUH (...) G. K. (1) – szt. 3, oryginałów dokumentów : dowody wpłat, wypłat i przelewów za okres od 01-10-2005 do 08-12-2005r. – PUH (...) G. K. (1) – kart. 158 (k. 2420-2475),
- materiałów przesłanych przez (...) S.A. II Oddział w K. dot. rachunku R. B. nr (...)(k. 2476-2491),
- materiałów nadesłanych z E. we W. dot. rachunku o nr (...) na nazwisko R. S. (K. 2492-2501),

- odpisu protokołu przeszukania (k. 2528-2546),
- odpisu protokołu oględzin (k. 2585-2590),
- pisma z E. we W. wraz z załącznikami (k. 2593-2596),
- odpisu protokołu pobrania materiału porównawczego pisma od K. O. (k. 2603-2604),
- protokołu zatrzymania rzeczy od P. P. wraz z załącznikami (k. 2610-2615),
- protokołu zatrzymania rzeczy od firmy (...)A. Z. (k. 2624-2625),
- pisma (...)w W. dotyczącego rachunku bankowego numer (...) firmy (...) G. K. (1)wraz z załącznikami w postaci potwierdzenia wypłaty gotówki; konto (...) (...)Przedsiębiorstwo Usług; całkowita kwota 100.000,00; (...)Oddział A1; z dnia 14-07-2005r., potwierdzenia wpłaty gotówki z dnia 06-07-2005 r. w kwocie 10.661,34 na konto (...) (...) Przedsiębiorstwo Usług – (...)Oddział Z.D1, potwierdzenia wpłaty gotówki z dnia 31-03-2005r. w kwocie 24.200,00 zł na konto (...) (...) Przedsiębiorstwo Usług – (...)Oddział Z.D1, potwierdzenia wpłaty gotówki z dnia 27-06-2005r. w kwocie 25.632,68 zł na konto (...) (...)Przedsiębiorstwo Usług – (...)Oddział Z.D1, potwierdzenia wpłaty gotówki z dnia 03-08-2005r. w kwocie 17.260,12 zł na konto (...) (...) Przedsiębiorstwo Usług – (...)Oddział Z.D1, umowy rachunku bankowego z dnia 01-12-2004 r. nr (...)zawartej w dniu 06-11-2004 r. z G. K. (1), Karty Wzorów Podpisów z dnia 04-11-2004 – posiadacz rachunku – PUH (...) G. K. (1)– nr klienta (...), karty reprezentanta nr 1 z dnia 01-12-2004 – PUH (...) G. K. (1), porozumienia zawartego w W. w dniu 05-11-2004 pomiędzy G. K. (1) a Bankiem (...) S.A., kserokopii zaświadczenia o zmianie we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej PUH (...) G. K. (1), aktualizacji danych PUH (...) G. K. (1) z/s w W. z dnia 25-08-2004 r., potwierdzeń wpłat z dni: 08-12-2005r., 23-05-2005r., 13-05-2005r., 06-05-2005r., 26-04-2005r., 18-04-2005r., 12-04-2005r., 04-04-2005r., 02-08-2005r., 01-06-2005r., 17-06-2005r., 07-06-2005r., 21-03-2005r. dokonanych w (...) na nr konta (...) (k. 2635-2666),
- pisma Banku (...) w W. dot. rachunku nr (...) prowadzonego dla R. S. wraz z załącznikami (k. 2667-2748),
- pisma UKS w P. (k. 2751-2754),
- protokołu zatrzymania rzeczy z firmy (...) wraz z załącznikami (k. 2805 2811),
- protokołu zatrzymania rzeczy z firmy (...) Sp. z o.o. w S. wraz z załącznikami w postaci kopii faktury VAT nr (...) z dnia 10-02-2005 r. wystawionej przez (...)Sp. z o.o., kopii faktury Pro Forma nr (...)wystawionej przez (...)Sp. z o.o., kopii dokumentu WZ nr bieżący (...)z dnia 10-02-2005 wystawionego przez (...) Sp. z o.o z/s G., dokumentu WZ nr (...)z dnia 10-02-2005 r. wystawionego przez (...)Sp. z o.o., kopii faktury VAT nr (...) z dnia 10-02-2005 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o., kopii faktury Pro Forma nr (...)wystawionej przez (...) Sp. z o.o., kopii faktury VAT nr (...) z dnia 28-04-2005 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o., dokumentu WZ nr (...)z dnia 28-04-2005 r. wystawionego przez (...) Sp. z o.o., dokumentu WZ nr (...)z dnia 28-04-2005 r. wystawionego przez (...) Sp. z o.o., kopii faktury VAT nr (...) z dnia 19-03-2005 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o., dokumentu WZ nr (...)z dnia 19-03-2005 r. wystawionego przez (...) Sp. z o.o., dokumentu WZ nr (...)z dnia 19-03-2005 r. wystawionego przez (...) Sp. z o.o., kopii faktury VAT nr (...) z dnia 18-03-2005 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o., dokumentu WZ nr (...)z dnia 19-03-2005 r. wystawionego przez (...) Sp. z o.o., kopii faktury VAT nr (...) z dnia 14-03-2005 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o., dokumentu WZ nr (...)z dnia 14-03-2005 r. wystawionego przez (...) Sp. z o.o., kopii faktury VAT nr (...) z dnia 18-02-2005 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o., kopii faktury Pro Forma nr (...)wystawionej przez (...) Sp. z o.o., dokumentu WZ nr (...)z dnia 15-02-2005 r. wystawionego przez (...) Sp. z o.o., dokumentu WZ nr (...) z dnia 15-02-2005 r. wystawionego przez (...) Sp. z o.o., kopii faktury VAT nr (...) z dnia 09-02-2005 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o., kopii faktury Pro Forma nr (...)wystawionej przez (...) Sp. z o.o., dokumentu WZ nr (...) z dnia 09-02-2005 r. wystawionego przez (...) Sp. z o.o.,(k. 2883- 2905),

- protokołu zatrzymania rzeczy od W. Ś. (1) z firmy (...) Sp. z o.o. w S. wraz z załącznikami (k. 2924-2942),
- protokołu przeszukania T. K. (k. 2952 – 2953),
- protokołu zatrzymania rzeczy od K. P. wraz z załącznikami (k. 2965-2972),
- protokołu oględzin stacji paliw w J. wraz z załącznikami (k.2980-3014f)
- materiału poglądowego (k. 3015),
- odpisu pisma US w S. dot. (...)K. O.(k. 3020),
- pisma UKS w P. dot. kontroli w firmie (...)G. K. (1)(k. 3073),
- pisma (...)w W. dotyczącego rachunku bankowego numer (...) firmy (...)G. K. (1)wraz z załącznikami (k. 3131 – 3144),
- odpisu akt Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w P. delegatury w P. (k. 3158-3217),
- prób pisma R. B.(k. 3280),
- protokołu przeszukania K. P. (k. 3296-3298),
- protokołu przeszukania Biura Podatkowego B. L.w W. (k. 3701-3706),
- pisma UKS w P. dot. firmy PHU (...) A. P. (1) i PHU (...) A. i K. P. (1) wraz z załącznikami (k. 3718-3724),
- pisma UKS w B. dot. firmy (...) z siedzibą w K. (k. 3809),
- pisma UKS w P. Oddział w P. dot. firmy PHU (...) A. i K. P. (1) oraz PHU (...) A. P. (1) wraz z załącznikami (k. 3810-3814),
- protokołu zatrzymania rzeczy od J. T. wraz załącznikami w postaci oryginałów umowy najmu zbiornika i faktur wystawionych przez (...)za wynajem zbiornika(...)M. K. (2) (k. 3873-3880),
- protokołu przeszukania pomieszczeń firmy (...)L. C.wraz z fakturą VAT (...) (k. 3894-3897),
- protokołu przeszukania firmy (...) D. S.w K. wraz z załącznikami wraz z oryginałami dokumentów wystawionymi przez (...)w postaci – faktury VAT nr (...) wystawionej przez (...) Sp. z o.o. w dniu 05.04.2005 r. dla odbiorcy (...) D. S., faktury VAT nr (...) wystawionej przez (...) Sp. z o.o. w dniu 05.04.2005 r. dla odbiorcy (...) D. S. wraz z dokumentem przyjęcia nr PZ (...)z dnia 05-04-2005r., faktury Vat nr (...) wystawionej przez (...) Sp. z o.o. w dniu 06.04.2005r dla odbiorcy (...) D. S. wraz z dokumentem przyjęcia nr PZ (...)z dnia 06-04-2005r., dowodem wpłaty Pokwitowanie z dnia 06-04-2005 r. KP nr (...)wystawionym przez (...) Sp. z o.o.,faktury Vat nr (...) wystawionej przez (...) Sp. z o.o. w dniu 15.04.2005 roku dla odbiorcy (...) D. S. wraz z dokumentem przyjęcia nr PZ (...)z dnia 15-04-2005r., dowodem wpłaty KO nr (...)z dnia 15-04-2005 wystawionym przez (...) Sp. z o.o. z/s w K. (k. 4049-4061),
- dokumentów z banku (...) S.A. dotyczących rachunku bankowego Z. R. (1)numer (...) (k. 4566-4571),
- dokumentów z banku (...) dotyczących rachunku bankowego J. M. numer (...) w postaci Umowy rachunku oszczędnościowo- rozliczeniowego, innych rachunków M. (...) wystawione na nazwisko M. A. PESEL (...), informacji o kliencie – wzór podpisu z dnia 04.04.2005 r J. M. pesel (...), wniosku o nadanie / blokadę (...) z dnia 04.04.2005r. M. A., Upoważnienia osób do dysponowania rachunkiem bankowym z dnia 04.04.2005r., Informacji o kliencie – dane ogólne M. A.Pesel (...) (k. 4667-4683),
- protokołu przeszukania mieszkania M. K.z załącznikami w postaci oryginałów faktur tj. faktury VAT nr (...) wystawionej w dniu 23.04.200 przez (...)dla odbiorcy P.H.U. (...), faktury VAT nr (...) wystawionej w dniu 25.04.2005

r przez (...) dla odbiorcy P.H.U (...), faktura Vat nr (...) wystawionej w dniu 05.05.2005r. przez (...) dla odbiorcy P.H.U. (...), faktury VAT nr (...) wystawionej w dniu 06.05.2005 r. przez (...) dla odbiorcy P.H.U. (...), faktury VAT nr (...) wystawionej w dniu 10.05.2005 r. przez (...) dla odbiorcy P.H.U. (...)(k. 4714-4727),

- protokołu przeszukania firmy (...) Sp. z o.o. w L. (k. 4735-4736, 4739-4740),

- protokołu przeszukania mieszkania J. Z. (k. 4744-4745),

- protokołu pobrania pisma ręcznego od M. M. z załącznikami (k. 4757-4758),

- prób pisma ręcznego R. R. (k. 4879-4883),

- pisma UKS w B. dot. współpracy firmy (...) z (...)i (...) (k. 4886-4888)

- protokołu pobrania materiału porównawczego od K. J. (k. 4901-4907),

- protokołu pobrania materiału porównawczego od J. M. wraz z załącznikami (k. 5011-5017),

- pisma z (...) Bank (...) S.A. dot. rachunku bankowego firmy (...) (k. 5214-5259),

- pisma z Urzędu Miejskiego w G. – Wydział Spraw Obywatelskich (k. 5272),

- pisma (...) S.A. I Oddział w P. dot. rachunku założonego na K. J. wraz z załącznikami (k. 5273-5285),

- pisma UKS w P. O/ P. dot. firmy (...) A. P. oraz (...) A. i K. P. (k. 5291-5293),

- pisma (...) S.A. I oddział w P. dot. rachunków (...)nr (...) i rachunku na nazwisko R. S. nr (...) z załącznikami (k. 5328-5330),

- oryginałów dokumentów z Banku (...) dot. rachunku bankowego założonego na firmę (...)nr (...) wraz z załącznikami (k. 5633-5645),

- kserokopii Decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w P. z dnia 28.02.2007r. (...) (k. 5851-5856),

- dowodu osobistego wystawionego na nazwisko R. S. (1) (...) - przechowywanego w kasie pancерnej sądu,

- dowodu osobistego wystawionego na nazwisko R. B. (1) (...) przechowywanego w kasie pancерnej sądu,

- karty Visa electron nr (...) ważnej do 01/08,

- pieczętek samotuszujących o treści (...) Sp. z o.o. ...”, „Członek Zarządu R. S. (1)”, (...) Sp. z o.o.”, Przedsiębiorstwo (...), Prezes (...), (...) Sp. z o.o.”,

- dokumenty ściśle związane z treścią postawionych im zarzutów, w tym zawarte w teczce tematycznej dotyczącej (...) J. Ś. (1),

- dokumenty zawarte w białej teczce stanowiącej załącznik nr 1: odpisu aktualnego z rejestru przedsiębiorców Sp. (...) (k.1-5), wypisu z aktu notarialnego z dnia 15.06.2004r. dotyczącego zmiany nazwy Spółki (...) na (...) (k.6), decyzji o nadaniu NIP Sp. (...) (k.7), zaświadczenia o nadaniu numeru REGON (...) (k.8), odpisu decyzji o udzieleniu Spółce (...) koncesji na obrót paliwami ciekłymi (k.9-10), odpisu postanowienia KRS w K. o dokonaniu wpisu Sp. (...) do rejestru przedsiębiorców (k.11), tekstu jednolitego umowy Sp. (...) z dnia 2.07.2004r. (k.14-17), wypisu aktu notarialnego z dnia 3.06.2004r. nr (...) (k.18-19), decyzji UKS w S. dotyczącej Sp. (...) (k.20-56), tytułów wykonawczych US w S. przeciwko Sp. (...) (k.57-63), wyciągów E. z rachunku R. S. (1) (k.66-67), umowy dzierżawy bazy paliwowej w O. (...) z dnia 1.06.2004r. (k.68-70), umowy najmu 7 zbiorników o poj. 50.000 litrów każdy z dnia 11.03.2005r. (k.71-76), pokwitowań wpłaty na nazwisko V. K. (k.78), umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 12 maja 2005r. zawartej z firmą

(...) (k.79-80), pisma (...)” informującego o przelewie wierzytelności (k.81), kopii faktur VAT- wystawionych przez (...) dla PHU (...) G. K. (1) o nr: (...), (...), (...) (k.82-86), (...)(k.107-111), umowy przelewu wierzytelności z dnia 11.04.2005r., zawartej pomiędzy (...) a (...) (k.87-91), pisma (...)” informującego o przelewie wierzytelności z dnia 12.04.2005r. (k.92), odpisu z orzeczenia laboratoryjnego (k.93), kopii faktur VAT- wystawionych przez (...) dla PHU (...)” M.K. o nr : (...)(k.94), (...)(k.106) i dla (...) D. S. o nr: (...) (k.95), kopii faktury VAT- wystawionej przez (...) dla PW(...) L. C. o nr : (...)(k.97), oferty (...) do firmy (...) (k.98) wraz z odpisami orzeczeń laboratoryjnych i formularzami umowy (k.98-104), dowodem wpłaty za fakturę VAT (...) (k.105)

- dokumentów zawartych w białej teczce stanowiącej załącznik nr 2: dwóch kopii faktury VAT nr (...) wystawionej w dniu 31.12.2004 roku przez (...) Sp. z o.o. dla nabywcy (...) M. K. (2), kopii dowodu KP Nr (...)w/w faktury (k. 1-3), umowy najmu zawartej w K. w dniu 01 sierpnia 2004 roku pomiędzy (...) Sp. z o.o. reprezentowaną przez R. S. (1) a (...) M. K. (2) reprezentowanym przez M. K. (2) (k.4-6), wypisu z aktu notarialnego udzielenia pełnomocnictwa przez K. P. (5) P. P. (2) i oświadczenia w/w o uprawnieniu do otrzymywania faktur VAT (k. 7-8), kserokopii atestu jakościowego (k. 15), odpisów z orzeczeń laboratoryjnych (...) wraz z kopią faksu od (...)(k. 16-20), umowy o świadczenie telefonicznych usług powszechnych zawartej z (...) w dniu 9.09.2004r. (k.34, 37-40), protokołu zdawczo-odbiorczego przekazania urządzenia abonamentowego podpisanego w dniu 13.09.2004r. w O. (k.35-36), kserokopii zamówienia na usługi (...) (k 41-44), umowy o oświadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez R. S. (1) w dniu 5.03.2004r. (k.45), dowodu KP nr (...)wystawionego przez firmę (...) A. K. (2) dla R. S. (1) za aktywację usług abonamentowych (k. 46), umowy abonamentowej nr (...), zawartej w dniu 2.09.2004 pomiędzy (...)a firmą (...) A. K. (2) wraz z protokołem odbioru do w/w umowy (k.47-50), kopii faktury VAT nr (...) z dnia 5.05.2005r., wystawionej przez (...)dla (...) w B. za dostawę oleju napędowego (k.55), umów użyczenia i pożyczki datowanych w okresie od 18.09.2000r. do 1.02.2005r. zawartych pomiędzy R. S. (1) a V. K. (k. 58-60), umowy najmu lokalu mieszkalnego przy ul (...) w P., zawartej w dniu 15.09.2004r., pomiędzy R. S. (1) a V. K. (k. 61-62), umowy użyczenia samochodu osobowego O. (...) z dnia 11.02.2005r., zawartej pomiędzy R. S. (1) a V. K. oraz umowy komisju i umowy sprzedaży w/w samochodu wraz z fakturą wystawioną przez komisanta - firmę (...) z siedzibą w P. nr (...) (k.63-66)

- dokumentów zawartych w białej teczce stanowiącej załącznik nr 3: decyzji UKS w S. względem Sp. (...)(k. 1-56,65-79), umowy najmu z dnia 3 maja 2005r., zawartej w G. pomiędzy E. K. a R. S. (1) (k. 57), pisma (...)w postępowaniu podatkowym prowadzonym przez (...) Urząd Skarbowy w S. względem Sp. B. wraz z informacją o stanie zaległości i tytułami wykonawczymi (k. 58-64, 80-81), oryginału i kopii faktury VAT nr (...) z dnia 28.04.2005r. wystawionej przez (...)Sp. z o.o. w S. dla (...)wraz z oświadczeniem nabywcy o przeznaczeniu oleju opałowego (k. 82-84), dokumentu WZ (...) wystawionego przez(...)dla (...) M. K.z dnia 12 maja 2005r. (k.88), dokumentacji rejestrowej firmy (...) (k. 92-94), wypisu z aktu notarialnego M. P. (1) z dnia 3.06.2004r. nr (...) (k. 95-97, 99-106), poświadczonego notarialnie w dniu 14.06.2004r. wzoru podpisu R. S. (1) jako członka zarządu Sp. B. (k. 98), protokołu z nadzwyczajnego walnego zgromadzenia wspólników Sp. B. z dnia 14.06.2004r. w K. wraz z oświadczeniem członka zarządu (k. 108-111), kopii umowy najmu lokalu z dnia 7.06.2004r., zawartej pomiędzy (...) a Sp. B. (k. 112), kopii wniosku o rejestrację w rejestrze przedsiębiorców, złożonego wraz z załącznikami przez R. S. (1) w dniu 26.07.2004r. do KRS w K. (k. 115-139), dokumentacji w sprawie uzyskania przez Sp. B. koncesji na magazynowanie paliw ciekłych (k. 140-141), kopii listy wspólników Sp. B. (k. 144, 147), kontraktu zawartego w dniu 9.06.2004r. pomiędzy (...) K. J. (2) a Sp. B. na wykonanie 10 zbiorników na paliwa płynne wraz z protokołem odbioru przedmiotu umowy z dnia 9.05.2005r. (k. 156-158, 159), pisma (...)do (...) K. J. (2) z dnia 16.06.2005r. informującego o zmianie nazwy Sp.B. na (...)(k. 160);

- dokumentów zawartych w białej teczce stanowiącej załącznik nr 4: oryginałów i kopii faktur VAT Nr (...) z dnia 19.03.2005r., nr (...) z dnia 18.03.2005r., nr (...) z dnia 14.03.2005r., dotyczących zakupu przez (...)oleju opałowego od (...)wraz z oświadczeniami nabywcy o przeznaczeniu zakupywanego oleju opałowego (k. 2);

- dokumentów zawartych w białej teczce stanowiącej załącznik nr 5: koncesji wydanej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na obrót paliwami ciekłymi dla firmy (...) nr (...) (k. 1-9), umowy rachunku bieżącego i pomocniczego

nr (...) z dnia 14.04.2005r., zawartej pomiędzy (...) S.A. O/ P. a (...) (k. 10), umowy sprzedaży udziałów w Sp. z o.o. (...), zawartej w dniu 2.06.2004r. z R. S. (1) (k. 12-14);

- Koncesji wydanej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na obrót paliwami ciekłymi dla firmy (...) nr (...) (k. 1-8) – zawartej w białej teczce stanowiącej załącznik nr 6;

- dokumentów zawartych w białej teczce stanowiącej załącznik nr 7: (...)z dnia 10.05.2005r., (...)z dnia 11.05.2005r., (...)z dnia 11.05.2005r., (...)z dnia 10.05.2005r., (...)z dnia 10.05.2005r. – wystawionych przez (...) dla (...) G. K. (1) w W. (k. 2-6, 10), kopii faktur VAT nr (...) z dnia 10.05.2005r., nr (...)z dnia 10.05.2005r., nr (...)z dnia 10.05.2005r. – wystawionych przez (...) dla (...) G. K. (1) w W. (k. 7-9), umowy o prowadzenie konta dla osób fizycznych nr (...), zawartej w dniu 29 marca 2005r. w G. pomiędzy R. S. (1) a (...) Bankiem S.A. we W. wraz z załącznikami (k. 11-15);

- dokumentów finansowo księgowych i podatkowych Sp. B. (k. 1-47) - zawartych w białej teczce stanowiącej załącznik nr 8;

- dokumentów zawartych w białej teczce stanowiącej załącznik nr 9: rejestrowych i identyfikacyjnych Spółki (...) oraz (...) Sp. z o.o. (k. 1-57), odcisków pieczęci o treści „z up. Naczelnika starszy inspektor K. P. (2)”, okrągłej pieczęci w wizerunkiem orła o treści „Naczelnik Obwodowego Urzędu Miar w K.”, trzech niewypełnionych druków świadectwa legalizacji zbiorników pomiarowych z nadrukiem Naczelnika Obwodowego Urzędu Miar w K. (k. 72-74), dokumentów podatkowych i identyfikacyjnych firmy (...) K. O. (1)(k.75-81,92-99), aneksu nr (...) do Załącznika (...) o świadczenie usług dostępu do Systemu (...)z dnia 31.01.2005r., zawartego w dniu 4.02.2005r. wraz z pismem przewodnim (k. 82-83), umowy nr (...) o świadczenie usług dostępu do Systemu (...) z dnia 31.01.2005r. (k. 85-90), pisma z Millennium do R. S. (1), wniosku o nadanie/ blokadę (...), przyznanie/ zmianę limitu głównego do kanałów bankowości elektronicznej z dnia 2005-03-18 na nazwisko R. S. (1), pisma wskazującego osoby upoważnione do dysponowania rachunkiem bankowym przy użyciu karty VISA ELECTRON oraz dokonywania innych czynności związanych z używaniem tej karty z dnia 2005-03-18 na nazwisko R. S. (1), umowy rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego, innych rachunków bankowych, karty VISA Electron i korzystania z kanałów bankowości elektronicznej, umowy o prowadzenie konta - numer rachunku (...) z dnia 17-03-2005 r. zawarta z R. S. (1) (k. 104, 105,106, 107-110, 115), umowy usług bankowości elektronicznej (...) oraz umowy rachunku bieżącego i pomocniczego dla firm nr (...) i umowy o kartę płatniczą - zawartych w dniu 11.03.2005r. w S., pomiędzy (...) S.A. 1 w S. a (...) K. O. (1)(k. 111-113, 117), umowy rachunku bankowego nr (...) wraz z załącznikami, zawartej w dniu 18.03.2005r., pomiędzy (...) a Bankiem (...) S.A. w W. (k. 122-128), umowy rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego zawarta w dniu 13.04.2005r. nr (...) z (...) i R. S. (1) z załącznikami w postaci umowy o kartę płatniczą, pełnomocnictwa dla użytkownika, oświadczenia o odstąpieniu od umowy o kartę płatniczą, , umowy usług bankowości elektronicznej (k. 133-136, 137-138, 140), umowy usług bakowości elektronicznej (...) wraz z załącznikami do nr konta (...) i umowy o kartę płatniczą zawartych w dniu 14.04.2005r. pomiędzy (...) S.A. 1 P. a (...) (k. 141-148), umowy najmu lokalu zawartej w dniu 7.06.2004r. pomiędzy (...) a Sp. B. oraz aneksu z dnia 1.09.2004r. zawartego pomiędzy (...) a Sp. (...) do umowy najmu z dnia 7.06.2004r. (k. 149-152), dowodu KP z dnia 1.09.2004 r. na rzecz (...) i faktury VAT nr (...) z dnia 24.08.2004r. wystawionej przez (...) z tytułu umowy najmu lokalu (k. 153-154);

- kopii faktur VAT wraz z dowodami KP i paragonami fiskalnymi wystawionych przez (...) S.J. (...) z siedzibą w K. dla (...) Sp. z o.o. z/s w K. , dowody wpłaty, pokwitowania, paragony fiskalne wraz z oświadczeniem złożonym przez przedstawiciela (...) Sp. z o.o. z/s w K. - zawarte białej teczce stanowiącej załącznik nr 10;

- faktury VAT nr (...)z dnia 2005-04-01 wystawionej przez Przedsiębiorstwo (...) K. O. (1)z/s w S. dla P.U.H. (...) z/ s w W., dokumentu Przyjęcie Zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2005-04-01 wystawionego przez P.U.H. (...) z/s w W., faktury VAT nr (...) z dnia 2005-04-01 wystawionej przez przez Przedsiębiorstwo (...) K. O. (1)z/s w S. dla P.U.H. (...) z/s w W., kopii faksowej faktury VAT nr (...) z dnia 2005-04-01 wystawionej przez Przedsiębiorstwo (...) K. O. (1)k z/s w S. dla P.U.H. (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2005-04-01 wystawionego przez P.U.H. (...) z/s w W., dokumentu WZ (...)z dnia 06-04-2005 wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...) K. O. (1)z/s w S. dla P.U.H. (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) wystawionego w dniu 2005-04-06

(...) z/s w W., faktury VAT nr (...)z dnia 19-10-2004 wystawionej przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2004-10-19 wystawionego przez (...) z/s w W., faktury VAT nr (...)z dnia 01-10-2004 wystawionej przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2004-10-02 wystawionego przez (...) z/s w W., dokumentu WZ Wydanie Towaru Na Zewnątrz nr (...)z dnia 01-10-2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K., dowodu wpłaty KP nr (...)z dnia 01-10-2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., faktury VAT nr (...)z dnia 29-09-2004 wystawionej przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2004-09-30 wystawionego przez (...) z/s w W., dowodu wpłaty KP nr (...)z dnia 29-09-2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., faktury VAT nr (...)z dnia 28-09-2004 wystawiona przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2004-09-28 wystawionego przez (...) z/s w W., dowodu wpłaty KP nr (...)z dnia 28-09-2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., faktury VAT nr (...)z dnia 02-10-2004 wystawionej przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2004-10-02 wystawionego przez (...) z/s w W., dokumentu WZ Wydanie materiałów na zewnątrz numer (...)z dnia 02.10.2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dowodu wpłaty KP nr (...)z dnia 14-10-2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., faktury VAT nr (...)z dnia 04-10-2004 wystawionej przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2004-10-04 wystawionego przez (...) z/s w W., dowodu wpłaty KP nr (...)z dnia 04-10-2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., faktury VAT nr (...)z dnia 27-09-2004 wystawionej przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2004-09-28 wystawionego przez (...) z/s w W., dowodu wpłaty KP nr (...)z dnia 27-09-2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., faktury VAT nr (...)z dnia 22-09-2004 wystawionej przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2004-09-23 wystawionego przez (...) z/s w W., dowodu wpłaty KP nr (...)z dnia 22-09-2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dowodu wpłaty KP nr (...)z dnia 14-09-2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., faktury VAT nr (...)z dnia 14-09-2004 wystawionej przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2004-09-15 wystawionego przez (...) z/s w W., faktury VAT nr (...)z dnia 10-09-2004 wystawionej przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dowodu wpłaty KP nr (...)z dnia 13-09-2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dowodu wpłaty KP nr (...)z dnia 10-09-2004 wystawionego przez (...) Spółka z o.o. z/s w K. dla (...) z/s w W., dokumentu Przyjęcie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 2004-09-10 wystawionego przez (...) z/s w W. (k. 1-185) - zawartych w białej teczce stanowiącej załącznik nr 11;

- faktur VAT wystawionych przez Przedsiębiorstwo (...) dla firmy K. P. i A. P. o nr (...), (...), (...)(k.1-3), faktury VAT nr (...) z dnia 15-04-2005 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o. dla (...)s.c. z/s w J., faktury VAT nr (...) z dnia 12-04-2005 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o. dla (...)s.c. z/s w J., faktury VAT nr (...) z dnia 05-04-2005 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o. dla (...)s.c. z/s w J. (k. 4-6) - zawartych w białej teczce stanowiącej załącznik nr 12;

- dokumentów firmy (...) K. O., dotyczących zgłoszenia i prowadzenia działalności gospodarczej wraz z wnioskami K. O. o wydanie dowodu osobistego (k. 1-26) - zawartych w teczce tematycznej firmy (...)K. O. nr 2;

- dokumentów firmy (...) Sp. z o.o. , dotyczących rejestracji spółki, zmian umowy spółki, zbycia udziałów w spółce, tekstu umowy spółki, listy wspólników, oświadczeń członka zarządu, wzoru podpisu członka zarządu, umów zawieranych przez spółkę, egzekucji komorniczej, przeciwko spółce (k. 1-80) - zawartych w teczce tematycznej firmy (...) Sp. z o.o. nr 3;

- dokumentów firmy PHU(...) G. K. (1), dotyczących zeznań podatkowych, zgłoszenia działalności gospodarczej, zawartych aktów notarialnych, postępowań podatkowych UKS w P. - w tym decyzji określających dodatkowe zobowiązanie w podatku akcyzowym i w podatku od towarów i usług z dnia 28.09.2006r. (k. 131-149), danych ZUS, danych bilansowych - zawartych w teczce tematycznej PHU (...)G. K. (1)nr 4.

- pozostałych dokumentów, w tym danych osobopoznawczych dotyczących oskarżonych G. K. (1) i M. K. (1), zebranych w postępowaniu sądowym i ujawnionych na rozprawie w dniu 11.01.2016r. i 23.06.2015r. na podstawie art. 393 § 1

-3 kpk oraz art. 394 § 1 i 2 kpk za zgodą stron bez odczytywania znajdujących się w aktach na kartach: 5632-5645, 5817-5819, 5844-5856, 5858, 5895-5896, 5988, 6025-6026, 6048, 6051, 6106-6108, 6164-6169, 6172-6178, 6331-6339, 6358-6359, 6343, 6368-6399, 6406-6436, 6404, 6448-6451, 6460-6465, 6472-6507, 6682-6866, 7107-7108, 7126, 7132-7146, 7023, 7024, 7237-7238, 7245-7256, 7269-7283, 7350-7353, 7547, 7583-7588, 7661, 7676, 7771-7775, 7779-7782, 7811, 7901, 7902, 7903, 7918-7922, 7924-7927, 7972, 7995-7996, 8000-8005, 8013-8015, 8018-8030, 8034-8035, 8036-8045, 8099-8100, 8114, 8117-8118, 8124, 8225-8231, 8315-8321, 8323-8329, 8331-8362, 8364-8383, 8398-8410, 8417, 8543-8546, 8591-8599, 8632, 8698-8710, 8738-8739, 8745-8746, 8748-8750, 8756-8758, 8759, 8760-8761, 8764-8766, 8795-8809, 8825, 8836, 8856-8866, 8932, 8934, 8969, 8982, 9000, 9005, 9008-9011, 9017, 9053-9062, 9070-9071, 9073-9081, 9114-9116, 9118-9119, 9129, 9160, 9180-9191, 9192-9198, 9246-9282, 9296, 9299, 9323-9431, 9508, 9562-9571, 9577-9587, 9593-9598, 9601, 9605-9636, 9678-9682, 9707-9720, 9727, 9746-9747, 9749-9750, 9754, 9760, 9768, 9783, 9785 -dokumentacja w kopercie, 9792, 9801 -opinia, 9813 – cała dokumentacja, 9924-9934, 9902, 9964, 10014-10016, 10050, 10099, 10137-10254, 10279, 10280, 10288, 10401-10403, teczka dotycząca danych adresowych i korespondencji kierowanej do W. K. (1) w związku z zastrzeżeniem adresu, 10419, 10470, 10472, 10477, 10485-10486, 10525-10531, 10537, 10549-10561, 10563, 10565-10568, 10589, 10591, 10593, 10597-10598, 10600-10668, 10686-10712, 10716, 10717-10742, 10789-10791, 10793, 10829, 10839-10840, 10848, 10865-10872, 10877, 10891, 10896-10898, 10903, 10913-10916, 10921, 10924, 10937, 10941, 10947, 10968, 10973, 10995, 11006-11012, 11016-11020, 11021-11053, 11054, 11079-11080, 11103, 11104, 11105, 11106, 11113, 11114, 11115, 11116-11118, 11125-11126, 11158-11162, 11166, 11167-11168, 11169-11170, 11181, 11189-11190, 11192-11193, 11204 -koperta z całą dokumentacją, 11222 - koperta z całą dokumentacją, 11246, 11254, 11256-11257, 11259-11262, 11263 - informacje zawarte w kopercie, 11285, 11287-11292 oraz dokumenty w teczce tematycznej – załącznik nr 1 k. 1-69, teczce tematycznej – załącznik nr 2 k.1-26, teczce tematycznej – załącznik nr 3 k. 1-80, teczce tematycznej - załącznik nr 4 k. 1-212; dokumentów zgromadzonych w aktach II K 21/07 dotyczących A. P. – VI Ds. 15/07 na kartach: 25-59, 74-88, 89-92, 93-123, 124-130, 136-138, 149-155, 161-163, 173-175, 208-221, 245-246, 281-290, 298-308, 318-319, 325-331, 334-336, 337-383, 385-411, 413-554, 643, 731-776, 801-813, 825-826, 827-828, 833-851, 885, 891, 891-897, 1055-1056, 1061-1067, 1075-1090, 1091-1109, 1110-1111, 1116, 1130-1164, 1166-1187, 1272-1277, 1289-1295, 1302-1306, 1341-1342, 1366, 1368-1369, 1370, 1399-1415, 1580-1582, 1583, 1589-1593, 1728-1730, 1903-1924; wszystkie dokumenty zawarte w aktach II Kp 37/05, II Kp 69/06, II Kp 23/06, II Kp 84/06, II Kp 45/06, II Kp 80/06, II Kp 30/06, II Kp 58/06; wszystkie dokumenty zebrane w aktach sprawy VIII K 250/13 Sądu Rejonowego Nowy Tomyśl na kartach 1-83 oraz w dołączonych teczkach wykonawczych, wszystkie dokumenty zawarte w aktach – kserokopia akt II Ko 48/13 – odezwa Sądu Rejonowego w Lesznie dotycząca przesłuchania świadka W. K. (1), odpis wyroku w sprawie III K 161/07 w sprawie wyłączonej dotyczącej S. A. (1), dowody rzeczowe dotyczące W. K. (1) – 6 sztuk pieczętek, dowód osobisty na nazwisko R. B. (1), dowód osobisty na nazwisko R. S. (1), karta Visa z (...).

Oskarżony G. K. (1) w toku postępowania przygotowawczego (k. 1971-1973, 1975-1976, 1978-1979, 1981-1982, 1985-1989, 1996-2000, 3626-3629, 4536-4539, 5268-5271) początkowo nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że ma działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w W. i prowadzi obrót paliwami ciekłymi. Miał bazę paliwową w W. oraz stacje paliw w B. i R., które sprzedawał spółce (...). Współpracował z firmami (...) K. O. oraz (...), kupując od nich olej napędowy. Obie firmy reprezentował W. S., którego przedstawił mu jego brat R. K. (1). Z początku oskarżony współpracował z (...), a później z (...). W. S. na spotkania z nim przychodził w towarzystwie mężczyzny o imieniu R., w którym oskarżony w czasie przesłuchania rozpoznał R. B. (1). Oskarżony podał też, że współpracował z firmą (...), w której działali W. F. (1) i jego kolega o imieniu S.. Następnie oskarżony wyjaśnił, że W. K. (1) poznał za pośrednictwem R. K. (1), jednak nie wiedział, że sprzedawany przez niego olej napędowy jest w istocie przetworzonym olejem opałowym. K. zapewnił go, że olej ten jest pełnowartościowy. Oskarżony kupował go taniej, niż legalny olej napędowy - około 30 groszy mniej za litr. Faktury jakie wystawiał mu K. zawierały cenę rynkową legalnego oleju napędowego. W rzeczywistości G. K. (1) przelewał kwotę mniejszą, tj. cenę oleju opałowego. Z K. O. nie miał bezpośredniego kontaktu. G. K. (1) przesłuchany w charakterze podejrzanego w kolejnych wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów związanych z wprowadzaniem do obrotu oleju napędowego, pochodzącego z firm (...) i (...). Wyjaśnił, że poprzez swojego brata R. K. (1) poznał W. S. (tak miał mu się przedstawić W. K. (1)). W. S. zaproponował mu możliwość kupienia tańszego oleju.

Z uwagi na fakt, że cena była korzystna, a jakość odbarwionego oleju opałowego w niczym nie ustępowała jakości oleju napędowego, rozpoczął współpracę z wyżej wymienionym. Z relacji G. K. (1) wynikało, że W. S. zawsze towarzyszył R. B. (1), jednakże on nie robił z nim interesów. Odnośnie przelewów pieniędzy za dostarczony olej, G. K. (1) wyjaśnił, że pieniądze te przelewał na rachunek firmy (...), a później na rachunek firmy (...). Numer rachunku bankowego firmy (...), jak i komplet dokumentów tego podmiotu gospodarczego, uzyskał od W. S.. Faktury wskazujące na tę firmę, jako dostawcę oleju napędowego, były przysyłane – według oskarżonego - przez W. S. w pierwszej kolejności faksem, a później pocztą i przez kierowców. G. K. (1) wyjaśnił nadto, że przez cały okres zaopatrywania się w paliwo u W. S. nie spotkał tam K. O.. Po raz pierwszy zobaczył go na krótko przed zatrzymaniem, w szpitalu w G.. Odnośnie kwot przelewanych na rachunek firmy (...), G. K. (1) podał, że były to kwoty mniejsze aniżeli te, które widniały na wystawionych dla niego fakturach. W trakcie późniejszego przesłuchania wyjaśnił, że paliwo kupował jedynie z bazy w O. i odmiennie niż wcześniej twierdził już, że zawsze na konta firm (...) oraz (...) przelewał kwoty widniejące na fakturach. Zaprzeczył także, by W. K. (1) oddawał mu do ręki różnicę pomiędzy wartością widniejącą na fakturach, a rzeczywistą wartością towaru. Następnie oskarżony G. K. (1) podał, że olej dostarczany przez (...) był odbarwiony, a faktury wystawiane przez tę firmę sfalszowane. W. F. (1) i S. A. (1) nie chcieli powiedzieć oskarżonemu skąd pochodzi sprzedawane przez nich paliwo. Cena paliwa była mniejsza o 15-20 groszy, niż cena na (...). Dostawa paliwa odbywała się w ten sposób, że oskarżony składał zamówienie i na drugi dzień W. F. (1) i S. A. (1) dostarczali mu paliwo. Otrzymał na to dowód KP. Wyjaśnił również, że M. K. (1) to klient jego oraz firmy (...). K. nigdy dla niego nie pracował i oskarżony nigdy nie kierował go do firmy (...). Przed Sądem podczas pierwszego procesu oskarżony G. K. (1) nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów. Oświadczył, iż odwołuje swoje wyjaśnienia w zakresie dotyczącym handlu paliwem z W. K. (1). Oskarżony podał, że w czasie postępowania przygotowawczego mówił to, co jego zdaniem spodziewał się usłyszeć prokurator i zgodnie z jego sugestiami, aby w ten sposób uniknąć pobytu w areszcie (k. 7026-7027). Na rozprawie głównej w dniu 29.11.2013r. oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, twierdził nawet, że nie rozumie zarzutów, bo jedynie handlował paliwem. Wyjaśnił odnośnie zarzutu tzw. prania brudnych pieniędzy, że jedynie przelewał pieniądze z konta na konto w innym banku, to nie były ukryte środki. Dodał, że handlował paliwem z osobą o nazwisku S., który sprzedawał mu paliwo, a płacił za nie przelewem na wskazany rachunek bankowy. Stwierdził, że w rzeczywistości to K. go oszukał, bo stracił przez niego majątek. Zaprzeczył, aby brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, bo nikogo z tej grupy nie znał. Posługiwał się natomiast takimi dokumentami, jakie wystawiał mu S. vel K., płacił VAT, a akcyzy nie płacił, ponieważ w fakturze zakupowej nie wykazywano akcyzy. Potwierdził, że kupował paliwo od firmy (...), tak jak kupował też od wielu innych firm, płacił też gotówką lub przelewem. Dowodem na to wszystko są faktury sprzedaży, paragony fiskalne drukowane na jego stacjach. Oskarżony tłumaczył, że przyznał się do handlowania z K. i do zarzutów, bo w tamtym czasie zatrudniał ok 60 - 70 osób, prowadził kilka stacji i „utrzymywał całą rodzinę, rodzeństwo, mamę - oni nie mogli się obejść bez niego, bo w jednej chwili wszystko by padło”, a zatrzymany był wtedy też jego brat R. K. (1). Wyjaśnił, że przyznał się, aby nie zostać aresztowany, to była jego linia obrony. Oskarżony podtrzymał wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego i sądowego odczytane na podstawie art. 389 § 1 k.p.k. za wyjątkiem tych, w których przyznał się częściowo do zarzutów. Dodał, że wyjaśnił tak wówczas, przyznając się, bo to była „kartka mojego wyjścia na wolność”. Oskarżony tłumaczył, że protokół jego wyjaśnień został wcześniej przygotowany przez Prokuratora, który wcześniej przesłuchiwał S. vel K., także jeżeli chodzi o oddawanie różnicy pomiędzy ceną zakupu na fakturze, a rzeczywistą wartością i kosztami wytworzenia paliwa i wysokością tej różnicy. Na rozprawie 3 listopada 2015r., po przesłuchaniu świadka R. B. (1), oskarżony G. K. (1) sam - bez udzielenia mu głosu - oświadczył wzburzonym głosem „takie bzdury to może opowiadać na policji, on doskonale wiedział, że było paliwo odbarwiane.” Wyjaśnił, że jest przekonany, iż B. wiedział o przerabianiu oleju, tak jak K.. Zaprzeczył, aby miał konflikt z B., stwierdził, iż nie wiedział, że tak wyglądała jego współpraca z K., bo B. zapewnił kiedyś jego brata R., że to jest dobre paliwo, nie odbarwiane. Dodał, że prowadził wcześniej bazę rzetelnie, miał nieruchomości, ziemię, był majątny i nigdy nie dopuściłby się takich rzeczy. Każda transakcja była płacona przelewem i każdy przyjazd towaru był potwierdzony na bazie.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego G. K. (1) okazały się wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim potwierdził on w postępowaniu przygotowawczym swój udział w handlu odbarwionym olejem opałowym. Z kolei w zakresie, w jakim oskarżony zanegował swoją wiedzę, że kupował odbarwiony olej opałowy, a nie pełnowartościowy olej napędowy i zakwestionował swój udział w przestępczym procederze, wyjaśnienia te nie zasługiwały na wiarę,

albowiem były sprzeczne z wyjaśnieniami i zeznaniami W. K. (1), częściowo z zeznaniami R. B. (1) i pozostałym materiałem dowodowym. Oskarżony sam zresztą przyznał, że cena kupowanego przez niego paliwa była niższa, niż u innych dostawców na rynku, co niewątpliwie musiało wywołać u niego przekonanie o jego nielegalnym pochodzeniu. Ponadto wskazać należy, że oskarżony kilka razy zmieniał swoje wyjaśnienia, co również podważa ich wiarygodność. Wyjaśnieniom G. K. (1) Sąd dał zatem wiarę jedynie w części korespondującej z poczynionymi na wstępie ustaleniami faktycznymi, a więc tym, jakie złożył on w początkowej fazie postępowania, kiedy to potwierdził okoliczności dotyczące współpracy z W. K. (1) w zakresie nabywania od firm (...) oraz (...) nielegalnie wytworzonego oleju napędowego, a następnie wprowadzania go do obrotu za pośrednictwem prowadzonych przez niego stacji paliw, sposobu rozliczania i dokumentowania przedmiotowych transakcji. Natomiast jego dalsze wyjaśnienia, które w miarę rozszerzania treści stawianych mu zarzutów, ulegały modyfikacji i zmianie w stosunku do powyższych, Sąd odrzucił jako wewnętrznie sprzeczne i niezgodne zwłaszcza z zeznaniami W. K. (1) i R. B. (1). Zresztą zmieniając swoje wyjaśnienia, np. w zakresie sposobu zapłaty za wystawiane przez (...) i (...) faktury z tytułu dostaw oleju napędowego, oskarżony G. K. (1) w żaden sposób zmiany tej nie uzasadnił, co dodatkowo osłabia ich wartość dowodową. Mając na uwadze treść wyjaśnień oskarżonego G. K. (1) i przyjętą przez niego linię obrony, stwierdzić należy, iż istota sprawy sprowadza się do wykazania, czy świadomie działał w strukturze grupy przestępczej i na czym działanie to jego polegało. W ocenie Sądu postępowanie dowodowe wykazało, że oskarżony w obu należących do niego stacjach paliw świadomie sprzedawał przerobiony przez R. B. (1) i W. K. (1) olej opałowy – jako olej napędowy. Dokonując oceny wiarygodności jego wyjaśnień w tym względzie, istotne jest to, że na pewnym etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do tego, iż miał świadomość, że sprzedaje odbarwiony olej opałowy, a faktury dotyczące tego produktu były sfalszowane. Jako ostateczny sprzedawca kupował go poza tym po cenach niższych o 15 - 20 groszy za litr w porównaniu z cenami rynkowymi. Dlatego tylko te jego wyjaśnienia uznać należy za zgodne z prawdą materialną, a tłumaczenie oskarżonego na rozprawie, że tak wyjaśniał, aby uniknąć tymczasowego aresztowania – za nie wiarygodne. Znamienne jest, że wyjaśnienia, w których w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanych czynów, G. K. (1) składał w obecności swojego obrońcy. Być może rzeczywiście zdecydował się wtedy mówić prawdę, aby uniknąć tymczasowego aresztowania, ale nie do przyjęcia jest teza, że z tego tylko powodu świadomie wtedy nieprawdziwie obciążył się. Doświadczenie życiowe i logiczne rozumowanie wskazują na to, że to wyjaśnienia złożone na kartach 1996 - 2000 są wiarygodne. Podał wtedy m.in., że K. powiedział mu, iż przedmiotowe paliwo wyprodukowano z oleju opałowego. Przy ocenie wiarygodności wyjaśnień G. K. (1) należy także uwzględnić fakt, że świadek W. K. (1), zeznając w postępowaniu przygotowawczym, jednoznacznie pomówił G. K. (1) nie tylko o to, że był odbiorcą przerobionego oleju, ale zeznał też, że gdy okazało się, iż „towar nie jest dobry”, produkcję zaczął finansować także oskarżony (k. 1165). K. również na jego życzenie założył rachunki w banku (k.1166 -1167). Wyjaśniając w charakterze oskarżonego w swojej sprawie W. K. (1) również pomówił G. K. (1) o udział w przedmiotowym procederze (k.6461-6462). Na rozprawie w poprzednim procesie świadek W. K. (1) wprowadził wycofał się z tych pomówień, bo najpierw twierdził, że oskarżony nie rozliczył się z nim z późniejszych transakcji i dlatego go obciążył (k. 8282-8284), jednak w trakcie kolejnego przesłuchania, po odczytaniu jego zeznań i wyjaśnień oświadczył, że nie wie, dlaczego tak wyjaśniał, nie pamięta (k.8720-8724). Zatem wycofując się na rozprawie z pomówień G. K. (1), W. K. (1) nie był konsekwentny, co powodowało, iż Sąd podzielił jako wiarygodne jego wcześniejsze wyjaśnienia i zeznania, obciążające nie tylko siebie, ale także opisujące udział i rolę w przestępczym procederze m.in. G. K. (1), zwłaszcza, że pierwotnie również świadek R. B. (1) obciążył G. K. (1) w swoich wyjaśnieniach i był w tym konsekwentny. Z jego zeznań wynika, że w przestępczy proceder wciągnął oskarżonego G. K. (1) jego brat R. (skazany przez Sąd Rejonowy w Gorzowie za kierowanie grupą przestępczą mającą także związek z obrotem przerobionym przez W. K. i R. B. paliwem), przy czym G. K. (1) przelewał pieniądze za kupowany olej zgodnie z fakturą, po czym część zapłaty była mu zwracana (k. 4314 – 4315). W trakcie innego przesłuchania stwierdził, że żył tylko z dwóch klientów, w tym z oskarżonego (k.3641). Dowód z zeznań (wyjaśnień) oceniony być musi kompleksowo, a więc uwzględnić należy całość tego dowodu, a nie tylko jeden fragment korzystny bądź nie dla danej strony. Dowód taki ocenić należy także w kontekście innych dowodów. Dlatego Sąd podzielił wyjaśnienia i zeznania W. K. (1), w których pomówił i obciążył G. K. (1) udziałem w przestępczym procederze, uznając, że nie zasługują na podzielenie te zeznania, w których próbował on odwołać swoje pomówienia, zwłaszcza, że nie był w tym konsekwentny i nie potrafił wyjaśnić powodów takiej postawy. W sytuacji zaś, gdy inny członek grupy przestępczej - R. B. (1) – konsekwentnie (poza oczywiście uznanymi na nieprawdziwe zeznaniami złożonymi przez B. jako świadek na rozprawie 3 listopada 2015r.) pomawiał G. K. (1) o

świadomy udział w przestępczym procederze przerabiania oleju opałowego i obrotu jako olejem napędowym, Sąd dał wiarę także tym relacjom W. K. (1), które obciążały G. K. (1), a nie tym, które umniejszały jego odpowiedzialność. Zestawiając zatem ze sobą całokształt wyjaśnień oskarżonego G. K. (1) z całokształtem wyjaśnień i zeznań R. B. (1) oraz zeznań i wyjaśnień W. K. (1), a także innych dowodów, w tym zeznań S. A. (1) i W. F. (1), uznać należy, że w sprawie występują dowody uprawniające do stwierdzenia, że oskarżony G. K. (1) świadomie uczestniczył w działaniach zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się przerabianiem i dystrybucją oleju opałowego, wprowadzaniem do obrotu jako napędowy. Bagatelizowanie zatem obecnie przez oskarżonego G. K. (1) jego wcześniejszego przyznania się na pewnym etapie postępowania przygotowawczego do popełnienia zarzucanych mu czynów i tłumaczenie, że chciał w ten sposób uniknąć tymczasowego aresztowania, zupełnie nie przekonuje. Nie przekonują również tłumaczenia oskarżonego, że żaden z kupujących nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości paliwa sprzedawanego na jego stacjach. Po pierwsze, należy odróżnić sytuację sprowadzającą się do zakwestionowania kupionego paliwa i wykazania procesowo takiego faktu, od subiektywnych odczuć nabywców, które jednak nie znalazły odzwierciedlenia w ich odwołaniach. Istotniejsze jest jednak co innego. Oczywistym jest bowiem, że przerobiony olej opałowy sprawdza się w użytkowaniu jako olej napędowy, co jest rzeczą powszechnie znaną i taka przecież była logika przedmiotowego proceduru, a więc nawet brak skarg ze strony indywidualnych odbiorców paliwa, nieustalonych dotąd, a oszukanych przez oskarżonego i innych członków grupy przestępczej, nie ekskulupuje oskarżonego.

Oskarżony M. K. (1) (k. 4951-4954, 4951-4954, 5297-5259, 5323-5326) natomiast konsekwentnie w toku całego postępowania nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że prowadził własną działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) w zakresie obrotu paliwami płynnymi. W ramach tej działalności sprzedawał paliwa - zarówno olej napędowy, jak i benzynę Pb95 - na stacjach paliwowych w N. oraz w K.. Tę ostatnią dzierżawił od R. K. (3), który wyłożył także pieniądze na „rozkreślenie interesu”. W paliwa oskarżony K. zaopatrywał się głównie w firmie (...), (...) G. K. (1) i (...). Wcześniej prowadził księgowość R. K. (3) i stąd znał całą jego rodzinę. R. K. (3), kiedy wyjeżdżał za granicę, zaproponował oskarżonemu, aby przejął jego interes. M. K. (1) zgodził się prowadzić działalność gospodarczą w miejsce R. K. (3), ale w ramach własnej firmy, którą założył w maju 2004r. Przejął wówczas kontrahentów R. K. (3), który dał mu pieniądze na rozpoczęcie działalności, prowadzonej w miejscu prowadzenia wcześniej działalności przez R. K. (3). Oskarżony M. K. (1) wyjaśnił, że od G. K. (1) kupił paliwo 2-3 razy, płacąc gotówką w kwocie wynikającej z faktur. Nie wiedział - jak podał - gdzie wymieniony zaopatrywał się w paliwo. W październiku i listopadzie 2005 r. zjawiał się u K. na stacji paliw W. K. (1) podający się wówczas za R. S. (1), proponując mu sprzedaż paliwa po atrakcyjnej cenie, które było tańsze o ok. 12-15 groszy za litr od paliwa z (...). S. zapewnił, że paliwo spełnia wymogi jakościowe, na co przedstawił dokumenty, zostawił do siebie numer telefonu. K. zamówił to paliwo, wtedy kierowca firmy (...) przywiózł mu w maju 2005r. paliwo wraz z atestem jakości i fakturą VAT. Ogółem od (...) kupił paliwo 5-krotnie, zawsze płacąc gotówką (były to kwoty od 30.000 do 90.0000 zł) kierowcy, od którego odbierał też fakturę VAT. Było od S. ok. 5 dostaw paliwa - nie zawsze, jak podał, ze świadectwem jakości. Jako jednego z kierowców w/w firmy rozpoznał M. M. (3). Współpracę z (...) przerwał, gdy ta podniosła ceny. Przyznał, że miał skargi na jakość paliwa, reklamacje z powodu złej jakości, ale nie wiedział, czy dotyczyły one tego, które dostarczyła mu wskazana firma (...). Stwierdził nadto, że nic mu nie mówi nazwa (...) K. O., czy osoba W. K. (1). O tym, że jest nim mężczyzna podający się za R. S. (1) dowiedział się podczas wspólnej z nim rozprawy w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wlkp. Oskarżony nie potrafił wyjaśnić skąd W. K. (1), przedstawiający się wówczas jako R. S. (1), dowiedział się o jego działalności, ale jeździł po stacjach i szukał odbiorców na swoje paliwo, przyjechał tylko raz, w towarzystwie dwóch mężczyzn. Oskarżony wyjaśnił, że płacił za paliwo gotówką, gdyż K. nie zgodził się na płatności przelewem, gdyż uważał, iż oskarżony może go oszukać. Poza tym niższą cenę za paliwo uzależniał - według oskarżonego - płaceniem gotówką (k. 4952-4953v). W kolejnych wyjaśnieniach złożonych w śledztwie M. K. dodał, że sam prowadził księgowość swojej firmy i księgował dlatego sam faktury dotyczące zakupu paliwa od firmy (...), zabezpieczone przez policję, zostały one zresztą ujęte w rejestrze zakupów, jednak wówczas ponosił straty w prowadzonej działalności gospodarczej i nie odliczył podatku VAT od tych faktur, ponieważ zakup przewyższał sprzedaż. VAT od tych faktur wykazywał, ale go nie odliczał (k. 5298). W ostatnich wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśnił nieco odmiennie, niż wcześniej, odnośnie okoliczności poznania W. K. (1) vel R. S. (1), gdyż podał, że poznał go za pośrednictwem R. K. (1), ale K. przedstawił się mu wówczas jako S., przyjechał na stację paliw w K. i zaproponował sprzedaż paliw płynnych z atestem, fakturą po korzystnej cenie, która była o 3 - 4 grosze niższa od ceny (...). Powtórzył, że warunkiem

niższej ceny była płatność gotówką. Według oskarżonego K. K. przyjechał do niego z kierowcą, mówił, że R. K. (1) też od niego bierze paliwo. Dodał, że kiedy brakowało mu paliwa, to dzwonił do R. K. (1), który przywoził mu paliwo z fakturą. Oskarżony wyjaśnił, że paliwo zawsze było dostarczane transportem sprzedawcy, bo nie posiadał swojego transportu, paliwo przywozili kierowcy, czasami przyjeżdżali z R. K. (1). Dodał, że ustalił podczas tego spotkania z K., przedstawiającym się wtedy jako S., że jak zabraknie mu paliwa, to zadzwoni do niego albo do R. K. (1). Nigdy nie był na terenie bazy paliwowej w P., pieniądze przekazywał z reguły kierowcom firmy (...), a raz pieniądze odebrał R. K. (1), kiedy przywiózł paliwo swoim transportem. Oskarżony zaprzeczył, aby wiedział, że paliwo sprzedawane przez firmę (...) jest odbarwionym olejem opałowym i aby R. K. (1) w porozumieniu z tym S. trudnił się tym procederem (k. 5325). Przed Sądem w dniu 23.11.2013r. oskarżony M. K. (1) nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że bezpodstawne są zarzuty narażenia nieustalonych osób na straty, gdyż to co kupił, to sprzedał, a wszystko jest udokumentowane fakturami, dopięte są paragony z kasy fiskalnej. Podniósł, że na fakturach widnieją adnotacje: akcyza i VAT odprowadzony przez sprzedawcę paliwa, czyli jak nabywał paliwo od kogokolwiek, to importer odprowadzał VAT i akcyzę. Wyjaśnił także, iż rzetelność firm, od których kupował paliwo była potwierdzana pismami z Urzędu Skarbowych właściwych dla miejsca prowadzonej przez sprzedawców działalności gospodarczej, że te firmy istnieją, że prowadzą działalność w zakresie handlu paliwami. Zaprzeczył swojemu udziałowi w zorganizowanej grupie przestępczej, gdyż z osób wymienionych w zarzucie znał tylko kolegę G. K. (1). Podniósł, że na stacjach paliwowych były częste kontrole i nigdy nie spotkał się z zarzutami dotyczącymi złej jakości paliwa. Wyjaśnił, że jeżeli nabył jakiegokolwiek paliwo podrobione, czy odbarwione z oleju opałowego, to został sam wprowadzony w błąd i nie był tego świadomy. Przyznał jednocześnie, że cena zakupu paliwa od dostawcy, różniła się od ceny np. (...) o 20 gr, 15 groszy na litrze, jednak płacił gotówką za paliwo, dlatego było tańsze. Zaznaczył, że handlował paliwem dobrej jakości, nigdy nikogo nie oszukał, nie wprowadził w błąd, a jeżeli nawet to nieświadomie.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego M. K., w zakresie w jakim nie przyznał się do swojej wiedzy o rzeczywistym pochodzeniu sprzedawanego przez niego paliwa są niewiarygodne. Są one sprzeczne ze wskazaniami doświadczenia życiowego i jako takie Sąd uznał za próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej. Należy wskazać, że oskarżony jest doświadczonym przedsiębiorcą i z pewnością posiadał wiedzę na temat aktualnych cen paliwa. Miał on również bliskie związki z firmami (...), R. K. (1) i R. K. (3), zatem nie sposób przyjąć, iż wyraźnie niższa cena paliwa jakie kupował zarówno od G. K. (1), jak i W. K. (1) nie wzbudziła jego podejrzeń co do jego rzeczywistego pochodzenia, tym bardziej, że jak wyjaśnił sam oskarżony, klienci niekiedy skarżyli się na jakość paliwa sprzedawanego na jego stacjach. Ponadto, jak wyjaśnił sam oskarżony, paliwo dostarczane mu przez (...) nie zawsze miało świadectwo jakości. Zatem wyjaśnienia M. K. (1) w zakresie, w jakim zaprzeczył, by miał świadomość rzeczywistego źródła pochodzenia sprzedawanego za pośrednictwem prowadzonych przez niego stacji paliwowych oleju napędowego, nie zasługiwały na uwzględnienie. Za powyższym przemawia także cena nabywanego przez niego od (...) oleju napędowego i jego bliskie związki z firmami (...) oraz F. M., a także skargi klientów na jakość tego paliwa, a przede wszystkim wyjaśnienia samego W. K. (1).

Sąd podzielił natomiast wyjaśnienia oskarżonego K. jako wiarygodne w tej ich części, w której nie przyznał się do udziału w grupie przestępczej, a to wobec braku dowodów przeciwnych, skoro nawet sam W. K. (1) nigdy nie wskazywał na M. K. jako członka grupy przestępczej, czy też R. B. (1), to tym samym nie sposób uznać, że oskarżony M. K. (1) należał do zorganizowanej grupy przestępczej, zwłaszcza, że on sam konsekwentnie temu zaprzeczał. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił zatem na stwierdzenie, że do powyżej opisanej zorganizowanej grupy przestępczej należał M. K. (1), choć niewątpliwie mógł mieć świadomość istnienia takiej grupy i tego czym się ona zajmuje. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala przypisać M. K. (1) określonej roli w tejże grupie, ani miejsca w jej hierarchii. Co więcej, czyn przypisany w wyroku M. K. (5), polegający na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem nieustalonych odbiorców oleju napędowego poprzez wprowadzenie ich w błąd, że kupują pełnowartościowe paliwo, gdy tymczasem oskarżony wprowadził do obrotu w ten sposób odbarwiony olej opałowy w ilości co najmniej 115.000 l, popełniony został w krótkim okresie czasu, bo w niespełna trzy tygodnie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i choć zdaniem Sądu oskarżony uczynił sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, to brak jest podstaw do przyjęcia, aby dopuścił się tego oszustwa i posłużenia się sfałszowanymi fakturami VAT w ramach działania w zorganizowanej grupie przestępczej. Niewątpliwie działał on wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1) oraz innymi nieustalonymi osobami, jednak to współdziałanie nie wykraczało poza ramy

zwykłego współsprawstwa, co wynika także z zeznań W. K. (1), który nigdy nie wskazał na jakąkolwiek rolę M. K. w grupie przestępczej, a jedynie opisał jego udział w przestępstwie polegającym na handlu odbawionym olejem opałowym jako napędowym i posługiwanie się sfałszowanymi w tym zakresie fakturami. O ile zatem można było przyjąć, że oskarżony M. K. rzeczywiście nabył, a następnie odsprzedawał olej opałowy przerobiony na napędowy w ilościach wskazanych w wyroku, mając jednocześnie wiedzę, że jest to przerobione paliwo i w ten sposób oszukuje indywidualnych nabywców tego paliwa, którzy kupili je wprowadzeni w błąd przez oskarżonego, że mając do czynienia z pełnowartościowym olejem napędowym, bo okoliczność ta znajduje oparcie w zebranych materiale dowodowym, jak zeznania W. K. (1) i faktury wymienione w pkt VIII części wstępnej wyroku, to okoliczność ta nie może stanowić - przy braku innych dowodów i przy uwzględnieniu, że oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do zarzucanych czynów - o uznaniu, że działał on ze świadomością udziału w grupie przestępczej. Nie ulega bowiem wątpliwości, że dokonywanie transakcji handlowych z osobami tworzącymi grupę przestępczą wcale nie przesądza o tym, że strona tych transakcji jest również członkiem takiej grupy. Konieczne jest bowiem wykazanie, że dana osoba, po pierwsze, ma świadomość, że współpracuje z grupą przestępczą wiedząc, że takowa w ogóle istnieje, a po drugie, że z grupą się solidaryzuje i obejmuje swoim zamiarem realizację celów, jakie grupie przyświecają w czasie jej przestępczej działalności, jest do dyspozycji grupy, akceptuje jej cele. Tymczasem żaden z dowodów przedstawionych przez oskarżyciela nie potwierdził tezy aktu oskarżenia, że również M. K. (1) miał pełną świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, jak i roli, jaką w jej strukturach rzekomo miał odgrywać. W tym zakresie zatem Sąd podzielił wyjaśnienia oskarżonego, nie przyznającego się do udziału w grupie przestępczej.

Świadek R. B. (1) w toku postępowania przygotowawczego (k. 3240-3247, 4311-4318, 5316-5319) przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Jako podejrzany wyjaśnił w szczególności, że pracował dla W. K. (1), którego poznał w 2004r. pod nazwiskiem W. P. K. miał bazę paliwową w W., a później w K. i O. B. jako budowlaniec najpierw pomagał K. demontować bazę paliwową w W., potem był wraz z nim na bazie w K., gdzie K. komponował benzynę, a później na jego prośbę zajął się dystrybucją paliwa. B. pomagał K. wynająć bazę paliwową w P., którą remontował syn K. wraz z kuzynem. Miesiąc lub półtora miesiąca po uruchomieniu tej bazy B. zorientował się, że ma tam miejsce odbarwianie paliwa. B. podał, że K. kupił od A. firmę (...). B. został kierowcą W. K. (1), wożąc go do różnych miejsc związanych z organizacją i działalnością bazy paliw w O.. Ponieważ nie było to zajęcie dochodowe, przyjął propozycję K. i zajął się dystrybucją paliwa. Benzynę trudno było sprzedać, jak podał świadek, bo miała nieładny zapach, gdy zaś K. przeniósł się na bazę paliwową do O., świadek zajął się jej modernizacją, razem z synem K. i jego siostrzeńcem, a w dalszej kolejności - sprzedażą oleju napędowego. B. podał, że zajmował się poszukiwaniem klientów. Jednym z nich był G. K. (1). K. przedstawiał się nazwiskiem (...) i otworzył konta bankowe na firmę (...). Odbiorcy paliwa z reguły płacili K. gotówką, ale czasami to świadek odbierał pieniądze. Według wiedzy świadka było to paliwo sprowadzane z rafinerii w S. w N.. R. B. (1) jeździł więc z próbkami do indywidualnych klientów, a jednym z nich był G. K. (1). Kiedy nie było kont bankowych, jeździł do G. K. (1) również po zapłatę. Klienci - według relacji świadka - z reguły płacili „na kole” tj. gotówką przy odbiorze towaru. Niekiedy świadek sam ją odbierał, przeważnie jednak odbierał pieniądze K.. Cena oleju była tak ustalona, że K. doliczał sobie 30-40 groszy, a świadek sam - od jego klientów - 5 groszy za litr sprzedanego paliwa. O tym, że K. „robi” paliwa miał dowiedzieć się dopiero wiosną 2005r., kiedy to przyjechał do O. G. K. (1) i miał pretensje do K., że zacierają się jego samochody. Świadek był przekonany, że K. miesza paliwo ze S. z paliwem gorszej jakości. Mieszaniem paliwa zajmował się, według świadka, syn K. z jego kuzynem. B. sam na bazie był 1 do 2 godzin dziennie, bo K. ciągle go gdzieś z czymś wysyłał. R. B. (1) zeznał, że odbarwiony olej opałowy sprzedawany był także A. P. (1) z J., który wiedział, że nabywane przez niego paliwo pochodzi z nielegalnego źródła. Świadczył o tym fakt, że wyżej wymieniony płacił za 1 litr paliwa kwotę 2,50 zł, podczas, gdy w obrocie hurtowym olej napędowy kosztował w tym czasie od 3 do 3,30 zł. R. B. (1) wyjaśnił nadto, że sprzedażą paliwa dla W. K. (1) zajmował się również R. R. (1) i mężczyzna o imieniu T.. Odnośnie osoby J. M. (1) R. B. (1) podał, że widział go na bazie paliwowej w P. jeden raz. Wtedy też J. M. (1) miał pokazać W. K. (1) nowy sposób odbarwiania oleju opałowego. R. B. (1) skontaktował - jak zeznał - K. O. z W. K. (1) z inicjatywy R. R. (1), który stwierdził, że O. ma firmę, która chciałaby popracować. K. z O. dogadali się w ten sposób, że K. miał płacić O. za „użyczenie” danych jego firmy po 2.000 zł miesięcznie, opłacać za niego ZUS i podatki. B. był obecny i przy tym, jak K. O. zakładał konto dla (...), do którego i on miał upoważnienie oraz był świadkiem, jak K. O. miał wypłacić pieniądze z tego konta dla K.. Gdy pieniędzy nie chciano mu wypłacić z uwagi na to, że jego dowód osobisty był zniszczony, R. B. (1) otworzył na siebie

konto w (...) w K., na które W. K. (1) przelał najpierw 100.000 zł, a następnie 20.000 zł, po czym pieniądze te w całości przekazał K.. Wiedział, że K. przedstawiał się wszystkim jako R. S. (1), gdyż on sam zapoznał W. K. (1) z R. S. (1) i za 1000 zł, które ów mu przekazał, załatwił bezpieczny dokument od wyżej wymienionego. To K. – wedle relacji R. B. (1) - drukował wszystkie faktury wystawiane w imieniu (...) oraz (...). B. zeznał, że on sam nigdy nie fałszował podpisów o treści K. O., ale nie wykluczył, że podrobił kilka faktur (...), gdy zaginęły G. K. (1). Latem 2005 r., jak zeznał B., zrezygnował ze współpracy z K. zarzucając mu, że ma paliwo złej jakości i kłamie odnośnie źródeł jego pochodzenia. Po miesiącu na nowo podjął współpracę z K.. R. B. (1) przyznał, że zna R. R. (1), który jest znajomym K. O.. Stwierdził, że R. S. (1) pobierał pieniądze z kont założonych przez W. K. (1). Na rozprawie głównej świadek R. B. (1), przesłuchiwany wówczas jako oskarżony, podtrzymał w zasadniczej części swoje wyjaśnienia i przyznał się do winy w dotychczasowym zakresie. Dodał, że J. M. (1) spotkał tylko jeden raz w K. i nic mu nie wiadomo o tym, aby zajmował się odbarwianiem oleju opałowego (k.7024-7025). Zeznając natomiast przed Sądem już jako świadek w tym postępowaniu w dniu 3 listopada 2015r. R. B. (1) stwierdził, że oskarżeni G. K. (1) i M. K. (1): „ zostali zrobieni tak jak ja i inni w tej samej sprawie przez K. który wszystkich wrobił i się wybielił, później wyrok dostałem za nic. Oni są niewinni, nic nie zrobili”, „ Oni mają zarzuty, bo K. ich wrobił, że mieli kupować paliwo odbarwiane, a oni nie wiedzieli, że to jest odbarwiane, nikt o tym nie wiedział, myśleli, że kupują normalne paliwo. (...) O odbarwianiu wiedział tylko K. ”. Zeznał ponadto, że K. poznał przypadkiem, miał bazę paliwową, a on miał firmę budowlaną i K. poprosił go o wykonanie remontu. Załatwił mu ludzi do pracy i prosił go K., aby B. załatwił mu akcesoria do bazy, jakieś urządzenia, pompy. Na prośbę K. świadek szukał wśród znajomych odbiorców paliwa i w ten sposób poznał G. K. (1) i innych, którzy - jak zeznał - nie wiedzieli, podobnie jak on sam, że K. przerabia olej opałowy i handluje nim jako napędowym. Stwierdził, że dowiedział się o tym dopiero po akcji policji na bazie w O.. Potwierdził, że skontaktował swoich znajomych z K. i oni kupowali paliwo od niego, za co K. płacił mu od sprzedanej beczki o poj. 30 tys. litrów paliwa – 500, 600 zł. Zeznał, że K. vel P. zaprosił wtedy K. aby obejrzał bazę w O.. Mówił, że ściąga paliwo z rafinerii w S. w N. i wymalował nawet bazę w O. barwami rafinerii (...). Świadek nie pamiętał kiedy skontaktował K. z K.. Potwierdził, że wcześniej znał już brata G. K. – R. K. (1), który miał kontakt z K. wcześniej, przy okazji innych interesów, niż paliwowe. Zeznał, że widział G. K. (1), jak był w bazie w O., spotakać się z K., ale nie słyszał rozmów G. K. i K. odnośnie ich współpracy. Dodał, że został oszukany tak, jak wszyscy inni. Tłumaczył, że przyznał się w swojej sprawie częściowo, tj. do tego, że przewoził akcesoria potrzebne K. do tego procederu, jak wapno bielące, czy ziemię krzemową, choć rzekomo nie wiedział do czego to miało służyć. Podał, że K. sam w nocy przerabiał olej. Na prośbę K. był jego kierowcą, za co K. mu płacił dodatkowo parę złotych. Potwierdził, że skontaktował K. z prawdziwym S. w celu założenia konta na jego nazwisko. Wykluczył, aby były wystawiane puste faktury, które nie miały pokrycia w dostarczonym paliwie. Twierdził, że K. miał wszystkie certyfikaty na to paliwo. Mówił, że paliwo przywoził ze S., a transporty przyjeżdżały w nocy, przyjmował je K., co potwierdził P.. Przyznał, że raz lub dwa razy był na stacji paliw prowadzonej przez G. K. w W., zawiózł tam K., który spotkał się z G. K. (1). Nie pamiętał, czy był przy jakiejś dostawie paliwa od K. do firmy G. K. (1), bo tych transportów było wiele, ale jest pewny, że faktur było wystawionych tyle, ile było transportów. Paliwo było dobre, wszyscy na nim jeździli. Potwierdził, że K. założył firmę na K. O.. K. według świadka nalegał, aby odbiorcy paliwa płacili gotówką. Według niego K. jest oszustem, bo odbarwiał paliwo, a nie dlatego, że miałyby sprzedawać na fikcyjne faktury. Dodał, że nie ufa K., bo chciał wszystkich wrobić, ale jest jednocześnie pewny, że wszystkie faktury miały pokrycie w dostawach paliwa, bo znał wszystkich odbiorców z faktur i wiedział ile paliwa sprzedawano. Poza tym P. opowiadał mu ile dostarczono i sprzedano paliwa. Dodał, że nigdy nie zawoził K. do K.. Nigdy nie słyszał, aby ktoś się skarżył na jakość paliwa sprzedawanego przez K., sam na nim jeździł i nie miał zastrzeżeń. Po odczytaniu na rozprawie wcześniejszych wyjaśnień tłumaczył, iż stwierdzając, że K. robi paliwa, że K. miał pretensje o jakość paliwa, to miał na myśli benzynę, a nie olej napędowy. Nie podtrzymał odczytanych zeznań, że wiedział o odbarwianiu, tłumaczył, że wymyślił tamte odczytane wyjaśnienia na potrzeby postępowania, aby nie zostać aresztowany. Podtrzymał jednak to, że pieniądze G. K. przelewał K., a później część była mu zwracana, ale dodał – odmienie, niż wcześniej wyjaśniał - dlatego, że była wystawiana faktura proforma, nie znając litrażu odbioru i jeżeli była wyższa ilość w fakturze proforma, to się dopłacało, a jak niższa, to był zwrot. Zaprzeczył temu, jak w odczytanych zeznaniach, aby dowiedział się o tym, że K. handluje odbarwionym olejem opałowym, już wówczas, jak przyjechał syn K. na bazę do P., a tak wtedy wyjaśnił, bo chciał pogrążyć K. i jego synów za to, że go niesłusznie pomówili. Nie podtrzymał także odczytanych wyjaśnień, z których wynikało, że A. P. (1) wiedział o odbarwianym oleju opałowym. Podkreślał na rozprawie, że nikt nie wiedział - oprócz K. - o odbarwianiu oleju opałowego. Nie potrafił jednak logicznie wyjaśnić dlaczego wcześniej wyjaśnił inaczej,

pomawiając P.. Świadek B. stwierdził, że postanowił powiedzieć prawdę, bo „trudno ukarać kogoś za coś czego nie zrobił”. Tłumaczył dalej, że jego przekonanie o niewinności oskarżonych w tej sprawie wynika z tego, że „K. oszukał wszystkich”. Podniósł, że nie wiedział, iż paliwo, które było sprzedawane wszystkim, było odbarwiane. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka R. B. (1) tylko częściowo, a mianowicie w zakresie w jakim przyznał, że współpracował z W. K. (1) w handlu odbarwionym olejem opałowym, że głównym odbiorcą tego przerobionego oleju była firma (...), że ten ostatni świadomie uczestniczył w tym przestępczym procederze i czerpał z tego korzyści, albowiem znalazły one potwierdzenie w pozostałym uznanym przez Sąd za wiarygodny materiale dowodowym, przede wszystkim w postaci wyjaśnień i zeznań W. K. (1). Niewątpliwie jednak R. B. (1), zeznając już jako świadek, umniejszał swoją rolę w przestępczym procederze, a na co wskazują wyjaśnienia i zeznania W. K. (1) oraz zasady doświadczenia życiowego. W ten sposób R. B. (1), już kiedy wyjaśniał w swoim procesie jako oskarżony, próbował ograniczyć swoją odpowiedzialność za popełnienie zarzucanych mu czynów, co podtrzymał jako świadek w tym procesie. Wyjaśnienia i zeznania R. B. (1) zdaniem Sądu zasługiwały zatem na wiarę w zakresie, w jakim przyznał się do popełnienia postawionych mu zarzutów i potwierdził swój udział i innych współoskarżonych w przestępczym procederze, w szczególności odnośnie G. K. (1). I tak w świetle wyjaśnień i zeznań W. K. (1), nie sposób dać wiarę zeznaniom R. B. (1), iż był on jedynie kierowcą wyżej wymienionego i dystrybutorem bazy paliw w O.. Powyższemu przeczą nie tylko wyjaśnienia W. K. (1), ale i rozmach przestępczego procederu, który wymagał zaangażowania wielu osób, przedsięwzięcia różnorodnych czynności faktycznych i prawnych oraz podziału ról. Zresztą obecność wymienionego przy wielu ważnych czynnościach pośrednio wskazywała na jego niepoślednią rolę w organizacji i prowadzeniu przestępczego procederu. Wszak działaniami mającymi na celu przygotowanie działalności bazy w O. oraz dokumentacji firm (...) i (...), na które były potem wystawiane faktury VAT, dokumentujące zakup oleju opałowego, a następnie sprzedaż przetworzonego oleju napędowego, zajmowali się oboje. Tak jeden, jak i drugi, zajmowali się zakupem surowców oraz dystrybucją paliwa. Razem także podejmowali działania służące legalizacji środków finansowych pochodzących ze sprzedaży nielegalnie przetworzonego oleju napędowego. W świetle powyższego za całkowicie naiwne należało uznać zarówno wcześniejsze wyjaśnienia wyżej wymienionego, iż dopiero na wiosnę 2005r. uzyskał on świadomość co do faktycznego źródła pochodzenia sprzedawanego pod szyldami (...) i (...) paliwa, kiedy G. K. (1) przyjechał do K. na bazę w O. z pretensjami o złą jakość oleju, a już w ogóle nieprawdzie są zdaniem Sądu zeznania świadka R. B. (1) złożone ostatnio w tej sprawie, kiedy zaprzeczył, aby w ogóle wiedział przed przeszukaniem policji o odbarwianiu oleju przez K.. Za równie nieprawdziwą Sąd poczytał relację R. B. (1) odnośnie wielkości prowizji pobieranej przez W. K. (1) od sprzedaży 1 litra nielegalnie wytworzonego oleju napędowego. Gdyby bowiem W. K. (1) – jak twierdził wymieniony – żądał od pośredników kwot rzędu 20-30 groszy, to nie byłyby dla innych dostawców paliw występujących na rynku konkurencyjny, a tym samym, uprawiany przez niego proceder nie mógłby się rozwijać. Natomiast już jako całkowicie niewiarygodne Sąd uznał zeznania świadka złożone na rozprawie w dniu 3 listopada 2015r. w zakresie, w jakim zakwestionował swój świadomy udział w procesie przerabiania oleju opałowego na napędowy wspólnie i w porozumieniu z K. i innymi, w zakresie w jakim twierdził, iż nie tylko on, ale i odbiorcy paliwa przerabianego wyłącznie przez K., nie wiedzieli o tym, że handlują odbarwionym olejem, w zakresie w jakim obarcza całą odpowiedzialnością za zorganizowanie i prowadzenie przestępczego procederu K. i jego krewnych, w zakresie w jakim próbuje minimalizować odpowiedzialność oskarżonego G. K. (1), w zakresie w jakim przedstawia swoją rolę w tym procederze wyłącznie jako kierowcy K. i niczego nieświadomego pomocnika, dostarczającego K. wyłącznie komponenty niezbędne do odbarwiania oleju. Te zeznania świadka są nieprawdziwe, stworzone na potrzeby tego postępowania w celu zminimalizowania odpowiedzialności oskarżonych w tym procesie, a o czym świadczy chociażby fakt, że swoje zeznania świadek rozpoczął od stwierdzenia, że K. i K. są niewinni i zostali wrobieni w całą sprawę, podobnie jak on sam, przez K.. Takie deklaracje świadka muszą dziwić, skoro sam wcześniej przyznał się do popełnienia części zarzucanych mu czynów, zwłaszcza, że niejasne są okoliczności rzekomego spotkania w K. czy kontaktów telefonicznych świadka B. z oskarżonym G. K. (1) przed przesłuchaniem świadka w tej sprawie. Zdaniem Sądu niewątpliwie mieli oni kontakt, który mógł dotyczyć zeznań jakie B. miał złożyć w tej sprawie, stąd zmiana zeznań przez B., bo każdy z nich odmiennie przedstawił przed Sądem okoliczności ich kontaktowania się przed rozprawą, co świadczy zdaniem Sądu o tym, że B. w istocie chciał ukryć fakt kontaktowania się z G. K., aby nie być posądzonym właśnie o fałszywe zeznania, celowe umniejszanie roli K.. Ich nieformalna konfrontacja 3 listopada 2015r. na rozprawie w tym zakresie, wymiana zdań, sytuacja konfliktowa, jaka na tym tle się wywiązała, emocjonalne oświadczenie G. K. utwierdza Sąd w przekonaniu, że B. swoimi zmienionymi zeznaniami, umniejszając de facto rolę K. i przerzucając całą odpowiedzialność za przestępczy proceder na nieobecnego K., chciał pomóc G. K. (1) uniknąć odpowiedzialności,

a jednocześnie wybielić siebie i przedstawić jako kolejną „ofiara” oszusta K.. Sąd nie podzielił zeznań R. B. (1) przytoczonych wyżej, a złożonych w dniu 3 listopada 2015r. w znacznej mierze, a mianowicie w zakresie w jakim sprzeczne są z ustaleniami Sądu dokonanymi na podstawie wyjaśnień W. K. (1), czy podzielonych w części wyjaśnień G. K., kiedy przyznał się częściowo do winy, uznając, że to wcześniejsze wyjaśnienia R. B. (1), wyżej omówione, w znacznej mierze zasługują na podzielenie jako rzeczowe, spójne, logiczne i zbieżne z innymi dowodami. Zdaniem Sądu taka postawa świadka, który był już osądzony za czyny popełnione w ramach opisywanych przez niego zdarzeń, stanowiła próbę udzielenia pomocy oskarżonym K. i K. w uniknięciu lub umniejszeniu odpowiedzialności karnej. Motywacja świadka mogła być różna, niekiedy świadkowie boją się zeznawać przeciwko osobom oskarżonym, czasami kierują się źle pojętą lojalnością, a czasami liczą na jakieś korzyści. R. B. (1) nie potrafił logicznie wytłumaczyć powodów zmiany swojego dotychczasowego stanowiska i dlatego też jego zeznania złożone na rozprawie, poza zakresem w jakim potwierdził okoliczności podane w wyjaśnieniach, Sąd uznał za niewiarygodne.

Przechodząc do omówienia mocy dowodowej w istocie najważniejszego dowodu osobowego w tej sprawie, obciążającego oskarżonych, a mianowicie zeznań świadka W. K. (1) przypomnieć należy, iż za przestępstwa popełnione wspólnie i w porozumieniu m.in. z G. K. (1), skorzystał on z tzw. dobrowolnego poddania się karze i został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27. 11. 2007 r. sygn. akt III K 452/07. W. K. (1), przesłuchiwany jako podejrzany, a następnie oskarżony, przyznał się do popełnienia wszystkich zarzuconych mu czynów. Od początku trwania prowadzonego przeciwko niemu postępowania przygotowawczego składał on wyczerpujące wyjaśnienia, opisujące jego przestępczą działalność. I tak stwierdził on, że już od 2002r. zaczął mieć do czynienia z odbarwianiem oleju opałowego – początkowo na terenie należących do niego hal produkcyjnych w G., które wynajmował firmie parającej się tym procederem. Kiedy w trakcie przerobu oleju opałowego na napędowy, doszło do katastrofy ekologicznej, zaczęła go poszukiwać policja. Wtedy to zaczął się ukrywać i aż do momentu zatrzymania go - co nastąpiło dnia 17 czerwca 2005r. – utrzymywał się z odbarwiania oleju opałowego, bądź z komponowania benzyn dla różnych osób. I tak w maju 2004 r. przebywał na terenie bazy paliw w W., gdzie komponował benzynę dla firmy z K. i poznał przy tej okazji A. P. (1) z J. oraz R. B. (1). Po opuszczeniu bazy w W., pod koniec maja 2004r., udał się wraz z R. B. (1) do K., gdzie za jego namową wynajął od W. A. bazę paliw w K. i zajął się komponowaniem benzyny, zarabiając na tym od 5-8 groszy na litrze. Sprawami finansowymi zajmował się R. B. (1), który pobierał zapłatę od odbiorców paliwa, którymi byli G. K. (1) i R. M.. Również on organizował odbiorców wytworzonego paliwa i dostawców komponentów koniecznych do jego wytworzenia. Około czerwca 2004r., R. B. (1) stwierdził, że jest duże zapotrzebowanie na odbarwiony olej opałowy i że konieczne jest przejęcie firmy posiadającej koncesję na obrót paliwami na fikcyjną osobę. W tym celu R. B. (1) wziął zdjęcie W. K. (1) i przyniósł mu po jakimś czasie dowód osobisty na nazwisko R. S. (1) z wklejonym zdjęciem K.. Na jego podstawie W. K. (1) przejął firmę (...) od W. A., której nazwę zmienił następnie na (...). W tym czasie trwała adaptacja i modernizacja stacji paliw w O., koło P.. Jej właścicielem był K. P. (6), którego W. K. (1) poznał za pośrednictwem R. B. (1). Środki na tę inwestycję miał wyłożyć G. K. (1), względnie jego cioteczny brat – R. M.. Na początku, około sierpnia 2004r. – jak podał W. K. (1) - była blendowana benzyna. Z niej też K. rozliczał się z P. P. (2) za dzierżawę bazy w O., wystawiając stosowne faktury. W związku ze zmianami prawnymi komponowanie benzyny przestało być odpłatne, więc ruszyło odbarwianie oleju opałowego. Tak jak poprzednio wszystkie dostawy surowców oraz odbiór gotowego produktu załatwiał R. B. (1), który według przypuszczeń K. zarabiał około 20 groszy na litrze. Początkowo odbarwianie oleju opałowego odbywało się za pomocą kwasu siarkowego, według instrukcji jakich udzielił K. R. B. (1). Głównym dostawcą oleju opałowego do bazy w O. była firma (...) z G. oraz (...) z K., którym płacono gotówką do czasu otwarcia kont bankowych. Otwarcie tych kont było zresztą warunkiem, jak wyjaśnił K., dalszej współpracy z jednym z odbiorców odbarwionego oleju opałowego – firmą (...) G. K. (1) z W.. Innymi odbiorcami byli M. lub jego szwagier. Za rozliczenia z odbiorcami odpowiedzialny był R. B. (1). On także dostarczał kwas siarkowy używany do przerobu oleju opałowego. Na początku 2005r. R. B. (1), jak podał W. K. (1), przywiózł dokumenty firmy (...) K. O., na którą zaczął być kupowany olej opałowy. Wbrew stanowisku R. B. (1), K. wyjaśnił, że nie obiecywał wyżej wymienionemu, że będzie płacił za niego podatki, ZUS. O. wedle jego wiedzy „był w ręku” R. R. (1), który to najprawdopodobniej wraz z J. M. (1) wypłacał pieniądze z konta firmy (...). W tym czasie zmieniła się także metoda odbarwiania oleju – obok kwasu siarkowego zaczęto używać wapna gaszonego oraz ziemi bielącej, których dostawy załatwiać miał także R. B. (1). Od czasu otwarcia rachunków bankowych odbiorcy przetworzonego oleju przestali regulować płatności gotówką – zastąpiły je przelewy. Faktury za

dostarczony olej wystawiał W. K. (1) – głównie G. K. (1), który był jego zasadniczym odbiorcą. Proceder tych rozliczeń wyglądał w ten sposób, że W. K. (1) wystawiał mu fakturę pro-forma na sprzedaż oleju napędowego, G. K. (1) uiszczał przedpłatę, za którą W. K. (1) zakupował olej opałowy. Gdy G. K. (1) odebrał przetworzony olej, to różnicę pomiędzy fakturą ostateczną, a wartością towaru zakupionego wraz z prowizją K. i prowizją R. B. (1), zwracał w gotówce. Raz pieniądze zostały przełane na konto żony G. K. (1). W. K. (1) podał i to, że operacji na rachunku (...) i osoby fizycznej - R. S. (1) dokonywał tylko on za pośrednictwem komputera. Natomiast dostęp do kont firmy (...) mieli R. B. (1) oraz K. O. i on – elektronicznie. Za pośrednictwem komputera K. drukował też wszystkie faktury - również te wystawiane w imieniu firmy (...), za wyjątkiem faktur o nr : (...) odręcznych (k. 3055). Wystawiał również dokumenty KP i WZ. Kilka z faktur sam podrobił poprzez nakreślenie podpisu K. O. (o nr (...)). Nie wie jednak, kto sfalszował na pozostałych fakturach podpis wyżej wymienionego. W. K. (1) wyjaśnił nadto, że olej odbarwiał również dla firm (...) z J., który miał świadomość, że kupuje przetworzony olej opałowy. W. K. (1) przyznał się także do wystawienia faktur dla firm (...) – D. S. oraz PW (...) L. C., którzy jako drobni odbiorcy nie wiedzieli, że kupują przerobiony olej opałowy. Firma (...) K. J. (2) była - wedle wyjaśnień K. - legalnie istniejącą firmą, która wykonała zbiorniki przeznaczone do bazy paliwowej w O.. Przedmiotowa transakcja była legalna i wyżej wymieniony nie wiedział o przestępczym procederze. W. K. (1) przyznał się generalnie do sfalszowania, na zabezpieczonych dokumentach, wszystkich podpisów o treści (...) (poza dokumentami wymienionymi w toku przesłuchań). Poza tym W. K. (1) przyznał się do sfalszowania dowodu osobistego na nazwisko R. S. (1) i posługiwania się nim aż do chwili zatrzymania, jak również do posiadania zabezpieczonych w jego mieszkaniu pieczęci i blankietów dokumentów.

W. K. (1) zatem już w czasie pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego, przyznał się do zarzuczanych mu czynów i podał okoliczności związane z posiadaniem sfalszowanych dokumentów, a ponadto wskazał, że ma dużą wiedzę dotyczącą „przekrętów paliwowych” i obawia się o swoje życie (k.2564-2566). W toku kolejnych przesłuchań W. K. (1) (k. 1010-1022, 1090-1092, 1163-1169, 1197-1198, 2564-2565, 2574-2578, 3051-3056, 3638-3643, 4702-4705, 5294-5296) był konsekwentny, opisując przestępczy proceder, w którym uczestniczył m.in. z B. i G. K. (1), dlatego Sąd jego wyjaśnienia złożone w charakterze podejrzanego i oskarżonego podzielił jako pełnowartościowy materiał dowodowy, czyniąc podstawą ustaleń faktycznych. Na wiarę jako prawdziwe, bo rzeczowe, spójne, logiczne, konsekwentne, zbieżne z innymi dowodami, zasługiwały zatem wyjaśnienia W. K. (1), że - w szczególności:

- w 2002 r. wynajął hale produkcyjne firmie (...) z W. i wtedy zetknął się z odbarwianiem oleju opałowego, że w styczniu 2003 r. nastąpiła awaria, w wyniku której olej opałowy wypłynął do kanału w G., a jego zaczęła szukać policja;
- R. B. (1) poznał w maju 2004 r., gdy przebywał na bazie paliw w W. należącej do A. P. (1) i tam zajmował się komponowaniem paliwa, że następnie za pośrednictwem R. B. (1) poznał W. A., który miał bazę paliwową w K., że wynajął tę bazę od A. i mieszał tam paliwo, zarabiając 5-8 groszy na litrze paliwa;

- R. B. (1) zajmował się kwestią rozliczeń z odbiorcami, że następnie w czerwcu 2004r. R. B. (1) stwierdził, że istnieje zapotrzebowanie na odbarwiony olej opałowy i oświadczył K., że zostanie założona firma, a K. będzie ją prowadził jako R. S. (1), że w tym celu R. B. (1), za wiedzą R. S. (1), przerobił jego dowód osobisty, wklejając na nim zdjęcie W. K. (1);

- w 2004 r. W. K. (1) przejął firmę (...), z powodu koncesji na obrót paliwem jaką ona posiadała, a następnie zmieniono nazwę tej firmy na (...), że w tym czasie przystosowano bazę w O. k. P. należącą do P. P. (2);

- W. K. (1) założył rachunki bankowe w (...) w K. oraz Banku (...) w K., jednak szybko zostały one zajęte przez komornika, z powodu zadłużenia (...);

- na początku mieszał benzynę, jednak w październiku albo listopadzie, w związku ze zmianami prawnymi przestało być to opłacalne, wówczas z R. B. (1) zajęli się odbarwianiem oleju opałowego, że zarówno w przypadku benzyny, jak i oleju opałowego wszelkie kwestie związane z dostawami załatwiał R. B. (1), że w O. olej opałowy dostarczała firma (...) z G., która następnie odbierała odbarwiony olej, firma (...) z K. oraz M. i jego szwagier o imieniu D., zaś olej nieodbarwiony sprzedawany był prosto z dystrybutora okolicznym mieszkańcom;

- założył konta w Banku (...) oraz (...), ponieważ taki był warunek dalszej współpracy z firmą (...) z W., będącą odbiorcą odbarwionego oleju opałowego, że od tego czasu przelewano płatności również na te konta, że operacji na rachunkach założonych na osobę R. S. (1) oraz (...) dokonywał jedynie W. K. (1) za pośrednictwem komputera;

- wystawiał G. K. (1) fakturę pro forma za sprzedaż oleju napędowego, a on uiszczal przedpłatę, za którą K. kupował olej opałowy, że różnica pomiędzy fakturą ostateczną, a wartością zakupionego towaru i prowizją K. oraz B. była zwracana w gotówce;

- za stronę finansową przedsięwzięcia odpowiadał R. B. (1), że B. również dostarczał kwas siarkowy wykorzystywany w procesie odbarwiania paliwa, że czasami zdarzały się przerwy w produkcji, ponieważ R. B. (1) otrzymywał informacje, że działalnością interesuje się policja;

- w marcu 2005 r. R. B. (1) przywiózł dokumenty firmy (...) ze S. na nazwisko K. O. i od tego czasu na tę firmę kupowany był olej opałowy od dostawców, że jednocześnie okazało się, że kontrole przeprowadzane u G. K. (1) wykazały złą jakość paliwa przez niego sprzedawanego, więc zmieniono sposób odbarwiania oleju opałowego;

- 95% oleju opałowego była sprzedawana firmie (...) G. K. (1) z W.;

- baza paliwowa w K., gdzie działała (...) sp. z o.o. na początku była zajmowana przez spółkę (...), że tam K., w połowie 2004 r., komponował paliwo, na polecenie R. B. (1), który również dostarczał komponenty, że na początku proces ten finansował R. M. - mąż F. M. i brat G. K. (1), współpracując z R. B. (1), że później do działalności przyłączył się G. K. (1), że paliwo odbierane było samochodami G. K. (1) oraz przez mężczyznę o imieniu D. - brata F. M., że w bazie w K. produkowano wyłącznie paliwo dla R. M. i G. K. (3);

- w czasie działalności K. w bazie paliwowej w K. przebiegał remont bazy w P. - O., której właścicielem był P., który wiedział o tym co dzieje się w jego bazie, że baza ta zaczęła działać w sierpniu 2004 r. i na początku komponowano tam benzynę, jednak wskutek zmian prawnych powodujących nieopłacalność takiej działalności R. B. (1) zaproponował, aby odbarwiać tam olej opałowy, że olej ten był dostarczany przez firmę (...) z K.;

- rozliczenia następowały z W. K. (1) albo R. B. (1) w gotówce, a po założeniu przez W. K. (1) rachunków bankowych przelewane na te rachunki, że przed założeniem rachunków W. K. (1) nie wystawiał faktur, robiły to firmy służy, jak (...) w S. zarejestrowana na K. O. _;

- W. K. (1) odbarwiał również paliwo dla A. P. (1), dobrego kolegi R. B. (1);

- odbiorców przerobionego oleju kontaktował R. B. (1), że odbiorcy przerobionego oleju w większości wiedzieli, iż jest on odbarwiony, m.in. P., że w sprawę wtajemniczony był również P.;

- na jednym litrze odbarwionego paliwa średnio zarabiał 5 groszy, natomiast R. B. (1) zarabiał 20 groszy, że różnica pomiędzy olejem opałowym, a napędowym wynosiła wówczas kwotę 1,25 zł.

Przesłuchany na rozprawie w poprzednim procesie w charakterze świadka W. K. (1) potwierdził okoliczności odbarwiania paliwa w G., ale zaprzeczył, że komponował benzynę w W. na bazie paliw A. P. (1). Potwierdził, że w K. komponowana była benzyna i zarabiał na tym 5-8 groszy na litrze, jednak zaprzeczył swoim wcześniejszym wyjaśnieniom, iż rozmawiał w tamtym okresie z R. B. (1) na temat odbarwiania oleju opałowego. Olej ten odbarwiał dla A., zaś B. prawdopodobnie o tym nie wiedział. Stwierdził, że B. skontaktował go z S., od którego kupił dowód osobisty, jednak z przerabianiem tego dowodu B. nie miał nic wspólnego. Potwierdził okoliczności przejęcia spółki (...), jednak zaprzeczył swoim wcześniejszym wyjaśnieniom, że pieniądze na remont bazy paliwowej w O. wyłożył G. K. (1). Stwierdził, że wcześniej obciążył G. K. (1), bo K. nie rozliczył się z nim. Potwierdził fakt założenia kont bankowych oraz to, iż najpierw w O. mieszano benzynę, a później odbarwiano olej opałowy. To co powiedział o udziale R. B. (1) opierało się na przypuszczeniach, jednak nie wie czy tak było naprawdę (k. 8284-8285, 8720-8724). Następnie świadek W. K. (1) podał, że wielu okoliczności, o których wcześniej zeznawał, nie pamięta. Stwierdził, że

nie jest w stanie opisać udziału R. B. (1) oraz G. K. (1) w procederze, który prowadził (k. 8720-8724). Dokonując zatem oceny wiarygodności tych wyjaśnień i zeznań W. K. (1), stwierdzić na wstępie należy, iż niewątpliwie kluczową rolę w działaniu zorganizowanej grupy przestępczej odegrali W. K. (1) i R. B. (1), jako organizatorzy i wykonawcy procederu odbarwiania oleju opałowego i obrotu tak przerobionym paliwem, pozostali zaś odegrali zdecydowanie pośrednią rolę, jak A. P. (1) i G. K. (1), który był głównym odbiorcą przerobionego oleju, który wprowadzał do obrotu za pośrednictwem swoich stacji jako pełnowartościowy olej napędowy, oszukując w ten sposób indywidualnych odbiorców, a pośrednio także organy podatkowe, czy też tzw. słupy, jak K. O., na którego firmę wystawiane były sfalszowane faktury dotyczące obrotu tym odbarwionym olejem. Wyżej zaprezentowane wyjaśnienia i zeznania W. K. (1) zasługiwały na wiarę w przeważającej części i w tym zakresie stanowiły trzon poczynionych na wstępie ustaleń. Jednakże do tej ich części, w której wyżej wymieniony starał się wykazać, że głównym inicjatorem przestępczych przedsięwzięć byli R. B. (1) i G. K. (1), Sąd nie mógł podejść bezkrytycznie i uznać, że W. K. (1), wbrew zgromadzonym dowodom, a przede wszystkim zasadom wiedzy i doświadczenia życiowego, ewidentnie minimalizował swój udział w przestępstwach. Zauważyć bowiem należy, iż po osadzeniu R. B. (1) w Areszcie Śledczym, czyli od 1 kwietnia 2005r., W. K. (1) doskonale radził sobie w interesie związanym z handlem paliwami – to jest nadal sprzedawał odbarwiony olej opałowy dotychczasowym klientom, jak również podejmował udane próby związane z wyszukiwaniem nowych kontrahentów. W okresie tym musiał sam organizować dostawy oleju opałowego, zaopatrywać się w surowce niezbędne do usuwania barwnika, pilnować płatności i rozliczać się w sposób wcześniej ustalony, np. z G. K. (1). W toku śledztwa W. K. (1) podawał natomiast, że sprawami tymi zajmował się R. B. (1). Niezależnie od tego, zważywszy na zakres prowadzonej przez W. K. (1) działalności, trudno przyjąć, iż wszystkimi powyżej opisanymi sprawami (podczas nieobecności R. B. (1)) zajmował się on osobiście. Z treści przesłuchanych świadków – kierowców firmy (...) wynika, że olej opałowy był przyjmowany na bazie w O. także przez młodych mężczyzn w wieku około 20 lat. Tymczasem w toku przesłuchań W. K. (1) nie podawał danych personalnych tych osób. Ponadto podkreślić należy, że to w mieszkaniu W. K. (1) zabezpieczono wszystkie dokumenty firm (...) i (...) oraz pieczęcie służące do fałszowania dokumentów. W pierwszej fazie śledztwa, wyżej wymieniony stwierdził, że faktury sprzedaży oleju napędowego przez firmę (...), były wystawiane dopiero od momentu założenia rachunków bankowych – to jest od marca 2005r., podczas gdy czynności przeprowadzone w firmie PHU (...) wykazały, że faktury takie były ręcznie wystawiane już od września 2004r. Faktury te wystawiał w przeważającej części W. K. (1) i również on kwitował na dokumentach KP odbiór gotówki. Nie można oczywiście wykluczyć, iż R. B. (1) działał na własną rękę z innymi nieustalonymi do chwili obecnej dostawcami, których tożsamości nie znał W. K. (1), np. z osobą która wypisała faktury VAT, dokumentujące sprzedaż oleju napędowego w styczniu 2005r. firmie (...) A. P. (1). Jednakże mając na względzie to, że procesu wydalania barwnika z oleju opałowego dokonywał wyłącznie W. K. (1), Sąd uznał, że i on współdziałał w popełnieniu tego czynu, mimo że osobiście nie sfalszował pewnej partii dokumentów. Wyjaśnienia i zeznania świadka W. K. (1) Sąd uznał zatem za wiarygodne w przeważającej części, tj. w zakresie tego, co podał w toku postępowania przygotowawczego. Jego wyjaśnienia były wówczas konsekwentne, bardzo szczegółowe i logiczne. Opisywał w nich mechanizm nielegalnego procederu handlu odbarwionym paliwem, wskazując na swój udział oraz innych osób, w tym B. i G. K. (1). Jego wyjaśnienia znajdowały potwierdzenie w innych dowodach tj. zeznaniach przesłuchanych świadków i zabezpieczonych dokumentach, tworząc z nimi spójną całość. Sąd nie miał powodów do kwestionowania ich szczerości i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Na rozprawie w poprzednim procesie, występując już w charakterze świadka, W. K. (1) częściowo wycofał się ze swoich wyjaśnień, starając się zminimalizować rolę oskarżonych R. B. (1) i G. K. (1), a także oświadczał, że wielu okoliczności sprawy już nie pamięta. Zdaniem Sądu taka postawa świadka, który był już osądzony za czyny popełnione w ramach opisywanych przez niego zdarzeń, stanowiła próbę udzielenia pomocy oskarżonym B. i K. w uniknięciu lub umniejszeniu odpowiedzialności karnej. Motywacja świadka mogła być różna, niekiedy świadkowie boją się zeznawać przeciwko osobom oskarżonym, czasami kierują się źle pojętą lojalnością, a czasami liczą na jakieś korzyści. W. K. (1) nie potrafił logicznie wytłumaczyć zmiany swojego dotychczasowego stanowiska i dlatego też jego zeznania złożone na rozprawie, poza zakresem w jakim potwierdził okoliczności podane w wyjaśnieniach, Sąd uznał za niewiarygodne.

Z kolei świadek J. M. (1) (k. 4540-4544, 5008-5009, 5206 w zw. z k. 7032) przesłuchany w charakterze podejrzanego podał, że działając wspólnie z R. R. (1) przyjął na swój rachunek pieniądze w kwocie 40.000 zł z rachunku otwartego na firmę (...), a także wspólnie z K. O. pobrał z tego konta pieniądze w kwocie 10.000 zł. Z zeznań J. M. (1) wynika także, iż udzielił on pomocy K. O. w sytuacji, gdy ten nie miał miejsca zamieszkania. Zeznał, że albo B., albo R.

zapropował mu, aby udostępnił K. O. wolny pokój w mieszkaniu. J. M. (1) zgodził się na to, bo było mu żal O. i chciał zarobić 300 zł miesięcznie. O. mieszkał u niego 2-3 miesiące. W tym czasie jacyś ludzie przyjeżdżali po O. i czasami wracał z pieniędzmi w kwocie 500-600 zł. Kiedyś O. stwierdził, że ma do odebrania pieniądze i w tym celu obaj mężczyźni udali się do S.. Tam spotkali R. R. (1). R. i O. poszli do banku i wypłacili 10.000 zł. K. O. przekazał M. kwotę 2.000 zł. O. twierdził, że w zamian za pensję, mieszkanie i opłaty ZUS, zgodził się firmować swoim nazwiskiem działalność polegającą na handlu paliwem. Poprosił M. o podanie nr jego konta bankowego i przelał na nie 40.000 zł, gdyż sam nie mógł tych pieniędzy wypłacić z powodu uszkodzonego dowodu osobistego. Świadek M. dostał z tych pieniędzy 5.000 zł. Świadek zaprzeczył, aby był z O. po pieniądze w P.. Na rozprawie 08.01.2014r. świadek zeznał, że został uniewinniony od udziału w grupie przestępczej, a skazany za przywłaszczenie pieniędzy z rachunków firmy (...). Zaprzeczył jednak, aby przywłaszczył te pieniądze, bo kwota 40 tys. zł, wprawdzie wpłynęła na jego konto, ale oddał ją w całości O.. Zeznał, że nigdy nie był w banku i nie uczestniczył w wypłacaniu pieniędzy. Zeznania świadka okazały się wiarygodne w części, w jakiej zanegował swój udział w zorganizowanej grupie przestępczej i przyznał się do udziału w operacjach bankowych na kontach K. O. i R. S. (1). Zeznania te okazały się zgodne z pozostałym uznanym przez Sąd za wiarygodny materiałem dowodowym. Z kolei w zakresie w jakim świadek zakwestionował swój udział w pozostałych operacjach bankowych na kontach R. S. (1) i K. O., jego zeznania uznać należało za niewiarygodne, albowiem były sprzeczne z zeznaniami R. R. (1) oraz dokumentacją bankową, jednak nie miały większego znaczenia dla odpowiedzialności G. K. i M. K.. Świadek J. M. (1) w swych zeznaniach potwierdził zasadnicze wątki sprawy – w tym okoliczność, iż udzielił pomocy K. O. oraz uczestniczył w wypłatach pieniędzy z konta otwartego na (...), co pozostawało w zgodzie z resztą uznanego za wartościowy materiał dowodowy. Natomiast na fakt jego udziału w dalszych wypłatach pieniędzy oraz świadomości, co do udziału w przestępczym procederze, wskazują wyjaśnienia R. B. (1) i R. R. (1) oraz zeznania R. S. (1), a pośrednio - treść zabezpieczonej w sprawie dokumentacji bankowej. Dlatego też przeciwne w tej mierze zeznania wyżej wymienionego, jako sprzeczne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, należało odrzucić.

Świadek R. R. (1) w toku postępowania przygotowawczego (k. 4806-4813, 4825-4828, 5075-5077) przyznał się do zarzucanych mu czynów. Jako podejrzany wyjaśnił w szczególności, że R. B. (1) poznał w 2005r., z którym to następnie utworzyli fundację dla ubogich. Jeszcze wcześniej, bo w 2004r. poznał K. O., przez kolegę, który chciał wykorzystać fakt, że ów miał zarejestrowaną legalnie działalność gospodarczą. W tym czasie wiadomym mu było, że R. B. (1) zajmował się paliwami. I on wyszedł z propozycją wykorzystania K. O.. W końcu R. B. (1) „dogadał” się z K. O. za jego plecami – wiedział, że na firmę (...) zostały założone rachunki bankowe. W tym czasie – jak wyjaśnił – poznał również J. M. (1), którego poprosili razem z R. B. (1) o mieszkanie dla K. O.. Od czasu do czasu jeździli razem do O. i zawozili mu jedzenie. J. M. (1) przygarnął go i żywił. K. O., jak wyjaśnił świadek, miał żal, że nie miał z tego żadnego zysku. W odpowiedzi na to, R. B. (1) mamił K. O. tym, że interes musi się rozkręcić. Później R. B. (1) trafił do aresztu. Wtedy też, wedle relacji R. R. (1), zaczęli szukać kontaktu z jakimś W., o którym wiedzieli, że B. z nim współpracuje. W jakiś czas potem K. O. i J. M. (1) wpadli na pomysł wyjęcia pieniędzy z kont założonych na firmę (...). Tak doszło do wypłaty pieniędzy. Z konta w P. wypłacili 10.000 zł gotówką, 12.000 zł przelali na konto jego matki, zaś sumę 40 000 zł na konto J. M. (1). Potem udało mu się, jak podał świadek, spotkać W. K. (1), któremu przekazał, że K. O. ma żal, iż nie otrzymuje pieniędzy. W. K. (1) miał na to odrzec mu, iż przekazywał na rzecz K. O. pieniądze przez R. B. (1). K. miał także podzielić się ze świadkiem swoimi przypuszczeniami, że wyżej wskazanych wypłat pieniędzy dokonali synowie R. B. (1). R. R. (1), jak sam wyjaśnił, nie miał odwagi powiedzieć K., kto faktycznie tych wypłat dokonał. Prawdziwego R. S. (1) znał, gdyż w przeszłości przyjaźnił się z jego siostrzenicą. Gdy się z nim przypadkiem spotkał, ów opowiedział mu, że R. B. (1) zaproponował mu, by oddał mu swoje dokumenty w postaci dowodu osobistego oraz prawa jazdy za jakąś sumę pieniędzy. S. się zgodził, ale nie otrzymał za to żadnych pieniędzy. R. R. (1) poradził mu aby sprawdził, czy na niego są założone jakieś konta. Poszli więc razem z R. S. (1) i J. M. (1) do banku (...) i stamtąd wypłacili jakieś pieniądze, które podzielili pomiędzy siebie. Następnie udali się do (...), gdzie chcieli wypłacić dalszą sumę pieniędzy, jednakże bezskutecznie, ponieważ podpis na poleceniu przelewu nie zgadzał się z tym, który widniał na karcie wzorów podpisów. R. R. (1) podał i to, że o tym, iż W. K. (1) oraz R. B. (1) mają bazę w P. dowiedział się na sam koniec od W. K. (1). Zaprzeczył, aby wystawiał faktury w imieniu (...) i by fałszował na nich podpisy o treści K. O.. Wymieniony przyznał się natomiast do sfalszowania podpisu o treści O. na wniosku złożonym w imieniu firmy (...) o udzielenie koncesji w zakresie obrotu paliwami ciekłymi. R. B. (1) – wedle jego relacji - nigdy

nie mówił mu, że paliwo jest odbarwione – mówił, że pochodzi ze wschodu. Na rozprawie R. R. (1) jako oskarżony przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów, poza zarzutem działania w zorganizowanej grupie przestępczej. Podał, że nie uczestniczył w obrocie paliwami i fakturami na te paliwa, choć wiedział, że robią to B. i K.. O możliwości „wyczyszczenia” kont K. założonych na nazwiska O. i S. dowiedział się od M. i skorzystał z niej. Nie spodziewał się, że B. wykorzysta sfałszowany przez niego wniosek do Urzędu Regulacji Energetyki (k. 7030-7032). R. R. (1) przyznał się do dokonania wypłat kwoty w sumie 20.000 zł z kont bankowych, na które pieniądze wpłacił W. K. (1) oraz przelewów z tych kont kwoty 40.000 zł na konto J. M. (1) oraz 12.000 zł na konto swojej matki Z. R. (2). Sąd dał wiarę tym zeznaniom albowiem zostały potwierdzone w wyjaśnieniach J. M. (1) oraz świadka K. O., znalazły także potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji w postaci wyciągów bankowych firmy (...). R. R. (1) przyznał się również do dokonania wraz z J. M. (1) i R. S. (1) wypłaty kwoty 5.700 zł z banku (...) oraz usiłowania wypłaty kwoty 700 zł i kwoty 40.000 zł z banku (...). Okoliczności te potwierdzone zostały w uznanych w tym zakresie za wiarygodne wyjaśnieniach i zeznaniach świadka W. K. (1) oraz R. S. (1). Zeznając jako świadek na rozprawie 08.01.2014r. R. R. (1) zeznał, że do części czynów przyznał się, oprócz grupy przestępczej. Potwierdził, że uczestniczył w wypłatach pieniędzy z kont z prawdziwym R. S. (1), ale szczegółów nie pamiętał z uwagi na upływ czasu. Z relacji R. S. (1) pamięta, że został on oszukany przez B., podobnie jak K. O.. Świadek opisał operacje bankowe jakich dokonał z udziałem R. S. (1) i K. O. oraz J. M. (1), zbieżnie do ustaleń Sądu dokonanych na podstawie innych dowodów. Potwierdził, że sfałszował wniosek o udzielenie koncesji w zakresie obrotu paliwami do Urzędu Regulacji Energetyki poprzez podrobienie podpisu O.. Dodał, że pieniądze pobrane z kont R. S. (1) i K. O., przelane na różne konta, zostały podzielone pomiędzy świadka, J. M. (1), K. O. i R. S. (1). Świadek zaprzeczył, aby był zatrudniony w jakiegokolwiek firmie, która handlowała paliwami. Nie prowadził z B. żadnych interesów dotyczących paliw. Sąd dał też wiarę zeznaniom świadka R. R. (1), że nie brał udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, albowiem został od tego zarzutu prawomocnie uniewinniony, gdyż brak było dostatecznych dowodów jego winy w tym zakresie. Z zeznań R. B. (1) wynika co prawda, że to R. R. (1) skontaktował go z K. O., a J. M. (1) podał, że R. załatwiał u niego miejsce noclegowe dla O., natomiast K. O. stwierdził, że R. R. (1) pomagał mu wypełniać dokumenty związane z jego działalnością w zakresie handlu paliwami, to jednak zdaniem Sądu zachowania te nie świadczą o uczestnictwie świadka R. w zorganizowanej grupie przestępczej. Podobnie należy ocenić przestępcze działania R. R. (1) polegające na „wyprowadzeniu” pieniędzy z kont założonych na nazwiska O. i S.. Niewątpliwie nie były to przestępstwa popełnione w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Sąd natomiast odmówił wiarygodności zeznaniom R. R. (1) w zakresie, w jakim stwierdził, że nie spodziewał się, iż sfałszowany przez niego dokument w postaci wniosku o udzielenie koncesji dla firmy (...) zostanie wykorzystany przez R. B. (1). Zeznania te są sprzeczne z zasadami prawidłowego rozumowania i zasadami doświadczenia życiowego albowiem jak podał sam świadek, R. B. (1) zlecił mu podrobienie takiego wniosku i podpisanie go nazwiskiem K. O., a następnie zapłacił mu za to, co jednoznacznie świadczy o tym, że zamierzał ten dokument wykorzystać.

Świadek A. P. (1) – jako podejrzany - nie przyznał się do treści stawianych mu zarzutów. Zeznał, że poznał W. K. (1) i R. B. (1), gdy szukali bazy na magazyn paliwa. Chciał dla nich wynająć bazę w W., ale nie sfinalizował swego zamiaru, bowiem zachorował na schizofrenię. Wedle jego wiedzy W. K. (1) z R. B. (1) sfałszowali jego podpis i wydierżawili bazę w W.. Po jakimś czasie baza w W. została zamknięta, a jemu pozostał do spłaty dług za dzierżawę obiektu. Pieniądzy A. P. (1) nie uścił, zawiadamiając o sfałszowaniu podpisu pod umową dzierżawy organy ścigania. Po jakimś czasie znów zjawił się u niego R. B. (1), mówiąc że W. K. (1) ma kłopoty i musi się ukrywać. Zaproponował mu nadto kupno oleju napędowego i benzyny. Towar miał pochodzić z rafinerii w G. i być tańszy o 30 groszy, niż na rynku. P. zgodził się na tę propozycję i kupował olej 1-2 razy w miesiącu. Zamawiał go telefonicznie i był on dostarczany wraz z dokumentami poświadczającymi badanie jego jakości. Faktury przywoził mu R. B. (1) i rozliczał się z nim w gotówce. Świadek płacił B. za paliwo poniżej wartości faktury. Zaprzeczył, aby wiedział, że paliwo to jest odbarwianym olejem opałowym, a R. B. (1) współpracuje z K. (k. 4097-4101). Wyjaśnienia A. P. (1), w których negował on swój udział w przestępczym procederze, należało uznać zdaniem Sądu za próbę obrony. Wyjaśnienia współoskarżonych w części uznanej za wiarygodną, jak i zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż A. P. (1) wiedział doskonale o tym, że bierze udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach której prowadzi przestępczy proceder związany z obrotem odbarwionym olejem opałowym. Zeznaniom wskazanego świadka Sąd dał zatem wiarę w zakresie zgodnym z poczynionymi na wstępie ustaleniami faktycznymi, jako w tym zakresie zgodnym z pozostałą częścią wiarygodnego materiału dowodowego. Natomiast w zakresie, w jakim A. P. (1) zaprzeczył, by miał świadomość

nielegalnego pochodzenia nabywanego oleju napędowego, Sąd odmówił mu wiary, poczytując jego zeznania w tej części za wykrętne i nieszczerze zarazem. Przeczyły im bowiem wyjaśnienia W. K. (1) i R. B. (1), którzy stanowczo – na przestrzeni całego postępowaniu przygotowawczego - utrzymywali, iż wymieniony wiedział, że kupuje od nich nielegalnie wytworzone paliwo (oczywiście pomijając nieprawdziwe zeznania B. złożone na rozprawie 3.11.2015r.). Niezależnie od powyższego, wiarygodność tej części zeznań świadka A. P. podważa i to, że kupował on paliwo po bardzo niskiej cenie i jak sam podał uiszczał za nie zapłatę poniżej wartości na jaką opiewały faktury, które przywoził mu R. B. (1).

Świadek R. K. (1) przed Sądem na rozprawie 08.01.2014r. zeznał w szczególności, że przed Sądem Okręgowym w Gorzowie W.. jest oskarżony o udział w zorganizowanej grupie przestępczej, która w latach 2003 – 2005 miała zajmować się kupowaniem od firmy (...) i sprzedawaniem paliwa – przerobionego oleju napędowego. Podał, że prowadził działalność gospodarczą jako osoba fizyczna pod nazwą (...). Zeznał, że K. najpierw przedstawił się jako P., później pokazał dowód na nazwisko S., a na końcu okazało się, że to jest W. K. (1). Poznał go chyba przez R. B. (1), a B. poznał przez A. T., który mu przedstawił B. i K. w 2003 r. Według świadka jego brat G. K. (1) nie znał wtedy K.. Z jego zeznań wynika, że wówczas sprzedawał bratu paliwa - głównie olej napędowy i to on poznał brata G. K. (1) z K., pojechali na bazę paliwową do P. lub W.. Poznał ich, aby brat kupował paliwo od W. K. (1), bo uważał go wtedy za uczciwego człowieka. Nie wiedział, że olej napędowy, który kupował i sprzedawał to był odbarwiony olej opałowy. Ten olej napędowy, który kupował od K., badał w laboratorium i nigdy nikt nie stwierdził, że to był odbarwiony olej opałowy. Cena paliwa, które oferował K. była atrakcyjna. Nie pamiętał jaka była różnica w cenie pomiędzy innymi odbiorcami. Rozliczał się z K. gotówką, czasami dawał pieniądze R. B. (1), bo był on prawą ręką K.. Transport paliwa przyjeżdżał z P. do G.. Jeżeli jechał do P. na bazę, to sam zawoził gotówkę i tam przekazywał pieniądze W. K. (1). Zaczął nabywać paliwo od K., jak zeznał w 2004r., może nawet w 2005 roku, ale na pewno nie w 2003r., a jego brat G. – później, bo w 2004 r. dopiero ich poznał. Świadek nie pamiętał ile płacił na początku za litr paliwa, nie pamiętał jaka była wtedy cena paliwa na rynku, bo to było 10 lat temu. Jego współpraca z firmą (...) trwała do chwili zatrzymania, tj. do 2005 r. Świadek zeznał, że nie przelewał pieniędzy na rachunek firmy (...), od firmy (...) kupował paliwo, ale faktury na tą firmę wystawiał też K.. Świadek potwierdził, że zna oskarżonego K., bo woził mu paliwo. Z., aby poznał K. z K.. Świadek stwierdził, że nie wie, czy firma (...) kupowała też paliwo od K.. Potwierdził, że zna S. A. (1), który razem z W. F. (1) prowadził firmę (...). Kupował od nich paliwo, które pochodziło chyba ze (...), oni wystawili mu faktury za paliwo. Kupując paliwo dostawał fakturę, świadectwo jakości i wszystkie dokumenty jakie powinny być przy zakupie paliwa. Zaznaczył, że współpracował z K., bo miał atrakcyjne ceny paliwa. Według świadka K. chciał otrzymywać płatności przelewami na konto, które było podawane na fakturach, jednak świadek nie zgodził się na to i zawoził pieniądze w gotówce na bazę K. do P.. Zeznał, że przerwał współpracę z K., bo on nie chciał zapłaty gotówką, tylko przelewem, a świadek odmówił i wtedy chyba poznał K. z bratem G.. Dodał, że kiedy współpracował z K. nie mieli nieporozumień co do jakości paliwa, bo było dobrej jakości. Zeznania świadka R. K. (1), w których negował on swoją wiedzę o przestępczym procederze polegającym na przerabianiu paliwa przez W. K. (1), należało uznać zdaniem Sądu za niewiarygodne. Wyjaśnienia W. K., R. B., częściowo G. K. (1) - w części uznanej za wiarygodną, jak i zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż R. K. (1) wiedział doskonale o tym, że bierze udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach której prowadzi przestępczy proceder związany z obrotem odbarwionym olejem opałowym, dostarczonym przez W. K. (1) vel S. czy P.. Zeznaniami wskazanego świadka Sąd dał zatem wiarę w zakresie zgodnym z poczynionymi na wstępie ustaleniami faktycznymi, jako w tym zakresie zgodnym z pozostałą częścią wiarygodnego materiału dowodowego. Natomiast w zakresie w jakim R. K. (1) zaprzeczył, by miał świadomość nielegalnego pochodzenia nabywanego oleju napędowego, Sąd odmówił mu wiary, poczytując jego zeznania w tej części za wykrętne i nieszczerze zarazem, stanowiące próbę obrony brata G. K. (1), a i samego świadka, który także miał zarzuty w innym postępowaniu odnośnie udziału w grupie przestępczej zajmującej się obrotem przerobionym paliwem sprzedawanym przez K. i B.. Zeznaniami świadka przeczyły bowiem wyjaśnienia W. K. (1) i R. B. (1), którzy stanowczo – na przestrzeni całego postępowaniu przygotowawczego - utrzymywali, iż wymieniony był także odbiorcą przerobionego oleju opałowego, a zatem wiedział, że kupuje od nich nielegalnie wytworzone paliwo. Niezależnie od powyższego, wiarygodność tej części zeznań świadka R. K. (1) podważa i to, że kupował on paliwo po atrakcyjnej cenie, co także przeczy jego zeznaniom, iż nie wiedział o nielegalnym pochodzeniu tego paliwa. W świetle zeznań S. A. (1) i W. F. (1), którzy przejęli firmę (...), aby pod jej przykrywką fałszować dokumentację

dotyczącą obrotu rzekomego legalnym paliwem, które tymczasem pochodziło z nielegalnego źródła, nie zasługują także na podzielenie zeznania R. K. (1), który utrzymywał, że kupował od nich paliwo, które pochodziło chyba ze (...), że wystawili mu faktury za to paliwo, które miało świadectwo jakości i wszystkie wymagane dokumenty i że było legalne. Reasumując zdaniem Sądu zeznania świadka R. K. (1), który chciał pomóc bratu uniknąć odpowiedzialności, wzmacniając niejako jego linię obrony co do tego, iż rzekomo nie wiedzieli, że paliwo nabywane od K. jest odbarwianym olejem opałowym i rzekomo nie mieli świadomości udziału swojego w przestępczym procederze, nie zasługują na wiarę jako nieprawdziwe, stanowiące linię obrony, zwłaszcza, że sam świadek też miał podobne zarzuty, jak oskarżony G. K. (1). Sąd podzielił natomiast zeznania świadka R. K. (1) w niewielkiej części, w jakiej zbieżne były z innymi podzielonymi przez Sąd dowodami, jak chociażby odnośnie okoliczności, w jakich poznał K., czy w jakich poznał z nim swojego brata.

Świadek M. F. (1), księgowa w firmie (...), przed Sądem zeznała w szczególności, że zajmowała się księgowaniem wszystkich dokumentów związanych z księgowością. Wskazała, że księgując faktury dotyczące zdarzeń gospodarczych, opierała się na dokumentach, które do księgowania wpływały pocztą, czasami przynosił je G. K. (1), a część odbierała też osobiście ze stacji paliwowych. Podstawowym towarem w firmie (...) były paliwa i zajmowała się także księgowaniem faktur dot. zakupu paliwa. Zajmowała się też rozliczaniem należności z tytułu obrotu paliwami, sporządzała deklaracje podatkowe, rozliczała też VAT. Zeznała, że nigdy nie otrzymywała poleceń przy księgowaniu, aby pomijać jakieś koszty czy przychody. Nigdy nie była świadkiem płatności za zakupy paliwa przez (...), ale w zasadzie – jak podała - stosowane były wszystkie rodzaje płatności, i przelewem i gotówką. Z zeznań świadka wynika, że płatnościami za zakupy paliwa zajmował się tylko G. K. (1). Zasadniczo nie miała jako księgowa zastrzeżeń co do rzetelności księgowanych faktur, jedynie po kontroli UKS-u zaczęła wysyłać dodatkowe zapytania do urzędów skarbowych o to, czy dostawcy są czynnymi płatnikami podatku VAT. Świadek nie pamiętała natomiast czy wraz z dokumentami dotyczącymi zakupowanego paliwa przez (...), trafiały do firmy też certyfikaty dotyczące jakości kupowanego paliwa. Firma (...) według świadka handlowała olejem napędowym, benzyną, w mniejszych ilościach olejem opałowym, ale przeważający w działalności handlowej był olej napędowy. Sąd podzielił zeznania świadka jako wiarygodne, jednak nie wniosły one w zasadzie nic istotnego do rozstrzygnięcia sprawy, zwłaszcza, że świadek nie pamiętała z uwagi na upływ czasu szczegółów dotyczących księgowanych dokumentów, czy rozliczeń podatkowych firmy (...). Zaznaczyć jednak należy, że skoro, jak zeznała, to G. K. (1) zajmował się wyłącznie płatnościami za dostarczane paliwo, to w tym względzie zeznania świadka zbieżne są z ustaleniami Sądu dokonanymi na podstawie zeznań W. K. (1), czy R. B. (1).

Świadek M. K. (4), to osoba, która za namową G. K. (1) i B. K. (2) założyła działalność gospodarczą pod firmą (...). W jej ramach wynajął on od wymienionych stację paliw na ul. (...) w W., na której sprzedawał paliwa dostarczane przez wskazane osoby. Świadek nie wiedział skąd pochodziło paliwo organizowane przez G. K. (1). Z uwagi na konflikty pomiędzy cichymi wspólnikami - B. K. (2), a G. K. (1), wywołane właśnie dostarczaniem przez G. K. (1) paliwem, świadek zakończył działalność prowadzoną pod nazwą (...) – jak zeznał - zamknął firmę (...), co miało miejsce w 2002r. Po tym fakcie G. K. (1) otworzył własną działalność gospodarczą (k. 2244-2246 w zw. z k.7368). Relacja tego świadka pokrywała się z zeznaniami B. K. (2) i treścią zgromadzonych w sprawie dokumentów i jako taka zasługiwała na wiarę, aczkolwiek nie dotyczyła okresu objętego niniejszym postępowaniem. Zeznania świadka Sąd uznał zatem za wiarygodne albowiem korespondowały one z zeznaniami świadka B. K. (2).

Świadek F. M. - właścicielka P.H.U. (...) z siedzibą w G.. podała, że jej firma współpracowała z firmą (...) G. K. (1), jednak prowadził ją jej mąż R. K. (1). Nic jej nie wiadomo, aby kupowane przez nich paliwo miało pochodzić z innych źródeł, niż wskazane na fakturach. Zaprzeczyła, aby słyszała o przerabianiu oleju opałowego na olej napędowy (k. 7369). Zeznaniami świadka Sąd dał wiarę albowiem znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach R. B. (1) i G. K. (1) i w zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Zeznania świadka miały jednak bardzo ograniczone znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego, gdyż świadek jedynie potwierdziła fakt współpracy prowadzonej przez nią działalności gospodarczej pod firmą PHU (...) z firmą (...). Jej relacja niewiele więc wносиła do sprawy, poza potwierdzeniem okoliczności bezsprzecznie wynikających z treści wyjaśnień W. K. (1), R. B. (1), G. K. (1) i zgromadzonych w sprawie dokumentów.

Świadek L. C. to właściciel Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w D., które w zakresie swojej działalności – to jest handlu samochodami i naprawy części samochodowych - jednorazowo dokonało zakupu oleju napędowego od firmy (...) w dniu 9 maja 2005r. w ilości 300 l, za fakturą VAT (...). Paliwo to zostało przez wymienionego zużyte, a cena jego zakupu wliczona w koszty działalności firmy. Paliwo to okazało się niskiej jakości (k.3888-3889). Zeznania świadka Sąd ocenił jako wiarygodne, gdyż jednorazowość transakcji wskazuje na to, iż nie miał on świadomości co do pochodzenia paliwa. Ponieważ transakcja ta miała charakter jednorazowy i została udokumentowana stosowną fakturą VAT, twierdzenie świadka, iż nie miał świadomości co do źródła pochodzenia sprzedawanego przez (...) paliwa, nie budziło uzasadnionych wątpliwości, a poza tym pokrywało się z wyjaśnieniami oskarżonego W. K. (1).

Świadek K. J. (2) (k. 3958-3959, 5066-5071 w zw. z k. 7375-7376) przesłuchany w charakterze świadka zeznał, że był udziałowcem w Spółce z o.o. (...) do 22 grudnia 2004r., kiedy to zbył swoje udziały K. T., następnie pełnił funkcję prezesa tej spółki. Przedmiotem działalności w/w firmy jest remont statków. Przyznał, że spółka ta byłaby w stanie wykonywać także zbiorniki paliwowe, jednakże nigdy nie otrzymała takiego zlecenia. Zaprzeczył, aby kiedykolwiek współpracował z (...) lub z (...) – nawet ich nazwy były mu rzekomo nieznane. Nie współpracował także – jak zeznał - z G. K. (1) i jego firmą (...). Zaprzeczył i temu, by firma (...) przelała na rachunek (...) 150.000 zł. i by wystawiał on faktury VAT o nr (...). K. J. (2) przesłuchany ponownie w charakterze podejrzanego podał, że będąc przesłuchiwanym przez funkcjonariusza policji w charakterze świadka, był przekonany, że ma zeznawać wyłącznie o firmie (...) Sp. z o.o. , a nie o firmie (...), które – jak podał - są dwoma różnymi podmiotami gospodarczymi. K. J. (2) wyjaśnił wówczas, że jego prywatna firma wykonała zbiorniki na paliwo dla firmy (...) ((...)) Sp. z o.o. i że zostało wykonanych wyłącznie część zbiorników, za które nastąpiła zapłata. Przyznał i to, że pieniądze wpłacone na jego konto, tytułem zaliczki, przez W. K. (1), zostały następnie na jego prośbę zwrócone. Wyżej wymieniony potwierdził nadto fakt przekazania mu pieniędzy przez firmę (...) G. K. (1), zgodnie z umową cesji wierzytelności. Zaś wykonane przez jego firmę zbiorniki miały zostać odebrane transportem W. K. (1), a gdzie faktycznie zostały zainstalowane - tego wymieniony miał nie wiedzieć. W. K. (1) potwierdził, że K. J. (2) nie wywiązał się z całości umowy i zażądał od niego zwrotu zaliczki. Pieniądze zostały zwrócone na wskazane przez niego konto. K. nie pamiętał jednakże jaka kwota pieniędzy została faktycznie przekazana K. J. (2) z tytułu wykonania umowy, stwierdził ponadto, że zbiorniki te nie zostały zainstalowane w O., gdyż w okresie odbioru zbiorników, czyli w marcu 2005r. zachodziło podejrzenie, iż baza paliw w O. jest w zainteresowaniu organów ścigania, w związku z czym zostały przetransportowane do M. na przechowanie w bliżej nieznane mu miejsce. Z analizy rachunków bankowych załączonych do akt sprawy wynika, że K. J. (2) w dniu 31 marca 2005r. przyjął na rachunek firmy (...) K. J. (2), tytułem zaliczki, kwotę 225.750 zł z rachunku (...) K. O. w (...) SA I O/ S.. Następnie w dniu 1 kwietnia 2005r. zaliczkę w kwocie 74.300 zł. W dniu 4 kwietnia 2005r. świadek przekazał z swojego rachunku kwotę 299.600 zł na rachunek firmy (...), tytułem zwrotu przedpłaty. W dniu 15 kwietnia 2005r. przyjął na swój rachunek tytułem zaliczki pieniądze w kwotach 120.000 zł i 16.000 zł z rachunku założonego w (...) SA O/P. na R. S. (1). W dalszej kolejności w dniu 18 kwietnia 2005r. przyjął na swój rachunek 30.000 zł, tytułem zaliczki z rachunku w Banku (...) założonego dla R. S. (1). Następnie w dniu 24 kwietnia 2005r. przyjął tytułem zaliczki kwotę 93.000 zł z rachunku założonego w (...) SA O/ P. dla (...) i w maju 2005r. kwotę 274.134 zł z rachunku założonego w (...) SA dla firmy (...), tytułem zapłaty za faktury nr (...). Opinia powołanego w sprawie biegłego grafologa potwierdziła, że zabezpieczone w sprawie dokumenty z podpisami na nazwisko K. J. (2) zostały nakreślone jego ręką. W tym stanie rzeczy Sąd dał wiarę relacji świadka K. J. (2) w zakresie zgodnym z poczynionymi w sprawie ustaleniami, jako w tej części zgodnej z wyjaśnieniami W. K. (1), treścią zabezpieczonych dokumentów oraz opinią biegłego grafologa. Oczywiście wartość transakcji dokonywanych za pośrednictwem rachunku firmowego K. J. (2) nasuwa uzasadnione wątpliwości co rzeczywistego charakteru tych transakcji, jednakże brak możliwości zweryfikowania wartości przedmiotu umowy łączącej strony, uniemożliwia negatywną weryfikację relacji, zarówno W. K. (1), jak i K. J. (2).

Świadek J. T. (1) - pełnomocnik firmy (...) z siedzibą G., zeznał na okoliczność współpracy z firmą (...), z którą łączyła go umowa wynajmu w P. zbiornika na paliwo o poj. 50.000 metrów sześciennych, podpisana w dniu 1 .08. 2004r., pomiędzy M. K. (2), a R. S. (1) i obowiązująca strony przez okres 11 miesięcy. Bezpośrednim powodem jej podpisania był fakt wydzierżawienia całej bazy paliwowej w O. przez P. R. S. (1). Wszczętniej bowiem taka sama umowa łączyła firmę (...) z firmą (...). Zgodnie z zeznaniami świadka, firma (...) zajmowała się hurtową oraz detaliczną sprzedażą

paliw. Na terenie bazy w O. zatrudniali jednego pracownika – P. Ś. (1), który sprzedawał olej opałowy magazynowany w wynajętym zbiorniku. Wymieniony zajmował się tylko zbytem oleju i nie wystawiał faktur. Rozliczeń z firmą (...) dokonywali co 6 miesięcy. Za okres współpracy firma (...) wystawiła im dwie faktury VAT na kwoty – odpowiednio – 1.220 zł i 1.464 zł, o nr (...)i (...)k. 3857-3859 w zw. z k. 7376). Zeznania tego świadka należało w całości uznać za wiarygodne, albowiem logicznie korespondowały z wyjaśnieniami W. K. (1), zeznaniami P. Ś. (1) i treścią dokumentów oraz nie budziły uzasadnionych wątpliwości z punktu widzenia zasad wiedzy i doświadczenia życiowego.

Świadek B. K. (2) - prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) w R. - złożyła zeznania na okoliczność prowadzenia przez nią handlu olejem napędowym i opałowym (k. 792-799 w zw. z k. 7733-7735). Zeznała w szczególności, że G. K. (1) zna od dawna, bo oskarżony zaproponował jej poszerzenie działalności i otwarcie innych punktów handlu paliwem. B. K. (2) przyjęła oskarżonego G. K. (1) do swojej firmy jako „cichego wspólnika”, co miało polegać na tym, że oskarżony miał wyłożyć środki finansowe na otwarcie przez B. K. (2) nowych punktów sprzedaży paliwa. Olej opałowy sprzedawany w tych punktach miał pochodzić z (...), natomiast olej napędowy miał dostarczać G. K. (1). B. K. (2) zgodziła się na ten układ. Otworzyła punkt w P. w lipcu 2001 r. oraz w S. we wrześniu 2004 r. Oskarżony K. wyłożył kwotę ok. 10.000 zł na dystrybutory paliwa. Zyski ze sprzedaży były dzielone na pół. W maju 2002 r. B. K. (2) i G. K. (1) zakupili bazę paliw przy ul. (...) w W. za kwotę 150.000 zł, za którą zapłacili po połowie. B. K. (2) założyła nowy podmiot gospodarczy o nazwie (...) z siedzibą w W.. Doszło wówczas do spotkania pomiędzy B. K. (2), G. K. (1), D. K. (2), J. K. (1), M. F. (2) i M. K. (4). Ustalono, iż M. K. (4) założy działalność gospodarczą na swoje nazwisko, a cichymi współdziaławcami będą B. K. (2) i G. K. (1). Działalność ta miała być prowadzona w W. przy ul. (...) na zakupionej bazie paliw. M. K. (4) założył działalność gospodarczą o nazwie (...) z siedzibą w W., której przedmiotem była sprzedaż paliw ciekłych. M. K. (4) zwrócono koszty związane z założeniem działalności gospodarczej. Z chwilą rozpoczęcia tej działalności B. K. (2) została odsunięta od niej, utraciła dostęp do dokumentów i finansów tego podmiotu. Po miesiącu M. K. (4) stwierdził, że rezygnuje z prowadzenia tej działalności, albowiem nie wiedział skąd pochodzą faktury na paliwo. Z tego względu pomiędzy nim, a G. K. (1) wywiązał się konflikt. Świadek podała również, że kwestią dostaw paliw na stację w W. zajmował się G. K. (1), przy czym w przypadku (...) - wspólnie ze świadkiem B. K. (2). Od M. K. (4) świadek dowiedziała się, że zarówno benzyna, jak i olej napędowy dostarczany przez G. K. (1) nie odpowiadały normom jakościowym, paliwo to nie miało odpowiedniej ilości oktanów i miało zapach rozpuszczalnika. Okoliczność tą częściowo potwierdził G. K. (1) w rozmowie z B. K. (2). Świadek podała, że nie wie gdzie G. K. (1) zaopatrywał się w takie paliwo. Świadek chciała wycofać się ze współpracy z G. K. (1). K. nakłonił ją, aby nieodpłatnie oddała mu połowę udziałów w bazie paliw. Świadek podała również, że zrezygnowała na rzecz G. K. (1) z pojazdu marki (...)” oraz punktu dystrybucji paliw w P.. Zeznania świadka B. K. (2) nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności, jej relacja była szczerą i logiczną, a nadto znajdowała potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach. Zaznaczyć jednak należy, iż wymieniona nie posiadała wiedzy na temat źródła pochodzenia sprzedawanego przez G. K. (1) paliwa, aczkolwiek sama przekonała się o jego złej jakości, kiedy zatarła silnik w nowym samochodzie. Ostatecznie – jak podała - wycofała się ze współpracy z w/w, gdyż faktycznie została przez niego odsunięta od interesów i nie prowadziła już współpracy z G. K. (1) pod firmą (...).

Świadek P. Ś. (1) to pracownik magazynowy firmy K. P. i P. P. (2), do których należała baza paliw w O. 37a (k.893-894, 899-900, 1894-1895, 3324-3327). Wymieniony potwierdził niesporną okoliczność, że teren bazy został wydzierżawiony przez jej właściciela R. S. (1). Świadek stwierdził, iż w 2004 r. P. P. (2) wynajęła bazę paliwową firmie (...). Świadek początkowo zeznał, że na terenie bazy paliwowej w O. nie wykonywał żadnych prac oraz że nie widział tam nigdy R. B. (1) i z tego co się orientuje R. S. (1) nie zatrudniał na niej żadnych pracowników. Następnie częściowo zmienił swoje zeznania i przyznał, że remont tej stacji prowadził W. K. (1), który mówił, że handluje paliwami. R. B. (1) był na bazie w O. i wyglądało na to, że jest zaopatrzeniowcem. Świadek P. Ś. (1) przyznał, że sam sporadycznie tankował klientów firmy (...) oraz, że na jej terenie dzierżawca zatrudniał stróża, a do prac remontowych niejakiego A. i nieznanego mu młodych ludzi. Potwierdził także, że widywał na terenie bazy R. B. (1), którego określił jako „zaopatrzeniowca” pana W., jak nazywał B.. Stanowczo natomiast utrzymywał, wbrew wyjaśnieniom R. B. (1), że nie interesował się pochodzeniem sprzedawanego paliwa. Relację wskazanego świadka, należało uznać za wiarygodną w zakresie zgodnym z poczynionymi na wstępie ustaleniami. Z pewnością natomiast pierwotne zeznania – w zakresie w jakim P. Ś. (1) następnie je zmienił - nie były szczerą i jako wewnętrznie sprzeczne oraz niespójne z resztą materiału

dowodowego, na którym Sąd się oparł, to jest głównie z wyjaśnieniami W. K. (1), a przy tym, jako nieprawdopodobne z punktu widzenia zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, należało odrzucić. Nie sposób bowiem przyjąć, by W. K. (1) sam remontował i obsługiwał bazę paliw w O., a skoro tak, to świadek przebywający w czasie swoich godzin pracy na jej terenie, nie mógł o tym nie wiedzieć. Powyższe nie determinuje jednak świadomości świadka, co do pochodzenia sprzedawanego na terenie bazy w O. oleju napędowego. Jak bowiem wyjaśnił K. - P. Ś. (1) nie posiadał w tym zakresie żadnej wiedzy, a fakt, że obsługiwał jego dystrybutor jedynie grzecznościowo i sporadycznie, miał powyższe uwiarygodnić. Sąd w tym zakresie uznał za rozstrzygające wyjaśnienia K., bowiem R. B. (1), jak sam podał, na terenie bazy w O. przebywał jedynie 1-2 godzinny dziennie, w związku z czym, jego wiedza w tym zakresie z natury rzeczy, musi być ograniczona. Zeznania świadka w treści przez niego zmienionej w toku kolejnych przesłuchań Sąd uznał zatem za w pełni wiarygodne, albowiem korespondowały one z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny. Ponadto wskazać należy, że świadek w toku rozprawy rozpoznał R. B. (1), co stanowi potwierdzenie wiarygodności zmienionych przez niego zeznań, a jednocześnie dyskredytuje jego pierwsze zeznania, w których twierdził, że nie zna R. B. (1).

Świadek J. D. to specjalista do spraw handlowych w Sp. (...). Został przesłuchany na okoliczność współpracy jego firmy z firmą (...). Potwierdził on okoliczność współpracy handlowej z firmą (...) w zakresie zakupu oleju opałowego w okresie od lutego do kwietnia 2005r. Wymieniony nigdy nie poznał osobiście osoby R. S. (1), gdyż towar zamawiany był telefonicznie, a jego odbioru dokonywali kierowcy (...) (k. 2813-2814 w zw. z k.7738-7739). Jego relacja nie budziła wątpliwości – korespondowała bowiem z treścią faktur zabezpieczonych w sprawie i resztą materiału dowodowego – w tym z wyjaśnieniami W. K. (1). Stwierdził, że olej opałowy zamawiany był telefonicznie i odbierali go kierowcy z firmy (...). Współpraca trwała od lutego 2005 r. do kwietnia 2005 r., a kontakt z firmą skończył się nagle. Zeznania świadka są więc wiarygodne, znajdują bowiem odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny, w szczególności ze zgromadzonymi dokumentami.

Świadek W. Ś. (1) był dyrektorem generalnym w firmie (...) w S., której przedmiotem działalności jest hurtowy handel paliwami. Zeznał, że nie współpracował z takimi podmiotami jak (...) i (...) K. O., aczkolwiek przyznał, że w maju 2005r. firma (...) złożyła mu propozycję współpracy, której nie przyjął, nie mając przekonania co do wiarygodności tego podmiotu (k. 2910-2911 w zw. z k. 7739). Zeznania świadka nie budziły wątpliwości albowiem logicznie korespondowały z zabezpieczonymi w sprawie dokumentami i były życiowo uprawdopodobnione.

Świadek K. P. (1) – była współwłaścicielką firmy (...) A. P. (1) i K. P. (1) z siedzibą w J., która zajmowała się sprzedażą paliw – oleju napędowego i benzyny bezołowiowej. Wymieniona potwierdziła, że paliwa były sprowadzane z firm (...) oraz (...). Nie знаła jednak źródeł jego pochodzenia. Twierdziła, że nie było reklamacji na jakość tego paliwa. Osobę W. K. (1) poznała jeszcze we wcześniejszych latach, kiedy miało dość do powstania bazy paliw w W.. Potwierdziła także, że jej męża odwiedzał R. B. (1). Szczegółów współpracy pomiędzy wymienionymi świadek nie znała, jako że w firmie była tylko figurantem. Zeznania wymienionej mimo, że ogólnikowe wydają się być w ocenie Sądu szczerze i jako nie budzące uzasadnionych wątpliwości z punktu widzenia zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego, zasługiwały na wiarę.

Świadek Ł. J. - siostrzeniec W. K. (1) wskazał, że około 2004r. pracował z synem W. K. (1) - M. K. (3), przy remoncie drogi dojazdowej do stacji paliw w P.. Nie posiadał jednak jakiegokolwiek wiedzy na temat funkcjonowania bazy paliw w O.. Nie wiedział czym zajmował się W. K. (1). Nie znał firm (...) oraz (...) (k.3732-3733 w zw. z k. 7740). Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne albowiem były one zgodne z wyjaśnieniami i zeznaniami W. K. (1) oraz M. K. (3), a przy tym logiczne i prawdopodobne w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego.

Świadek J. J., drugi siostrzeniec W. K. (1), zaprzeczył aby wykonywał jakiegokolwiek prace na terenie bazy paliw w O. oraz by cokolwiek łączyło go z firmami (...) oraz (...). Wprawdzie na udział w procedurze wytwarzania oleju napędowego „jakiegoś” siostrzeńca K. wskazywał R. B. (1), jednakże sam K. stanowczo temu zaprzeczył. W tej sytuacji, z uwagi na brak jednoznacznych dowodów w tym zakresie, relację świadka należało uznać za wiarygodną w całości.

Świadek M. K. (3), syn W. K. (1), początkowo zaprzeczył, że brał udział w remoncie bazy paliwowej w O.. Zaprzeczył też, by posiadał jakąkolwiek wiedzę na temat prowadzonej przez K. działalności oraz aby znał osobę R. S. (1) i firmy (...) oraz (...). Następnie podał jednak, że uczestniczył w takich pracach i został tam zatrudniony przez W. K. (1). Na bazie widywał zarówno W. K. (1), jak i R. B. (1) (k. 3728-3729 w zw. z k. 7740-7741). Zeznania M. K. (3) budziły wątpliwości i w całości nie mogły być uznane za wiarygodne. Niezależnie bowiem od treści wyjaśnień R. B. (1), który w swej relacji poszedł tak dalece, że stwierdził, iż wymieniony oraz jego kuzyn zajmowali się mieszaniem paliw na terenie bazy w O., sam W. K. (1) przyznał, że jego syn M. brał udział w pracach adaptacyjnych na terenie bazy paliw w O.. Okoliczność tę potwierdził nadto świadek Ł. J. – kuzyn wyżej wymienionego. Dlatego też co najmniej w tym zakresie relację świadka należało odrzucić jako sprzeczną z wyjaśnieniami W. K. (1). Z pewnością na treści zeznań świadka zaważył fakt, że jako syn oskarżonego W. K. (1) nie chciał go dodatkowo obciążać, a poza tym z pewnością sam obawiał się pociągnięcia do odpowiedzialności karnej. Zatem zeznania świadka w zmienionej treści okazały się wiarygodne, ponieważ korespondowały z wyjaśnieniami i zeznaniami W. K. (1) oraz Ł. J., którzy potwierdzili, iż świadek brał udział w pracach remontowych bazy paliwowej w O..

Świadek K. K. (3) to drugi syn W. K. (1). Wymieniony zaprzeczył, aby kiedykolwiek wykonywał jakiekolwiek prace na terenie bazy paliw w O.. Zaprzeczył także i temu, by posiadał jakąkolwiek wiedzę na temat prowadzonej przez ojca działalności. Zanegował nadto, by znał osobę R. S. (1) i firmy (...) oraz (...). Do zeznań wymienionego należało podejść z dużą ostrożnością, albowiem jako syn oskarżonego W. K. z pewnością nie chciał go obciążać, aczkolwiek brak jest podstaw do podważania zeznań wymienionego w tym zakresie.

Świadek D. S. – to właściciel firmy (...) D. S. z siedzibą w K.. Przedmiotem działalności prowadzonej przez niego firmy jest obrót detaliczny paliwami. Wymieniony - jak zeznał - w okresie od początku kwietnia 2005r. do połowy kwietnia 2005r. współpracował z firmą (...), zamawiając trzykrotnie dostawy paliwa w postaci oleju napędowego i benzyny w ilości 15.000 l., 10.000 l. i 15.000 l. Współpracę nawiązał przez przedstawiciela firmy (...), przedstawiającego się imieniem G., który zaoferował mu zakup paliwa po atrakcyjnej cenie. Po przesłaniu faksem dokumentów rejestrowych spółki (...), D. S. - sądząc, że ma do czynienia z wiarygodnym podmiotem - zamówił dostawę 15.000, a następnie 10.000 i ponownie 15.000 litrów paliwa. Za dostarczone mu paliwo, wymieniony zapłacił każdorazowo gotówką, otrzymując faktury VAT, wystawione przez sprzedawcę. Początkowo umówił się z osobą reprezentującą (...) przedstawiającą się jako (...), że rozliczać będą się w gotówce, a później w formie przelewów bankowych. Przerwał współpracę, gdy okazało się, że (...) chce rozliczać się wyłącznie w gotówce, co mu nie odpowiadało (k. 4029-4030 w zw. z k. 7741). Zeznania świadka logicznie pokrywały się z treścią dokumentów i resztą uznanego za wiarygodny materiału dowodowego, w tym z wyjaśnieniami W. K., a nadto były życiowo uprawdopodobnione. Zważywszy bowiem na krótki okres współpracy i sposób nawiązania kontaktu handlowego z (...), za wiarygodne należało uznać twierdzenie świadka, że nie zdawał on sobie sprawy z nielegalnego źródła pochodzenia dostarczonego mu paliwa i to tym bardziej, że jego jakości żaden z jego klientów nie kwestionował.

Świadek K. O., przesłuchany w charakterze podejrzanego podał, że W. K. (1) i R. B. (1) poznał jesienią 2004 r. przy piwie, kiedy to zaproponowali mu „rozszerzenie” zarejestrowanej na niego działalności gospodarczej na obrót paliwami. Gdy przystał na ich propozycję otrzymał od oskarżonego 1000 zł.. Ustalili, że O. rozszerzy zakres prowadzonej działalności gospodarczej o obrót paliwami. Z tego tytułu K. miał mu zapłacić 30.000 zł oraz opłacać ZUS i inne należności. W. K. (1) i R. B. (1) zdecydowali się założyć konto dla K. O., jednak w banku (...) w K. odmówiono im, gdyż dowód osobisty O. był zniszczony i zawierał nieaktualne dane. Konto udało się założyć w banku (...) w K. oraz w (...) w S.. O. udzielił K. pełnomocnictwa do obsługi rachunku bankowego. Konta te – jak zeznał K. O. - były potrzebne wymienionym do przelewania pieniędzy pochodzących z obrotu paliwami. Numery kont bankowych udostępnił on zarówno W. K. (1), jak i R. B. (1). Razem z K. wyrobili także pieczętkę z nazwą firmy (...), którą przekazał K.. Zaprzeczył jednak, by wystawił jakąkolwiek fakturę ze swoim nazwiskiem. Ponieważ W. K. (1) nie płacił składek ZUS na rzecz K. O. ten – jak zeznał - zdenerwował się i wypłacił z założonych na jego nazwisko rachunków bankowych kwotę w sumie 20.000 zł. Przełał również kwotę 40.000 zł na konto wskazane przez znajomego W. K. (1). Zaprzeczył, aby kiedykolwiek przekazywał kwotę 120.000 zł na nazwisko R. B. (1). K. O. podał, że nie wiedział skąd W. K. (1) kupuje paliwo i go to nie interesowało. Występował również na prośbę W. K. (1) jako pełnomocnik firmy (...). Łącznie

ze współpracy z W. K. (1) odniósł korzyść w wysokości 21.000 zł. W toku kolejnych przesłuchań K. O. przedstawił okoliczności, w których poznał R. R. (1). R. pomagał mu wypełniać dokumenty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Któregoś dnia umówił się z R. na spotkanie. Przyjechał po niego J. M. (1), u którego pomieszkiwał wcześniej i pojechali na to spotkanie razem. Po drodze O. sprawdził, że na jego koncie w banku (...), założonym na potrzeby W. K. (1) i R. B. (1), znajduje się 180.000-190.000 zł. Powiedział o tym R., który zaproponował, że można wypłacić z konta pieniądze. W banku (...) dowiedział się, że jednorazowo może wypłacić 20.000 zł. K. O. uzyskał zaświadczenie z Urzędu Miasta w S., że jego dowód osobisty jest w trakcie wyrabiania. Następnie wraz z R. udał się do banku (...), gdzie wypłacił 10.000 zł. Później mężczyźni udali się do P., gdzie również wypłacili z banku 10.000 zł. Później przez okres miesiąca świadek przebywał w hotelu, gdzie odwiedził go oskarżony J. M. (1) i przywiózł mu kolejne pieniądze, mówiąc mu, że to jego część. K. O. nie pamiętał ile było tych pieniędzy, gdyż był wówczas pod wpływem alkoholu. W hotelu tym mieszkał około 1 miesiąca. Następnie udał się do K., gdzie znalazł dorywczą pracę przy remontach budynków. Tam uległ poparzeniu i znalazł się w szpitalu w G., gdzie odwiedzał go R. B. (1) i świadek podpisał deklaracje podatkowe. Opisał ponownie okoliczności założenia kont bankowych, wspomniawszy, że od W. K. (1) i R. B. (1) otrzymał kwotę 1.000 zł. Zeznał, że wszelkimi dokumentami związanymi z działalnością (...) dysponował R. B. (1). K. O. potwierdził nadto sytuację, w której na prośbę jakiejś osoby, wystąpił jako pełnomocnik firmy (...) i zbył ją innej osobie, za co uzyskał kwotę 50 zł. Zaprzeczył natomiast temu, by wiedział, że W. K. (1) podawał się za R. S. (1). Nigdy też, jak zeznał, nie był w O. i na jakiegokolwiek innej bazie paliw (k. 2152-2157, 3635-3636, 3910-3917, 3918-3919, 3921-3922, 3924-3925, 3927-3928, 3930-3931, 4155-4157, 4328-4332 w zw. z k. 7890-7893). Sąd dał wiarę świadkowi w przeważającej części albowiem były one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny, za wyjątkiem tej części jego zeznań (wyjaśnień), w której zaprzeczył, iż próbował dokonać wypłaty kwoty 240.000 zł, a w sytuacji niepowodzenia dokonał przelewu kwoty 100.000 zł na rachunek osobisty R. B. (1) oraz że J. M. (1) poznał dopiero przy okazji wypłat z kont bankowych. W tej mierze jego relacja pozostała sprzeczna z dokumentami zgromadzonymi w sprawie, wiarygodności których Sąd nie miał podstaw zakwestionować, w postaci zawiadomienia o wystąpieniu podejrzanych transakcji finansowych sporządzonego przez Bank (...), a także zeznaniami R. R. (1) i J. M. (1). Zeznaniami K. O. Sąd dał zatem wiarę w części zgodnej z poczynionymi na wstępie ustaleniami, a więc ostatecznie przedstawionej przez niego wersji wydarzeń. Ta bowiem korespondowała z wyjaśnieniami W. K. (1), R. B. (1), a także R. R. (1) i częściowo J. M. (1), jak również znalazła potwierdzenie w zabezpieczonych w sprawie dokumentacji. Wbrew wyjaśnieniom W. K. (1) Sąd poczytał za wiarygodną relację O. również w zakresie zobowiązania W. K. (1) do uiszczania za K. O. podatków i składek na ubezpieczenie społeczne oraz stosownego wynagrodzenia w zamian za udostępnienia danych jego firmy. Okoliczność tę potwierdził bowiem R. B. (1) i pośrednio R. R. (1). Poza tym zasady wiedzy i doświadczenia życiowego nakazują uznać, że w analizowanej sytuacji, nikt racjonalnie myślący, nie zgodziłby się na udostępnienie danych własnej firmy w celu prowadzenia pod jej szyldem przestępczego procederu bez żadnego ku temu tytułu i ekwiwalentu.

Zeznania świadków - M. H. (1), H. S. (2), M. J., K. S., D. K. (1), M. B. (1), P. W., M. W. (3), R. B. (2) - pracowników obsługi i kierowców zatrudnionych w punktach sprzedaży paliw, prowadzonych przez G. K. (1) pod firmą (...), na terenie W. przy ul. (...) i R. - nie budziły wątpliwości. Wymienieni sprzedawali, rozwozili, bądź dostarczali paliwo - również z firmy (...) - za fakturą, dokumentem WZ i listem przewozowym, sprzedawane następnie za pośrednictwem stacji benzynowych należących do G. K. (1) i nie posiadali wiedzy na temat nielegalnego źródła jego pochodzenia. Niektórzy spośród nich zeznali, że nie dochodziły do nich żadne reklamacje na temat jakości sprzedawanego paliwa (jak M. H., M. B., M. W.), inni takowe potwierdzali (jak H. S., P. W., R. B.), a nawet zeznawali wprost o złej jakości paliwa - jego zapachu barwie i konsystencji odbiegającej od paliwa dobrej jakości (P. W., M. W., R. B. D. K.).

Świadek M. H. (1) - pracownik obsługi w (...) w W. zeznał na okoliczność sprzedaży paliwa w ramach tej firmy. Świadek wskazał sposoby dostarczania paliwa klientom i podał, że kierowcom wożącym paliwo przekazywał pozostawione mu przez księgowość faktury VAT. Stwierdził, że nie wie dokładnie skąd paliwo było dostarczane na stację, wskazał jedynie, że z (...), (...) oraz miejscowości B.. Powiedział, że oprócz oleju napędowego i benzyny na stację przywożony był również olej opałowy (k.298-300 w zw. z k.7893). Sąd uznał te zeznania za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i korespondowały z zeznaniami świadków: H. S. (2), M. J. i D. K. (1).

Świadek H. S. (2) - pracownik w (...) w W. zeznawał na okoliczność sprzedaży paliwa w ramach tej firmy. Świadek zeznał, że paliwo sprzedawane było bezpośrednio z dystrybutorów albo dostarczane do klientów samochodem. Świadek zeznał, że w razie potrzeby transportował to paliwo samochodem dostawczym wyposażonym w zbiornik paliwa o pojemności 1000 litrów. Po dostarczeniu paliwa do klienta, przelewano je do jego zbiorników. Jeśli klient chciał fakturę VAT, to świadek zabierał ją ze sobą wraz z transportem paliwa, by mu ją dostarczyć. Faktury, które przekazywał świadek były wystawiane wyłącznie przez (...). Wskazał, że paliwo woził głównie do G., do betoniarni B. w Ł. pod Z. oraz M. G.. Zdaniem świadka rzadko zdarzały się niefakturowane dostawy paliwa, głównie dla rolników. Na wystawionych fakturach towarem wskazanym był zawsze olej napędowy, jednak świadek zeznał, że nie ma pewności, czy to co rozwoził było olejem napędowym, opałowym czy paliwem z różnego rodzaju domieszkami, gdyż nie interesował się tym. Klienci nie zgłaszali żadnych reklamacji. W przypadku stacji benzynowej w R. miały miejsce dwie reklamacje w związku z jakością paliwa (k. 301-304 w zw. z k. 7894). Sąd uznał te zeznania za wiarygodne, albowiem korespondowały one z zeznaniami świadków: M. H. (1), M. J. i D. K. (1).

Świadek M. J. - kierowca w (...) zeznawał na okoliczność transportu paliwa. Wskazał, że paliwo pobierane było z B., a jego załadunek odbywał się na rampach kolejowych. Świadek podał, że nie wie jakie było pochodzenie tego paliwa. Po jego odbiorze dostawał jakieś dokumenty, prawdopodobnie faktury VAT. Po paliwo jeździł również do bazy paliw (...) oraz (...) G., a także do miejscowości P. do bazy paliw firmy (...). Z dokumentacji wynika, że z B. oraz P. świadek przywoził olej napędowy, natomiast z (...) oraz (...) - olej opałowy (k. 305-307 w zw. z k. 7894). Sąd uznał te zeznania za wiarygodne, albowiem korespondowały one z zeznaniami świadków: M. H. (1), H. S. (2) i D. K. (1).

Świadek D. K. (1) - pracownik obsługi stacji w (...) w W. zeznawał na okoliczność wykonywanej pracy. Do jego zadań należała obsługa dystrybutorów na stacji paliw przy ul. (...) w W.. Zeznał, że na stacje paliwo przywożone było m.in. z B.. Był to olej opałowy, sprzedawany głównie odbiorcom indywidualnym. Sprzedaż odbywała się na stacji albo paliwo było dowożone klientom, a z tytułu sprzedaży wystawiano paragon albo fakturę VAT. Jednym z klientów był oskarżony M. K. (1). Paliwo w postaci oleju napędowego było z kolei dostarczane z firm takich jak (...), (...), co wynikało z faktur VAT. Świadek podał, że kontrola PIH wykazała złą jakość paliwa sprzedawanego przez firmę (...) (k. 308-310 w zw. z k. 7894-7895). Na rozprawie w dniu 04.12.2013r. potwierdził, że pracował u oskarżonego w W. jako pracownik obsługi stacji w firmie (...), bo później tam powstała nowa firma, której właścicielem był I., właściciel się tylko zmienił, w jego pracy nic się nie zmieniło. Świadek zeznał, że do teraz pracuje w tym samym miejscu, tyle, że obecnie w firmie (...). Zeznał, że od 12 lat pracuje w tym samym miejscu, z tym, że u różnych właścicieli. Potwierdził, że firma oskarżonego handlowała na pewno olejem napędowym, ale nie pamiętał kto był dostawcą paliwa. Nic mu nie wiadomo o jakich kontrolach czy zastrzeżeniach co do jakości tego oleju, którym handlowała firma, ale kontrole były cały czas. Zajmował się też sprzedażą detaliczną paliwa. Nie pamiętał – jak zeznał – czy zgłaszali się jacyś klienci niezadowoleni z jakości oleju napędowego, który zakupili na stacji. Sąd uznał te zeznania za wiarygodne, albowiem korespondowały one z zeznaniami świadków: M. H. (1), H. S. (2) i M. J..

Świadek P. W. - był pracownik (...) z siedzibą w W. został przesłuchany na okoliczność pracy wykonywanej na stacji paliw w R. należącej do (...). Sprzedawano tam olej napędowy, benzynę bezołowiową i uniwersalną. Paliwo dostarczane było z bazy paliw firmy (...) znajdującej się w W.. Dla klientów wystawiane były paragony albo faktury VAT. Na fakturach VAT jako sprzedający wskazane zawsze było przedsiębiorstwo (...). Świadek zeznał również, że zdarzało się, iż klienci narzekali na jakość paliwa. Podał również, że zapach paliwa w okresie lipca lub sierpnia 2004 r. przypominał zapach zgniłych jaj (k. 738-739 w zw. z k. 7938). Zeznania świadka okazały się wiarygodne albowiem korespondowały z zeznaniami świadków: M. H. (1), H. S. (2), M. J., D. K. (1) i M. W. (1)

Świadek M. W. (1) - był pracownik (...) z siedzibą w W. zeznawał na okoliczność pracy wykonywanej na stacji paliw w R.. Na stacji tej sprzedawano olej napędowy, benzynę uniwersalną oraz bezołowiową. Paliwo było dostarczane z bazy paliw (...) w W.. Początkowo paliwo cieszyło się dużym popytem wśród klientów jednak sprzedaż paliwa spadła. Świadek zeznał, że nie wie dlaczego tak się stało. Podał, że nie wie również z jakiego źródła G. K. (1) kupował paliwo. Świadek stwierdził, że w lipcu 2004 r. paliwo miało silny zapach etanolu, zaś na przełomie października i listopada 2004 r. zapach zgniłych jaj. Niektórzy klienci pytali dlaczego sprzedawane paliwo ma taki zapach, jednak świadek

nie przypominał sobie, aby ktoś zgłaszał reklamacje (k. 740-742 w zw. z k. 7938). Zeznania te okazały się wiarygodne albowiem korespondowały z zeznaniami świadka P. W..

Świadek M. B. (1) - były sprzedawca paliw w (...) w W. zeznał na okoliczność wykonywanej przez siebie pracy. Podał, że na stacji zatrudniony był do marca 2005 r. Zeznał, że na stacji sprzedawane były paliwa: benzyna uniwersalna, bezołowiowa i olej napędowy. Nie było prowadzonej sprzedaży oleju opałowego. Na stację wraz z paliwem przywożone były oryginały świadectw jakości paliwa pochodzące z laboratorium (...). Świadek zeznał, że paliwo dostarczane było tylko z bazy paliw w W.. Świadek nie wiedział skąd G. K. (1) nabywał paliwo sprzedawane na stacji w R.. Nigdy według wiedzy świadka nie było skarg klientów na jakość paliwa (k. 337-338 w zw. z k. 8281). Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, albowiem były one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny i korespondowały z zeznaniami M. H. (1), H. S. (2), M. J., P. W., M. W. (1) i R. B. (2).

Świadek R. B. (2) - pracownik (...) został przesłuchany na okoliczność wykonywanej pracy na stacji paliw w W. i zeznał, że sprzedawał paliwo detalicznie oraz hurtowo. Na stacji sprzedawano olej napędowy oraz benzynę. Świadek nie potrafił podać źródła, z którego paliwa trafiały na stację. Potwierdził, że zdarzały się reklamacje z powodu zapachu oraz koloru paliwa. Takie paliwa wlewane były do zbiornika i ponownie sprzedawane. Świadek podał, że paliwo złej jakości miało zapach zgnitych jaj, ciemniejszą barwę oraz gęstszą konsystencję. Sprzedawane było jako olej napędowy, jednak świadek nie potrafi stwierdzić, czy odpowiadało to rzeczywistości (k. 777-779 wzw. z k. 8281). Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, albowiem były one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny i korespondowały z zeznaniami M. H. (1), H. S. (2), M. J., P. W., M. W. (1) i M. B. (1).

Świadek K. S. - kierowca w (...) w W. zeznał na okoliczność rodzaju wykonywanej pracy. Wskazał, że gdy przychodziło zamówienie na dostawę paliwa, to kierownik P. K. informował go o tym. Następnie świadek tankował paliwo, pobierał fakturę VAT dla klienta i dostarczał paliwo. Odbiór paliwa kwitował na fakturach. Za dostawę nigdy nie otrzymywał gotówki. Nigdy nie zdarzyły się niefakturowane dostawy. Świadek podał, że woził głównie benzynę i olej napędowy, raz wiózł olej opałowy. Podał, że do firmy (...) przyjeżdżał oskarżony M. K. (1). Według świadka nie zdarzało się, że klienci skarżyli się na jakość paliwa, czy że zostało ono dostarczone bez faktury (k. 339-340 w zw. z k. 8497-8498). Zdaniem Sądu zeznania te były wiarygodne i korespondowały z zeznaniami M. H. (1), H. S. (2), M. J., R. B. (2), P. W., M. W. (1) i M. B. (1).

Wprost o złej jakości paliwa - jego zapachu barwie i konsystencji odbiegającej od paliwa dobrej jakości zeznał świadek H. K. - właściciel firmy transportowej, który zaopatrywał się na stacji paliw G. K. (1) w W.. Zeznał, że paliwo tankowane było bezpośrednio do jego samochodów na stacji paliw w W.. Zazwyczaj paliwo to miało zapach rozpuszczalnika, kolor zbliżony do oleju napędowego. Wedle jego relacji, z powodu złej jakości tego paliwa, po pół roku zatarciu uległy pompy wtryskowe w 6 jego samochodach, co reklamował osobiście u G. K. (1), którą tenże w końcu uznał i zwrócił mu koszty naprawy uszkodzonych elementów, umniejszając zapłatę za kolejne partie dostarczanego paliwa (k. 780-781 w zw. z k. 7937). Zeznania świadka złożone głównie na okoliczność jakości kupowanego paliwa zostały uznane przez Sąd za wiarygodne albowiem pozostawały w zgodzie ze wskazaniami doświadczenia życiowego, a Sąd nie znalazł podstaw, aby zeznania te zakwestionować.

Świadek M. M. (3) zeznał, że na zlecenie W. K. (1) wykonywał prace montażowe na terenie stacji paliw w W. oraz P.. Stwierdził, że po wykonaniu prac remontowych W. K. (1) obiecał zatrudnić go jako magazyniera, jednak obietnicy nie dotrzymał. Stwierdził, że zna R. B. (1) i A. P. (1), zaprzeczył natomiast aby znał K. O., R. S. (1), R. R. (1), G. K. (1), jak również firmy (...) oraz (...). Zaprzeczył, że kiedykolwiek zajmował się dostarczaniem komponentów do produkcji paliwa, o co pomawiał go R. B. (1) i że pracował również w O. ,co z kolei sugerowała treść wyjaśnień M. K. (1). (k. 4755-4756 w zw. z k. 7938). Zeznania świadka uznać należało za wiarygodne z uwagi na ich zbieżność z pozostałą częścią materiału dowodowego uznanego przez Sąd za wiarygodny. Mimo sprzeczności zeznań świadka z wyjaśnieniami, choćby R. B. (1), trudno w sposób nie budzący wątpliwości podważyć ich wiarygodność. Niewątpliwie wymieniony był związany z W. K. (1) i pozostałymi sprawcami, jednakże nie sposób jednoznacznie ocenić jego rzeczywistego udziału i roli w przestępczym procederze, dlatego też Sąd przyjął za wyjaśnieniami W. K. (1), iż wymieniony pracował jedynie przy adaptacji baz paliwowych.

Świadek O. A. - były wspólnik (...) spółka z.o.o. została przesłuchana na okoliczność swojej działalności w tej spółce. Spółka zajmowała się handlem substancjami ropopochodnymi. Spółka została sprzedana R. S. (1), który stał się jedynym wspólnikiem (...) (k.1922-1923 w zw. z k. 7939-7940). Wymieniona potwierdziła więc fakt zbycia wszystkich udziałów w spółce zajmującej się obrotem substancjami ropopochodnymi w dniu 2.06.2004r. R. S. (1), a jej relacja - jako zgodna z pozostałą częścią zgromadzonych w sprawie dowodów - nie budziła wątpliwości i zasługiwała w całości na wiarę. Zeznanom świadka należało dać wiarę, albowiem były one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny, z tym zastrzeżeniem, że udziały spółki (...) zostały sprzedane nie R. S. (1), lecz W. K. (1), podającemu się za R. S. (1), albowiem okoliczność ta wynika z wyjaśnień i zeznań złożonych przez W. K. (1), uznanych przez Sąd za wiarygodne.

Świadek W. A. to były prezesem Sp. z o.o. (...) z siedzibą w K., zajmującej się obrotem paliwami płynnymi. Złożył zeznania na okoliczność jego działalności w spółce oraz relacji z oskarżonymi. Świadek podał, że spółka (...) w 2003 r., wskutek ciężących na niej zobowiązań podatkowych oraz trudności w wyegzekwowaniu wierzytelności od kontrahentów utraciła płynność finansową. Spółka zaczęła szukać wsparcia finansowego. Zgłosił się R. S. (1), który w całości przejął w dniu 2.06.2004r. zobowiązania i wierzytelności spółki (...). Jednak nie prowadził on spraw spółki, tak jak spodziewał się tego W. A.. Bezpośredni kontakt pomiędzy świadkiem, a R. S. (1) urwał się i świadek kontaktował się jedynie z kierowcą R. S. (1), którego rozpoznał w czasie przesłuchania jako R. B. (1) (k.1924-1926, 7940-7941). Zaskoczeniem dla świadka było to, że Spółka, której nazwę R. S. (1) zmienił na (...), oficjalnie nie prowadziła działalności gospodarczej, gdyż nie składała deklaracji podatkowych, choć jej oferty handlowe znajdował w Internecie. W związku z powyższym – jak zeznał - postanowił odkupić spółkę, ale R. S. (1) nie chciał się na to zgodzić. Po jakimś czasie mężczyzna podający się za kierowcę R. S. (1) przywiózł mu pełnomocnictwo od R. S. (1) dla K. O. do przeniesienia udziałów w Spółce i zaproponował ich odkupienie. Propozycję tę wymieniony, jak sam podał, przyjął. Zeznania świadka w zasadzie nie budziły wątpliwości – korespondowały bowiem z treścią zgromadzonych w sprawie dokumentów. Jedyną wątpliwość wzbudzała świadomość świadka co do osoby R. S. (1). Jak bowiem utrzymywali W. K. (1) i R. B. (1), świadek miał wiedzieć, że W. K. (1) występuje pod fałszywym nazwiskiem. O powyższym miała świadczyć okoliczność, że pierwsza umowa na dzierżawę bazy paliw w K. została sporządzona na prawdziwe nazwisko W. K. (1). Ponieważ fakty te nie znalazły wystarczającego potwierdzenia w innych dowodach, w szczególności w treści jakichkolwiek dokumentów, a jednocześnie relacja W. A. była logiczna i stanowcza, Sąd ostatecznie poczytał ją i w tym zakresie za wiarygodną.

Świadek P. P. (2) - były właściciel bazy paliw w O. został przesłuchany na okoliczność współpracy z firmą (...). Podał, że w dniu 1. 06. 2004 r. działając w imieniu swojej córki - właścicielki bazy paliw podpisał umowę dzierżawy ze spółką (...). Przy podpisaniu umowy był obecny R. S. (1) oraz R. B. (1). Świadek podał również sposób rozliczeń ze spółką (...) (k. 1898-1899 w zw. z k. 7941-7942). Relacja wskazanego świadka była rzeczowa, znalazła zasadnicze potwierdzenie w dokumentach sprawy - w szczególności w treści umowy dzierżawy i dowodach wpłat KP za dzierżawę obiektu, i nie było podstaw w ocenie Sądu do kwestionowania jej miarodajności oraz rzetelności - również w zakresie jego świadomości co do faktycznego charakteru prowadzonej tam działalności. Za rozstrzygające w tej mierze Sąd poczytał wyjaśnienia W. K. (1), jako najbardziej miarodajne. Sąd uznał te zeznania zatem za wiarygodne, znajdowały bowiem potwierdzenie także w zgromadzonej w sprawie dokumentacji.

Świadek C. K. - członek Zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., została przesłuchana na okoliczność wynajmu pomieszczeń przy ul. (...) w K. od dnia 7 czerwca 2004 r. spółce (...), która następnie zmieniła nazwę na (...). Świadek wskazała, że w pomieszczeniach tych wskazane wyżej spółki faktycznie nie prowadziły działalności, a pomieszczenia stały puste. W listopadzie 2004 r. spółka (...) zaprzestała uiszczania czynszu, dlatego w styczniu 2005 r. umowa najmu uległa rozwiązaniu. Wedle relacji świadka czynsz uiszczała osoba podająca się za S., której niekiedy towarzyszył mężczyzna o imieniu R. (k. 1915-1916 w zw. z k. 7942). Relacja wymienionej w całości zasługiwała na uwzględnienie, znalazła bowiem potwierdzenie w całości zgromadzonych w sprawie dowodów, w tym w wyjaśnieniach K. i zabezpieczonych dokumentach, a przy tym, nie budziła uzasadnionych wątpliwości z punktu widzenia zasad wiedzy i doświadczenia życiowego.

Świadek A. Z. (1) złożył zeznania na okoliczność działalności jego firmy (...) s.j. w K.. Zeznał, że w przeszłości jego spółka sprzedawała olej opałowy firmom (...) oraz (...) K. O., natomiast nie sprzedawała paliwa firmie (...). Świadek nigdy nie kontaktował się osobiście z właścicielami (...) oraz (...) K. O., albowiem zamówienia były dokonywane telefonicznie, a towar wozili kierowcy. Świadek podał, że paliwo kupował w (...) w N.k. B. (k.1886-1887 w zw. z k. 7943). Zeznania A. Z. (1) nie budziły żadnych wątpliwości - wymieniony jako (...) spółki jawnej (...) z siedzibą w K. stwierdził, że latach 2004-2005 firma (...), a w okresie 2005r. również firma (...), zakupowała u nich - po uprzednim telefonicznym zamówieniu, za przedpłatą pokrywającą w całości wartość towaru - olej opałowy, który sprowadzany był ze stacji (...). Okoliczności wyżej przedstawione przez świadka znalazły potwierdzenie w treści zabezpieczonej w sprawie dokumentacji, a zwłaszcza w fakturach VAT, dokumentujących przebieg transakcji sprzedaży, pomiędzy odnośnymi firmami i brak było podstaw do ich kwestionowania w tym zakresie.

Zeznania K. P. (3) i K. G. – pracownik Banku (...) SA I Oddział S. nie budziły wątpliwości co ich prawdziwości i miarodajności, albowiem zgodnie z treścią uzyskanych w sprawie danych bankowych i relacjami świadków, wymienione potwierdziły okoliczności usiłowania wypłaty przez R. S. (1) i R. R. (1) kwoty 700 zł z konta osobistego założonego na nazwisko R. S. (1) w dniu 4.05.2005r., aczkolwiek okoliczności te nie wiązały się bezpośrednio z treścią postawionych oskarżonym zarzutów .

Świadek K. G. - doradca klienta (...) S.A. I Oddział S. zeznała na okoliczność przebiegu obsługi w dniu 4. 05. 2005 r. R. R. (1) oraz mężczyzny podającego się za R. S. (1), a także zdarzeń z dnia 6. 05. 2005 r. i 10. 05. 2005 r. W dniu 4. 05. 2005 r. R. R. (1) podszedł do świadka i spytał czy na koncie R. S. (1) są pieniądze i z jakiego źródła wpłynęły. Świadek odmówiła mu tej informacji ze względu na tajemnicę bankową, a dane z konta spisała i podała mężczyźnie podającemu się za R. S. (1). Następnie mężczyźni próbowali wypłacić pieniądze u innej pracownicy banku - K. P. (3), po czym wrócili do K. G. i mężczyzna podający się za R. S. (1) oświadczył, że chce złożyć nowy wzór podpisu. Następnie w dniu 6. 05. 2005 r. do banku przyszedł w/w mężczyźni i osoba podająca się za R. S. (1) sprawdziła stan konta. W dniu 10. 05. 2005 r. osoba podająca się za R. S. (1) przyszedła do banku i zażądała sprawdzenia stanu konta, następnie wróciła po południu, jednak wtedy już świadek miała informację, że przedmiotowe konto zakładała inna osoba. Świadek odmówiła udzielenia informacji mężczyźnie podającemu się za R. S. (1), po czym mężczyzna ten wyszedł z banku (k. 932-933 w zw. z k. 7943). Zeznania K. G. zasługiwały na wiarę z tych samych względów, co zeznania K. P. (3), a ponadto były z nimi zbieżne i wzajemnie uzupełniały się. Świadek K. P. (3) - opiekun klienta w Banku (...) S.A. I Oddział w S. złożyła zeznania na okoliczność przebiegu obsługi w dniu 4. 05. 2005 r. R. R. (1) i mężczyzny, który przedstawił dowód osobisty na nazwisko R. S. (1). Mężczyzna ten zażądał wypłaty z jego konta osobistego kwoty 700 zł. Jednakże podpis złożony przez tego mężczyznę różnił się od wzoru podpisu jakim dysponował bank, wobec czego świadek odmówiła wypłaty żądanej kwoty (k. 930-931 w zw. z k.7735-7737). Zeznania te również zostały uznane przez Sąd za wiarygodne, albowiem były zgodne ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją banku, a ponadto znalazły potwierdzenie w zeznaniach R. R. (1) oraz świadka K. G..

Świadek S. A. (1) początkowo występował w sprawie jako oskarżony. Jego sprawę wyłączono jednak do odrębnego postępowania i zakończyła się ona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 czerwca 2007 r., sygn. akt III K 161/07. Świadek podał, że W. F. (1) posiadał pełnomocnictwo do reprezentowania (...)Rolno-Usługowej (...), a świadek pomagał mu, wystawiając faktury VAT. Faktury te były dostarczane firmie (...) G. K. (1). W początkowej fazie faktury były wystawiane w związku ze sprzedażą paliwa, później wystawiano już tylko faktury, poświadczające fikcyjne transakcje (k.3978-3981, 5059-5061 w zw. z k. 8296-8297). Na rozprawie 08.01.2014r. świadek S. A. (1) zeznał, że został skazany za poświadczenie nieprawdy, że pomagał wystawiać faktury W. F. (1) na obrót paliwem. Podrabiał też certyfikaty jakości paliwa. Przyznał się do wystawiania faktur i został za to skazany. Dodał, że faktury nie były fałszywe, bo firma istniała. Razem z W. F. (1) pracował w dyskotecce należącej do dziewczyny F. – K.. Firma zajmowała się pośrednictwem w handlu paliwami. Świadek zeznał, że F. nie był biegły w obsłudze komputera i om mu w tym pomagał. Nie był zatrudniony nigdy w firmie zajmującej się paliwami. Z jego zeznań wynika, że na początku działalności firmy, paliwo było dostarczane do W., do firmy (...), świadek zawoził dokumenty razem z W. F. (1). Świadek wypisywał też faktury, ale było ich tak dużo, że nie pamiętał czy wystawiał fikcyjne faktury też dla G. K. (1) w 2003r. To był początek działalności F., jak jeździli do W. i jak to paliwo było tam dostarczane. Zeznał, że fikcyjne faktury wystawiał do G. do

firmy małżonki brata oskarżonego K. –F.. Został za to skazany w G.. Świadek zeznał, że nie wie kim był J. Ś. (1) i czy taka osoba istniała. Nie wie jak to się stało, że W. F. (1) zaczął prowadzić taką działalność. Nie wiedział nic na temat jakości paliwa sprzedawanego do W. do G. K. (1). Stwierdził, że mylą mu się sprawy W. i G., nie pamiętał, czy do W. wystawiał też atesty. Przyznał się do fałszowania certyfikatów dotyczących jakości paliwa w ten sposób, że przepisywał to ze wzoru. Dodał, że jak F. nawiązał współpracę z G. z firmą żony R. K. (1), świadek był w firmie (...) w G.. Jeździł tam z dokumentami i woził też F.. Nie pamiętał jak G. K. (1) rozliczał się z F., pamiętał jak wypisywał Wz, ale nie pamiętał jak wyglądał przepływ pieniędzy. Nie pamiętał, czy odbierał pieniądze od G. K. (1) dla F.. Zeznał poza tym, że nie miał świadomości tego, że paliwo było złej jakości, odbarwiane, bo to był początek tej działalności i nie orientował się w tym wszystkim. Kiedy woził faktury do G., to były fikcyjne faktury, ale paliwo też było dostarczane do G.. To była tajemnica F. skąd on brał paliwo, które sprzedawał. Świadek po odczytaniu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego podniósł, że jeżeli chodzi o G. K. (1), to teraz wie, że to jest G. K. (1), natomiast osoba, która wtedy odbierała dokumenty w W. i która płaciła pieniądze to nie był G. K. (1). Świadek ponadto nie podtrzymał odczytanych wyjaśnień, w których przyznał, że do G. K. (1) były wożone faktury, za którymi nie było sprzedawane paliwo, czyli były to puste faktury. Nie podtrzymał tego, tłumacząc, że jak był wtedy przesłuchiwany, to pomyliły mu się okresy dotyczące współpracy z W. i G.. Zeznał, że do G. woził głównie faktury, a do W. zawoził i faktury i raz, dwa, może więcej razy widział dostawę paliwa do W.. Zmianę zeznań w tym zakresie świadek tłumaczył upływem czasu, ponownym przesłuchaniem, co sprawiło, że wszystko to sobie „poukładał”. W 2006 roku, składając wyjaśnienia robił to chaotycznie, dlatego pomylił okresy G. i W., jeżeli chodzi o wystawianie pustych faktur. Dodał, że na początku nie był zorientowany w całym procederze i nie widział, czy paliwo było dostarczane, czy też nie, kiedy dostarczał faktury do W., bo tylko raz widział dostawę paliwa. Zeznał ponadto, że wszystkie faktury, które wystawiał, szły do R. K. (1) do G., a wcześniej do W.. Nie był w stanie powiedzieć ile faktur wystawionych do G. miało pokrycie w dostawie paliwa. Świadek miał płacone od litra na wystawionych fakturach, czyli też od tych pustych, ale nie wiedział, które są puste, a które miały pokrycie w transakcji. Tak mu zaproponował F. i świadek zgodził się na to. Później kiedy F. zaczął handlować z G., to miał świadomość, jak przyznał, że uczestniczy w czymś nielegalnym. Zeznał, że cysterny z paliwem do F. przyjeżdżały ze (...). Tłumacząc zmianę zeznań stwierdził, że nie prostował tych wcześniejszych wyjaśnień, bo zależało mu na szybkim skazaniu. Nie podtrzymał tych odczytanych zeznań, z których wynikało, że G. K. (1) zawoził do W. puste faktury. Świadek próbował tłumaczyć zmianę zeznań na korzyść oskarżonego G. K. (1) tym, że pomyliły mu się te okresy wystawiania pustych faktur tj. okres (...) i (...), mylą mu się sprawy – (...) z (...). Stwierdził, że jeżeli chodzi o sprawę G. K. (1) to było tak, ja obecnie zeznawał, a nie jak wcześniej wyjaśniał. Dokonując oceny zeznań świadka S. A. (1) stwierdzić należy, iż na podstawie jako zbieżne z innymi dowodami, uczynionymi przez Sąd podstawą wyroku, zasługują wyjaśnienia złożone przez świadka w charakterze podejrzanego i oskarżonego, ponieważ zeznając jako świadek ewidentnie dążył do zminimalizowania odpowiedzialności G. K. (1). Zmieniając jednak na jego korzyść zeznania złożone w Sądzie jako świadek, nie potrafił logicznie i przekonująco wytłumaczyć powodów takiej ich zmiany. Dlatego Sąd podzielił wcześniejsze relacje świadka, w których przyznał się do fałszowania z F. w imieniu firmy (...) faktur dotyczących sprzedaży firmie oskarżonego G. K. (1) oleju napędowego, dowodów wydania i dowodów wpłaty Kp, które ten wykorzystał w swojej działalności aby zalegalizować w ten sposób obrót paliwem niewiadomego pochodzenia. Wyjaśnienia i zeznania świadka S. A. (1) Sąd uznał zatem za wiarygodne w przeważającej części, tj. w zakresie tego, co podał w toku postępowania przygotowawczego. Jego wyjaśnienia były wówczas konsekwentne, bardzo szczegółowe i logiczne. Opisywał w nich mechanizm nielegalnego procederu handlu paliwem niewiadomego pochodzenia, które wprowadzane było do obrotu na podstawie fałszowanych faktur, z których miało wynikać, iż sprzedaje je firma (...), która w rzeczywistości nie prowadziła żadnej działalności. Wówczas świadek wskazywał też na swój udział w przestępczym procederze oraz innych osób, w tym F. i G. K. (1). Sąd zatem podzielił zeznania a właściwie wyjaśnienia tego świadka w tej części, w której przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podał, że G. K. (1) nie przekazywał jemu i W. F. (1) całych kwot, na jakie opiewały wystawione faktury i dowody KP, że z tych pieniędzy W. F. (1) płacił mu prowizję w wysokości od 1 do 1,5 grosza od zafakturowanego litra paliwa, że za przekazywanymi firmie (...) fakturami nie było dostarczane paliwo, a dokumenty te były klasycznymi „pustymi” fakturami. Te jego wyjaśnienia znajdowały potwierdzenie w innych dowodach tj. zeznaniach przesłuchanych świadków, głównie w relacji W. F. (1) i zabezpieczonych dokumentach, tworząc z nimi spójną całość. Sąd nie miał powodów do kwestionowania ich szczerości i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Na rozprawie w tym procesie, występując już w charakterze świadka, S. A. (1) częściowo wycofał się ze swoich wyjaśnień, starając się zminimalizować rolę oskarżonego G. K.

(1), a także oświadczał, że wielu okoliczności sprawy już nie pamięta i mylą mu się sprawy gorzowska i poznańska. Zdaniem Sądu taka postawa świadka, który był już osądzony za czyny popełnione w ramach opisywanych przez niego zdarzeń, stanowiła próbę udzielenia pomocy oskarżonemu K. w uniknięciu lub umniejszeniu odpowiedzialności karnej. Motywacja świadka mogła być różna, niekiedy świadkowie boją się zeznawać przeciwko osobom oskarżonym, czasami kierują się źle pojętą lojalnością, a czasami liczą na jakieś korzyści. S. A. (1) nie potrafił logicznie wytłumaczyć zmiany swojego dotychczasowego stanowiska i dlatego też jego zeznania złożone na rozprawie, poza zakresem w jakim potwierdził okoliczności podane w wyjaśnieniach, Sąd uznał za niewiarygodne.

Także świadek W. F. (1) występował najpierw w niniejszej sprawie w charakterze oskarżonego, jednak wniósł o dobrowolne poddanie się karze i został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 listopada 2008 r., sygn. akt III 497/08. Początkowo W. F. (1) nie przyznawał się do winy, potem jednak przyznał się i podał okoliczności swojej współpracy w ramach firmy (...) z G. K. (1). Stwierdził, że sprzedawał G. K. (1) paliwo, którego cena była niższa od rynkowej. Paliwo to dostarczała mu osoba, która podawała się za J. Ś. (1) i inni mężczyźni, których nazwisk nie zna. Podał również sposoby rozliczenia z G. K. (1) oraz mężczyznami, którzy dostarczali mu paliwo. Stwierdził, że zarabiał 4-10 groszy za każdy litr paliwa widniejący na fakturze. Wyjaśnił, że wspólnie z S. A. (1) fałszowali faktury wystawiane w imieniu (...) – Usługowej (...) J. Ś. (1) i przekazywali je do firmy (...). Wyjaśnił w toku śledztwa, że do firmy (...) trafiło zaledwie 11 takich faktur i był to początek dopiero ich przestępczej działalności. W. F. (1) nie potrafił wskazać, albo nie chciał wskazać źródła pochodzenia paliwa, jakie było dostarczane do firmy (...). Odnośnie pieniędzy jakie były mu przekazywane, wyjaśnił, że pieniądze te przekazywał każdorazowo osobom, na polecenie których działał, a których tożsamości nie zna. Jemu – jak wyjaśnił – była tylko wypłacana prowizja w wysokości od 3 do 10 groszy od litra paliwa ujętego na fakturze (k. 788-789, 2774-2777, 3973-3976, 5081-5083 w zw. z k. 7351-7352, 8297-8298). Na rozprawie 08.01.2014r. świadek W. F. (1) zeznał natomiast, że w G. był oskarżony o fałszowanie dokumentów, wprowadzanie paliwa do obrotu i inne zarzuty karno-skarbowe. Zna oskarżonych, bo w pewnym okresie współpracowali, był pełnomocnikiem w firmie (...), która tylko firmowała to swoim nazwiskiem, a świadek prowadził całą tę działalność, za co został skazany. Firma nazywała się J. i K. K. (5), zajmowała się dystrybucją paliw. Został skazany za handel olejem napędowym, który kupował od firmy ze (...) i później był sprzedawany dalej po pobraniu prowizji m.in. G. K. (1). Świadek stwierdził, że paliwo nie było jakości takiej, jak powinno, jak się później okazało to było paliwo z odbarwionego oleju opałowego. Wyjaśnił, że to paliwo było kupowane niby od firmy (...), której świadek był pełnomocnikiem, jednak to była firma „krzak”, bo właściciele zniknęli. Świadek zeznał, że nie znał pochodzenia tego paliwa, które przywożone było w beczkach, bo on tylko dorabiał komplet dokumentów do tego paliwa, a ponieważ kontrahenci chcieli znać dane techniczne paliwa, czy świadectwa jakości paliwa, więc te dokumenty też podrabiał. Świadek przyznał, że podrabiał także faktury. Wiedział, że „jest to przekręt”. Opisując przestępczy proceder podał, że część towaru dostarczana była bez faktur i świadek te faktury drukował i wskazywał jako dostawcę firmę (...), a później firmę (...). To było przede wszystkim jego zadanie. Świadek to wymyślił i trafił „na panów ze (...) i zaproponowali mi interes i tak to się zaczęło kręcić”. Potwierdził także, że zna S. A. (1), który w jakimś niewielkim stopniu pomagał mu w tym, co sam świadek robił i też został skazany za to. Dodał, że duża część tych faktur miała pokrycie w paliwie. Odnośnie oskarżonych w tej sprawie, stwierdził, że to byli jedni z pierwszych, którzy nawiązali ze świadkiem współpracę. Jeżeli chodzi o okolice W., to świadek nie kojarzył, aby „tam szły puste faktury”. G. K. (1), jak zeznał świadek, na początku brał paliwo, które świadek kupował ze (...). Świadek miał świadomość, że coś jest nie tak z tym paliwem, które kupował ze (...), później wiedział więcej. Jednak jak sprzedawał G. K. (1) to paliwo, to nie mówił mu o swoich podejrzeniach odnośnie jakości paliwa, bo nie było to w interesie świadka. Dawał K. certyfikaty jakości, a i cena na pewno była atrakcyjniejsza, niż cena (...), choć nie była to jakaś wyjątkowo niska cena. G. K. (1) rozliczał się ze świadkiem gotówką, która była niezbędna świadkowi do rozliczeń z dostawcami nielegalnego paliwa ze (...). Z G. współpracował tylko z R. K. (1) i prawdopodobnie poznał go przez G. K. (1). Po odczytaniu na rozprawie wyjaśnień świadka złożonych w postępowaniu przygotowawczym w charakterze podejrzanego, świadek tłumacząc ich zmianę dodał, że kojarzy, iż tzw. puste faktury szły głównie do G., jak zaczął współpracę z R. K. (1), a do G. K. (1) na pewno szło paliwo tak, jak jest w tych 11-stu fakturach. Dodał, że G. K. (1) na początku współpracy zażądał wszystkich dokumentów, bo chciał sprawdzić firmę (...). Świadek tłumaczył, że pamięta przede wszystkim, iż okres „(...)” to okres paliwa, czyli że nie było tzw. pustych faktur. Dodał, że na początku też wyjaśniał, że do W. dostarczane było rzeczywiście paliwo. Później – jak zeznał - trochę zmienił swoje zeznania, bo chodziło mu o możliwość skorzystania z samoukarania, dlatego

potwierdził, że do G. K. (1) szły też puste faktury, bo musiał przyznać się do całości zarzutu, aby poddać się karze. Prawda według świadka była taka, jak zeznawał w Sądzie. Podtrzymał, że do G. K. (1) wystawiał 11 faktur za paliwo, które dostarczył i nie potrafił wytłumaczyć co miał na myśli zeznając, że „faktury, które wystawiałem dla G. K. (1) nie odzwierciedlały faktycznego stanu rzeczy”. Zeznania i wyjaśnienia świadka W. F. (1) Sąd uznał zatem za wiarygodne, dokonując ustaleń faktycznych, w części w jakiej przyznał się do winy i podał okoliczności związane z jego działalnością w ramach firmy (...), wystawiania dokumentów potwierdzających fikcyjne transakcje z firmą oskarżonego G. K. (1) oraz prowadzonych rozliczeń z oskarżonym G. K. (1). Wyjaśnienia te okazały się zbieżne ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami w postaci faktur VAT oraz dokumentów WZ wystawionych przez firmę (...) oraz dokumentami UKS w P.. Wyjaśnienia i zeznania świadka W. F. (1) Sąd uznał zatem za wiarygodne w przeważającej części, tj. w zakresie tego, co podał w toku postępowania przygotowawczego, a zeznania złożone w Sądzie w charakterze świadka tylko w tej części, w jakiej potwierdzają wersję ze śledztwa. Jego wyjaśnienia były wówczas konsekwentne, bardzo szczegółowe i logiczne. Opisywał w nich mechanizm nielegalnego procederu handlu paliwem niewiadomego pochodzenia, które wprowadzane było do obrotu na podstawie fałszowanych faktur, z których miało wynikać, iż sprzedaje je firma (...), która w rzeczywistości nie prowadziła żadnej działalności. Wówczas świadek wskazywał też na swój udział w przestępczym procederze oraz innych osób, w tym A. i G. K. (1). Sąd zatem podzielił zeznania a właściwie wyjaśnienia tego świadka w tej części, w której przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podał, że wspólnie z S. A. (1) fałszowali faktury wystawiane w imieniu (...) – Usługowej (...) J. Ś. (1) i przekazywali je do firmy (...), że do firmy (...) trafiło zaledwie 11 takich faktur, że do firmy (...) było dostarczane paliwo niewiadomego pochodzenia. Te jego wyjaśnienia znajdowały potwierdzenie w innych dowodach tj. zeznaniach przesłuchanych świadków, częściowo w relacji S. A. i zabezpieczonych dokumentach, tworząc z nimi spójną całość. Sąd nie miał powodów do kwestionowania ich szczerości i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Na rozprawie w tym procesie, występując już w charakterze świadka W. F. (1) częściowo wycofał się ze swoich wyjaśnień, starając się zminimalizować rolę oskarżonego G. K. (1), a także oświadczał, że wielu okoliczności sprawy już nie pamięta, a poza tym wcześniej wyjaśniał częściowo odmiennie, bo chciał skorzystać z dobrowolnego poddania się karze.. Zdaniem Sądu taka postawa świadka, który był już osądzony za czyny popełnione w ramach opisywanych przez niego zdarzeń, stanowiła próbę udzielenia pomocy oskarżonemu K. w uniknięciu lub umniejszeniu odpowiedzialności karnej. Motywacja świadka mogła być różna, niekiedy świadkowie boją się zeznawać przeciwko osobom oskarżonym, czasami kierują się źle pojętą lojalnością, a czasami liczą na jakieś korzyści. W. F. nie potrafił logicznie wytłumaczyć zmiany swojego dotychczasowego stanowiska i dlatego też jego zeznania złożone na rozprawie, poza zakresem w jakim potwierdził okoliczności podane w wyjaśnieniach, Sąd uznał za niewiarygodne.

Świadek R. S. (1) został skazany w odrębnym postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Poznaniu o sygn. akt III K 104/08 wyrokiem z dnia 10 października 2008 r. R. S. (1) jako podejrzany potwierdził fakt wypłacenia z konta firmy (...) pieniędzy w kwocie 5.700zł oraz usiłowania pobrania z banku kwoty 700 zł wraz z R. R. (1). Odnośnie faktu przekazania swojego dowodu osobistego R. B. (1), zaprzeczył aby miał tego dokonać. Wyjaśnił, że R. B. (1) ukradł mu jego dowód tożsamości w 2003r., kiedy wspólnie opijali ślub jego syna. Dopiero, gdy zaczęły przychodzić na jego adres faktury zorientował się, że ma to związek z R. B. (1). Gdy zażądał od niego wyjaśnień, ów powiedział mu, że na jego nazwisko jest założona firma, i z tytułu jej prowadzenia będzie otrzymywał stosowne wynagrodzenie, kiedy tylko firma rozwinie się. Gdy dopytywał się o zwrot dokumentów, R. B. (1) miał mu powiedzieć, że je zgubił. Zaprzeczył, aby znał osoby o nazwisku K., P., M., O.. Nie potrafił wyjaśnić dlaczego R. B. (1) pomawia go o sprzedaż dowodu osobistego – on nie ma z nim żadnego konfliktu. Zeznając jako świadek w poprzednim procesie podał, że R. B. (1) poznał w 1998 r. Zeznał, że w 2003 r., z okazji ślubu syna B., S. i B. pili alkohol w jego samochodzie. Na drugi dzień S. zorientował się, że nie ma dokumentów. Po jakimś czasie otrzymał faktury na swoje nazwisko. Zeznał, że wtedy spytał B. o co chodzi, jednak ten uspokoił go, że jest prezesem firmy i wszystko jest legalne. Dopiero potem stwierdził, że interes jest „lewy”. Po jakimś czasie spotkał R. R. (1), który stwierdził, że S. jest prezesem firmy i zaproponował mu podjęcie pieniędzy z kont bankowych zarejestrowanych na S.. W jednym z banków udało mu się wypłacić 5.700 zł, w kolejnym jednak kasjerka odmówiła wypłaty 700 zł, kwestionując podpis S.. S. zaprzeczył, że sprzedał swój dowód osobisty, że chciał wypłacić 40.000 zł z banku i że zna J. M. (1), W. K. (1) i K. O.(k. 4364-4366, 4561-4565, 5112-5113 w zw. z k. 7352-7353, 8298-8299). Sąd nie dał wiary zeznaniom i wyjaśnieniom R. S. (1) w zakresie w jakim zaprzeczył, że sprzedał R. B. (1) swój dowód osobisty. W tej mierze zeznania świadka okazały się sprzeczne z wyjaśnieniami R. B. (1)

w części uznanej za wiarygodną, a ponadto ze wskazaniami doświadczenia życiowego. Okoliczność, iż po stwierdzeniu kradzieży dokumentów nie ujawnił on tego faktu organom ścigania, w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego uznać należy za zachowanie całkowicie nieracjonalne i musi budzić uzasadnione wątpliwości. Gdyby bowiem R. S. (1) rzeczywiście zgubił swój dowód osobisty, to zgłosiłby tę sprawę na policji. Brak działania w tym kierunku dowodzi, że w istocie pozbył się on go świadomie, udostępniając ten dokument R. B. (1). Nie bez znaczenia pozostaje przy tym wątek długu R. B. (1) względem R. S. (1), o którym wspominał również R. R. (1), albowiem dostarcza on dodatkowego argumentu za uznaniem odnośnej części wyjaśnień świadka za element bezpodstawnego pomówienia R. B. (1) w celu umniejszenia zakresu jego własnej odpowiedzialności karnej. Ponadto Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka w zakresie, w jakim zanegował on usiłowanie wypłaty w dniu 10 maja 2005 r. kwoty 40.000 zł z rachunku w Banku (...), albowiem było to sprzeczne z zeznaniami R. R. (1). W pozostałym zakresie Sąd dał wiarę jego zeznaniom, albowiem znajdowały one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny. Zeznania R. S. (1) zasługiwały zatem na wiarę w części, w której potwierdzały jego udział w wypłatach pieniędzy z kont bankowych założonych na jego imię oraz Spółkę (...), albowiem w tej mierze logicznie dopełniały się z relacją R. R. (1) i treścią dokumentacji bankowej.

Zeznania kolejnych świadków, niżej wymienionych, Sąd uznał za mało istotne i z tego względu posłużyły one ustaleniom stanu faktycznego w niniejszej sprawie w nieznacznej części, nie ma zatem potrzeby dokonywania pogłębionej analizy mocy dowodowej zeznań następujących świadków:

Świadkowie - T. K. (1), P. B. (1), J. B. – jako kierowcy zatrudnieni w spółce (...) z siedzibą w K., dostarczali paliwo zakupowane przez klientów spółki – w tym również do bazy paliw w O. 37A, dla firmy (...). Ich zeznania, jako zgodne z resztą zgromadzonych w sprawie dowodów, a zwłaszcza dokumentów, nie budziły także zastrzeżeń, aczkolwiek nie wnosiły do sprawy nowych okoliczności.

Świadek K. A. zeznał, iż przez dwie noce stróżował, na prośbę P. Ś. (1), na bazie paliw w O., za co ten zapłacił mu 60 zł. W tym czasie niczego podejrzanego na terenie bazy nie widział. W tym stanie rzeczy relacja świadka w powiązaniu z zeznaniami zwłaszcza P. Ś. (1) nie budziła zastrzeżeń, choć dla sprawy nie miała bezpośredniego znaczenia.

Świadek A. I. w swojej relacji podał, że w latach 1997- 2003 prowadził działalność gospodarczą w zakresie handlu paliwami, a następnie pracował jako kierowca w firmie (...) i nie zajmował się już sprawami paliwowymi. Nie dostarczał wówczas paliwa do firmy (...) G. K. (1). W czasie kiedy zajmował się obrotem paliwami wiele firm dostarczało mu paliwa, którego jakoś nie budziła jego wątpliwości i nie była przedmiotem skarg klientów. G. K. (1) wymieniony poznał w 2002r., kiedy ów zamawiał dostawy paliwa w firmie jego byłej żony. Za jego też namową świadek wydzierżawił od niego stację paliw w W. przy ul (...) w 2003r. Współpraca pomiędzy nimi trwała jednak krótko, praktycznie tydzień, bowiem został on – jak zeznał - osadzony w zakładzie karnym do odbycia kary. Po opuszczeniu zakładu karnego zamknął własną działalność, gdyż na stacji paliw przy ul. (...) w W. faktycznie działał już G. K. (1) pod własną firmą. Zeznania świadka zasługiwały w całości na wiarę – logicznie wszak korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym - w tym z treścią dokumentów zabezpieczonych w sprawie. W sumie jednak niewiele wniosły do sprawy – nie dotyczyły bowiem okresu objętego oskarżeniem.

Świadek J. Z. (1) – to właściciel, założyciel oraz prezes spółki (...), zajmującej się hurtowym obrotem paliwami. Wymieniony nie kojarzył, by współpracował z (...) czy (...), ale tego nie wykluczył z uwagi na znaczną ilość kontrahentów. Jego relacja była wiarygodna z punktu widzenia zasad wiedzy i doświadczenia życiowego i chociaż świadek nie potwierdził wynikającego z zabezpieczonego w sprawie dokumentu WZ (...) faktu zakupu paliwa z firmy (...), Sąd nie znalazł podstaw do tego, by ją kwestionować.

Świadek K. K. (4) - jako dyrektor (...) SA I O/ W. zeznała na temat liczby i rodzaju rachunków bankowych, ich stanu oraz wypłat, jak również podejrzeń o pranie brudnych pieniędzy w odniesieniu do osoby G. K. (1). Jej relacja jako osoby całkowicie postronnej nie budziła najmniejszych wątpliwości, a nadto znalazła potwierdzenie w całości zgromadzonej w sprawie dokumentacji bankowej.

P. B. (2) – to świadek, który świadczył prace naprawcze i usługowe dla G. K. (1) w prowadzonych przez niego punktach sprzedaży paliw (w W., R., B., Ż.). Jego zeznania niewiele do sprawy wnosily – potwierdzały w zasadzie jedynie niesporny fakt prowadzenia przez w/w działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami.

Zeznania K. B. także niewiele wniosły do sprawy - jako starszy protokolant KRS w G. wskazał na okoliczność że Sp. (...) z/s w K. nie była zarejestrowana w tamtejszym sądzie rejonowym, a zgodnie z właściwością miejscową winna być zarejestrowana w KRS w K..

W. Ś. (2), jako świadek zeznał, że był pracownikiem Nadleśnictwa w P. i nie znał osób R. S. (1) czy też R. B. (1). Nie miał też nic wspólnego z P. P. (2). Jego relacja nie budziła uzasadnionych wątpliwości, a jej waga dla sprawy sprowadzała się do pozytywnej weryfikacji odnośnej części wyjaśnień W. K. (1) oraz zeznań P. Ś. (1).

Zeznania szeregu kolejnych świadków – właścicieli firm transportowych lub kierowców w zasadzie nie budziły uzasadnionych wątpliwości z punktu widzenia zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, aczkolwiek miały marginalne znaczenie dla sprawy, a ich przydatność sprowadzała się jedynie do pośredniej weryfikacji części osobowych źródeł dowodowych i zabezpieczonych w sprawie dokumentów. Z. R. (1) - to świadek, który jeździł jako kierowca w firmie transportowej prowadzonej przez jego żonę. Zaprzeczył jednak, by kiedykolwiek świadczył usługi transportowe na rzecz firm (...) lub (...). Okoliczności te potwierdziła żona świadka – S. R., która prowadzi firmę (...) z siedzibą w B.. Zatrudniała ona - jako kierowcę S. H.. Wymieniony podał, że w przeszłości był pracownikiem firmy (...), zatrudnionym na stanowisku mechanik – kierowca i nie współpracował z takimi firmami jak (...), czy (...). Przyznał natomiast, że woził paliwa – w tym olej napędowy z portu w G..

Świadek J. S. jest właścicielem firmy transportowej PHU – (...) z/s w R.. Zeznał on, że nigdy nie świadczył usług na rzecz firm (...) czy (...). Potwierdził natomiast współpracę z (...).

R. K. (2) – jako świadek podał, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie - w przeszłości handlu paliwami, a obecnie transportu ciężarowego. Zeznał, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności nigdy nie współpracował z firmami (...) oraz (...). W przeszłości prowadził stację paliw w E. o nazwie (...) i zaopatrywał się w paliwa u różnych dostawców, których dane zawiera dokumentacja finansowo – księgową jego firmy. R. W. pracuje, jak zeznał, w charakterze kierowcy w firmie (...). Podał, iż jako kierowca przewoził do klientów również olej napędowy i olej opałowy oraz benzynę – w tym dla (...). Nazwy firm (...) oraz (...) nie mu nie mówią.

Świadek W. T. potwierdził okoliczności wskazane przez świadka R. W.. I on nie był w stanie przypomnieć sobie czy jego firma świadczyła usługi transportowe w zakresie przewozu paliwa na rzecz (...) lub (...).

J. Ś. (2) jako świadek zeznał między innymi, że był zatrudniony w charakterze kierowcy w firmie (...) w M. i rozwoził paliwo po terenie całego kraju, zgodnie ze zleceniem. Nie kojarzył jako odbiorców firm (...) czy (...).

Podobnie należało ocenić zeznania świadka M. S. (1) - wyżej wskazany również pracował w charakterze kierowcy w firmie (...), należącej do P. H. i nie był zorientowany dla jakich firm i odbiorców świadczyła usługi zatrudniająca go firma.

Świadek M. W. (2) jest właścicielem ciągnika siodłowego, który wydzierżawił firmie (...) z G.. Wymieniony nie posiadał żadnej wiedzy na temat działalności firm (...), (...), czy (...).

Świadek M. S. (2) jest przedstawicielem firmy leasingowej (...) Sp. z o.o. w G., która w ramach swojej działalności bezpośrednio nie współpracowała z (...), (...), czy (...). Świadek potwierdził jedynie fakt oddania w leasing ciągnika marki (...) firmie (...) z M.. Zaprzeczył natomiast temu, by kiedykolwiek zatrudniali J. Ś. (2). Okoliczności powyższe nie budziły wątpliwości i nie były przez nikogo kwestionowane, aczkolwiek nie miały bezpośredniego znaczenia dla sprawy.

Świadek K. W. to były współwłaściciel spółki z o.o. (...) w G.. Wymieniony nie potrafił nic powiedzieć na temat współpracy spółki z (...), bądź (...), ze zrozumiałych zresztą względów. Jak bowiem zeznał K. J. (2), wymieniony podmiot gospodarczy nigdy takiej współpracy nie prowadził. Jego zeznania więc o tyle okazały się przydatne, że posłużyły do pozytywnej weryfikacji zeznań K. J. (2) i wyjaśnień W. K. (1).

Świadek K. T. – podała, że jest udziałowcem w Sp. z o.o. (...). Zaprzeczyła aby przedmiotem działalności spółki był obrót lub magazynowanie paliw. Nie widziała także dokumentów świadczących o współpracy tego podmiotu z (...) lub z (...), czy (...). Zeznania wymienionej – z racji jej niewiedzy uwarunkowanej datą faktycznego przejęcia udziałów oraz niesprawowania zarządu w Spółce - nie budziły wątpliwości z punktu widzenia zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, a dodatkowe potwierdzenie uzyskały w relacjach K. J. (2) i samego K. .

Świadek A. K. (1) zeznał, że w okresie od 2004r. do lipca 2005r. był prezesem zarządu Sp. z o.o. (...). Posiadał także połowę udziałów w spółce, które odkupił od K. W.. Podał, że przedmiotem działalności spółki były wyłącznie usługi stoczniove. Zaprzeczył, aby kiedykolwiek współpracował z (...), (...), czy (...) G. K. (1). Nie było mu także wiadomym aby na rachunek spółki wpłynęła suma 150.000 zł. Nigdy także spółka nie przyjęła zlecenia na wykonie zbiorników na paliwa. Zeznania wymienionego w całości zasługiwały na wiarę, korespondowały bowiem z zeznaniami K. J. (2) oraz wyjaśnieniami W. K. (1).

Świadek A. W. (k. 184-187), znajoma G. K. (1) w latach 2002-2003, pomawiała go o ukrywanie środków finansowych i współudział w zgłoszeniu fikcyjnej kradzieży cysterny paliwa, przy czym jako źródło tych informacji, wskazywała wyłącznie wyżej wymienionego.

Świadek T. B. (k.2242-2243), syna R. B. (1), nie był zorientowany w zakresie przestępczej działalności ojca, a tym samym innych współdziałających z nim osób.

Świadek P. B. (3) (k. 4752-4753), w okresie od 2003r. do kwietnia 2004r. prowadził własną działalność gospodarczą pod szyldem (...) w zakresie obrotu paliwami płynnymi z siedzibą w G.. Paliwo zamawiał u W. F. (1), zaś pieniądze za jego dostawę uiszczal G. K. (1). Przyznał, że był figurantem, a firmą w istocie kierował G. K. (1).

Przy rekonstrukcji stanu faktycznego Sąd pominął natomiast tę część materiału dowodowego, która bądź to nie wiązała się z treścią zarzutów postawionych oskarżonym, bądź też nie wносиła niczego istotnego do jego sprawy. Były to w szczególności dokumenty zawierające dane osobopoznawcze wszystkich, poza G. K. (5) i M. K. (1), osób postawionych w stan oskarżenia, prawomocnie osądzonych i inne dokumenty ściśle związane z treścią postawionych im zarzutów oraz zeznania świadków :

- D. A. (k.3595-3596),
- E. Ś. (k.1129-1129b),
- P. Ś. (2) (k. 1130-1132),
- K. M. (k. 1136-1137),

których zeznania wiązały się z treścią zarzutów postawionych S. A. (1) i W. F. (1),

- Z. R. (2) (k.4686-4687), która, jako matka podejrzanego R. R. (1) skorzystała z praw do odmowy składania zeznań,
- T. K. (2) (k.2954-2955), która jest matką M. K. (2) i nie posiadała żadnej wiedzy na temat kontaktów handlowych syna i osób lub firm z którymi wymieniony współpracował,
- H. L. (k.3948-3949), która jako matka S. L. – współzałożycielki Spółki z o.o. (...) z siedzibą w G., nie знаła żadnych szczegółów działalności wyżej wymienionej firmy,

- K. J. (3) (k.3956-3957), która będąc matką K. J. (2) - prowadzącego działalności gospodarczej pod firmą (...), nie знаła żadnych szczegółów działalności jego firmy,
- I. K. (k.4014-4015), żony A. K. (1) - prezesa i udziałowca w Sp. (...), która na temat działalności męża, jego pracy nie była w stanie nic powiedzieć.
- K. K. (5) (k. 323-325) i W. K. (2) (k. 8282).

Ponadto zaznaczyć należy, iż świadek J. K. (2) w poprzednim procesie odmówił jako brat oskarżonego G. K. (1) zeznać w trybie art. 182 § 1 k.p.k., z tego też powodu, skoro jego zeznania nic nie wniosły do sprawy, Prokurator przed zamknięciem przewodu sądowego cofnął wniosek zawarty w akcie oskarżenia o przesłuchanie go jako świadka, a strony nie domagały się wezwania i przesłuchania świadka.

Podstawą wyrokowania jako jasne, pełne uczyniono także liczne opinie biegłych z zakresu badań pismoznawczych, grafologii, z zakresu badań chemicznych, z zakresu analizy ekonomicznej, ekonomii, księgowości, rachunkowości i finansów, podatków i przedsiębiorstw. Opinie te są jasne i rzetelne, zostały sporządzone przez kompetentne podmioty, a ich wnioski nie budziły wątpliwości Sądu. Wyżej wskazane wnioski opinii należało uznać zdaniem Sądu za trafne albowiem zostały one w sposób przekonywujący uzasadnione, w sposób świadczący o profesjonalizmie ich autorów. Ponadto opinie te nie zawierają błędów formalnych, ani merytorycznych. Są to opinie sporządzone w sposób wnikliwy, jasny i pełny, wewnętrznie spójny oraz pozbawione są jakichkolwiek uchybień logicznych w swej treści. Sąd podzielił zatem wszystkie powyższe opinie biegłych, gdyż są rzetelne, nie budzą wątpliwości pod względem jasności i zupełności, ani też zastrzeżeń pod kątem prawidłowego rozumowania.

Szczególnie istotna dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie i przypisania winy oskarżonym jest opinia biegłego z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów badań pismoznawczych M. P. (2) z dnia 1. 09. 2006 r. (k. 4195-4211), który poddał weryfikacji zabezpieczone w sprawie dokumenty, do których sfalszowania nie przyznał się W. K. (1). Stwierdził w swojej opinii, iż podpisy o treści (...) nie są oryginalnymi podpisami K. O.. Zostały one częściowo podrobione przez W. K. (1) (faktury i faktury ProForma (...), (...), (...), (...), (...), dokumenty WZ nr (...), (...)). W znacznej części parafy naniesione w miejscu przeznaczonym na podpis właściciela firmy (...) nie nadawały się do badań porównawczych. Z kolei inne nie zostały nakreślone ręką W. K. (1), R. B. (1) i K. O. (m.in. faktury nr (...), wniosek o udzielenie koncesji w zakresie obrotu paliwami dla firmy (...)). Niektóre zaś zapisy i podpisy o treści (...) zostały nakreślone ręką R. B. (1). Dotyczyło to faktur wystawionych dla firmy (...) (faktury nr (...)). Poza tym biegły stwierdził, że zapisy na części kwestionowanych faktur wystawionych w styczniu 2005 r. przez firmę (...) dla firmy (...) A. P. (1) (faktury o nr (...)) oraz na fakturze nr (...), wystawionej dla firmy (...) przez firmę (...) nie zostały nakreślone ani przez W. K. (4), ani przez R. B. (1) i K. O.. Natomiast opinia sporządzona w dniu 14 listopada 2006 r. (k. 4895-4900), dotyczyła weryfikacji podpisów na nazwisko K. J. (2) na kontrakcie z dnia 9.06.2004r., protokole końcowego odbioru robót, umowie przelewu wierzytelności oraz piśmie informującym o cesji wierzytelności. Z opinii jednoznacznie wynika, że zapisy w protokole końcowego odbioru robót zostały nakreślone ręką K. J. (2), podpisy na nazwisko K. J. (2) w w/w protokole i w kontrakcie, prawdopodobnie zostały nakreślone ręką K. J. (2), zaś podpisy zawarte w umowie cesji wierzytelności oraz piśmie informującym o powyższym, nie kwalifikowały się do badań porównawczych.

Istotna dla rozstrzygnięcia sprawy okazała się także opinia Instytutu (...) z dnia 8. 09. 2005 r. (k.1174-1185), która potwierdziła, że próbki substancji pobrane w dniu 17 czerwca 2005r. na stacji paliw w O. i zabezpieczone przez pracownika WIIH w S., oznaczone nr 3, 4, 5 i 6 stanowią - próbki nr 3, 5 i 6 - olej opałowy spełniający parametry oleju opałowego, nr 4 może być zarówno olejem napędowym nie spełniającym norm jakościowych dla tego rodzaju paliwa, jak i olejem opałowym, z którego usunięto barwnik w wyniku działania ziemią bielącą. Natomiast zabezpieczony ślad oznaczony nr 2, w świetle wywodów rzeczowej opinii, zawiera składniki węglowodorowe pochodzenia petrochemicznego występujące w oleju opałowym. Z opinii tej wynika także, że dodanie do handlowego oleju opałowego kwasu siarkowego i następnie wymieszanie, po odstaniu, prowadzi do oddzielenia się czarnego osadu, który zawiera produkty sirczanowania, jak i sulfonowania składników oleju opałowego oraz barwnika. W wyniku tych

procesów, warstwa węglowodorowa staje się lekko żółta. Jest to najstarsza i zarazem najprostsza metoda rafinacji produktów naftowych. Etapem końcowym jest odmycie kwasu siarkowego z warstwy węglowodorowej i osuszenie jej. Podobny efekt uzyskuje się po dodaniu do oleju opałowego dowolnej ziemi bielącej. Wizualnie otrzymany produkt staje się podobny do handlowego oleju napędowego, jednak nie spełnia norm jakościowych dla tego rodzaju paliwa. Zabezpieczona próbka nr 4, wedle opinii, zawiera powyższe cechy. W próbkach nr 3, 4 i 5 opiniujący nie stwierdzili obecności produktów siarczanowania i sulfonowania składników węglowodorowych oleju opałowego (czarnego osadu). Usuwanie barwnika mogło więc przebiegać, zgodnie z treścią opinii, z użyciem ziemi bielącej lub kwas został zneutralizowany i odmyty do odczynu obojętnego albo też obie te metody zastosowano jednocześnie.

Sąd podzielił jako jasną i pełną także opinię biegłego z zakresu analizy ekonomicznej, ekonomii, księgowości, rachunkowości i finansów, podatków i przedsiębiorstw dr T. K. (3) z dnia 28.08.2014r. – pisemną i ustną złożoną na rozprawie 20.10.2014r. Sąd uznał w/w opinię także za wiarygodną i przydatną dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem wiedza, doświadczenie zawodowe oraz bezstronność biegłego nie budziły wątpliwości. Opinia ta jest spójna, pełna i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, a zatem spełniała wszelkie wymagane kryteria wiarygodności. Zaznaczyć należy, iż Sąd powołał biegłego z zakresu analizy ekonomicznej, ekonomii, księgowości, rachunkowości i finansów, podatków i przedsiębiorstw w ponownym procesie po uchyleniu poprzedniego wyroku, zgodnie z wytycznymi Sądu Odwoławczego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 29.01.2013r. stwierdził, że konieczna jest weryfikacja prawidłowości wyliczeń uszczupień podatkowych dokonanych w decyzjach organów kontroli skarbowej. Zaznaczyć w tym miejscu trzeba, że zarówno powołane decyzje organów kontroli podatkowej (UKS), jak i opinia biegłego miała w tym zakresie zasadnicze znaczenie, ponieważ istota działań zarzucanych i przypisanych G. K. (1) sprowadza się do czerpania korzyści majątkowych, opierających się na oszukańczym procederze przerobu oleju opałowego na napędowy i wprowadzanie tego produktu do obrotu. Nie ulega wątpliwości, że w tego rodzaju sprawach zarzuty oparte być muszą generalnie na dwóch grupach dowodów. Pierwszym podstawowym dowodem, w oparciu o który formułuje się zarzuty popełnienia przestępstw określonych w Rozdziale 6 kks to decyzje wydane przez organy kontroli skarbowej po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego dotyczącego określonej jednostki prowadzącej działalność gospodarczą podlegającą opodatkowaniu. Dopiero w sytuacji, gdy z jakichś powodów nie doszło do wydania takiej decyzji, kwestią zobowiązań podatkowych, ich uszczupień i innych nieprawidłowości z tym zobowiązaniami związanych może i powinna być ustalona i wyjaśniona w oparciu o dowód z opinii biegłego. Istnieje wreszcie procesowa możliwość weryfikacji albo wyjaśnienia treści decyzji wydanych przez organy skarbowe właśnie w oparciu o opinię biegłego. Dotyczy to w szczególności spraw cechujących się dużym stopniem skomplikowania, co miało miejsce w tej sprawie i uzasadniało zasięgnięcie opinii biegłego i z reguły wtedy, gdy treść danej decyzji budzi obiektywne zastrzeżenia. W każdym jednak wypadku nie ulega wątpliwości, że w sprawie o charakterze karno-skarbowym zarówno decyzje organów skarbowych, jak i opinie biegłych są dowodami podlegającymi ocenie na zasadach ogólnych, a więc dotyczących wszystkich dowodów. Wracając na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż na podstawie wyników przeprowadzonych przez pracowników Urzędu Kontroli Skarbowej w P. oraz w W. kontroli podatkowych (...) oraz PHU (...) A. P. (1) i PHU (...) A. i K. P. (1)”, co do prawidłowości rozliczeń ze Skarbem Państwa w zakresie podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, a przede wszystkim na podstawie uzyskanej w ponownym procesie opinii biegłego z zakresu analizy ekonomicznej, ekonomii, księgowości, rachunkowości i finansów, podatków i przedsiębiorstw dr T. K. (3) z dnia 28.08.2014r. oparto ustalenia Sądu dotyczące oszustw podatkowych, w tym wyliczenia będące podstawą konkretnych rozstrzygnięć dotyczących uszczupień podatkowych i rozstrzygnięć następczych opartych na nich. Zważyć należy, iż biegły – podobnie jak organy kontroli skarbowej – poddał analizie wartości ilościowe i kwotowe wynikające z sfałszowanych faktur, ujętych w zarzutach karno – skarbowych, które stanowiły punkt wyjścia do dokonania wyliczeń przedmiotowych uszczupień podatkowych i narażeń na takie uszczuplenie. Sąd w pełni podzielił sposób rozumowania biegłego, który doprowadził do wyliczenia takich wartości przedmiotowych uszczupień podatkowych i narażeń na takie uszczuplenie, jak wskazano w opinii, która w zasadniczych kwestiach pozytywnie zweryfikowała wyliczenia przedmiotowych uszczupień dokonane w dokumentach uznanych także za podstawę ustaleń faktycznych, jak decyzje Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P. z 28 września 2006r. o numerach: (...), (...) i (...), stanowiące karty 131-149 zbioru dokumentów określonego jako „załącznik 4 akt głównych prokuratora”. Oczywiście jest, że prawomocna decyzja organu kontroli skarbowej, ustalająca zobowiązanie podatkowe albo dodatkowe zobowiązanie podatkowe, stanowi podstawę do wszczęcia postępowania

egzekucyjnego, ale w sprawie karnej o przestępstwa określone w Rozdziale 6 kks decyzja taka jest dokumentem (dowodem) podlegającym ocenie na zasadach ogólnych i podlega procesowej weryfikacji. Poddając zatem analizie i ocenie moc dowodową tych decyzji, w świetle opinii biegłego, którą Sąd podzielił jako rzeczową i pełną, stwierdzić należy, dokonując także samodzielnej wszechstronnej analizy dokumentów (dowodów), w oparciu o które dokonano przedmiotowych wyliczeń, że w okresie od września 2004 roku do dnia 25 lipca 2005 roku transakcje zakupu paliwa przez (...) G. K. (1), wynikające z fałszywych faktur VAT wystawionych przez firmę (...) i przez I. P., dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci pełnowartościowego oleju napędowego o łącznej wartości 5.399.136,85 zł na rzecz firmy (...), nie miały miejsca w rzeczywistości i w ten sposób oskarżony G. K. (1) naraził należny od jego firmy Skarbowi Państwa podatek VAT na uszczuplenie w kwocie 887.037,00 zł, a w dniu 25 lutego 2005 roku na bezpodstawny zwrot podatku VAT za styczeń 2005 roku w kwocie 25.092,00 zł oraz w dniu 25 marca 2005 roku na bezpodstawny zwrot podatku VAT za luty 2005 roku w kwocie 6.775,00 zł (tego ostatniego nie można jednak było uwzględnić, przypisując oskarżonemu G. K. w ponownym procesie, z uwagi na nie objęcie tej wartości narazenia na bezpodstawny zwrot podatku VAT za luty 2005r. zarzutem w poprzednim wyroku, uchylonym przez Sąd odwoławczy przy braku apelacji na niekorzyść oskarżonego G. K., a więc z uwagi na zakaz reformationis in peius, podobnie zresztą jak uzsłonych i wyliczonych w opinii biegłego tzw. dodatkowych zobowiązań podatkowych), ponieważ dopuścił do bezzasadnego obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę 729.430,00 zł podatku naliczonego, wynikającego z faktur wystawionych przez firmę (...) oraz o kwotę 244.185,00 zł podatku naliczonego wynikającego z faktur wystawionych przez (...). W odniesieniu do podatku akcyzowego, którego także dotyczy zarzut opisany w części wstępnej wyroku w pkt IV, poddając zatem analizie i ocenie decyzje organów podatkowych, w konfrontacji z opinią biegłego, stwierdzić należy - dokonując także samodzielnej wszechstronnej analizy dokumentów (dowodów), w oparciu o które dokonano przedmiotowych wyliczeń - że w w okresie od września 2004 roku do dnia 25 lipca 2005 roku, transakcje zakupu paliwa przez firmę oskarżonego G. K. (1) (...), wynikające z fałszywych faktur VAT wystawionych przez firmę (...) i przez (...), dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci pełnowartościowego oleju napędowego o łącznej wartości 5.399.136,85 zł na rzecz firmy oskarżonego G. K. (1), nie miały miejsca w rzeczywistości i w ten sposób G. K. (1) naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej kwocie 2.062.943,00 zł, ponieważ nie złożył deklaracji AKC-2 oraz nie naliczył i nie wpłacił należnego podatku akcyzowego od faktycznie wprowadzonego do obrotu gospodarczego paliwa w ilości odpowiadającej fakturom wskazanym w zarzucie, a uzyskanego w rzeczywistości w wyniku przekwalifikowania oleju opałowego. Zaznaczyć należy, iż odnośnie wyliczenia uszczuplenia podatkowego i narazenia na uszczuplenie, jak w zarzucanym oskarżonemu G. K. czynie z pkt IV części wstępnej wyroku, obliczenia biegłego różnią się od wyliczeń Urzędu Kontroli Skarbowej w zakresie rozliczenia podatku VAT podmiotu (...) G. K. (1) zawartych w decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P. nr (...) z dnia 28 września 2006r. (załącznik nr 4, k. 9-12) dla miesiąca maja i czerwca 2005 roku, ponieważ dla tych miesięcy biegły nie uwzględnił podatku VAT naliczonego, który ujęty został w fakturach zakupu, w których sprzedawcą było Towarzystwo Handlu Zagranicznego (...) Sp. z o.o. w G. (w maju 2005r. w w kocie 85.470,00 zł oraz w czerwcu 2005r. w kwocie 160.908,00 zł). Jak wynika z podzielonej w tym względzie przez Sąd opinii biegłego, taka korekta w stosunku do wyliczeń zawartych w decyzji UKS była konieczna, ponieważ w zarzucanym oskarżonemu czynie, opisanym w pkt IV części wstępnej wyroku, wymieniono jedynie dwa podmioty, które wystawiały fikcyjne faktury VAT, tj. (...) Sp. z o.o. oraz (...) K. O., skoro zatem zarzut ten nie odnosił się do spółki (...), należało za maj 2005 roku uwzględnić kwotę „zawyżonego podatku naliczonego” na poziomie 132.858,00 zł, zamiast kwoty 218.328,00 zł, przyjętej do wyliczeń organów kontroli skarbowej, natomiast w miesiącu czerwcu 2005r. w (...) nie ujmowano w księgach rachunkowych podatku VAT naliczonego z tytułu zakupu paliwa od spółki (...) Sp. z o.o. oraz (...) K. O., ponieważ taki zakup nie miał miejsca, zatem w obliczeniach biegły nie uwzględnił miesiąca czerwca 2005r. Reasumując, Sąd podzielił opinię biegłego, weryfikując tym samym wyliczenia zawarte w decyzji UKS, że zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług VAT PUH (...) G. K. (1) za okres od września 2004 roku do maja 2005 roku wynosiło 887.037,00 zł, a nie jak przyjęto w akcie oskarżenia – za wyliczeniami zawartymi w decyzji UKS – 920.218,00 zł. Zaznaczyć należy w tym miejscu, iż powyższe uwagi Sąd zawarł dopiero w pisemnych motywach wyroku, a to z tego powodu, że w części wstępnej wyroku przytoczono zarzuty G. K. (1) czyn zgodnie z treścią aktu oskarżenia (pkt IV), a z uwagi na umorzenie postępowania o ten czyn, jak w pkt 4 części rozstrzygającej wyroku z uwagi na przedawnienie karalności tego czynu, nie było możliwe dokonanie modyfikacji opisu tego zarzucanego oskarżonemu czynu w wyroku. Sąd podzielił także opinię biegłego, weryfikując tym samym wyliczenia zawarte w decyzji UKS, odnośnie wartości przedmiotowych uszczupień podatkowych i narazień

na takie uszczuplenie co do drugiego przestępstwa karno – skarbowego, zarzucanego G. K. (1), opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku, a mianowicie ustalając w odniesieniu do podatku od towarów i usług VAT, że w okresie od września 2003 roku do 25 listopada 2003 roku transakcje zakupu paliwa przez firmę oskarżonego (...) wynikające z fałszywych faktur VAT, wystawionych przez Przedsiębiorstwo (...), dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci pełnowartościowego oleju napędowego o łącznej wartości 660.874,00 zł na rzecz jego firmy nie miały miejsca w rzeczywistości i w ten sposób G. K. (1) naraził należny od jego firmy do Skarbu Państwa podatek VAT na uszczuplenie w łącznej kwocie 113.184,00 zł, ponieważ dopuścił do bezzasadnego obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego wynikającego ze wskazanych w zarzucie faktur. Jeżeli chodzi o analizę prawidłowości wyliczenia uszczupień podatkowych zawartych w zarzucanym oskarżonemu K. czynie w pkt IV części wstępnej wyroku - w odniesieniu do podatku akcyzowego - należy stwierdzić, że w okresie od września 2003 roku do 25 listopada 2003 roku transakcje zakupu paliwa przez firmę oskarżonego (...), wynikające z fałszywych faktur VAT wystawionych przez Przedsiębiorstwo(...) dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci pełnowartościowego oleju napędowego o łącznej wartości 660.874,00 zł na rzecz jego firmy, nie miały miejsca w rzeczywistości i w ten sposób G. K. (1) naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej kwocie 327.410,00 zł, ponieważ nie złożył deklaracji AKC-2 oraz nie naliczył i nie wpłacił należnego podatku akcyzowego od faktycznie wprowadzonego do obrotu gospodarczego paliwa niewiadomego pochodzenia w ilości odpowiadającej wskazanym w zarzucie fakturom. Wskazać należy, iż biegły w opinii ustalił także tzw. dodatkowe zobowiązania podatkowe w podatku od towarów i usług, zgodnie z art. 109 ust. 4-6 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług, które ustala się w wysokości odpowiadającej 30 % kwoty zniżenia zobowiązania podatkowego, zawyżenia kwoty do zwrotu. Nie kwestionując tych wyliczeń biegłego odnośnie tych dodatkowych zobowiązań podatkowych w zakresie poszczególnych zarzutów, zaznaczyć należy, iż nie mogły zostać przypisane oskarżonemu G. K. (1) – w ramach zmiany opisu czynów zarzucanych mu - z uwagi na zakaz reformationis in peius, abstrahując już od konieczności umorzenia postępowania z uwagi na przedawnienie karalności zarzutów karno – skarbowych wobec G. K. (1).

Podstawą ustaleń faktycznych Sąd uczynił poza tym zebrane w sprawie, a ujawnione na rozprawie w trybie art. 393 § 1 – 3 k.p.k. i art. 394 § 2 k.p.k. dokumenty. Sąd uznał je za wiarygodny materiał dowodowy, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności, ani prawdziwości informacji w nich zawartych. Ocena ta nie dotyczy jednak dokumentów i dowodów rzeczowych związanych z obrotem odbarwionym olejem opałowym sfalszowanych przez współoskarżonych i wymienionych w wyroku, które Sąd w zakresie podanych w nich danych, jak i osób, które miały je wystawić, uznał za niewiarygodne. Sąd dał wiarę pozostałym dokumentom stanowiącym podstawę rozstrzygnięcia jako, że ich treść i autentyczność nie nasuwały zastrzeżeń. Żaden z uczestników nie podważał w trakcie postępowania ich wiarygodności, a i Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by zakwestionować je z urzędu. Przechodząc do oceny zebranych w sprawie dokumentów wskazać należy, że w aktach niniejszej sprawy lub do nich załączonych zgromadzono szereg dokumentów, wyliczonych powyżej. Dokumenty te można podzielić na te, które wytworzone zostały w toku przeprowadzonych w sprawie czynności procesowych, a za zadanie miały dokumentowanie ich przebiegu (np. protokoły zatrzymania osób, rzeczy, protokoły przeszukania, oględzin, materiał pogładowy, itp.), dokumenty pochodzące od różnych instytucji oraz dokumenty związane z działalnością gospodarczą. Odnosząc się do pierwszej grupy dowodów wskazać należy, że dokumentują one czynności procesowe, przeprowadzone przez właściwe organy w ramach swoich kompetencji i zgodnie z obowiązującymi przepisami i brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Również dowody, które - na żądanie policji, prokuratora bądź sądu - zostały nadesłane przez odpowiednie instytucje (np. informacje z sądów, w tym odpisy orzeczeń, informacje z krajowego rejestru karnego, dane o odbyciu kar, opinie o oskarżonych, wywiady środowiskowe, dane z urzędów skarbowych, informacje stanowiące tajemnicę bankową, wyciągi bankowe) – jako pochodzące od niezależnych instytucji - uznano za wiarygodne, zwłaszcza, iż żadna ze stron procesu ich nie kwestionowała. Sąd również nie znalazł powodów do tego, aby z urzędu kwestionować autentyczność tych dokumentów lub prawdziwość ich treści.

Przy rekonstrukcji stanu faktycznego Sąd pominął natomiast tę część materiału dowodowego, która bądź to nie wiązała się z treścią zarzutów postawionych oskarżonemu G. K. (1) i M. K. (1), a dotyczyła wyłącznie osób prawomocnie już osądzonych, w ujętych pierwotnie w akcie oskarżenia, bądź też nie wносиła niczego istotnego do jego sprawy.

Istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczności zaistniałych czynów, których dotyczyły zarzuty aktu oskarżenia, a także wyniki przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania dowodowego, doprowadziły zatem Sąd Okręgowy do wniosku, że wina oskarżonych G. K. (1) i M. K. (1) nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości i została w pełni wykazana w zakresie tego, że:

1. **G. K. (1)**:

I. w okresie od 10 września 2004r. do 13 maja 2005r. w W., K., K., S., O. gm. P., J. i P. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli W. K. (1) prowadzący jako R. S. (1), przejęty na podstawie podrobionych dokumentów, podmiot gospodarczy o nazwie (...) Sp. z o.o., później (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., K. O. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) K. O. z siedzibą w S., R. B. (1) i inna ustalona osoba oraz inne nieustalone do chwili obecnej osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi

a Sąd zakwalifikował opisane wyżej zachowanie jako przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., II. w okresie od dnia 10 września 2004 roku do 11 maja 2005 roku, w W. i O., gm. P., działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, według przyjętego i zaakceptowanego podziału ról i zadań przy realizacji poszczególnych przestępnych przedsięwzięć, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1), R. B. (1) oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami wprowadził do obrotu pod szyldem prowadzonej przez siebie firmy o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo - Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W. odbarwiony na specjalnej linii technologicznej olej opałowy w ilości co najmniej 1.775.154 litrów przez co doprowadził nieustalonych do tej pory indywidualnych odbiorców oleju napędowego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie co najmniej 5.399.136,85 zł za pomocą wyzyskania błędnego przeświadczenia, że zakupują oni pełnowartościowy olej napędowy przeznaczony do pojazdów mechanicznych, na co wskazywać miała widniejąca na ujętych w dokumentacji księgowej firmy sfalszowanych przez W. K. (1), R. B. (1) i inne nieustalone do chwili obecnej osoby dokumentach w postaci:

-faktur VAT o łącznej wartości 4.045.021,03 zł o nr:

(...) z dnia 10.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 84.253,20

(...) z dnia 14.09.2004r. na 30.280 litrów ON o wartości 85.039,56

(...) z dnia 22.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 84.253,20

(...) z dnia 27.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 88.572,20

(...) z dnia 28.09.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.572,20

(...) z dnia 29.09.2004r. na 30.200 litrów ON o wartości 89.530,92

(...) z dnia 01.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 88.572,00

(...) z dnia 02.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.232,00

(...) z dnia 04.10.2004r. na 30.600 litrów ON o wartości 94.076,64

(...) z dnia 19.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 94.062,00

(...) z dnia 26.10.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 94.428,00

(...) z dnia 09.11.2004r. na 26.474 litrów ON o wartości 76.869,91
(...) z dnia 10.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 17.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 19.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 22.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 22.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 87.108,00
(...) z dnia 25.11.2004r. na 30.400 litrów ON o wartości 91.978,24
(...) z dnia 29.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 89.304,00
(...) z dnia 30.11.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 90.768,00
(...) z dnia 08.12.2004r. na 60.000 litrów ON o wartości 164.700,00
(...) z dnia 10.12.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 83.448,00
(...) z dnia 17.12.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 85.278,00
(...) z dnia 17.12.2004r. na 30.000 litrów ON o wartości 85.278,00
(...) z dnia 27.12.2004r. na 60.000 litrów ON o wartości 170.556,00
(...)z dnia 14.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 14.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 14.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 22.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 22.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 92.964,00
(...)z dnia 26.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00
(...)z dnia 26.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00
(...)z dnia 26.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00
(...)z dnia 29.04.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00
(...) z dnia 29.04.2005r. na 29.800 litrów ON o wartości 96.706,96
(...) z dnia 05.05.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 95.160,00
(...)z dnia 07.05.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 91.866,00
(...)z dnia 07.05.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 91.866,00
(...)z dnia 10.05.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 91.866,00
(...)z dnia 10.05.2005r. na 30.000 litrów ON o wartości 91.866,00

III. w okresie od dnia 16 marca 2005r. do 13 maja 2005r., w W. i O. gm. P., działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1), R. B. (1) oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, prowadząc firmę o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W. podjął działania mające na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia i wykrycia środków pieniężnych pochodzących ze sprzedaży jako oleju napędowego przetworzonego oleju opałowego w ten sposób, że przekazał środki pieniężne z rachunku bankowego nr (...) założonego w Banku (...) S.A. I Oddział w W. i rachunku bankowego nr (...) założonego w Banku (...) na Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) G. K. (1), na rachunki bankowe założone w Banku (...) S.A. Oddział w P. na podmiot gospodarczy o nazwie (...) Sp. z o.o. o nr (...) i osobę fizyczną – R. S. (1) o nr (...) w łącznej kwocie 1.197.349,80 zł i tak :

- w dniu 14 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 124.244,80zł stanowiące zapłatę za faktury o numerach (...);

- w dniu 15 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 98.088,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 20 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 20 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 98.088,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 22 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 27 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze 42109026620000000103720757 przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 27 kwietnia 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 5 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 5 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu 9 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 92.964,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...);

- w dniu 9 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 97.356,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...);

- w dniu 11 maja 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 120.041,00 zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...) i częściowo za fakturę o nr (...),

a nadto przekazał na rachunek bankowy założony w Banku (...) S.A. o numerze (...) na podmiot gospodarczy o nazwie Przedsiębiorstwo (...) K. O. pieniądze w łącznej kwocie 859.045,39 zł i tak:

- w dniu 16 marca 2005r. na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie 69.900,00 zł stanowiące zapłatę za olej napędowy;

a także naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej kwocie 2.062.943,00 zł ponieważ nie złożył deklaracji AKC – 2 oraz nie naliczył i nie wpłacił należnego podatku akcyzowego od faktycznie wprowadzonego do obrotu gospodarczego paliwa w ilości odpowiadającej wskazanym powyżej fakturom, a uzyskanego w rzeczywistości w wyniku przekwalifikowania oleju opałowego

a Sąd zakwalifikował opisane wyżej zachowanie jako przestępstwo z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 76 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.,

V. w okresie od 02 do 22 września 2003r., w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wyniku z góry powziętego zamiaru, w celu użycia za autentyczne posłużył się w dokumentacji księgowo – rachunkowej swojej firmy tj. Przedsiębiorstwa Usługowo-Handlowego (...) G. K. (1) z siedzibą w W. sfalszowanymi przez S. A. (1) i W. F. (1) dokumentami w postaci:

- faktur VAT opatrzonych pieczęcią firmy o nazwie „ (...) – Usługowa (...) z siedzibą w P.” o numerach od (...) do (...) dokumentujących sprzedaż oleju napędowego Ekodisel Plus-F 50 w łącznej ilości 290.000 litrów o łącznej wartości 660.874 zł,

- dowodów wydania zewnętrznego oleju napędowego o numerach od (...) do (...) stosownie do wskazanych powyżej faktur VAT,

- dowodów wpłaty KP o numerach od 170 do 180 wskazujących na fakt uiszczenia (...) Usługowej (...) należności za olej napędowy stosownie do wskazanych powyżej faktur VAT

a Sąd zakwalifikował opisane wyżej zachowanie jako przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

VI. w okresie od września 2003r. do dnia 25 listopada 2003r., w W. i L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wprowadził w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w W., poprzez wywołanie u nich przeświadczenia, iż transakcje zakupu paliwa wynikające z fałszywych faktur VAT o nr od (...) do (...) dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci oleju napędowego o łącznej wartości 660.874,00 zł przez (...) – Usługową (...) J. Ś. (1) na rzecz jego firmy – Przedsiębiorstwa Usługowo – Handlowego (...) G. K. (1) z siedzibą w W. miały miejsce w rzeczywistości, co nie odpowiadało prawdzie i w ten sposób naraził należny od jego firmy Skarbowi Państwa podatek od towarów i usług na uszczuplenie w łącznej kwocie 113.484,00 zł, ponieważ dopuścił do bezzasadnego obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego wynikające ze wskazanych powyżej faktur, a także naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej kwocie 327.410,00 zł ponieważ nie złożył deklaracji AKC – 2 oraz nie naliczył i nie wpłacił należnego podatku akcyzowego od faktycznie wprowadzonego do obrotu gospodarczego paliwa niewiadomego pochodzenia w ilości odpowiadającej wskazanym powyżej fakturom

a Sąd zakwalifikował opisane wyżej zachowanie jako przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. i z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

2. M. K. (1):

w okresie od 23 kwietnia 2005r. do 10 maja 2005 r., w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1) oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, wprowadził do obrotu pod szyldem prowadzonej przez siebie firmy o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) M. K. (1) z siedzibą w W. odbarwiony na specjalnej linii technologicznej olej opałowy w ilości co najmniej 115.000 litrów, przez co doprowadził nieustalonych do tej pory indywidualnych odbiorców oleju napędowego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie co najmniej 373.198 zł

za pomocą wprowadzenia ich w błąd, że zakupują oni pełnowartościowy olej napędowy przeznaczony do pojazdów mechanicznych, na co wskazywać miała widniejąca na sfalszowanych przez W. K. (1) dokumentach w postaci:

- faktur VAT o nr:

(...)z dnia 23.04.2005r.na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00

(...) z dnia 25.04.2005r.na 15.000 litrów ON o wartości 48.678,00

(...) z dnia 05.05.2005r.na 30.000 litrów ON o wartości 97.356,00

(...)z dnia 06.05.2005r.na 30.000 litrów ON o wartości 98.088,00

(...)z dnia 10.05.2005r.na 10.000 litrów ON o wartości 31.720,00

- dowodów KP nr (...), (...), (...), (...), (...)

- dowodu WZ nr (...)

wystawionych dla Przedsiębiorstwa Handlowo – Usługowego (...) M. K. (1) z siedzibą w W. przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., nazwa handlowa towaru – tj. olej napędowy i posługując się wymienionymi sfalszowanymi dokumentami poprzez włączenie ich do dokumentacji księgowej swojej firmy, to jest uznaje go za winnego popełnienia

a Sąd zakwalifikował opisane wyżej zachowanie jako przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

W ocenie sądu analiza całości zebranego materiału dowodowego nie pozwoliła natomiast na uznanie oskarżonego M. K. (1) za winnego zarzucanego mu przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., które miało polegać na tym, że: w okresie od 23 kwietnia 2005r. do 10 maja 2005r., w W., K., K., S., O. i P., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) M. K. (1) z siedzibą w W., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli G. K. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W., W. K. (1), prowadzący, jako R. S. (1), przejęty na podstawie podrobionych dokumentów, podmiot gospodarczy o nazwie (...) Sp. z o.o., później (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., K. O. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) K. O. z siedzibą w S., R. R. (1), J. M. (1) i inna ustalona osoba oraz inne nieustalone do chwili obecnej osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi – w konsekwencji Sąd uniewinnił oskarżonego M. K. (1) od popełnienia tego czynu, co znalazło także odzwierciedlenie w opisie czynu z art. 258 § 1 k.k. przypisanego G. K. (1), a także w opisie czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., przypisanego M. K. (1).

Zaznaczyć należy w tym miejscu, co szczegółowo wyjaśni Sąd w dalszej części niniejszych rozważań, iż potwierdzając sprawstwo i winę oskarżonego G. K. (1) także odnośnie czynów opisanych wyżej w punktach IV i VI, a więc w zakresie przestępstw tzw. karno – skarbowych, należało jednak umorzyć postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 44 § 1 pkt 1, § 3 i § 5 k.k.s. w zw. z art. 10 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479), stosując na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. przepisy kodeksu karnego skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną Ustawą z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 17 grudnia 2005 roku (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479), z uwagi na negatywną przesłankę postępowania w postaci przedawnienia karalności tych dwóch czynów oskarżonego G. K. (1). Rozważania Sądu odnośnie wyczerpania przez G. K. (1) znamion także tych dwóch przestępstw karno – skarbowych konieczne było natomiast, mimo stwierdzenia negatywnej przesłanki postępowania w postaci przedawnienia karalności tych czynów, ponieważ umorzenie z powodu tej negatywnej przesłanki postępowania na etapie wyrokowania możliwe było tylko dlatego, że nie było podstaw w świetle zgromadzonego materiału dowodowego do uniewinnienia oskarżonego G. K.

(1) od popełnienia tych czynów, a poza tym obrońcy oskarżonego G. K. (1), mimo wniosków końcowych o umorzenie postępowania o te dwa czyny z uwagi na przedawnienie ich karalności, złożyli wnioski o uzasadnienie wyroku odnośnie całego rozstrzygnięcia.

Przechodząc do karnoprawnej analizy czynów zarzuconych oskarżonym wskazać należy, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił natomiast stwierdzić, iż oskarżony G. K. (1) dopuścił się przestępstw w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, działającej w okresie od 10 września 2004r. do 13 maja 2005r. w W., K., K., S., O. gm. P., J. i P., do której należeli także W. K. (1) prowadzący jako R. S. (1), przejęty na podstawie podrobionych dokumentów, podmiot gospodarczy o nazwie (...) Sp. z o.o., później (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., K. O. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) K. O. z siedzibą w S., R. B. (1) i inna ustalona osoba oraz inne nieustalone do chwili obecnej osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi. Zaznaczyć należy w tym miejscu, że R. B. (1) skazany został prawomocnie za udział w tej grupie przestępczej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 maja 2011r. sygn. akt II K 652/07.

W związku z powyższym przypomnieć należy, że problematykę dotyczącą przestępczości zorganizowanej w polskim kodeksie karnym regulują art. 258-259 oraz art. 65 k.k. Zgodnie z dyspozycją art. 258 § 1 k.k. karze podlega ten, kto bierze udział w zorganizowanej grupie lub związku mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego. Natomiast z art. 258 § 3 k.k. wynika, że surowszą odpowiedzialność ponosi osoba, która grupę albo związek określone w § 1, w tym mające charakter zbrojny, zakłada lub taką grupą lub związkiem kieruje. Przedstawiciele nauki, Sąd Najwyższy i sądy apelacyjne wielokrotnie wypowiadali się na temat pojęcia zorganizowanej grupy przestępczej. Według wytycznych SN z dnia 19 stycznia 1962 roku zorganizowaną grupę stanowi porozumienie co najmniej 3 sprawców, w którym istnieje element organizacji, polegające na ustaleniu podziału ról i koordynacji działania uczestników przy popełnianiu przestępstw, przy czym organizacja ta musi być tego rodzaju, iż umożliwia lub ułatwia popełnianie przestępstw lub utrudnia jego wykrycie (uchwała SN z dnia 19 stycznia 1962 r., VI KO 90/60, OSNKW 1962, z. 3, poz. 37). We wskazanym orzeczeniu Sąd Najwyższy rozstrzygnął o wielu typowych cechach grupy przestępczej, przede wszystkim o minimalnej liczbie członków, która pozwoliłaby na zakwalifikowanie ugrupowania jako zorganizowanej grupy przestępczej. Za przyjętym stanowiskiem dotyczącym udziału co najmniej 3 osób przemawiał m.in. fakt, że należy zdecydowanie oddzielić udział i popełnienie przestępstwa od współsprawstwa oraz przygotowania polegającego na wejściu w porozumienie. Przestępstwa w dwóch ostatnich formach mogą być bowiem popełnione już przez dwie osoby. Ponadto między dwoma osobami trudno jest doszukać się elementu organizacji, jako typowego dla grupy przestępczej. Co istotne jednak, dla bytu zorganizowanej grupy przestępczej potrzebne jest coś więcej niż samo wskazane powyżej porozumienie. Natomiast działanie w zorganizowanej grupie jest jego szczególną postacią. O ile bowiem do istnienia porozumienia w szerokim pojęciu wystarczy nawet dość luźne urzeczywistnienie kontaktu między sprawcami (np. uzgodnienie celu działania bez nadania mu form organizacyjnych), to do istnienia zorganizowanej grupy konieczne jest istnienie stałej więzi organizacyjnej, opartej na tym porozumieniu (zob. wyrok SA w Katowicach z dnia 25 listopada 1997 r., II AKa 282/97, Prokuratura i Prawo 1998, nr 9, s. 18). Grupa przestępcza jest przy tym czymś więcej niż współsprawstwo, czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. W pojęciu zorganizowania tkwią warunki podstawowej wewnętrznej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jakaś trwałość, jakieś więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, czy też powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami (wyrok SA w Krakowie z dnia 7 grudnia 2000 r., II AKa 184/00, Lex nr 46100). Dla bytu przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. konieczne jest branie udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, którą scharakteryzowano powyżej. Branie udziału polegać będzie na przynależności do grupy, akceptowaniu zasad, które nią rządzą oraz wykonywaniu poleceń i zadań wskazanych przez osoby stojące w hierarchii grupy odpowiednio wyżej. Istotna jest tu też identyfikacja członka z grupą. Owe branie udziału może polegać na wspólnych akcjach przestępczych, ich planowaniu, odbywaniu spotkań, uzgadnianiu struktury, wyszukiwaniu kryjówek, posługiwaniu się pseudonimami, zdobywaniu zaopatrzenia niezbędnego grupie lub związkowi do realizacji założonych celów, na podejmowaniu czynności mających uniemożliwić

wykrycie sprawców czy też na dzieleniu łupów pochodzących z przestępstw. Wskazane znamię nie musi przy tym oznaczać formalnego przystąpienia do grupy w charakterze członka, wystarczy że opiera się na uczestnictwie, o którym była mowa powyżej. Kierowanie grupą przestępczą, o którym mowa w § 3 art. 258 k.k. polega natomiast na faktycznym sprawowaniu kontroli nad działalnością grupy, możliwości wydawania poleceń i podejmowania zasadniczych decyzji. Kierowanie może mieć charakter stały lub przejściowy, kolektywny lub jednoosobowy. Jeżeli struktura grupy lub związku jest bardziej złożona, odpowiedzialność za "kierowanie" powstaje już wtedy, gdy kierujący odpowiada za prawidłowe funkcjonowanie nawet tylko samodzielnego fragmentu tej struktury, który zdolny jest jednak do odrębnego funkcjonowania. Dla odpowiedzialności nie jest więc konieczne kierowanie całą grupą przestępczą, co zostało uwypuklone m.in. w wyroku SA w Krakowie z dnia 2 listopada 2004 r. (II AKa 119/04, KZS 2005, z. 3, poz. 25). Co istotne przy tym, kierowanie jest czynnością o charakterze względnie trwałym, co nie znaczy, iż kierujący nie może zostać zastąpiony w dowolnym momencie przez kogoś innego (zob. Z. Cwiakalski, Komentarz do art. 258, art. 259 Kodeksu karnego [w:] A. Zoll (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze 2006, opublik. również w Lex Omega, tezy 8, 11, 14). Podzielić należy przy tym zapatrywanie, że nie jest koniecznym atrybutem kierownictwa grupą przestępczą możliwość karania członków grupy za niewykonanie poleceń lub ich niewłaściwe wykonanie. Wykonywanie poleceń kierującego grupą może oczywiście być obwarowane różnego rodzaju sankcjami, ale może też wynikać z dobrowolnego podporządkowania się jego autorytetowi. W sytuacji, gdy celem uczestniczenia w grupie przestępczej jest uzyskiwanie dochodu, poprzez udział w dokonywaniu w ramach takiej grupy kolejnych przestępstw, sankcją wystarczającą dla zapewnienia kierującemu posłuchu jest możliwość odsunięcia członka grupy od przestępczej działalności lub usunięcia go ze struktur grupy (tak: wyrok SA w Katowicach z dnia 24 stycznia 2008 r., II AKa 396/07, Lex nr 577355, jak również uzasadnienie wyroku SA w Katowicach z dnia 24 marca 2011 r., II AKa 468/10, Lex nr 1001371 oraz uzasadnienie wyroku SA w Łodzi z dnia 26 października 2012 r., II AKa 72/12, Lex nr 1294818). Analizowane przestępstwa mogą być popełnione wyłącznie umyślnie. Przestępstwo z art. 258 § 3 k.k. może być przy tym popełnionym wyłącznie w zamiarze bezpośrednim, gdyż wynika to ze znamienia czynnościowego wskazanego w wymienionym przepisie. Nie można bowiem zakładać grupy lub kierować grupą jedynie godząc się na to. Natomiast przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. może być popełnione w zamiarze ewentualnym, gdyż absolutnie możliwym jest "udział" w grupie przestępczej, gdy sprawca godzi się, że podejmuje jakiegokolwiek działania w grupie osób, co do której ma świadomość bezprawności ich działania i pewnego stopnia zorganizowania (Z. Cwiakalski, Komentarz..., op. cit., teza 32, wyrok SA w Katowicach z dnia 26 stycznia 2006 r., II AKa 394/05, Lex nr 191755). Skoro występek z art. 258 § 1 k.k. można popełnić tylko umyślnie, to istnienia grupy przestępczej nie można się domyślać, należy wykazać, że dana osoba miała świadomość istnienia grupy przestępczej i zamiar działania w jej ramach (wyrok SA w Katowicach z dnia 26 kwietnia 2012 r., II AKa 72/12, Lex nr 1171012). Jednakże aby danej osobie przypisać czyn z art. 258 k.k. niezbędne jest wykazanie, że osoba ta nie tylko miała świadomość istnienia grupy przestępczej i zamiar działania w jej ramach, ale również że została zaakceptowana co najmniej przez osoby, które mogły decydować o jej składzie osobowym (wyrok SN z dnia 24 marca 2010 r., II KK 199/09, Lex nr 843107, wyrok SA w Katowicach z dnia 27 października 2010 r., II AKa 123/10, Lex nr 686851). Podkreślić zatem należy, iż mimo że ustawa mówi o "zorganizowanej" grupie, nie oznacza to wcale, by wymagała ona specjalnej wewnętrznej struktury organizacyjnej. Cel, jakim jest popełnienie przestępstwa, może mieć charakter stały lub zależny od nadarżającej się okazji. Nie jest wymagany stały skład grupy. Jej członkowie mogą popełniać przestępstwa w różnych układach personalnych. Łączyć ich musi jedynie wspólna chęć popełnienia przestępstwa, jak i gotowość do takich działań na rzecz grupy, które mogą ułatwić popełnienie przestępstwa. Należy mieć na uwadze wybór potencjalnych ofiar i miejsc popełnienia przestępstwa, opracowywanie planów działania, przygotowywanie niezbędnych środków do popełnienia przestępstwa (por. Z. Cwiakalski, Wybrane problemy wymiaru kary za przestępczość zorganizowaną, Prok. i Pr. 2001, nr 12, s. 7 i n.). Zdaniem A. Gaberle - które należy zaakceptować (Przestępczość grupowa w Polsce jako zjawisko kryminologiczne i prawnokarne, CzPKiNP 1998, z. 1-2, s. 75 i n.) - za przestępstwo popełnione w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw przyjmować należy przestępstwo popełnione przez choćby niektóre z trzech osób, które wspólnie lub za pośrednictwem niektórych z nich podzieliły się zadaniami w związku z zamiarem prowadzenia przestępczej działalności, jeżeli popełnienie przestępstwa wynikało z tego podziału. "Zorganizowanie" polega zatem na w miarę stałym jej składzie, choć nie wszyscy członkowie muszą uczestniczyć w popełnieniu każdego z zaplanowanych przestępstw, jak również akceptacji celów i gotowości do zaspokajania potrzeb grupy, w tym w narzędzia potrzebne do popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc niezbędnych dla przechowywania skradzionych przedmiotów,

rozprowadzanie ich paserom. Por. też wyrok SA w Krakowie z 19 grudnia 2003 r., II AKa 257/03, KZS 2004, z. 4, poz. 41. Grupa zorganizowana to coś znacznie więcej niż współsprawstwo czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. W pojęciu "zorganizowania" tkwią warunki podstawowej wewnętrznej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jakaś trwałość, jakieś więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami. Kierowanie grupą jako funkcja władcza polega na określaniu kierunków działania, wydawaniu poleceń, koordynowaniu działalności uczestników grupy (w ten sposób Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z 7 grudnia 2000 roku, II AKa 184/00, KZS 2001, z. 1, poz. 26; podobnie Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 24 stycznia 2001 r., II AKa 240/01, Prok. i Pr. 2004, nr 5, poz. 26). Zorganizowana grupa mająca na celu dokonywanie przestępstw tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc posiada trwałą strukturę czy to pionową - z przywódcą kierującym działalnością, czy poziomą - ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł i tym, że jej grono nie nawiązuje kontaktu dla dokonania pojedynczych przestępstw, lecz z góry zakłada popełnienie możliwie wielu przestępstw. Nie jest grupą zorganizowaną grono znajomych, którzy odnawiają kontakty tylko dla dokonania doraźnej przestępczej transakcji handlowej. Nie jest taką grupą środowisko ludzi zajmujących się tą samą działalnością przestępczą, jeśli nie utrzymują ze sobą kontaktów organizacyjnych, to jest gdy nie łączy ich żadna struktura (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2001 roku, II AKa 28/01, KZS 2001, z. 4, poz. 26). Znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej wypełnia samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa itp. (wyrok z 2 listopada 2004 roku, II AKa 119/04, KZS 2005, z. 3, poz. 24). Udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstwa, jest występkiem formalnym. W związku z tym, do wypełnienia znamion tego typu przestępstwa wystarcza sama bierna przynależność bez popełnienia innych czynów zabronionych. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów funkcjonowania, czy wreszcie udział we wszystkich przestępstwach przez grupę tę dokonanych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2009 roku w sprawie III K 304/08, OSNwSK 2009).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy uznać należało, iż grupa, w skład której wchodził oskarżony G. K. (1), W. K. (1), R. B. (1), A. P. (1), K. O., mająca na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, wszystkie powyższe warunki spełniała. Przed przystąpieniem do omówienia struktury i zasad funkcjonowania analizowanej grupy przestępczej wskazać należy, że jej istnienie zostało ustalone wbrew stanowisku większości zaangażowanych w działalność przestępczą osób. O powyższym świadczy ustalony pomiędzy R. B. (1), G. K. (1), W. K. (1), K. O. i A. P. (1) podział ról, zgodnie z którym W. K. (1) i R. B. (1) zajęli się przygotowaniem do funkcjonowania bazy paliwowej w O., uzyskali dokumentację firm, na które były wystawiane faktury ze sprzedaży paliwa, pozyskiwali olej opałowy i inne składniki używane w procesie jego odbarwiania, zajmowali się dystrybucją paliwa oraz dokonywali „prania pieniędzy” pochodzących z handlu paliwami, czyli podejmowali czynności mające na celu zatarcie przestępczego źródła tych pieniędzy. Samym procesem odbarwiania oleju opałowego zajmował się W. K. (1). Z kolei G. K. (1), A. P. (1) sprzedawali w prowadzonych przez siebie stacjach paliw nielegalnie przetworzony olej opałowy jako olej napędowy, a K. O. i jego firma pełnił rolę tzw. słupa, gdyż na jego firmę kupowany był olej opałowy, poddawany następnie odbarwianiu, a także fałszowane faktury dotyczące sprzedaży paliwa, w końcu na jego firmę założono rachunek bankowy uczestniczący w procederze prania brudnych pieniędzy pochodzących z oszustw paliwowych popełnianych przez w/w grupę przestępczą. Bezspornym jest także fakt, że wiodącą rolę w zorganizowanej grupie przestępczej odgrywali W. K. (1) i R. B. (1). To ich należy uznać za inicjatorów przestępczego procederu, oni również kontrolowali jego przebieg na każdym z etapów. Dlatego też uznać należy, że działali z pełną świadomością charakteru przestępczego przedsięwzięcia i niewątpliwie chcieli w ramach takiej grupy działać, a nie jedynie godzili się na przynależność do tej grupy. Należy stwierdzić, że również oskarżony G. K. (1) miał pełną świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, jak i roli jaką w jej strukturach odgrywał, polegającej na sprzedaży nielegalnie przetworzonego oleju

opałowego klientom jego stacji paliw. W tym miejscu należy jednak zaznaczyć, że oskarżony R. B. (1) za zarzucany mu czyn z art. 258 § 1 k.k. został już skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 17. 05. 2011 r., sygn. akt II K 652/07, natomiast udział w grupie przestępczej G. K. (1) potwierdził niejako Sąd Apelacyjny w Poznaniu rozpoznając apelacje obrońców tego oskarżonego od popedniego wyroku Sądu Okręgowego (II AKz 274/12), odnosząc się do dowodów zebranych w sprawie, a wskazujących na sprawstwo i winę G. K. (1) w zakresie przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., a także w zakresie zarzutu z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (uchylenie poprzedniego wyroku Sądu I instancji w zakresie tych zarzutów, jak wynika z uzasadnienia wyroku Sądu Odwoławczego podyktowane było jedynie łącznością przedmiotową tych czynów z zarzutami tzw. karno – skarbowymi, oraz zarzutem tzw. prania brudnych pieniędzy, co do których konieczne było uzupełnienie postępowania czy też ponowna analiza dowodów, a także uchylenie w całości wyroku podyktowane było też względem na wymiar ewentualnej kary łącznej). Wskazać zatem należy, że na podstawie zebranych dowodów, zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości, iż oskarżony G. K. (1) miał pełną świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, jak i roli jaką w jej strukturach odgrywał, polegającej na sprzedaży nielegalnie przetworzonego oleju opałowego klientom jego stacji paliw, a także branie udziału w ramach tej grupy przestępczej w procederze tzw. prania brudnych pieniędzy – środków pochodzących z oszustw paliwowych. Niewątpliwie istota działań przypisanych G. K. (1) sprowadza się do czerpania korzyści majątkowych, opierających się na oszukańczym procederze przerobu oleju opałowego na napędowy i wprowadzanie tego produktu do obrotu. Podkreślić należy, że istnienie tej grupy zostało już wcześniej prawomocnie ustalone w innych postępowaniach, o czym świadczy np. prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Gorzowie z dnia 17 maja 2011r. sygn. akt II K 652/07, na mocy którego udział w tej grupie przypisano m.in. R. B. (1), wyrokiem tym udział w przedmiotowej grupie przypisano także innym osobom, które w niniejszej sprawie wystąpiły w charakterze świadków. Oczywistym jest, że przedmiotowy proceder wymagał współdziałania wielu osób z wyraźnym podziałem na role i miał on trwały charakter, tzn. był rozciągnięty w czasie i nie sprowadzał się do pojedynczych działań. Istota sprawy co do oskarżonego G. K. (1) sprowadzała się zatem do rozstrzygnięcia tego, czy świadomie działał w jej strukturze i na czym działanie to polegało. W ocenie Sąd postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie wykazało, że oskarżony w obu należących do niego stacjach paliw świadomie sprzedawał przerobiony przez R. B. (1) i W. K. (1) olej opałowy jako olej napędowy. Istotne jest dla wykazania sprawstwa i winy G. K. (1) w zakresie czynu z art. 258 § 1 k.k., że na pewnym etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do tego, iż miał świadomość, że sprzedaje odbarwiony olej, a faktury dotyczące tego produktu były sfałszowane. Wszak jako ostateczny sprzedawca kupował go po cenach niższych o 15 - 20 groszy za litr w porównaniu z cenami rynkowymi. Jak wyżej wskazano Sąd tylko te jego wyjaśnienia uznał za zgodne z prawdą materialną, a tłumaczenie na rozprawie, że tak wyjaśniał, aby uniknąć tymczasowego aresztowania – za niewiarygodne. Znamienne jest, że wyjaśnienia, w których w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanych czynów, G. K. (1) składał w obecności swojego obrońcy. Być może rzeczywiście zdecydował się wtedy mówić prawdę, aby uniknąć tymczasowego aresztowania, ale nie do przyjęcia jest teza, że z tego tylko powodu świadomie nieprawdziwie obciążył się wtedy. Doświadczenie życiowe i logiczne rozumowanie wskazują na to, że to właśnie te wyjaśnienia złożone w toku śledztwa (k. 1996 – 2000) są wiarygodne, a oskarżony podał wtedy m.in., że K. powiedział mu, iż przedmiotowe paliwo wyprodukowano z oleju opałowego. Dla wykazania sprawstwa i winy oskarżonego G. K. (1) w zakresie udziału w zorganizowanej grupie przestępczej istotne jest poza tym, że świadek W. K. (1), zeznając w postępowaniu przygotowawczym, jednoznacznie pomówił G. K. (1) nie tylko o to, że był odbiorcą przerobionego oleju, ale zeznał też, że gdy okazało się, że „towar nie jest dobry”, produkcję zaczął finansować także oskarżony (k. 1165). Również na życzenie G. K. (6) założył rachunki w banku (k.1166 -1167). Wyjaśniając w charakterze oskarżonego w swojej sprawie W. K. (1) również konsekwentnie pomówił G. K. (1) o udział w przedmiotowym procederze (k.6461-6462) i choć następnie na rozprawie jako świadek W. K. (1) wycofał się z tych pomówień, to nie był w tym konsekwentny. Najpierw twierdził bowiem, że oskarżony nie rozliczył się z nim z późniejszych transakcji i dlatego go obciążył (k. 8282-8284), a w trakcie kolejnego przesłuchania, po odczytaniu jego zeznań i wyjaśnień, oświadczył, że nie wie, dlaczego tak wyjaśniał, nie pamięta (k.8720-8724). Zatem to te obciążające oskarżonego G. K. (1) pierwsze relacje W. K. (1) Sąd uczynił podstawą wyrokowania jako wiarygodne, zwłaszcza, że również R. B. (1) obciążył G. K. (1) w swoich wyjaśnieniach i zeznaniach i był w tym w zasadzie konsekwentny (poza nielogicznymi zeznaniami złożonymi w ponownym procesie 3 listopada 2015r., które jak wyżej wskazano, podzielono w części). Z relacji R. B. (1), przekazanych na wcześniejszych etapach postępowania wynika natomiast, że w proceder odbarwiania

oleju opałowego i jego sprzedaży jako napędowego oskarżonego G. K. (1) wciągnął R. (skazany przez Sąd Rejonowy w Gorzowie za kierowanie grupą przestępczą R. K. (1)), przy czym G. K. (1) przelewał pieniądze za kupowany olej zgodnie z fakturą, po czym część zapłaty była mu zwracana (k. 4314 – 4315). W trakcie innego przesłuchania R. B. (1) stwierdził, że żył tylko z dwóch klientów – w tym z oskarżonego (k.3641). Zestawiając zatem ze sobą całokształt wyjaśnień oskarżonego G. K. (1) z całokształtem wyjaśnień i zeznań R. B. (1) oraz zeznań i wyjaśnień W. K. (1), a także innych dowodów, uznać należy, że w sprawie występują dowody uprawniające do stwierdzenia, że oskarżony G. K. (1) świadomie uczestniczył w działaniach zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się przerabianiem i dystrybucją oleju opałowego, wprowadzanym do obrotu jako napędowy i jak - zostanie wykazane dalej – posługiwaniem się sfałszowaną dokumentacją, tzw. praniem brudnych pieniędzy pochodzących z tego przestępczego procederu.

Do tej grupy przestępczej natomiast nie należał oskarżony M. K. (1), podobnie jak uniewinnieni w poprzednim procesie R. R. (1) i J. M. (1). O powyższym świadczy ustalony pomiędzy R. B. (1), G. K. (1), W. K. (1), A. P. (1) i K. O. podział ról, zgodnie z którym W. K. (1) i R. B. (1) zajęli się przygotowaniem do funkcjonowania bazy paliwowej w O., uzyskali dokumentację firm, na które były wystawiane faktury ze sprzedaży paliwa, pozyskiwali olej opałowy i inne składniki używane w procesie jego odbarwiania, zajmowali się dystrybucją paliwa oraz dokonywali „prania pieniędzy” pochodzących z handlu paliwami, czyli podejmowali czynności mające na celu zatarcie przestępczego źródła tych pieniędzy. Samym procesem odbarwiania oleju opałowego zajmował się W. K. (1). Z kolei G. K. (1), A. P. (1) sprzedawali w prowadzonych przez siebie stacjach paliw nielegalnie przetworzony olej opałowy jako olej napędowy. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na stwierdzenie, że do powyżej opisanej zorganizowanej grupy przestępczej należał zatem M. K. (1), choć niewątpliwie mógł mieć świadomość istnienia takiej grupy i tego czym się ona zajmuje, podobnie, jak R. R. (1), który skontaktował pełniącego rolę „słupa” K. O. z R. B. (1), a także J. M. (1), który udzielił mu noclegu. R. R. (1) sfałszował również podpis O. na wniosku o udzielenie koncesji na obrót paliwami. Jednakże, w świetle wyżej poczynionych rozważań dotyczących istoty zorganizowanej grupy przestępczej uznać należało, że okoliczności sprawy nie pozwalają na stwierdzenie, iż oskarżony M. K. (1), podobnie jak prawomocnie uniewinnieni R. R. (1) i J. M. (1), byli członkami tej grupy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala przypisać M. K. (1) określonej roli w tejże grupie, ani miejsca w jej hierarchii. Co więcej, czyn przypisany w wyroku M. K. (5), polegający na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem nieustalonych odbiorców oleju napędowego poprzez wprowadzenie ich w błąd, że kupują pełnowartościowe paliwo, gdy tymczasem oskarżony wprowadził do obrotu w ten sposób odbarwiony olej opałowy w ilości co najmniej 115.000 l, popełniony został w krótkim okresie czasu, bo w niespełna trzy tygodnie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i choć zdaniem Sądu oskarżony uczynił sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, to brak jest podstaw do przyjęcia, aby dopuścił się tego oszustwa i posłużenia się sfałszowanymi fakturami VAT w ramach działania w zorganizowanej grupie przestępczej. Niewątpliwie działał on wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1) oraz innymi nieustalonymi osobami, jednak to współdziałanie nie wykraczało poza ramy zwykłego współsprawstwa, co wynika także z zeznań W. K. (1), który nigdy nie wskazał na jakąkolwiek rolę M. K. (5) w grupie przestępczej, a jedynie opisał jego udział w przestępstwie polegającym na handlu odbawionym olejem opałowym jako napędowym i posługiwaniu się sfałszowanymi w tym zakresie fakturami. O ile zatem można było przyjąć, że oskarżony rzeczywiście nabył, a następnie odsprzedawał olej opałowy przerobiony na napędowy w ilościach wskazanych w wyroku, bo okoliczność ta znajduje oparcie w zebranych materiale dowodowym, jak zeznania W. K. (1) i faktury wymienione w pkt VIII części wstępnej wyroku, to okoliczność ta nie może stanowić, przy braku innych dowodów i przy uwzględnieniu, że oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do zarzucanych czynów, o uznaniu, że działał on ze świadomością udziału w grupie przestępczej. Nie ulega bowiem wątpliwości, że dokonywanie transakcji handlowych z osobami tworzącymi grupę przestępczą wcale nie przesądza o tym, że strona tych transakcji jest również członkiem takiej grupy. Konieczne jest bowiem wykazanie, że dana osoba, po pierwsze, ma świadomość, że współpracuje z grupą przestępczą wiedząc, że takowa w ogóle istnieje, a po drugie, że z grupą się solidaryzuje i obejmuje swoim zamiarem realizację celów, jakie grupie przyświecają w czasie jej przestępczej działalności, jest do dyspozycji grupy, akceptuje jej cele. Tymczasem żaden z dowodów przedstawionych przez oskarżyciela nie potwierdził tezy aktu oskarżenia, że również M. K. (1) miał pełną świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, jak i roli, jaką w jej strukturach rzekomo miał odgrywać. Sąd uznał zatem wyjaśnienia oskarżonego K. za wiarygodne w tej ich części, w której nie przyznał się do udziału w grupie przestępczej, a to wobec braku dowodów przeciwnych, skoro nawet sam W. K. (1) nigdy nie wskazywał na

M. K. (1) jako członka grupy przestępczej, czy też R. B. (1). Tym samym nie sposób uznać, że oskarżony M. K. (1) należał do zorganizowanej grupy przestępczej. Dlatego Sąd uniewinnił oskarżonego M. K. (1) od zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej.

Zgromadzone w sprawie dowody potwierdziły natomiast sprawstwo i winę zarówno G. K. (1) w zakresie postawionego mu zarzutu dopuszczenia się czynu zabronionego z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. i z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. (pkt II części historycznej wyroku), jak i M. K. (1) w zakresie przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. i z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k., przypisanego mu w pkt 11 części rozstrzygającej wyroku. Przestępstw tych oskarżony G. K. (1) dopuścił się w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a także działając wspólnie i w porozumieniu z innymi wskazanymi w wyroku osobami, podobnie, jak M. K. (1), z tym, że ten ostatni, jak wykazano wyżej w ramach zwykłego współsprawstwa, wobec uniewinnienia go od udziału w grupie przestępczej. Pojęcie zorganizowanej grupy przestępczej zostało już wyżej scharakteryzowane, zaś szczegółowe definiowanie pojęcia współsprawstwa, w sytuacji, gdy odróżnia je od zorganizowanej grupy wyższy stopień zorganizowania i istnienie stałej więzi organizacyjnej, wydaje się zbędne. W tym miejscu należy jedynie podnieść za jednym z komentatorów kodeksu karnego (A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007), że współsprawstwo zachodzi, gdy dwie lub więcej osób, działając w porozumieniu wspólnie dokonują czynu zabronionego. Warunkiem sine qua non współsprawstwa jest istnienie porozumienia, które musi nastąpić przed lub w trakcie realizacji czynu zabronionego, przy czym jego forma jest dowolna, a istotę wyczerpuje uzgodnienie popełnienia wspólnie przestępstwa. Z istoty współsprawstwa wynika, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość uzgodnionego przestępstwa, a więc także w tej jego części, w której znamiona czynu zabronionego zostały zrealizowane zachowaniem innego lub innych współsprawców (por. post. SN z 1 III 2005 r., III KK 249/04, OSNKW 2005, nr 7-8, poz. 63). Objęty treścią porozumienia zamiar wspólnego popełnienia przestępstwa stanowi podstawę przypisania wszystkim współsprawcom odpowiedzialności za "całość" wspólnie zrealizowanego przestępstwa, naturalnie w granicach własnej winy każdego z nich. W rezultacie współsprawcą jest zarówno ten, kto realizuje, współdziałając z drugą osobą, samodzielnie część znamion czasownikowych czynu zabronionego, jak i ten, kto wprowadzie w wyniku podziału ról nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego popełnionego wspólnie czynu zabronionego, ale wykonywana przez niego czynność ma znaczenie dla popełnienia tego czynu (por. wyrok SN opubl. w OSNPG 1980/1/1). Konstrukcja współsprawstwa zakłada, że wszyscy współsprawcy ponoszą odpowiedzialność za całość akcji przestępnej objętej istniejącym pomiędzy nimi porozumieniem, a nie tylko za części, które własnym działaniem zrealizowali. Nie jest przy tym konieczne, aby każda z działających osób realizowała osobiście znamiona czynu zabronionego. Stanowisko takie konsekwentnie zajmuje Sąd Najwyższy (między innymi w orzeczeniach z dnia 20 kwietnia 2004 roku, sygn. V KK 351/03, opublikowane OSNKW 2004/5/53 oraz z dnia 1 marca 2005 roku, sygn. III KK 208/04 opublikowane OSNKW 2005/7-8/62 i z tego samego dnia III KK 249/04, opublikowane OSNKW 2005/7-8/63). Według zgodnych poglądów doktryny, porozumienie pomiędzy współsprawcami może być także dorozumiane, kształtowane na bieżąco w trakcie przestępczego działania.

Następnie wskazać należy, że przestępstwo oszustwa określone w art. 286 §1 k.k. od strony przedmiotowej polega na :

- wprowadzeniu w błąd, wyzyskaniu błędu lub zdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania pokrzywdzonego,
- doprowadzeniu tymi sposobami innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 286 § 1 k.k. przestępstwo oszustwa popełnia ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Sprawca przestępstwa stypizowanego w art. 286 § 1 k.k. winien działać w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przez którą rozumie się zwiększenie aktywów lub zmniejszenie pasywów w majątku sprawcy lub innej osoby. Niekorzystne rozporządzenie mieniem to takie, które powoduje uszczerbek w istniejącym majątku pokrzywdzonego (damnum emergens) lub umniejszenie przyszłych zysków (lucrum cessans). Zamiar określony w przepisie art. 286 § 1 k.k. sprawia, że przestępstwo oszustwa uznać należy za przestępstwo umyślne z zamiarem

kierunkowym, bowiem warunkiem odpowiedzialności karnej za oszustwo jest działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym kierunkowy zamiar osiągnięcia korzyści majątkowej musi również obejmować wskazany w przepisie art. 286 § 1 k.k. sposób działania sprawcy (por. wyr. SA w Lublinie z 21.2.1997r., II AKa 4/97, Biul. SA w Lublinie 1997/3/16). Sprawca, czy też sprawcy winni doprowadzić osobę pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, za które uznaje się własność i inne prawa majątkowe. Doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem musi nastąpić za pomocą wprowadzenia w błąd, za który uznaje się mylne wyobrażenie rozporządzającego mieniem o rzeczywistości, sprowadzającym się do ustalenia, że osoba rozporządzająca mieniem nie dokonałaby rozporządzenia mając prawdziwy obraz rzeczywistości. W sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje rozbieżność pomiędzy rzeczywistością, a jej odbiciem w świadomości pokrzywdzonego, zaś w przypadku wyzyskania błędu ta rozbieżność już istnieje, sprawca nie koryguje jej, lecz wykorzystuje ją do doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (por. wyrok SN z 2.12.2002r. IV KKN 135/00, niepubl.).

Ponieważ oskarżonym zarzucono wyłudzenie mienia w warunkach art. 294 §1 k.k., czyli w stosunku do mienia znacznej wartości, co zaostrza wysokość grożącej sankcji karnej, stwierdzić należy, że mieniem znacznej wartości w rozumieniu art. 115 § 5 k.k. - w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5.11.2009 r. (Dz.U. Nr 206, poz. 1589), która weszła w życie 8.06.2010 r., jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych. Przepis art. 294 § 1 k.k. zaostrza karalność wymienionych w nim przestępstw, jeżeli przedmiotem czynu jest mienie znacznej wartości (tj. wartości przekraczającej w czasie jego popełnienia 200.000 zł - art. 115 § 5 k.k.). Regulacja ta dotyczy m.in. oszustwa zwykłego (art. 286 § 1 k.k.). Według pierwotnej regulacji k.k. z 1997 r. przyjęto, iż znaczną wartość ma mienie, którego wartość przekracza dwustukrotną wysokość, a wielką wartość ma mienie przekraczające tysiąckrotną wysokość najniższego miesięcznego wynagrodzenia w czasie popełnienia czynu zabronionego (art. 115 § 5 i 6). Jednocześnie ustawodawca wskazał, iż najniższym wynagrodzeniem w rozumieniu tego przepisu jest najniższe wynagrodzeniem pracowników określone na podstawie Kodeksu pracy (por. art. 115 § 8 k.k.). Art. 25 ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę stanowi, że ilekroć w przepisach prawa jest mowa o „najniższym wynagrodzeniu za pracę pracowników oznacza to kwotę 760 zł, co sprawia że najniższe miesięczne wynagrodzenie za pracę, o którym mowa w art. 115 § 5 i 6 sprzed nowelizacji Kodeksu karnego z dnia 5 listopada 2009 r. wynosi 760 zł. Zatem przez mienie znacznej wartości sprzed w/w nowelizacji należało rozumieć mienie, którego wartość przekracza 152.000 zł, a przez mienie wielkiej wartości - gdy jego wartość przekracza 760.000 zł. Ustawa nowelizacyjna z 5 listopada 2009 r. odeszła od systemu parametrycznego, przyjmując kryteria kwotowe, według których znaczną wartość mienia określa wartość przekraczająca 200.000 złotych, zaś wielką wartość 1.000.000 zł w czasie popełnienia czynu zabronionego (zob. M. Marek, op. cit).

Z kolei przestępstwo spenalizowane w art. 270 § 1 k.k. polega na podrobieniu lub przerobieniu dokumentu w celu użycia go za autentyczny, lub też na używaniu takiego dokumentu jako autentycznego. Przepis art. 270 § 1 k.k. chroni dobro powszechne, jakim jest wiarygodność dokumentów, a w konsekwencji i pewność obrotu prawnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2007 r., III KK 122/07, LEX nr 310185). Dla bytu przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. zupełnie obojętne jest to, czy osoba, której podpis podrobiono na dokumencie, wiedziała o tym lub wyraziła na to zgodę, czy też nie. Dokument jest bowiem podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od osoby, w której imieniu został sporządzony. Podpisanie innej osoby jej nazwiskiem na dokumencie mającym znaczenie prawne, nawet za zgodą tej osoby, stanowi przestępstwo z art. 270 k.k. Dla bytu tego przestępstwa jest przy tym obojętne, czy ktoś poniósł przez to szkodę, czy też nie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2002 r., V KKN 29/01, LEX nr 55220, Prok.i Pr.-wkł. 2003/2/5). Definicję legalną pojęcia dokumentu zawiera art. 115 § 14 k.k., zgodnie z którym dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Znamiona czasownikowe przestępstwa określonego w § 1 (zwanego fałszem materialnym dokumentu) wyrażono określeniami: "podrabia", "przerabia", "używa". Podrabianiem jest nadanie jakiemś przedmiotowi (np. pismu) pozorów dokumentu w celu wywołania wrażenia, że zawarta w nim treść pochodzi od wymienionego w nim wystawcy, podczas gdy w rzeczywistości tak nie jest. W grę może wchodzić podrobienie całości dokumentu lub tylko jego fragmentu. Podrobieniem będzie więc zarówno podrobienie całego tekstu dokumentu wraz z podpisem, jak i

podrobienie samego podpisu. Nie czyni przy tym różnicy, czy osoba, której podpis podrobiono w rzeczywistości istnieje i nosi imię i nazwisko, które podrobiono, czy też osoba ta nie istnieje. Natomiast przerobienie polega na zmianie treści istniejącego, autentycznego dokumentu (por. wyrok SN z 5 września 2000 r., II KKN 569/97, Orz. Prok. i Pr. 2001, nr 2, poz. 6). Przerobienie może polegać między innymi na dokonaniu skreśleń, dopisków, wymazań (zob. M. Mozgawa, Kodeks karny. Komentarz, Warszawa 2010). Odmianą omawianego przestępstwa jest używanie jako autentycznego dokumentu podrobionego lub przerobionego. Sprawca może używać dokumentu, który sam sfalszował, albo który został sfalszowany przez inną osobę. Warunkiem odpowiedzialności jest jednak świadomość, iż używany przedmiot jest dokumentem fałszywym, przy czym wystarczy, że sprawca godzi się z taką możliwością. W wypadku gdy sprawca sam podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentyczny, a następnie przedmiotem tym się posługiwał, zachodzi prawna jedność przestępstwa, gdyż obydwa czyny stanowią realizację tego samego zamiaru przestępnego (zob. M. Marek, Kodeks karny. Komentarz, Warszawa 2010). Fałsz materialny dokumentu jest przestępstwem z winy umyślnej. Podrobienie i przerobienie dokumentu mają charakter kierunkowy. Wymagają bowiem działania w celu użycia dokumentu jako autentycznego, toteż mogą być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim. Nie może więc stanowić przestępstwa zachowanie sprawcy, który podrabia lub przerabia dokument w celu innym niż wskazany w ustawie.

Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu lub popełnił przestępstwo działając w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa lub dopuścił się czynu o charakterze terrorystycznym, w kwalifikacji prawnej przypisanego mu zachowania wskazać należy także art. 65 § 1 k.k. Zgodnie z tym przepisem do takiego sprawcy stosuje się przepisy dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2 k.k., co uwzględniono przy wymiarze kary za poszczególne czyny przypisane oskarżonym, zgodnie z kwalifikacją z art. 65 § 1 k.k. (zaznaczyć należy w tym miejscu, że rozpoznając sprawę ponownie Sąd był związany treścią art. 443 k.p.k., wobec braku poprzednio apelacji na niekorzyść obydwu oskarżonych, dlatego niektóre rozstrzygnięcia, albo ich brak w wyroku – jak obligatoryjny dozór na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k. wobec oskarżonego K., który nie mógł zostać orzeczony w ponownym procesie, gdyż nie orzeczono go w wyroku uchylonym i brak było apelacji na niekorzyść tego oskarżonego). Ustawodawca reaguje w ten sposób na najgroźniejsze przejawy przestępczości, tj. przestępczość zorganizowaną i zawodową. W orzecznictwie przyjęto, że przesłanka czynienia sobie z popełnienia przestępstw stałego źródła dochodu jest spełniona zarówno wtedy, gdy działalność przestępcza stanowi dla sprawcy główne, jak i wtedy gdy stanowi uboczne źródło dochodu, jeżeli dochody te uzyskiwane są regularnie (zob. wyrok SN z dnia 20 grudnia 1971 r., I KR 249/71, OSNKW 1972, nr 5, poz. 87). Nie musi to jednak być regularność taka jak przy dochodach uzyskiwanych ze stałej pracy (zob. M. Marek, op. cit.).

Przestępstwa opisanego w pkt II, III i V części wstępnej wyroku oskarżony G. K. (1), a oskarżony M. K. (1) przestępstwa przypisanego mu w pkt 11 części rozstrzygającej wyroku, dopuścili się działając w ramach tzw. czynu ciągłego opisanego w art. 12 k.k., na który składały się kolejne jego zachowania. Czyn zabroniony składający się z dwu lub więcej zachowań stanowi czyn ciągły, w rozumieniu art. 12 k.k., w przypadku wystąpienia następujących przesłanek: zachowania podjęte są w krótkich odstępach czasu, stanowią realizację z góry powziętego zamiaru, a gdy przedmiot zamachu jest dobro osobiste, zachodzi tożsamość osoby pokrzywdzonej. Podstawę prawnokarnego wartościowania w przypadku zastosowania art. 12 k.k. stanowi kompleks dwóch lub więcej zachowań, traktowany jako jedna, integralna i nierozzerwalna całość. Z punktu widzenia ocen prawnokarnych znaczenie ma suma zachowań, objęta w jedną całość granicami "jednego czynu zabronionego". Oznacza to, że jeśli kwalifikacja prawna uzależniona jest od wartości mienia będącego przedmiotem zamachu, rozmiary wyrządzonej poszczególnymi zachowaniami szkody podlegają zsumowaniu. Za krótki odstęp czasu, w rozumieniu art. 12 k.k., można będzie uznać odstęp kilku, a nawet kilkunastu miesięcy pomiędzy poszczególnymi zachowaniami sprawcy czynu ciągłego (zob. postanowienie SN z dnia 9 marca 2006 r., V KK 271/05, OSNKW 2006, nr 5, poz. 50). Z czynem ciągłym mamy do czynienia, jeżeli sprawca obejmuje swym z góry powziętym zamiarem wszystkie zachowania, jakie się na ten czyn składają. Mówiąc inaczej - sprawca już na wstępie zakłada, iż popełni przestępstwo składające się z kilku zachowań, czyli w pewnym sensie "na raty", albo co najmniej możliwość taką dopuszcza. Zamiar bowiem należy interpretować zgodnie z treścią art. 9 § 1 k.k. Ma on zatem miejsce wówczas, gdy sprawca chce popełnić czyn zabroniony składający się z dwu lub więcej zachowań

albo przewidując możliwość jego popełnienia, godzi się na to. Oznacza to, iż konstrukcja czynu ciągłego nie znajduje zastosowania do przestępstw nieumyślnych.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zważyć należy, iż postępowanie dowodowe wykazało, że oskarżeni G. K. (1) i M. K. (1) dopuścili się zarzucanego im przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Jak wynika z zeznań świadka W. K. (1), R. B. (1), K. O., w zakresie w jaki Sąd dał im wiarę, częściowo z wyjaśnień samego G. K. (1), gdy na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanych czynów, jak i z licznych dokumentów zgromadzonych w aktach, opinii biegłych, G. K. (1), działając w ramach wyżej stypizowanej grupy przestępczej, w okresie od 10 września 2004 r. do 11 maja 2005 r. w W. i O. gm. P., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, według przyjętego i zaakceptowanego podziału ról i zadań przy realizacji poszczególnych przestępnych przedsięwzięć, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1), R. B. (1) oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, wprowadził do obrotu pod szyldem prowadzonej przez siebie firmy o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo - Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W. odbarwiony na specjalnej linii technologicznej olej opałowy w ilości co najmniej 1.775.154 litrów, który dla nieustalonych odbiorców indywidualnych jego firmy Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W., miał uchodzić za olej napędowy i w ten sposób doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie co najmniej 5.399.136,85 zł, za pomocą wyzyskania błędnego przeświadczenia, że zakupują oni pełnowartościowy olej napędowy przeznaczony do pojazdów mechanicznych, na co wskazywać miała widniejąca na ujętych w dokumentacji księgowej firmy sfalszowanych przez W. K. (1), R. B. (1) i inne nieustalone do chwili obecnej osoby dokumentach nazwa handlowa towaru – tj. olej napędowy. Jak wynika z zeznań świadka W. K. (1), R. B. (1), częściowo z wyjaśnień samego M. K. (1), złożonych na etapie postępowania przygotowawczego, jak i z licznych dokumentów zgromadzonych w aktach, opinii biegłych, stwierdzić należy, że także M. K. (1) w okresie od 23 kwietnia 2005r. do 10 maja 2005 r., w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1) oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, wprowadził do obrotu pod szyldem prowadzonej przez siebie firmy o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) M. K. (1) z siedzibą w W. odbarwiony na specjalnej linii technologicznej olej opałowy w ilości co najmniej 115.000 litrów, który dla nieustalonych odbiorców indywidualnych jego firmy miał uchodzić za olej napędowy i w ten sposób doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie co najmniej 373.198 zł, za pomocą wprowadzenia ich w błąd, że zakupują oni pełnowartościowy olej napędowy przeznaczony do pojazdów mechanicznych, na co wskazywać miała widniejąca na ujętych w dokumentacji księgowej firmy sfalszowanych przez W. K. (1) dokumentach nazwa handlowa towaru – tj. olej napędowy. W tym zakresie Sąd nie podzielił zatem wyjaśnień M. K. (1) o jego braku wiedzy o rzeczywistym pochodzeniu sprzedawanego paliwa, bowiem są one (w tym zakresie) sprzeczne ze wskazaniami doświadczenia życiowego i jako takie zostały uznane za próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej. Taką negatywną ocenę wyjaśnień oskarżonego w tej części wzmacnia fakt, że oskarżony działał jako doświadczony przedsiębiorca i z pewnością posiadał wiedzę na temat aktualnych cen paliw, a nadto miał również bliskie związki z firmami (...), a zatem nie sposób przyjąć, że wyraźnie niższa cena oferowanego przez W. K. (1) paliwa nie wzbudziła jego podejrzeń co do rzeczywistego pochodzenia paliwa, tym bardziej, że jak oskarżony wyjaśniał, klienci „niekiedy” skarżyli się na jakość sprzedawanego przez niego paliwa, które zresztą nie zawsze miało świadectwo jakości. Ponieważ oskarżony miał bliskie związki z firmami (...), F. M., R. K. (1), którzy trudnili się procederem handlu odbarwionym olejem opałowym, nie zasługują na wiarę tłumaczenia M. K., że nie wiedział czym osoby te zajmują się. Przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. dokonane przez oskarżonych G. K. (1) i M. K. (1) polegało zatem na tym, że odbiorcy paliwa byli wprowadzeni w błąd co do rodzaju oferowanego i sprzedawanego im paliwa przez firmy legalnie działające na rynku takie jak: (...), (...), bądź firmy jedynie pozornie legalne takie jak: (...) i (...). Błąd ten dodatkowo utrwały wydawane im dokumenty – faktury, dowody KP, WZ, paragony fiskalne, które potwierdzały treść zawartych pomiędzy nimi transakcji, z których jednoznacznie wynikało, że nabywają pełnowartościowy olej napędowy, co jednak nie miało miejsca. Klienci firm (...), uiszczając zapłatę za przerobiony olej opałowy, po cenie oleju napędowego zostali doprowadzeni do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy. Owi bowiem nieustaleni, pośredni odbiorcy indywidualni pozostawali w błędzie, co do rodzaju oferowanego im paliwa, mając do czynienia z legalnie działającą na rynku paliwowym

firmą (...), bądź noszącymi pozory legalności firmami (...), (...), w czym dodatkowo utwierdzały ich wydawane im dokumenty – faktury, dowody KP, WZ, paragony fiskalne - potwierdzające treść zawartych pomiędzy nimi transakcji, z których jednoznacznie wynikało, że nabywają pełnowartościowy olej napędowy. Podmioty te, w opisanej sytuacji, uiszczając zapłatę za nabywany towar, którym w rzeczywistości był olej opałowy, po cenie oleju napędowego, zostały doprowadzone do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy, ponosząc stratę co najmniej w kwocie równej wartości wystawionych przez (...) i (...) faktur. Dla przypisania oskarżonym G. K. (1) i M. K. (1) tych oszustw nie miał znaczenia fakt, że po pierwsze nie ustalono tych oszukanych w powyższy sposób indywidualnych odbiorców paliwa, a po drugie – że tylko nieliczni tak oszukani kupujący zgłaszali zastrzeżenia co do jakości paliwa. Po pierwsze, należy odróżnić sytuację sprowadzającą się do zakwestionowania kupionego paliwa i wykazania procesowo takiego faktu, od subiektywnych odczuć nabywców, które jednak nie znalazły odzwierciedlenia w ich odwołaniach. Istotniejsze jest jednak co innego. Oczywistym jest bowiem, że przerobiony olej opałowy sprawdza się w użytkowaniu jako olej napędowy, co jest rzeczą powszechnie znaną i taka przecież była logika przedmiotowego procederu. Niewątpliwie także wskazanym zachowaniom oskarżonych zarówno G. K. (1), jak i M. K. (1) towarzyszył bezpośredni, kierunkowy zamiar osiągnięcia korzyści majątkowej w rozumieniu kodeksowym (art. 115 § 4 k.k.), obejmujący opisany wyżej sposób działania, co wynikało zresztą ze scharakteryzowanych już wcześniej celów i zdań zorganizowanej grupy przestępczej, do której należał oskarżony K., czy też uczynienia sobie z popełnienia tego przestępstwa stałego źródła dochodu przez obydwu oskarżonych. Jeżeli chodzi o ustalenie wartości szkody, spowodowanej przez przestępstwa dokonane przez oskarżonych, która stanowiła mienie znacznej wartości w rozumieniu art. 115 § 5 k.k. (a więc przekraczała dwustukrotną wysokość najniższego miesięcznego wynagrodzenia, które ustalone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14.09.2004r. opubl. w Dz. U. z 2004r. Nr 201, poz. 2062, w 2005r. wynosiło 760) i uzasadniała przyjęcie kwalifikacji art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., na rzecz nieustalonych indywidualnych odbiorców oleju napędowego firm (...), jak i (...) M. K. (1), to wynikała ona ze zsumowania wartości cen oleju napędowego widniejących na zabezpieczonych od wyżej wskazanych podmiotów gospodarczych fakturach VAT, wystawionych przez firmy (...) i (...), a zabezpieczonych w sprawie, zaś odnośnie firmy (...) faktury te zostały wyszczególnione przez Urząd Kontroli Skarbowej przeprowadzający u tego podmiotu kontrole podatkowe. Zaznaczyć należy, iż w czasie dokonania czynów zabronionych przez oskarżonych mienie znacznej wartości prawodawca definiował jako mienie, którego wartość przekracza 152.000 zł (tj. dwustukrotną wysokość najniższego miesięcznego wynagrodzenia), zaś mienie wielkiej wartości, którego wartość przekracza 760.000 zł. Nowelizacją kodeksu karnego z 5 listopada 2009 r. wartości te prawodawca ustalił odpowiednio na 200.000 zł i 1.000.000 zł. Z uwagi na fakt, że w czasie wydania wyroku stan prawny odnośnie wskazanej materii różnił się od stanu prawnego obowiązującego w czasie popełnienia przez oskarżonych przestępstw, Sąd uznał za konieczne rozważyć zastosowanie art. 4 § 1 k.k. Porównanie obu stanów prawnych prowadzi do wniosku, że zarówno w poprzednio, jak i w obecnie obowiązującym stanie prawnym, G. K. (1) dopuścił się przestępstwa w stosunku do mienia wielkiej wartości, albowiem wartość wyrządzonej przez niego szkody wyniosła co najmniej 5.399.136,85 zł, a M. K. (1) dopuścił się przestępstwa w stosunku do mienia znacznej wartości, albowiem wartość wyrządzonej przez niego szkody wyniosła co najmniej 373.198 zł. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, że zastosowanie stanu prawnego po wspomnianej nowelizacji miałyby korzystny wpływ na określenie stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonych, albowiem nowelizacją tą prawodawca podwyższył granice wartości mienia, przesądzające o jego zakwalifikowaniu jako mienia znacznej i wielkiej wartości. Tym samym Sąd, w myśl art. 4 § 1 k.k. zastosował aktualny stan prawny, albowiem poprzednio obowiązujący nie był korzystniejszy dla oskarżonych. Ponieważ opisane wyżej zachowanie oskarżonych G. K. (1) i M. K. (1) wyczerpywało znamiona i innych przepisów ustawy karnej (art. 11 § 2 k.k.), a mianowicie z art. 270 § 1 k.k., w tym miejscu należało przejść do dalszych elementów tego inkryminowanego zachowania. Przekładając na grunt niniejszej sprawy uwagi przywołane wyżej odnośnie znamion przestępstwa stypizowanego w art. 270 § 1 k.k. stwierdzić należy, iż oskarżeni G. K. (1) i M. K. (1) swoim zachowaniem, przypisanym im w pkt 2 i 11 części rozstrzygającej wyroku, wypełnili również znamiona przestępstwa określonego w art. 270 § 1 k.k., poprzez przyjmowanie i posługiwanie się jako autentycznymi sfałszowanymi fakturami VAT, dowodami KP i WZ, poprzez włączenie do dokumentacji księgowej swoich firm, w celu udokumentowania kupna nielegalnie przetworzonego oleju opałowego. Dokumenty te były sfałszowane w celu udokumentowania obrotu nielegalnie przetworzonym olejem opałowym przez W. K. (1) i R. B. (1), którzy kreśliли na nich podpisy R. S. (1) oraz K. O., czego świadomość mieli zarówno G. K. (1), gdyż wiedza ta wynikała z podziału ról przyjętego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, do której należał, jak i M. K. (1), gdyż wynika to z wyjaśnień

W. K. (1). Ponadto, w fakturach tych nieprawdziwie określono przedmiot transakcji - olej napędowy, podczas gdy w rzeczywistości dokumenty te dotyczyły nielegalnie przerobionego oleju opałowego, czego oskarżeni G. K. (1) i M. K. (1) również mieli świadomość, jak wykazano w tym postępowaniu. Z powyższych okoliczności oskarżeni zdawali sobie sprawę, uczestnicząc w procesie dystrybucji odbawionego oleju opałowego, dlatego też ich działaniom musiał towarzyszyć zamiar bezpośredni ich popełnienia. Ze stanu faktycznego niniejszej sprawy wynika jednoznacznie, że oskarżeni G. K. (1) i M. K. (1) czerpali regularny i stały dochód ze sprzedaży nielegalnie przetworzonego oleju opałowego, a ponadto G. K. (1) przestępstwa tego dopuścił w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wypełnili tym samym znamiona określone w art. 65 § 1 k.k. Zwrot "uczynienie sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu" w doktrynie i orzecznictwie interpretowany jest w ten sposób, że nie musi oznaczać ani wyłącznego, ani głównego źródła utrzymania sprawcy, ani nawet źródła przynoszącego dochód mający poważniejszy udział w strukturze dochodów sprawcy ogółem (por. wydane pod rządem art. 215 k.k. wyrok SN z 20 grudnia 1971 r., I KR 249/71, OSNKW 1972, z. 5, poz. 87; wyrok z 18 października 1985 r., Rw 862/85, OSNKW 1986, z. 7-8, poz. 52). Decydujące dla oceny, czy mamy do czynienia z dochodem stałym, jest i to, przez jak długi czas dochód był przez sprawcę osiągany oraz z jaką częstotliwością. Natomiast nieistotna jest w tym kontekście wysokość dochodu (por. wydany pod rządami k.k. z 1969 r. wyrok SN z 3 lutego 1989 r., IV KR 3/89, LEX nr 22053). Oczywiście w pojęciu stałości dochodu mieści się m.in. wymóg pewnej regularności; nie musi jednak to być regularność taka, jaką zapewnia wykonywanie stałej pracy (por. Majewski J. Komentarz do art. 65 k.k. w: G. Bogdan, Z. Cwiąkalski, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Zakamycze, 2004). Z ustaleń poczynionych na użytek niniejszej sprawy ponad wszelką wątpliwość wynika, że G. K. (1) czerpał regularny i stały dochód z dystrybucji nielegalnie przetwarzanego oleju opałowego, a i M. K. (1) w okresie objętym przypisanym mu czynem uczynił sobie – poza dochodami z legalnie prowadzonej działalności – stałe źródło dochodu, o czym świadczy głównie znaczna wysokość szkody spowodowanej działaniem oskarżonego, co przekłada się na stosunkowo wysoki dochód, regularny (przestępstwo tzw. ciągle) mimo krótkiego okresu przestępczej działalności, stanowiący dominujący składnik jego dochodów w ogóle w okresie objętym zarzutem. Inkrymionowane zachowania oskarżonych G. K. (1) i M. K. (8), przypisane im w pkt 2 i 11 części rozstrzygającej wyroku, nosiły także wszelkie znamiona czynu ciągłego w rozumieniu art. 12 k.k. Powyżej opisane czynności podjęte przez oskarżonych G. K. (1) i M. K. (1) były rozłożone w czasie i składały się z pojedynczych czynności polegających na zakupie nielegalnie przerobionego oleju opałowego, przyjmowaniu sfałszowanych faktur dokumentujących te transakcje, a następnie sprzedaży przerobionego oleju opałowego jako oleju napędowego klientom ich stacji paliw. Niewątpliwie zachowaniom tym towarzyszył przyjęty z góry zamiar, choć uznać należy, że był to zamiar ogólny, albowiem nie sposób przyjąć, że już od samego początku przestępstwa oskarżeni mieli precyzyjnie ustalone wszelkie okoliczności jakie zaistnieją w toku jego popełnienia. Tym samym swoim zachowaniem wypełnili znamiona art. 12 k.k. Skoro ustawodawca nakazuje traktować wielość zachowań jako jeden czyn zabroniony (ciągły), to w sytuacji gdy wszystkie lub niektóre z nich wypełniają znamiona określone w więcej niż jednym przepisie ustawy, nie tylko możliwe, lecz wręcz konieczne jest powołanie w kwalifikacji prawnej art. 11 § 2 (por. wyr. SN z 26 III 1999 r., IV KKW 29/99, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 10). Wyżej powołany przepis odnosi się do sytuacji, gdy jeden czyn wypełnia znamiona określone w dwóch lub więcej przepisach ustawy karnej i zachodzi tzw. zbieg przepisów. W wypadku zbiegu pozornego lub pomijalnego czyn sprawcy podlega zawsze kwalifikacji na podstawie jednego tylko przepisu. Natomiast przy zbiegu rzeczywistym (właściwym) w grę wchodzi kumulatywna kwalifikacja prawna (art. 11 § 2 i 3). Przy rzeczywistym zbiegu przepisów sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków (karnych, zabezpieczających) na podstawie pozostałych przepisów, które popełniony czyn wyczerpuje (art. 11 § 3). Trzeba przyjąć, że w wypadku gdy zbiegające się przepisy przewidują identyczną sankcję, wymiar kary powinien nastąpić na podstawie tego przepisu, który lepiej oddaje charakterystykę czynu (por. Komentarz do art. 11 k.k. w: A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007). Zaletą kumulatywnej kwalifikacji prawnej jest to, iż powołanie wszystkich wyczerpanych przez czyn przepisów najlepiej oddaje kryminalną zawartość popełnionego przestępstwa, co słusznie podkreśla SN (zob. wyr. z 22 XI 1994 r., II KRN 227/94, OSNKW 1995, nr 1-2, poz. 5). Z taką niewątpliwie sytuacją mamy do czynienia w omawianym przypadku, kiedy to podejmowane przez oskarżonych K. i K. czynności wprowadzania do obrotu nielegalnie przetworzonego oleju opałowego, polegające na wyzyskiwaniu błędnego przeświadczenia nieustalonych indywidualnych odbiorców co do rodzaju sprzedawanego im paliwa i doprowadzania ich do niekorzystnego rozporządzenia należącym do nich mieniem w postaci pieniędzy,

pozostawały w nierozdzielalnym, objętym jednym zamiarem, związku z przyjmowaniem przez nich i posługiwaniem się poprzez włączenie do dokumentacji księgowej firmy fałszywych faktur, mających dokumentować, a jednocześnie legalizować ów obrót. Skoro prawodawca nakazuje traktować wielość zachowań jako jeden czyn ciągły, a zachowania te wypełniają znamiona kilku czynów zabronionych w ustawie karnej, to konieczne było zakwalifikowanie tych zachowań na podstawie art. 11 § 2 k.k.

W świetle powyższych rozważań, wskazać również należy, że oskarżony G. K. (1) swoim postępowaniem wypełnił znamiona kolejnego przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., opisanego w pkt V części wstępnej wyroku. W okresie od 02 do 22 września 2003 r., w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wyniku z góry powziętego zamiaru, w celu użycia za autentyczne, posłużył się bowiem w dokumentacji księgowo – rachunkowej swojej firmy tj. Przedsiębiorstwa Usługowo-Handlowego (...) G. K. (1) z siedzibą w W. sfałszowanymi przez S. A. (1) i W. F. (1) dokumentami w postaci opisanych w wyroku fakturami VAT, dowodami wydania zewnętrznego oleju napędowego, dowodami wpłaty KP. Z zeznań W. F. (1) oraz S. A. (1) oraz zgromadzonej w sprawie dokumentacji w sposób jednoznaczny wynika bowiem, że działając w ramach „ (...) - Usługowej (...) J. Ś. (1) ” dostarczali oni G. K. (1) faktury VAT z podrobionymi podpisami J. Ś. (1) oraz dowody WZ i KP. Pierwszy z ww. przesłuchany w charakterze świadka potwierdził, że dostarczał firmie oskarżonego nierzetelne faktury, poświadczające fikcyjne transakcje, co znalazło potwierdzenie w zeznaniach W. F. (1). Faktury te dokumentowały sprzedaż oleju napędowego, jednakże były wystawiane pomimo braku faktycznej sprzedaży paliwa. Takie faktury oraz dowody WZ i KP dokumentujące fikcyjne transakcje G. K. (1) włączył do dokumentacji swojej firmy, działając tym samym w zamiarze bezpośrednim.

Okoliczności sprawy potwierdziły także tezę oskarżenia, iż w przypadku oskarżonego G. K. (1) doszło do wyczerpania znamion przestępstwa powszechnie nazywanego „praniem brudnych pieniędzy” – in concreto z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 5 i 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (opisanego wyżej w pkt III). Istota tego przestępstwa polega na podejmowaniu działań zmierzających do wprowadzenia do legalnego obrotu gospodarczego lub finansowego pieniędzy lub innych środków płatniczych, papierów wartościowych, czy szerzej mienia pochodzącego z działalności przestępczej lub innych nielegalnych źródeł. Przedmiotem wykonawczym przestępstwa określonego w art. 299 § 1 k.k. są środki płatnicze, papiery wartościowe i wartości dewizowe, a także prawa majątkowe oraz mienie pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego. Nie jest przy tym istotne, czy przedmioty te lub wartości majątkowe pochodzą bezpośrednio, czy pośrednio z czynu zabronionego, tj. zostały uzyskane w wyniku obrotu korzyściami bezpośrednimi. Przez środki płatnicze należy rozumieć pieniądze polskie i obce, a także inne środki, którymi można samodzielnie posługiwać się w obrocie. Zabronione zachowanie może polegać na przyjmowaniu, przekazywaniu lub wywozie za granicę, pomocy w przenoszeniu własności lub posiadania, a także na podejmowaniu innych czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępczego pochodzenia lub miejsca umieszczenia. Czynność "przyjmuje" oznacza faktyczne objęcie we władanie. Natomiast określenie "przekazanie lub wywóz za granicę" niewątpliwie należy rozumieć szeroko, jako obejmujące nie tylko fizyczne przeniesienie lub przewiezienie, lecz także przesłanie przesyłką pocztową, kurierską, przelew bankowy itp. Przestępstwo określone w art. 299 § 1 jest przestępstwem formalnym z narażenia. Do jego dokonania wystarczy, że określone w tym przepisie działania mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępczego pochodzenia albo miejsca umieszczenia (ukrycia) przedmiotów lub wartości majątkowych pochodzących z czynu zabronionego, a tym samym ich wykrycie, dokonanie zajęcia albo orzeczenie przepadku (por. Komentarz do art. 299 w: A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007). Typy czynów zabronionych określone w art. 299 k.k. mają charakter umyślny. Sprawca musi obejmować zamiarem wszystkie ich znamiona, z tym że nie musi znać prawnej kwalifikacji czynu zabronionego, z których pochodzą brudne pieniądze. Wystarczająca jest świadomość, iż stanowią one przestępstwa, a więc czyny, za które grozi odpowiedzialność karna. Dla realizacji znamion z art. 299 k.k. nie jest konieczne działanie celem wprowadzenia "brudnych pieniędzy" do legalnego obrotu. Odpowiedzialności karnej podlega więc także sprawca, który ukrywa pieniądze lub je przyjmuje także w innym celu np. osiągnięcia korzyści majątkowej (por. Komentarz do art. 299 k.k. w: A. Zoll (red.) Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006). Reasumując, istotą tego procederu tzw. „prania brudnych pieniędzy” jest „zatarcie” pochodzenia wartości majątkowych stanowiących dochód z przestępstwa pierwotnego, poprzez nadanie im pozorów pochodzenia ze źródeł legalnych. Brzmienie przepisu art. 299 § 1 k.k. z czasu zaistnienia inkryminowanych zdarzeń

w niniejszej sprawie różnił się od stanu prawnego z czasu wyrokowania, należy więc zacytować oba przepisy. Art. 299 § 1 k.k. z okresu zaistnienia inkryminowanych zdarzeń brzmiał: „Kto środki płatnicze, papiery wartościowe lub inne wartości dewizowe, prawa majątkowe albo mienie ruchome lub nieruchomości, pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, przyjmuje, przekazuje lub wywozi za granicę, pomaga do przenoszenia ich własności lub posiadania albo podejmuje inne czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”. Ustawą z dnia 7 października 2009 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 166, poz. 1317) zmieniono art. 299 § 1, 2 i 8 k.k., dodano art. 165a oraz uchylono art. 299 § 3 i 4 k.k. Po tej nowelizacji art. 299 § 1 k.k. przyjął następujące brzmienie: „Kto środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości, pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, przyjmuje, przekazuje lub wywozi za granicę, pomaga do przenoszenia ich własności lub posiadania albo podejmuje inne czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”. Zakres przedmiotowy art. 299 § 1 k.k. zmieniono w celu zapewnienia karalności wszelkich czynności składających się na pranie pieniędzy. Paragraf 5 tworzy typ kwalifikowany przestępstw z § 1 i 2. Znamieniem kwalifikującym jest popełnienie czynu w porozumieniu z innymi osobami. Należy przyjąć, że sprawca winien pozostawać w porozumieniu z co najmniej dwiema osobami, a także że osoby te niekoniecznie muszą występować jako sprawcy lub współsprawcy. Wystarczy jeżeli są pomocnikami lub podżegaczami. Kolejny typ kwalifikowany przestępstwa prania brudnych pieniędzy określony został w § 6 i znamieniem kwalifikującym do przestępstw z § 1 i 2 jest osiągnięcie przez sprawcę dopuszczającego się czynu określonego w § 1 i 2 znacznej korzyści majątkowej. Jeżeli chodzi o znaczną korzyść majątkową, to jest nią uzyskana korzyść majątkowa dla siebie lub kogo innego, której wielkość przekracza dwustukrotność najniższego miesięcznego wynagrodzenia w chwili popełnienia czynu zabronionego (por. Komentarz do art. 299 w: A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007). Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy uprawnionym jest stwierdzenie, że podejmowane przez oskarżonego G. K. (1) w okresie od dnia 16 marca 2005r. do 13 maja 2005r. w W. i O. gm. P., działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, wspólnie i w porozumieniu z W. K. (1), R. B. (1), K. O., A. P. (1) oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, pod nazwą firmy Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) G. K. (1) z siedzibą w W., polegające na:

- przekazaniu środków pieniężnych z rachunku bankowego nr (...) założonego w Banku (...) S.A. I Oddział w W. i rachunku bankowego nr (...) założonego w Banku (...) na Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) G. K. (1), na rachunki bankowe założone w Banku (...) S.A. Oddział w P. na podmiot gospodarczy (...) sp. z o.o. o nr (...) i osobę fizyczną R. S. (1) o nr (...) w łącznej kwocie 1.197.349,80 zł,

- przekazaniu na rachunek bankowy założony w Banku (...) S.A. o numerze (...) na podmiot gospodarczy o nazwie Przedsiębiorstwo (...) K. O. pieniędzy w łącznej kwocie 859.045,39 zł

- przekazaniu na rachunek bankowy założony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w G. o nr (...) na firmę (...) K. J. (1) z siedzibą w G. w dniu 13 maja 2005r. pieniędzy w kwocie 150.000,00zł

a które to środki pieniężne pochodziły ze sprzedaży jako oleju napędowego przetworzonego oleju opałowego, podjął działania mające na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia i wykrycia tych środków pieniężnych, które następnie – po przyjęciu ich przez W. K. (1) działającego wspólnie i w porozumieniu także z R. B. (1), K. O., A. P. (1) - podlegały dalszym operacjom finansowym, polegającym w szczególności na dalszych przelewach, wpłatach i wypłatach tych środków realizowanych przez W. K. (1) i osoby działające wspólnie i w porozumieniu (a prawomocnie skazane już za ten proceder prania brudnych pieniędzy – W. K. w sprawie III K 452/07 SO Poznań, R. B. (1) w sprawie II K 652/07 SR Gorzów Wlkp., K. O.), czym zrealizował znamiona tak

podmiotowe, jak i przedmiotowe zarzucanego mu w akcie oskarżenia przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 5 i 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnił, a ponieważ oskarżony dopuścił się tego czynu działając w porozumieniu z co najmniej dwiema innymi osobami, jak W. K. (1), R. B. (1), K. O., A. P. (1), to niewątpliwie zrealizował znamiona typu kwalifikowanego z § 5 art. 299 k.k., przy czym osiągnął z popełnienia tego przestępstwa znaczną korzyść majątkową, bo taką korzyścią są środki uzyskane z przestępczego procederu wprowadzania do obrotu przerobionego oleju opałowego jako napędowego i następnie „zalegalizowane” poprzez działania polegające na tzw. praniu tych środków pieniężnych opisane wyżej, a które to środki następnie za pośrednictwem W. K. (1) i innych osób były wypłacane i przekazywane dalej, aby utrudnić ich wykrycie. Uznać zatem należy, iż znaczną korzyścią majątkową, osiągniętą przez G. K. (1) w związku z dopuszczeniem się przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. w sposób wyżej opisany, jest łączna wartość przelanych przez niego jako firmę (...) środków pieniężnych na wskazane wyżej rachunki, tj. łącznie 2.206.395,19 zł, po pomniejszeniu o rzeczywiste koszty uzyskania paliwa (tj. po odliczeniu kosztów zakupu oleju opałowego, jego odbarwienia i po potrąceniu prowizji), które to pieniądze były zwracane w gotówce oskarżonemu G. K. (1), co jednoznacznie wynika z wyjaśnień W. K. (1). Powyższe uzasadniało natomiast także kwalifikację z art. 299 § 6 k.k., gdyż nawet po odliczeniu tych rzeczywistych kosztów i prowizji przez W. K., zwracane w gotówce środki pieniężne G. K. (1) z pewnością przekraczały 200 – krotność najniższego miesięcznego wynagrodzenia w chwili popełnienia czynu zabronionego, a więc stanowiły znaczną korzyść majątkową w rozumieniu art. 299 § 6 k.k. Powyżej wskazane operacje bankowe były celowym działaniem oskarżonego G. K. (1) przeprowadzonym w porozumieniu z oskarżonym R. B. (1) i W. K. (1). Z materiału dowodowego wynika, że to oskarżony G. K. (1) w marcu 2005r. postawił warunek, że kolejne transakcje dotyczące przerobionego oleju opałowego muszą być rozliczane przy użyciu kont bankowych. Faktycznie rozliczenia te wyglądały w inny sposób, albowiem nadwyżki pieniędzy, stanowiące różnicę pomiędzy kwotą widniejącą na fakturach, a rzeczywistym kosztem uzyskania paliwa (tj. po odliczeniu kosztów zakupu oleju opałowego, jego odbarwienia i po potrąceniu prowizji), były zwracane w gotówce oskarżonemu G. K. (1), który sam po nie przyjeżdżał do bazy w O., a co jednoznacznie wynika z wyjaśnień W. K. (1). Nie ulega więc wątpliwości, że oskarżony G. K. (1), dokonując w/w przelewów na wskazane wyżej rachunki bankowe, brał udział w procedurze „maskowania” nielegalnego pochodzenia przelewanych na wskazane rachunki bankowe środków pieniężnych, pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw oszustw związanych ze sprzedażą jako oleju napędowego przetworzonego oleju opałowego. Wyszczególnione w opisie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 3 części rozstrzygającej wyroku operacje bankowe miały na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia nielegalnego, bo przestępczego pochodzenia tych środków i zalegalizowanie uzyskiwanych przez firmy (...) dochodów z handlu tym paliwem. Zarzucane zatem oskarżonemu G. K. w opisie czynu z art. 299 § 1 k.k. operacje bankowe były zamierzonym i celowym działaniem tego oskarżonego oraz pozostałych współdziałających z nim osób. Już zresztą samo założenie rachunków bankowych dla (...), (...) i na osobę fizyczną – R. S. (1), podyktowane było z góry powziętym zamiarem formalnego rozliczania transakcji w zakresie nielegalnego obrotu paliwem, z podmiotami zajmującymi się jego bezpośrednią dystrybucją wśród indywidualnych odbiorców stacji paliwowych należących do G. K. (1), czy A. P. (1). Faktycznie bowiem rozliczenia te wyglądały w inny sposób, jak już wyżej wskazano - co do G. K. (1) nadwyżki pieniędzy, stanowiące różnicę pomiędzy kwotą widniejącą na fakturach, a rzeczywistym kosztem uzyskania paliwa, były zwracane w gotówce, natomiast w przypadku A. P. (1), to przelewał on na rachunki bankowe kwoty mniejsze, w stosunku do tych, które widniały w wystawianych dla niego fakturach. Działan tych oskarżony G. K. dokonywał, co oczywiste w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, poza którą uprawianie przedmiotowego procederu na taką skalę nie byłoby możliwe, przy współudziale W. K. (1), R. B. (1), K. O., A. P. (1) i innych nieustalonych osób, którzy czynnie uczestniczyli w przedmiotowych czynnościach z pełną świadomością źródła pochodzenia tych środków i ich przeznaczenia. Tym samym G. K. (1) niewątpliwie wypełnił znamiona czynu zabronionego określone w art. 299 § 1 k.k. Zachowanie oskarżonego G. K. (1) wypełniło również jak wyżej wskazano znamiona typów kwalifikowanych z art. 299 § 5 i 6 k.k., albowiem działał on w ramach zorganizowanej grupy przestępczej - w porozumieniu z W. K. (1) i oskarżonym R. B. (1), uzyskując korzyść majątkową wielkiej wartości, co wskazano już we wcześniejszych fragmentach uzasadnienia. Przez działanie w porozumieniu należy rozumieć nie tylko współsprawstwo, lecz wszelkie formy opartego na porozumieniu współdziałania przestępczego (sprawcze i niesprawcze). Porozumienie musi obejmować co najmniej trzy osoby, które dokonują czynności składających się na przestępstwo prania brudnych pieniędzy. W okolicznościach poddanego osądowi przypadku w przedmiotowych wpłatach i wypłatach na wskazane rachunki bankowe uczestniczył nie tylko G. K. (1), ale wszyscy pozostali ustaleni

członkowie grupy przestępczej, w szczególności A. P. (1), W. K. (1), R. B. (1), czy K. O.. W tym miejscu godzi się podnieść, że W. K. (1) i R. B. (1) polecieli K. O. otwarcie konta na zarejestrowaną na niego firmę (...), by dokonywać na nie przelewów środków pieniężnych pochodzących ze sprzedaży oleju opałowego, z czego ten doskonale zdawał sobie sprawę, poza tym to z inicjatywy G. K. (1) na przełomie marca i kwietnia 2005r. doszło do założenia dalszych kont bankowych, na które były przelewane pieniądze z tytułu wystawionych przez W. K. faktur dla firmy (...). Zarówno G. K. (1), jak i A. P. (1), prowadzącym przecież legalne firmy, łatwiej było bowiem rozliczać transakcje w zakresie obrotu nielegalnym paliwem z uwagi na wiążące wszystkie podmioty gospodarcze przepisy. W tym zakresie zatem nie mogły się ostać wyjaśnienia oskarżonego G. K., który utrzymywał, iż te płatności przelewem świadczyły o legalności transakcji dokonywanych w obrocie paliwem. Przepięstwo tzw. prania brudnych pieniędzy polega przecież właśnie na tym, że wykorzystując legalnie założone rachunki bankowe poprzez dokonywanie np. przelewów czyli przepływu środków uzyskanych z przestępczej działalności przez legalne konta bankowe, sprawcy dążą do „zalegalizowania” tych środków, udaremniając lub znaczenie utrudniając ich przestępne pochodzenie. Na tym polega właśnie istota przypisanego oskarżonemu przestępstwa, a zatem jego wyjaśnienia w tym względzie również nie zasługiwały na podzielenie, stanowiąc jedynie nieudolną linię obrony. Kwoty stanowiące przedmiot transakcji kwalifikowanych jako „pranie brudnych pieniędzy”, stanowiące sumę przelewów dokonanych na rachunki założone przez W. K. (1) (występującego jako R. S. (1)) i K. O. przez firmę (...) G. K. (1) i w łącznej wysokości 2.206.395,19 zł, niewątpliwie stanowiły znaczną korzyść majątkową w rozumieniu art. 115 § 5 k.k. Niewątpliwie przestępstwo „prania pieniędzy” popełnione przez oskarżonego G. K. (1) należy kwalifikować także jako czyn ciągły z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. Mnogość pojedynczych czynności wykonawczych, przedzielonych odstępem kilku, najwyżej kilkunastu dni, ich jednorodność - połączonych z góry powziętym zamiarem - uzasadniało zakwalifikowanie ich jako jednego czynu ciągłego w rozumieniu art. 12 k.k. Pojedyncze przelewy na rachunki firm (...) oraz na konto osobiste R. S. (1) były dokonywane w odstępach kilkudniowych, w taki sam sposób. Należy również przyjąć, że były one objęte z góry powziętym zamiarem w postaci zamiaru bezpośredniego ogólnego, albowiem oskarżony G. K. (1) miał pełną świadomość charakteru tych transakcji i chciał ich dokonywać, choć nie można przyjąć, że już na samym początku swojego zachowania miał wyobrażenie odnośnie wszystkich przyszłych okoliczności czynu, którego się podjął. Bez wątplenia oskarżony G. K. (1) swoim zachowaniem wypełnił również znamiona art. 65 § 1 k.k., albowiem prania pieniędzy dokonywał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

Wszystkich przypisanych czynów, wyżej omówionych, oskarżeni K. (pkt 1, 2, 3 i 5 części rozstrzygającej wyroku), K. (pkt 11 części rozstrzygającej wyroku), dopuścili się działając umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim, albowiem niewątpliwie „chcieli” w rozumieniu art. 9 § 1 k.k. popełnić przypisane im przestępstwa. Celem popełniania tych przestępstw było głównie osiągnięcie korzyści majątkowej. Oczywiście ustalenie umyślności jako znamienia strony podmiotowej tych czynów przypisanych oskarżonym nie przesądzało jeszcze o ich winie, a dopiero ją warunkowało (vide: J.Zientek, „Karygodność i wina jako przesłanki odpowiedzialności”, Prokuratura i Prawo 1998/6). W niniejszej jednak sprawie została spełniona także druga z pozytywnych przesłanek przypisania winy oskarżonym, tj. ukończenie przez nich odpowiedniego wieku, a nie zachodziła żadna z negatywnych przesłanek przypisania im winy (okoliczności wyłączających winę).

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił nie tylko na przypisanie oskarżonym G. K. (1) i M. K. (1) sprawstwa w zakresie wszystkich omówionych wyżej czynów zabronionych, ale również na przypisanie im winy w czasie ich popełnienia.

Przechodząc do omówienia przestępstw z kodeksu karnego skarbowego w pierwszej kolejności należy stwierdzić, że sprawstwo i wina oskarżonego G. K. (1) w zakresie przestępstwa z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 76 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. – opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku (przy uwzględnieniu zmian wynikających z opinii biegłego T. K. (3)), jak również w zakresie przestępstwa z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. – opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku, zdaniem Sądu nie budziły żadnych wątpliwości i zsołały wyżej wykazane, jednak z uwagi na zaistnienie w czasie wyrokowania negatywnej przesłanki postępowania z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w postaci przedawnienia karalności tych czynów, na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. w zw.

z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 44 § 1 pkt 1, § 3 i § 5 k.k.s. w zw. z art. 10 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479), należało umorzyć postępowanie karne przeciwko G. K. (1) o w/w czyny zarzucane mu w akcie oskarżenia, stosując na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. przepisy kodeksu karnego skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną Ustawą z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 17 grudnia 2005 roku (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479). Ponieważ w razie zaistnienia negatywnej przesłanki postępowania w postaci przedawnienia karalności czynów, pierwszeństwo – w razie braku podstaw do przypisania w ogóle sprawstwa i winy – miałyby uniewinnienie oskarżonego, Sąd zobligowany był – mimo przedawnienia karalności wykazać podstawy do stwierdzenia zarówno sprawstwa, jak i winy oskarżonego G. K. (1) w odniesieniu także do tych przedawnionych zarzutów karno- skarbowych.

Przepis art. 54 k.k.s. penalizuje nieujawnienie (niezgłoszenie) w ogóle właściwemu organowi samego przedmiotu opodatkowania albo podstawy opodatkowania bądź niezłożenie wymaganej dla takiego ujawnienia deklaracji. Sprawcą czynu może być jedynie podatnik. Obowiązek podatkowy, jego przedmiot i podmiot podlegające temu obowiązkowi - określają ustawy podatkowe - między innymi ustawa o podatku od towarów i usług z dnia 11 marca 2004 r. (Dz.U. Nr 54, poz. 535 z późn. zm.), o podatku akcyzowym z dnia 23 stycznia 2004 r. (Dz.U. Nr 29, poz. 257 z późn. zm.), zaś w czasie popełnienia czynu zarzucanego G. K. (1), określonego w pkt VI części wstępnej wyroku była to ustawa o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym z dnia 8 stycznia 1993 r (Dz. U. Nr 11, poz. 50). W świetle wskazanych wyżej przepisów ustawy o podatku od towarów i usług z dnia 11 marca 2004 r. (Dz.U. Nr 54, poz. 535 z późn. zm.) oraz o podatku akcyzowym z dnia 23 stycznia 2004 r. (Dz.U. Nr 29, poz. 257 z późn. zm.) podatnikami są:

- w zakresie podatku od towarów i usług (VAT) - osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej i osoby fizyczne prowadzące samodzielnie działalność gospodarczą wskazaną w ustawie o podatku od towarów i usług z 2004 r. (art. 15 ust. 1-2 u.p.t.u.),

- w zakresie podatku akcyzowego - osoby prawne i fizyczne oraz inne jednostki, jak przy podatku VAT, dokonujące czynności objętych podatkiem akcyzowym, a ponadto podmioty nabywające wyroby akcyzowe, jeżeli nie została od nich uiszczona akcyza w należnej wysokości oraz podmioty, u których powstały nadmierne ubytki bądź niedobory w produkcji, magazynowaniu, przewozie, przerobie lub zużyciu odnośnie do tzw. zharmonizowanych wyrobów akcyzowych, czyli objętych akcyzą we wszystkich krajach UE oraz podmioty będące zleceniobiorcami usług polegających na wytwarzaniu wyrobów akcyzowych w ramach umowy o dzieło lub innej umowy (art. 11 w zw. z art. 4 i 5 u.p.a.). Przedmiotem opodatkowania jest to, z czym wiąże się obowiązek podatkowy, zaś podstawą opodatkowania - ów przedmiot, ale ujęty ilościowo lub wartościowo. To ich nieujawnienie jest penalizowane w art. 54. W przypadku podatku od towarów i usług przedmiotem opodatkowania są: odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług w Polsce, a także eksport i import towarów oraz wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów i wewnątrzwspólnotowe ich nabycie za wynagrodzeniem w kraju (art. 5 u.p.t.u.), a podstawę opodatkowania stanowi tu obrót z określonymi w ustawie zastrzeżeniami (art. 29 u.p.t.u.). Z kolei przy podatku akcyzowym przedmiotem opodatkowania są: a) produkcja wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, b) wyprawianie takich wyrobów ze składu akcyzowego oraz c) sprzedaż wyrobów akcyzowych w kraju d) ich import, eksport i wewnątrzwspólnotowe nabycie i dostawa wyrobów akcyzowych oraz e) niedobory i ubytki wyrobów zharmonizowanych w toku produkcji, magazynowania, przerobu, zużycia lub przewozu (art. 4 i 5 u.p.a.), zaś podstawa opodatkowania różni się w zależności od tego, jak wyrażana jest stawka akcyzy i podstawą tą może być np. kwota należna z tytułu sprzedaży, pomniejszona o kwotę podatku VAT i podatku akcyzowego należnych od tych wyrobów. Podatnik narusza art. 54 k.k.s. także wtedy, gdy uchylając się od opodatkowania nie składa wymaganej przez ustawę deklaracji. Chodzi w tym wypadku między innymi o oświadczenia zwane deklaracjami, przewidziane w ustawach podatkowych, składane w roku podatkowym w określonych okresach (np. deklaracje podatkowe VAT - art. 99 u.p.t.u., deklaracje do podatku akcyzowego - art. 18 u.p.a.). Przez niezłożenie deklaracji w powyższym rozumieniu dochodzi do narażenia wskazanego podatku na uszczuplenie, tak samo jak przez niezgłoszenie przedmiotu lub podstawy opodatkowania w innych podatkach. Istotnym elementem czynu z art. 54 jest narażenie, przez uchylenie się od zgłoszenia, podatku na uszczuplenie w rozumieniu art. 53 § 28 k.k.s. Wielkość

narażenia na uszczuplenie oznacza tu różnicę między podatkiem uiszczonym, a tym jaki należałoby uregulować, gdyby podano rzeczywisty stan rzeczy istotny dla ustalenia prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego. Przepis § 2 art. 54 przewiduje uprzywilejowany typ czynu, jeżeli wartość podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, w rozumieniu art. 53 § 14, czyli nie przekracza dwustukrotności minimalnego miesięcznego wynagrodzenia, (por. Komentarz do art. 54 k.k.s. w: T. Grzegorzczak, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, 2006). Natomiast w myśl ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym z dnia 8 stycznia 1993 r. (Dz. U. Nr 11, poz. 50) podatnikami były (art. 5 ust. 1 pkt 1-5 u. p.t.u.p.a.): osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne:

- mające siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wykonują we własnym imieniu i na własny rachunek czynności, o których mowa w art. 2, w okolicznościach wskazujących na zamiar ich wykonywania w sposób częstotliwy, nawet jeżeli zostały wykonane jednorazowo, a także wówczas, gdy czynności te polegają na jednorazowej sprzedaży rzeczy w tym celu nabytej,

- wykonujące czynności, o których mowa w art. 16, lub na których ciąży obowiązek uiszczenia cła, również w przypadku, gdy na podstawie odrębnych przepisów importowany towar jest zwolniony od cła albo cło na towar zostało zawieszona w części lub w całości albo zastosowano preferencyjną, obniżoną lub zerową stawkę celną, lub uprawnione do korzystania z procedury celnej obejmującej uszlachetnianie czynne, odprawę czasową, przetwarzanie pod kontrolą celną, w tym również osoby, na które, zgodnie z odrębnymi przepisami, zostały przeniesione prawa i obowiązki związane z tymi procedurami,

- mające siedzibę lub miejsce zamieszkania albo pobytu za granicą, jeżeli wykonują czynności, o których mowa w art. 2, osobiście lub przez osobę upoważnioną albo przy pomocy pracowników bądź przy wykorzystaniu zakładu lub urzędnika służącego działalności produkcyjnej, handlowej lub usługowej, będące usługobiorcami usług pochodzących z importu. Przedmiotem opodatkowania w tej ustawie była sprzedaż towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz eksport i import towarów lub usług (art. 2 ust. 1 i 2 p.t.u.p.a.), natomiast podstawą opodatkowania: w przypadku podatku VAT - obrót (kwota należna z tytułu sprzedaży towarów pomniejszona o kwotę należnego podatku), zaś w przypadku podatku akcyzowego - wartość celna pomniejszona o należne cło (art. 15 ust. 1 i 4 p.t.u.p.a.). Naruszenie art. 54 k.k.s. wystąpi zatem, gdy podatnik nie ujawni wyżej określonego przedmiotu opodatkowania albo podstawy podatku. Również tutaj naruszenie art. 54 k.k.s. było możliwe, gdy uchylając się od opodatkowania podatnik nie złożył wymaganej przez ustawę deklaracji (art. 10 ust. 1 p.t.u.p.a.).

Z kolei oszustwo, o jakim mowa w art. 56 § 1 – 2 k.k.s., popełnia się w deklaracji podatkowej lub w oświadczeniu podatkowym, składanym organowi podatkowemu lub innemu uprawnionemu organowi albo płatnikowi podatku przez: a) podanie nieprawdy, a więc podanie danych niezgodnych z rzeczywistością, b) zatajenie prawdy, czyli niepodanie wszystkich danych istotnych do ustalenia prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego, c) niedopełnienie obowiązku zawiadomienia o zmianie danych objętych deklaracją lub oświadczeniem. W zależności od wielkości podatku narażonego na uszczuplenie oszustwo podatkowe występuje w formie podstawowej (§ 1) lub uprzywilejowanej - między innymi przy tzw. małej wartości podatku narażonego (§ 2) (por. Komentarz do art. 56 k.k.s. w: T. Grzegorzczak, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, 2006).

Natomiast czyn spenalizowany w art. 76 k.k.s. - w brzmieniu sprzed ostatniej nowelizacji z dnia 28 lipca 2005 r. - wprowadzał wymóg, aby przez wprowadzenie w błąd "właściwego organu" doszło do narażenia "na bezpodstawny zwrot" należności publicznoprawnej, w szczególności podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, podatku akcyzowego, zwrotu nadpłaty lub jej zaliczenie na poczet zaległości podatkowej lub bieżących albo przyszłych zobowiązań podatkowych. Czyn ten może być popełniony tylko umyślnie, ale także w zamiarze ewentualnym. Penalizacja obejmuje samo narażenie na nienależny zwrot lub nienależne zaliczenie, nie jest zatem konieczne dla niej doprowadzenie przez sprawcę do nastąpienia zwrotu lub zaliczenia podatkowej należności publicznoprawnej na poczet zobowiązań podatkowych. Przepis dotyczy wyłudzenia zwrotu każdej należności podatkowej, zaznaczono bowiem jedynie, że "w szczególności" - a więc nie tylko - chodzi tu o wyłudzenie zwrotu należnego podatku VAT, podatku akcyzowego lub nadpłaty podatku. W przypadku podatku od towarów i usług kwestie

Oskarżony tym samym wyczerpał znamiona podmiotowe i przedmiotowe czynów opisanych w pkt IV i VI części wstępnej wyroku. Stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie pozwalał na stwierdzenie, że oskarżony działał z pełną świadomością, w zamiarze bezpośrednim. Wyżej wskazane wartości narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych zostały przez Sąd ustalone na podstawie wyników przeprowadzonych przez pracowników Urzędu Kontroli Skarbowej w P. oraz w W. kontroli podatkowych w firmie (...) co do prawidłowości rozliczeń ze Skarbem Państwa w zakresie podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, a także na podstawie opinii biegłego T. K. (3), uczynionej przez Sąd podstawą wyrokowania. W ramach tych postępowań kontrolnych organy kontroli podatkowej ustaliły, że w firmie oskarżonego G. K. (1) w ewidencji zakupu VAT ujęto podatek naliczony, wynikający z faktur VAT wystawionych przez (...) oraz (...) oraz (...) -Usługową (...) J. Ś. (1). O podane na tych fakturach kwoty podatku naliczonego firma oskarżonego pomniejszyła kwoty podatku należnego. Faktury te jednak były sfałszowane, albowiem dokumentowały sprzedaż oleju napędowego, tymczasem w rzeczywistości zostały wystawione w związku ze sprzedażą nielegalnie przetworzonego oleju opałowego, albo w ogóle bez transakcji, m.in. w celu zalegalizowania obrotu przerabianym olejem opałowym oraz w celu wykreowania podatku naliczonego i uniknięcia płacenia akcyzy. Poza tym firma (...) oraz (...), co również bezsprzecznie wynika z poczynionych na wstępie ustaleń, faktycznie nie prowadziły żadnej działalności w zakresie obrotu paliwami, a mało tego, w toku podatkowych postępowań kontrolnych okazało się, że firmy te nie były obecne w ewidencji podatników podatku VAT. W tej sytuacji faktury te nie mogły stanowić podstawy do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony. Zgodnie bowiem z §14 ust.2 pkt 4 lit. c rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 97, poz. 970 ze zm.), w przypadku gdy wystawiono faktury potwierdzające czynności mające na celu obejście prawa oraz czynności pozorne, a po myśli §14 ust.2 pkt 1 lit. a cyt. rozporządzenia - również w przypadku, gdy sprzedaż została udokumentowana fakturami wystawionymi przez podmiot nieistniejący lub nieuprawniony do wystawienia faktur – faktury te nie stanowią podstawy do obniżenia podatku należnego oraz do zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego. Z kolei w myśli art. 4 ust 1 pkt 1 w zw. z art. 2 pkt2 ustawy z dnia 23.01.2004r. o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 29, poz. 257 ze zm.) produkcja paliw silnikowych jest czynnością podlegającą opodatkowaniu akcyzą, a producent paliw silnikowych, jest zgodnie z art. 11 ust 1 ustawy o podatku akcyzowym – podatnikiem podatku akcyzowego. Z ustaleń poczynionych w toku podatkowych postępowań kontrolnych oraz z opinii biegłego T. K. (3) wynika, że zarówno (...), jak i (...), nie złożyły zgłoszenia rejestracyjnego w zakresie podatku akcyzowego i w związku z tym nie składały deklaracji dla podatku akcyzowego, jak i nie dokonywały wpłat podatku akcyzowego. Prowadzi to do wniosku, że dostarczany przez te firmy olej napędowy był wyrobem akcyzowym, od którego jednak nie pobrano akcyzy. Z treści zaś art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o podatku akcyzowym wynika, że opodatkowaniu tym podatkiem podlega np. nabycie lub posiadanie przez podatnika wyrobów akcyzowych, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie. W toku postępowań organów kontroli skarbowej ustalono natomiast, że (...), nie dokonała zgłoszenia rejestracyjnego dla podatników podatku akcyzowego i nie składała deklaracji na podatek akcyzowy od faktycznie nabytego paliwa w ilości wynikającej z ustalonych w sprawie faktur, który to obowiązek wynika z treści art. 18 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym, a wzory deklaracji określało ówczesznie obowiązujące rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 kwietnia 2004r. w sprawie wzorów deklaracji podatkowych dla podatku akcyzowego (Dz. U. Nr 80, poz. 741). Odnosząc powyższe do czynów zarzuconych G. K. (1) stwierdzić należy, że jako osoba działająca na rynku paliw musiał mieć świadomość, że obrót paliwami rodzi obowiązek uiszczania należności fiskalnych. Musiał on także mieć co najmniej ogólną świadomość, że rodzi to określone uprawnienia, jak i obowiązki, zarówno po stronie nabywcy, jak i sprzedawcy takich towarów i usług. Ponieważ zaś wytwarzany pod szyldem firm (...) oraz (...) olej napędowy miał być wprowadzany do obrotu za pośrednictwem stacji benzynowych należących między innymi do G. K. (1), a więc osoby prowadzącej działalność gospodarczą i będącej podatnikiem podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego w zakresie towarów i usług objętych przedmiotem jego działalności, miał on świadomość obowiązku wystawiania jego firmie faktur VAT przez firmy (...) i (...), na podstawie których G. K. (1) ewidencjonował sprzedaż paliw, a następnie dokonywał rozliczeń fiskalnych z organami podatkowymi. W tej sytuacji sfałszowane faktury VAT, dostarczane mu najczęściej przez kierowców, które nie dokumentowały rzeczywistych transakcji, wystawiane dla firmy oskarżonego G. K. (1) przez W. K. (1), R. B. (1) i inne nieustalone osoby, stanowiły narzędzie, przy pomocy którego G. K. (1) wprowadził w błąd pracowników Urzędu Skarbowego co do przedmiotu opodatkowania i naraził w ten sposób Skarb Państwa na

uszczipienie należnego mu podatku od towarów i usług (art. 56 k.k.s.), a także do bezpodstawnego zwrotu podatku od towarów i usług (art. 76 k.k.s.), uzyskując podstawę do niezłożenia stosownej deklaracji AKC-2, a tym samym do nie naliczenia i nie wpłacenia należnego podatku akcyzowego od faktycznie wprowadzonego do obrotu oleju opałowego (art. 54 k.k.s.). Również fikcyjne faktury wystawione przez (...) posłużyły oskarżonemu G. K. (1) do wprowadzenia w błąd pracowników Urzędu Skarbowego co do przedmiotu opodatkowania, przez co naraził w ten sposób Skarb Państwa na uszczipienie należnego mu podatku od towarów i usług (art. 56 k.k.s.) i posłużyły mu do nie złożenia deklaracji AKC – 2 oraz nie naliczenia i nie wpłacenia należnego podatku akcyzowego od faktycznie wprowadzonego do obrotu gospodarczego paliwa niewiadomego pochodzenia w ilości odpowiadającej wskazanym sfalszowanym fakturom (art. 54 k.k.s.). Czynów tych oskarżony dopuścił się w warunkach określonych w art. 6 § 2 k.k.s. będącego odpowiednikiem art. 11 § 2 k.k. Ponieważ kwota podatku narażonego na uszczipienie w przypadku czynów zarzucanych oskarżonemu G. K. (1) - w przypadku czynu określonego w pkt VI części wstępnej wyroku stanowiła małą wartość w rozumieniu art. 53 § 14 k.k.s., zasadne było przyjęcie kwalifikacji z 56 § 2 k.k.s. odnośnie tego czynu, z kolei wielka wartość uszczipienia podatkowego wynikająca z czynu określonego w pkt IV części wstępnej wyroku przesądziła o zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s., albowiem przepis ten ma zastosowanie jeżeli sprawca popełnia czyn zabroniony określony m.in. w art. 54 § 1, art. 56 § 1, art. 76 § 1, a kwota uszczipionej należności publicznoprawnej lub wartość przedmiotu czynu zabronionego jest wielka. Jednocześnie fakt, że oskarżony G. K. (1) działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej przesądził o zastosowaniu - w kwalifikacji czego czynu w akcie oskarżenia - także art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s., który stanowi, iż sąd stosuje nadzwyczajne obostrzenie kary, jeżeli sprawca popełnia przestępstwo skarbowe, działając w zorganizowanej grupie albo w związku mającym na celu popełnienie przestępstwa skarbowego. Dokonując powyższych ustaleń w zakresie przestępstw karno – skarbowych, których dopuścił się oskarżony G. K. (1), Sąd nie miał podstaw aby kwestionować ustaleń kontroli podatkowych przeprowadzonych przez pracowników Urząd Kontroli Skarbowej w P. oraz w W., zweryfikowanych przy pomocy opinii biegłego, działając w zaufaniu do profesjonalizmu, rzetelności i powagi urzędu, który ów organ reprezentuje, zwłaszcza, że w przeważającej większości (poza wysokością uszczipienia w zakresie podatku VAT w odniesieniu do czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku) zostały potwierdzone przez biegłego z zakresu analizy ekonomicznej, ekonomii, księgowości, rachunkowości, finansów i podatków dr T. K. (3), którego opinię Sąd dopuścił w ponownym procesie w celu zweryfikowania na podstawie wiadomości specjalnych biegłego prawidłowości wyliczenia zobowiązań podatkowych w podatku od towarów i usług oraz w podatku akcyzowym oskarżonego G. K. (1) w związku z zarzutami postawionymi mu w akcie oskarżenia. Zaznaczyć należy, iż różnica pomiędzy wyliczeniami organów kontroli podatkowej, a wyliczeniami biegłego w zakresie kwoty uszczipienia w podatku VAT (w zarzucie aktu oskarżenia na podstawie decyzji Dyrektora UKS w P. z dnia 28.09.2006r. nr (...) określono, że oskarżony G. K. naraził Skarb Państwa na uszczipienie w zakresie podatku VAT w kwocie 920.218,00 zł, a według biegłego to uszczipienie wynosi 887.037,00 zł, ponieważ biegły nie uwzględnił, tak jako organy podatkowe, korekty rzeczywistych rozliczeń firmy (...) z tytułu podatku VAT o faktury wystawione przez (...) Sp. z o.o. w maju 2005r. i nie uwzględnił wyliczając to uszczipienie miesiąca czerwca 2005r., ponieważ w tym miesiącu (...) nie dokonało nieuprawnionego odliczenia podatku VAT naliczonego) nie jest znaczna, mając na uwadze całokształt sprawy i z uwagi na konieczność umorzenia postępowania z uwagi na przedawnienie karalności nie miała wpływu na prawno – karną ocenę zachowania oskarżonego opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku.

Przechodząc w tym miejscu do uzasadnienia podstawy umorzenia postępowania wobec G. K. (1) o te dwa czyny karno – skarbowe z uwagi na zaistnienie na etapie wyrokowania negatywnej przesłanki postępowania w postaci przedawnienia karalności czynów (art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 414 § 1 k.p.k.), należy przypomnieć, że w dacie popełnienia tychże czynów obowiązywał kodeks karny skarbowy w brzmieniu sprzed noweli dokonanej na mocy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 17 grudnia 2005 r. Należało więc rozważyć kwestię stosowania ustawy względniejszej w rozumieniu art. 2 § 2 k.k.s. Zgodnie z art. 2 § 2 k.k.s., który jest odpowiednikiem art. 4 § 1 k.k., jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. W myśl art. 2 § 3 k.k.s. niedopuszczalne jest stosowanie w części ustawy nowej i w części ustawy obowiązującej poprzednio. Zważywszy na to, że wskazana powyżej nowela do kodeksu karnego skarbowego podwyższyła górne granice sankcji z 3 do 5 lat pozbawienia wolności (art. 27 k.k.s.) oraz w miejsce fakultatywnego nadzwyczajnego obostrzenia kar wprowadziła

obligatoryjne nadzwyczajne obostrzenie kary (art. 37 § 1 k.k.s.) oraz zaostrzyła zasady wymiaru kary nadzwyczajnie obostrzonej (art. 38 k.k.s.), należało - jako ustawę względniejszą - zastosować do zachowania oskarżonego G. K. (1), opisanego w pkt IV i VI części wstępnej wyroku, przepisy kodeksu karnego skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną Ustawą z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 17 grudnia 2005 roku (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479), a to na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. Przypomnieć należy w tym miejscu bowiem, że pierwotnie treść przepisu art. 54 § 1 k.k.s. brzmiała bowiem: „Podatnik, który uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego na uszczuplenie podatku, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie”. Następnie został on znowelizowany Ustawą z dnia 24 lipca 2003 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 162, poz. 1569) i przyjął brzmienie: „Podatnik, który, uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie”. Po nowelizacji ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 178, poz. 1479) przepis ten otrzymał brzmienie: „Podatnik, który uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie”. Stan prawny obowiązujący w okresie popełnienia inkryminowanych czynów przez oskarżonego G. K. (1) (czyn opisany w pkt IV części wstępnej wyroku popełniony w okresie od września 2004r. do 25 lipca 2005r.; a czyn opisany w pkt VI części wstępnej wyroku popełniony w okresie od września 2003 roku do 25 listopada 2003r.) przewidywał zatem łagodniejszą sankcję karną, niż stan prawny obowiązujący w chwili wyrokowania, nie tylko jeżeli chodzi o zarzucony mu czyn z art. 54 § 1 k.k.s., ale także z art. 56 § 1 k.k.s. iż art. 76 § 1 k.k.s., zatem zastosowanie znajdą - w myśl art. 2 § 2 k.k.s. – w/w przepisy w brzmieniu z okresu inkryminowanych czynów. Przepis art. 56 k.k.s. pierwotnie brzmiał bowiem: § 1: „Podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie. § 2 Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.” Obecnie – po nowelizacji, która weszła w życie 17.12.2005r. - brzmi on : „§ 1.Podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie. § 2. Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych”. Z uwagi na łagodniejsze zagrożenie sankcją, przepis ten odnośnie czynu G. K. (1) opisanego w pkt. IV i VI wyroku znajdzie zastosowanie w brzmieniu sprzed nowelizacji - w myśl art. 2 § 2 k.k.s. Przepis art. 76 k.k.s. natomiast w brzmieniu z okresu inkryminowanych czynów brzmiał: §1.Kto przez podanie danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym lub zatajenie rzeczywistego stanu rzeczy wprowadza w błąd właściwy organ narażając na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej, w szczególności podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, podatku akcyzowym, zwrot nadpłaty lub jej zaliczenie na poczet zaległości podatkowej lub bieżących albo przyszłych zobowiązań podatkowych, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. §2.Jeżeli kwota narażona na nienależny zwrot podatku jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych”. Obecnie – po nowelizacji która weszła w życie 17.12.2005r. - brzmi on: „§1 Kto przez podanie danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym lub zatajenie rzeczywistego stanu rzeczy wprowadza w błąd właściwy organ narażając na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej, w szczególności podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, podatku akcyzowym, zwrot nadpłaty lub jej zaliczenie na poczet zaległości podatkowej lub bieżących albo przyszłych zobowiązań podatkowych, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.§2.Jeżeli kwota narażona na nienależny zwrot podatku jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega

karze grzywny do 720 stawek dziennych”. Pamiętać przy tym należy, iż przed nowelizacją, która weszła w życie 17 grudnia 2005r. zgodnie z art. 27 k.k.s. jeżeli kodeks nie stanowił inaczej, kara pozbawienia wolności trwała najkrócej 5 dni, a najdłużej – 3 lata, natomiast po w/w nowelizacji k.k.s. w art. 27 § 1 podwyższono górną granicę kary pozbawienia wolności do 5 lat, a miało to niewątpliwie znaczenie dla określania terminu przedawnienia karalności czynów. Zgodnie bowiem z przepisami art. 44 § 1 pkt 1 k.k.s. (w brzmieniu obowiązującym od 17.12.2005r.) karalność przestępstwa skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat:

- 5 – gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat;
- 10 – gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata.

Zgodnie z art. 44 § 2 k.k.s. karalność przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej ustaje także wówczas, gdy nastąpiło przedawnienie tej należności. Natomiast w myśl art. 44 § 3 k.k.s. w wypadkach przewidzianych w § 1 lub § 2 bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności. Jeżeli w okresie przewidzianym w § 1 lub § 2 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 1 ustaje z upływem 5 lat, a przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 2 – z upływem 10 lat od zakończenia tego okresu (art. 44 § 5 k.k.s.).

Ponieważ zgodnie z przytoczonymi przepisami karalność przestępstwa skarbowego zagrożonego karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 3 lata ustaje po upływie 5 lat od czasu jego popełnienia, a jeżeli w okresie tym wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy – z upływem kolejnych 5 lat od zakończenia tego okresu, przy czym bieg przestępstwa polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności, Sąd ustalił, zgodnie z przepisami art. 44 § 1 pkt 1 i § 3, § 5 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., że przestępstwo zarzucone oskarżonemu G. K. (1) i opisane w pkt IV części wstępnej wyroku przedawniło się w dniu 1 stycznia 2016r., ponieważ bieg terminu łącznie 10 – letniego przedawnienia tego przestępstwa rozpoczął się z końcem roku 2005, czyli z dniem 31 grudnia 2005r.; natomiast przestępstwo zarzucone oskarżonemu G. K. (1) i opisane w pkt VI części wstępnej wyroku przedawniło się w dniu 1 stycznia 2014r., ponieważ bieg terminu łącznie 10 – letniego przedawnienia tego przestępstwa rozpoczął się z końcem roku 2003, czyli z dniem 31 grudnia 2003r. Określając termin przedawnienia karalności przestępstw karno – skarbowych zarzuconych G. K. (1) w tej sprawie, jako termin z art. 44 § 1 pkt 1 k.k.s., a więc pięcioletni od daty popełnienia przestępstw, Sąd przyjął zgodnie z regułą wyrażoną w art. 2 § 2 k.k.s., że przestępstwa te zarzucone oskarżonemu (w szczególności z art. 54 § 1 k.k.s., z art. 56 § 1 k.k.s.) zagrożone są karami do 3 lat pozbawienia wolności. W przypadku kumulatywnej kwalifikacji przestępstw Sąd wymierza karę zawsze na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą i w przypadku oskarżonego K. jest to przepis art. 54 § 1 k.k.s. (zarówno odnośnie czynu z pkt IV, jak i z pkt VI części wstępnej wyroku), który w obecnym brzmieniu (chwila orzekania) przewiduje zagrożenia karą do 5 lat pozbawienia wolności (art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 27 § 1 k.k.s.). W chwili popełnienia przez oskarżonego G. K. (1) zarzucanych mu przestępstw – za którą to chwilę uważa się końcową datę działania w przypadku przestępstw trwających w czasie – przestępstwo określone w art. 54 § 1 k.k.s. było zagrożone karą do 3 lat pozbawienia wolności. Reguła art. 2 § 2 k.k.s. nakazuje zatem stosować ustawę względniejszą dla sprawcy, a takie zagrożenie karą – do 3 lat pozbawienia wolności z chwili działania sprawcy – zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 2 § 2 k.k.s. – w ocenie Sądu jest nie tylko podstawą do wymiaru kary, ale również podstawą do stosowania reguł obliczania biegu terminu przedawnienia karalności przestępstwa. Ustalając na datę wyrokowania termin przedawnienia karalności tych dwóch przestępstw karno – skarbowych, co jest obowiązkiem Sądu w myśl art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. i art. 414 § 1 k.p.k., Sąd miał oczywiście na względzie również przepis art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o zmianie ustawy kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2005.178.1479), który stanowi, że: „Przepisy niniejszej ustawy o przedawnieniu stosuje się także do czynów popełnionych przed jej wejściem w życie, chyba że termin przedawnienia już upłynął”. Cytowana ustawa zmienia bowiem także treść art. 44 § 1 i 5 k.k.s., wydłużając terminy przedawnienia karalności przestępstw skarbowych w ten sposób, że zgodnie z art.

44 § 1 pkt 1 k.k.s. (w brzmieniu obowiązującym od 17.12.2005r.) karalność przestępstwa skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat:

- 5 – gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat;

- 10 – gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata.

Natomiast zgodnie ze zmienionym od 17.12.2005r. przepisem art. 44 § 5 k.k.s.: jeżeli w okresie przewidzianym w § 1 lub § 2 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 1 ustaje z upływem 5 lat, a przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 2 – z upływem 10 lat od zakończenia tego okresu.

Zważyć należy jednak, że przepis art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o zmianie ustawy kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2005.178.1479), stanowiący, że: „Przepisy niniejszej ustawy o przedawnieniu stosuje się także do czynów popełnionych przed jej wejściem w życie, chyba że termin przedawnienia już upłynął”, odnosi się wyłącznie do jednej kwestii, a mianowicie terminów przedawnienia karalności podwyższonych cytowaną ustawą i mających zastosowanie nawet do czynów popełnionych przed jej wejściem w życie, jeżeli termin przedawnienia nie upłynął przed 17.12.2005r. Intencją ustawodawcy było, aby przy wprowadzeniu zmiany ustawy polegającej na podwyższeniu zagrożenia karą pozbawienia wolności określonych przestępstw, jednocześnie wydłużyć okresy przedawnienia karalności w odniesieniu do tych przestępstw, których karalność się nie przedawniła przed wejściem w życie tejże ustawy. Chodziło zatem wyłącznie o wydłużenie terminów przedawnienia, a nie o relegację zasady z art. 2 § 2 k.k.s., jako podstawy do obliczania okresów tego przedawnienia. Inaczej mówiąc ustawodawca określił, że jeżeli karalność konkretnego przestępstwa stawianego oskarżonemu nie przedawniła się przed dniem wejścia w życie w/w ustawy, to do przedawnienia stosuje się przepisy nowe, tj. przepisy ustalające terminy przedawnienia karalności z art. 44 k.k.s. w brzmieniu po nowelizacji, która weszła w życie 17.12.2005r. Jednak do obliczania tych terminów przedawnienia karalności przestępstw stosuje się nadal regułę ogólną k.k.s., wyrażoną w art. 2 § 2 k.k.s., tj. rozumiejąc pojęcie „zagrożenie karą” jako zagrożenie rzeczywiście grożące oskarżonemu karą obowiązującą na moment działania sprawcy, jeżeli jest względniejsza. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należało przyjąć, iż w dacie wyrokowania względniejsza dla oskarżonego G. K. (1) za zarzucane mu przestępstwa karno – skarbowe jest ustawa k.k.s. obowiązująca poprzednio, czyli przed 17.12.2005r., z uwagi na zagrożenie przestępstwa z art. 54 § 1 k.k.s. karą do 3 lat pozbawienia wolności i właśnie zagrożenie karą do 3 lat pozbawienia wolności odnośnie czynu z pkt IV i VI części wstępnej wyroku jako względniejsze w myśl art. 2 § 2 k.k.s. stanowiło punkt wyjścia dla ustalenia w myśl zasad wynikających z art. 44 § 1 pkt 1 i § 5 k.k. (w brzmieniu po nowelizacji, obowiązującym od 17.12.2005r.) daty kiedy ustala karalność tych przestępstw skarbowych zarzuconych G. K. (1). Zaznaczyć jeszcze należy w tym miejscu, że zgodnie z art. 44 § 3 k.k.s. do obliczania terminów przedawnienia przyjęto, że terminy płatności należności uszczuplonych czy narażonych na uszczuplenie działaniem oskarżonego opisanych w pkt IV z tytułu podatku VAT i podatku akcyzowego upłynęły w przypadku czynu z pkt IV – z dniem 25 lipca 2005r., a w przypadku czynu z pkt VI – z dniem 25 listopada 2003r., a więc bieg przedawnienia tych przestępstw polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczął się z końcem roku 2005 jeżeli chodzi o czyn opisany wyżej w pkt IV i z końcem roku 2003 - jeżeli chodzi o czyn opisany w pkt VI części wstępnej wyroku.

Powyższe okoliczności natury faktycznej i prawnej wskazywały, iż oskarżony G. K. (1) dopuścił się czynów zarzuconych mu z ustawy kks, w sposób opisany w części wstępnej wyroku, zatem zarówno wina i sprawstwo tego oskarżonego nie budziły wątpliwości, jednak z uwagi na konieczność zastosowania w dacie wyrokowania ustawy względniejszej na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. stwierdzić należało, iż zaistniała negatywna przesłanka postępowania w postaci przedawnienia karalności tych czynów.

Dlatego na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 44 § 1 pkt 1, § 3 i § 5 k.k.s. w zw. z art. 10 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479) Sąd umorzył postępowanie karne przeciwko G. K. (1) o

czyn zarzucany mu w akcie oskarżenia, opisany wyżej w pkt IV – tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 76 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. – stosując na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. przepisy kodeksu karnego skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną Ustawą z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 17 grudnia 2005 roku (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479).

Z kolei na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 44 § 1 pkt 1, § 3 i § 5 k.k.s. w zw. z art. 10 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479) Sąd umorzył postępowanie karne przeciwko G. K. (1) o czyn zarzucany mu w akcie oskarżenia opisany wyżej w pkt VI – tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. – stosując na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. przepisy kodeksu karnego skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną Ustawą z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 17 grudnia 2005 roku (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479).

Uznając sprawstwo i winę oskarżonych G. K. (1) w zakresie czynów z pkt I, II, III i V części wstępnej wyroku, a oskarżonego M. K. (1) w zakresie czynu przypisanego mu w pkt 11 części rozstrzygającej wyroku za udowodnioną, Sąd przystąpił do wymierzenia im kary adekwatnej do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynów, a także uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonych oraz warunki i właściwości osobiste sprawców.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k. kwestię wymiaru kary za przypisane oskarżonym przestępstwa wskazać należy, że zindywidualizowana ocena stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa typizowanego w art. 258 § 1 k.k. winna przede wszystkim obejmować przedmiot działalności zorganizowanej grupy przestępczej oraz czas jej funkcjonowania, a w odniesieniu do poszczególnych członków przedmiotowej zbiorowości, ich rolę w grupie, czas przestępczego współdziałania oraz zamiar towarzyszący popełnianiu przestępstw w ramach grupy. Mając na uwadze okoliczności przedmiotowe proceduru, o których była szczegółowo mowa powyżej oraz okres funkcjonowania grupy przestępczej stwierdzić należy, że niewątpliwie przedmiotowe okoliczności przemawiają za uznaniem wysokiego stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu K. przestępstw, tym bardziej że oskarżony, który włączył się w przestępczą aktywność grupy, czynił to z pełną świadomością i wolą tego typu przestępczego współdziałania, a więc z zamiarem bezpośrednim oraz wyłącznie z chęci zysku.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości pozostałych przestępstw będących przedmiotem karnoprawnej oceny Sąd Okręgowy miał na względzie przede wszystkim rodzaj i ilość dóbr prawnych, w które każdorazowo godzili oraz skutki ich przestępczego działania, w tym rozmiar wyrządzonej szkody w przypadku przestępstw przeciwko mieniu.

Co istotne przy tym, tylko uwzględnienie wszystkich aspektów przestępczej działalności oskarżonych, które wpływają na stopień społecznej szkodliwości przypisanych im przestępstw i to zarówno tych godzących w mienie, wiarygodność dokumentów, jak i tych typizowanego w art. 258 § 1 k.k. (co do G. K.), pozwalało wymierzyć oskarżonym karę sprawiedliwą, a więc taką na jaką rzeczywiście zasłużyli, co jest konieczne z punktu widzenia realizacji w toku procesu zasady trafnej reakcji karnej (art. 2 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k.). Uwzględnienie wyłącznie okoliczności dla oskarżonych niekorzystnych powodowałoby natomiast nie tylko wydanie rozstrzygnięć sprzecznych z dyrektywami sądowego wymiaru kary, ale przede wszystkim zignorowanie zasad wyrażonych w art. 2 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. oraz w art. 4 k.p.k. Organy prowadzące postępowanie karne są bowiem obowiązane badać oraz uwzględniać zarówno okoliczności przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego.

Wymierzając oskarżonym G. K. (1) i M. K. (1) kary za przypisane im przestępstwa Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 k.k., a mianowicie dyrektywę dostosowania wymiaru kary do stopnia winy – w tym wypadku umyślnego działania oskarżonych z zamiarem bezpośrednim, dyrektywę społecznej szkodliwości czynów, która w niniejszej sprawie jest znaczna z uwagi na rodzaj i charakter naruszonych dóbr – oskarżeni wystąpili przeciwko porządkowi publicznemu G. K. – czyn z art. 258 § 1 k.k.), przeciwko mieniu (obydwaj oskarżeni), przeciwko wiarygodności dokumentów (obydwaj oskarżeni), dyrektywę prewencji indywidualnej - wymierzona oskarżonym kara

ma wdrożyć ich do przestrzegania porządku prawnego i zapobiec popełnieniu podobnych czynów w przyszłości, a wreszcie dyrektywę prewencji ogólnej – z uwagi na wysoką społeczną szkodliwość przestępstw przeciwko mieniu, konieczne jest uświadomienie, iż takie zachowania jak oskarżonych są nieopłacalne i spotykają się z nieuchronną karą.

Sąd, wymierzając oskarżonym kary, miał zatem na uwadze wszystkie dyrektywy wymiaru kary wymienione w art. 53 k.k., zarówno przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych. Przede wszystkim Sąd wziął pod uwagę konieczność zachowania proporcji między społeczną szkodliwością czynu, a stopniem zawinienia. Mając na uwadze względy prewencji generalnej i funkcję kary w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa, Sąd uznał za konieczne umocnienie przekonania w społeczeństwie, że popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jest nieopłacalne i wiąże się poniesieniem odpowiedzialności karnej. Analogicznie brzmi dyrektywa sądowego wymiaru kary określona w art. 12 § 2 k.k.s. w myśl której Sąd wymierza karę, środek karny lub inny środek według swego uznania, w granicach przewidzianych przez kodeks bacząc, aby ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają one osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając oskarżonym kary grzywny Sąd miał również na względzie ich sytuację majątkową oraz korzyści finansowe jakie osiągnęli z popełnienia przypisanych im przestępstw.

Uznając, że popełnienie przez G. K. (1) przestępstw określonych w pkt I, II, III, V części wstępnej wyroku, ze stosownymi zmianami, jak w części rozstrzygającej, zostało udowodnione, Sąd wymierzył mu następujące kary:

- za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. - na podstawie art. 258 § 1 k.k. **karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,**

- za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. - na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. **karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,** a na podstawie **art. 33 § 2 k.k. - karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 200 (dwieście) zł;**

- za przestępstwo z **art. 299 § 1 w zw. z art. 299 § 5 i § 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**
- na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 299 § 6 i § 1 k.k. oraz w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. **karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,** a na podstawie **art. 33 § 2 k.k. - karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 200 (dwieście) zł,**

- za przestępstwo z **art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.** - na podstawie art. 270 § 1 k.k. **karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

Jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary w stosunku do oskarżonego G. K. (1) Sąd uznał :

- uprzednią karalność za przestępstwa karno skarbowe
- • wypełnienie jednym czynem znamion przestępstw opisanych w kilku przepisach w ustawie karnej
- popełnienie przestępstw w ramach zorganizowanej grupy przestępczej,
- wysoką społeczną szkodliwość czynów przypisanych oskarżonemu,
- działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami,
- stosunkowo wysoka wartość wyludzonego mienia,
- brak naprawienia szkody chociażby w części i jakichkolwiek działań aby zadośćuczynić interesom pokrzywdzonych.

- brak skruchy, przeproszenia pokrzywdzonych.

Jedyną okolicznością wpływającą łagodząco na wymiary kary oskarżonemu G. K. (1) jest stsonkowo pozytywna opinia w miejscu zamieszkania, przyznanie się na pewnym etapie śledztwa do zarzucanych czynów, jednak okoliczności tych nie można przeceniać w świetle dotychczasowego trybu życia, która niejako wskazuje, że oskarżony z popełniania przestępstw przeciwko mieniu, głównie karno skarbowych uczynił sobie sposób na życie i łatwe wzbogacenie się, mimo, że miał legalną pracę. Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył fakt, że oskarżony na etapie śledztwa podał okoliczności, które przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Z drugiej jednak strony nie należy zapominać, że przestępstwa popełnione przez G. K. (1) cechuje bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości. Godziły one bowiem w istotne dobra prawne jakimi są mienie, porządek publiczny, obrót gospodarczy, wiarygodność dokumentów oraz interes fiskalny Skarbu Państwa. Poza tym szkody spowodowane przez oskarżonego są bardzo wysokie i nie zostały naprawione. Ponadto oskarżony swoich czynów dopuścił się w zamiarze bezpośrednim i działał w sposób wyrachowany i zaplanowany. Ponadto czyny jakich się dopuścił były rozciągnięte w czasie.

W ocenie Sądu, wymierzenie oskarżonemu G. K. (1) kar grzywny zapobiegnie wytworzeniu u oskarżonego mylnego przekonania, iż nie spotkała go żadna finansowa dolegliwość za popełnione przestępstwa i dodatkowo uświadomi ekonomiczną nieopłacalność popełniania przestępstw. Powyższe rozstrzygnięcie jest konieczne również ze względów ogólnoprewencyjnych, bowiem nie wytworzy się dzięki temu społeczne przeświadczenie, że wymiar sprawiedliwości pobbłaża sprawcom podobnych przestępstw. Wysokość wymierzonych stawek dziennych grzywny za poszczególne czyny jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynów – wyrażający się w wyżej przywołanych okolicznościach łagodzących i obciążających. Jednocześnie biorąc pod uwagę dochody oskarżonego, Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200,00 zł. Tak określony wymiar jednostkowych kar grzywny pozostaje w odpowiedniej relacji do stosunków majątkowych, dochodów oskarżonego K. i jego możliwości zarobkowych i jako taki nie może zostać uznany za naruszający przepis art. 58 § 2 k.k.

Równocześnie z uwagi na fakt, iż oskarżony G. K. (1) przypisane mu przestępstwa popełnili w warunkach realnego zbiegu przestępstw (zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju) zgodnie z kategoriycznym brzmieniem przepisu art. 85 k.k. (w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r.) Sąd zobligowany był wymierzyć mu kary łączne określając ich wysokość w granicach od najwyższej z kar wymierzonych (od 3 lat pozbawienia wolności, grzywna od 300 stawek dziennych po 200 zł każda) do ich sumy (czyli 7 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, grzywna 600 stawek dziennych po 200 zł każda). Zważywszy na powyższe uregulowania Sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. - w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r. – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. - karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 złotych.

Orzeczenie kary łącznej nie musi bowiem przynosić oskarżonemu korzyści, to jest oznaczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar. Inaczej należałoby zawsze stosować zasadę absorpcji, co przeczyłoby zasadom wymiaru kary łącznej (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 16 listopada 2010 r., II AKa 188/10, Prok.i Pr.-wkł. 2011/6/26). Jednocześnie nie sposób uznać aby założeniem ustawodawcy było traktowanie tej instytucji jako swoiście pojętej nagrody dla przestępcy popełniającego większą liczbę czynów karalnych. Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych (por. postanowienie SN z 8 listopada 2006 roku III KK 63/06, LEX nr 324527; wyrok SA w Gdańsku z dnia 25 października 2007 roku sygn. akt II AKa 301/07, POSAG 2008/1/158; wyrok SA w Gdańsku z dnia 19 maja 2010 r., II AKa 119/10, POSAG 2010/3/165). Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. A. Marek: Komentarz,

Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03, LEX nr 183336). Mając w polu widzenia powyższe wskazania judykatury i doktryny określając wymiar kary łącznej w stosunku do oskarżonego K. Sąd kierował się zasadą asperacji, zbliżona do absorpcji z uwagi na regułę wynikająca z art. 443 k.p.k. i zakaz reformationi in peius. Uwzględnić trzeba, że połączeniu uległy kary pozbawienia wolności orzeczone za przestępstwa popełnione przeciwko mieniu, przestępstwo przeciwko porządkowi publicznemu, przeciwko wiarygodności dokumentów, a nadto czyny oskarżonego pozostawały w znacznej zbieżności czasowej. W ocenie Sądu nieuzasadnione byłoby jednak zastosowanie zasady absorpcji w jej skrajnej formie tj. absorpcji pełnej. Nie ulega przecież wątpliwości, że oskarżony czterokrotnie naruszył porządek prawny i to w sposób poważny, gdyż przez popełnienie przestępstw. Wymienione powyżej okoliczności musiały znaleźć odzwierciedlenie w wymiarze kary łącznej wobec oskarżonego. Kary w wysokości 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w wymiarze 500 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 złotych wymierzone oskarżonemu oscylują bliżej najwyższych z kar jednostkowych podlegających połączeniu i z pewnością nie mogą być postrzegane jako pobłażanie popełnianiu przez oskarżonego przestępstw, ale są też sprawiedliwe.

W wyroku Sąd na podstawie art. 41 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego G. K. (1) środek karny w postaci zakazu wykonywania działalności gospodarczej związanej z obrotem paliwami na okres 7 lat. Oskarżony swoim zachowaniem, polegającym na wykorzystywaniu prowadzonej działalności gospodarczej do popełnienia przestępstw udowodnił, że dalsze prowadzenie przez niego takiej działalności zagraża istotnym dobrom prawnym. Określając wymiar tego środka karnego Sąd miał na uwadze bardzo dużą skalę przestępczej działalności oskarżonego.

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd orzekł ponadto w wyroku wobec oskarżonego G. K. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 2.218.942,50 zł tytułem równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstwa opisanego w pkt II części wstępnej wyroku. Jak wynika z ujawnionych zeznań W. K. (1) złożonych w toku poprzedniego postępowania sądowego różnica w cenie pomiędzy olejem opałowym, a napędowym wynosiła 1,25 zł za jeden litr. Korzyścią oskarżonego K. z popełnionego przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. była różnica pomiędzy ceną obu paliw, albowiem sprzedawał klientom olej opałowy w cenie droższego o 1,25 zł oleju napędowego. Z uwagi na fakt, że łącznie sprzedał 1.775.154 litrów uzyskał korzyść w kwocie 2.218.942,50.

Uznając także, że popełnienie przez M. K. (1) przestępstwa przypisanego mu w pkt 11 części rozstrzygającej wyroku, ze stosownymi zmianami, zostało udowodnione, Sąd wymierzył mu następujące kary:

- na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i na podstawie art. 33 § 2 k.k. - karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50 zł.

Jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary w stosunku do oskarżonego M. K. (1) Sąd uznał :

- wypełnienie jednym czynem znamion przestępstw opisanych w kilku przepisach w ustawie karnej
- popełnienie przestępstw w warunkach z art. 65 § 1 k.k.
- wysoką społeczną szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu,
- działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami,
- stosunkowo wysoka wartość wyłudzonego mienia,
- brak naprawienia szkody chociażby w części i jakichkolwiek działań aby zadośćuczynić interesom pokrzywdzonych.
- brak skruchy, przeproszenia pokrzywdzonych.

Okolicznościami wpływającymi łagodząco na wymiary kary oskarżonemu K. jest pozytywna opinia w miejscu zamieszkania, niekaralność za przestępstwa, zły stan zdrowia oskarżonego w toku procesu, jednak okoliczności tych nie można przeceniać w świetle okoliczności obciążających. Przesłupstwo przypisane M. K. (1) cechuje bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości. Godziło one bowiem w istotne dobra prawne – mienie, wiarygodność dokumentów i obrót gospodarczy. Ponadto oskarżony czynu dopuścił się w zamiarze bezpośrednim, a szkody które spowodował nie zostały naprawione. W ocenie Sądu, wymierzenie oskarżonemu kary grzywny zapobiegnie wytworzeniu u oskarżonego mylnego przekonania, iż nie spotkała go żadna finansowa dolegliwość za popełnione przestępstwa i dodatkowo uświadomi ekonomiczną nieopłacalność popełniania przestępstw. Powyższe rozstrzygnięcie jest konieczne również ze względów ogólnoprewencyjnych, bowiem nie wytworzy się dzięki temu społeczne przeświadczenie, że wymiar sprawiedliwości pobbłaża sprawcom podobnych przestępstw. Wysokość wymierzonych stawek dziennych grzywny jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu – wyrażającego się w wyżej przywołanych okolicznościach łagodzących i obciążających. Jednocześnie biorąc pod uwagę dochody oskarżonego, Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50,00 zł. Tak określony wymiar kary grzywny pozostaje w odpowiedniej relacji do stosunków majątkowych, dochodów oskarżonego i jego możliwości zarobkowych i jako taki nie może zostać uznany za naruszający przepis art. 58 § 2 k.k.

Uznając, że w stosunku do oskarżonego M. K. (1) z uwagi na jego niekaralność można wysnuć pozytywną prognozę kryminologiczną, a także mając na uwadze zakaz reformationis in peius, Sąd na podstawie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 70 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. karę pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby, uznając, że wobec oskarżonego istnieje tzw. pozytywna prognoza kryminologiczna, tj. można spodziewać się, że pomimo niewykonania orzeczonej kary oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego. Zaznaczyć należy, iż stara ustawa jest względniejsza, bo np. można zawiesić warunkowo karę w wymiarze przekraczającym 1 rok.

W wyroku Sąd ponadto, na podstawie art. 41 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. K. (1) zakaz wykonywania działalności gospodarczej związanej z obrotem paliwami na okres 3 lat. Oskarżony swoim zachowaniem, polegającym na wykorzystywaniu prowadzonej działalności gospodarczej do popełnienia przestępstw udowodnił, że dalsze prowadzenie przez niego takiej działalności zagraża istotnym dobrom prawnym w postaci porządku publicznego, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu oraz interesom fiskalnym Skarbu Państwa. Okres 3 lat będzie zdaniem Sądu odpowiedni biorąc pod uwagę skalę przestępczego działania oskarżonego.

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego M. K. (1) także przepadek na rzecz Skarbu Państwa kwoty 143.750 zł tytułem równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa. Jak wynika z zeznań W. K. (1) złożonych w toku poprzedniego postępowania sądowego różnica w cenie pomiędzy olejem opałowym, a napędowym wynosiła 1,25 zł za jeden liter. Korzyścią oskarżonego K. z popełnionego przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. była różnica pomiędzy ceną obu paliw, albowiem sprzedawał klientom olej opałowy w cenie droższego o 1,25 zł oleju napędowego. Z uwagi na fakt, że łącznie sprzedał 115.000 litrów uzyskał korzyść w kwocie 143.750 zł.

Reasumując powyższe rozważania należy stwierdzić, że zdaniem Sądu kary wymierzone poszczególnym oskarżonym są karami sprawiedliwymi, które spełnią swoje cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Kary te nie przekraczają stopnia winy oskarżonych, ani społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścili. Poza tym uwzględniają całokształt okoliczności łagodzących i obciążających, przez co mają szanse pozytywnie oddziaływać na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, a jednocześnie powinny wpłynąć zapobiegawczo i wychowawczo na oskarżonych, skłaniając ich do refleksji na skutkami ich nieuczciwej postawy.

W wyroku ponadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu G. K. (1) na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zatrzymanie w sprawie w okresie od 2 do 3 listopada 2005r. (dwa dni), przyjmując, że jest równoważne dwóm dniom kary pozbawienia wolności.

Rozstrzygając o kosztach postępowania, Sąd na podstawie § 2 ust. 1- 3, § 14 ust. 2 pkt 5, § 16 i 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez

Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. M. – Kancelaria Adwokacka w P. kwotę (tysiąc złotych) zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. K. (1) z urzędu w postępowaniu sądowym.

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 632 pkt 2 k.p.k., art. 630 k.p.k. kosztami procesu poniesionymi w części, w której umorzono postępowanie i w części uniewinniającej obciążono Skarb Państwa, a na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonych G. K. (1) i M. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 1/2 części od każdego z nich, za wyjątkiem kosztów obrony z urzędu, którymi na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. obciąża Skarb Państwa, a na podstawie art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23. 06. 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył im następujące opłaty: oskarżonemu G. K. (1) w kwocie 20.400,00 zł, a oskarżonemu M. K. (1) w kwocie 2.300 zł.

/-/ SSO Dorota Biernikowicz

ZARZĄDZENIE

- 1) proszę odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień w terminie przedłużonym przez Prezesa;
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o prawie, sposobie i terminie zaskarżenia a także z pouczeniem o zmianie przepisów od 15.04.2016r. k.p.k. doręczyć wszystkim wnioskodawcom;
- 3) przedłożyć z apelacją lub za 14 dni od doręczenia.

Poznań, dnia 25 maja 2016r. SSO Dorota Biernikowicz